

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΓΕΝΑΡΗΣ-ΦΛΕΒΑΡΗΣ 2012 ΑΡ. ΦΥΛ. 475, € 1,50

Η ΟΑΚΚΕ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ:

ΓΙΑ ΝΑ ΦΡΑΞΟΥΜΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΤΟ ΦΑΙΟΚΟΚΚΙΝΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

Οποτε και να γίνουν οι αιωρούμενες επερχόμενες εκλογές η ΟΑΚΚΕ θα κατεβεί σ' αυτές. Πρόκειται για εκλογές με ξεχωριστή σημασία γιατί ζούμε ξεχωριστές στιγμές. Μέσα σ' ένα χρόνο η καθημερινή ζωή αυτού του λαού άλλαξε ξαφνικά, μαζί και οι ελπίδες του, τα σχέδιά του, οι ιδέες του, όσο ποτέ άλλοτε εδώ και 60 χρόνια. Η χώρα κλυδωνίζεται χτυπημένη πάνω σε βράχια μέσα σε φουρτουνιασμένη θάλασσα και κανείς δε ξέρει τι τον περιμένει. Κανείς δεν έχει εμπιστοσύνη στους καπετάνιους και τους μηχανικούς. Είναι η στιγμή που οι επιβάτες αρχίζουν και ρωτάνε το ηοστρόμο και τους ναύτες. Σε τέτοιες εποχές πρέπει νάναι κανείς στη θέση του.

Εμείς έχουμε έναν παραπάνω λόγο να είμαστε γιατί είχαμε δει από πολύ καιρό το κακό να έρχεται. Είχαμε προειδοποιήσει γι αυτό με τις λίγες δυνάμεις που μας

επέτρεπαν να έχουμε οι χρεωκόποι και πολύ λίγα αυτιά ήταν διατεθειμένα να μας ακούσουν. Μάλιστα υπάρχει γύρω μας για πρώτη φορά ένας αριθμός πολιτικά ανήσυχων ανθρώπων που περιμένει με

μεγάλο ενδιαφέρον το κατέβασμα της ΟΑΚΚΕ σ' αυτές τις εκλογές, ώστε να ανοίξει ένας φαρδύτερος δρόμος στην ανάπτυξη της επιρροής της και στη διεύρυνση της δράσης της. Στις κρίσιμες πολιτικές στιγμές πολύ πιο εύκολα από κάθε άλλη φορά μια σωστή γραμμή να μετατραπεί σε υλική ανάπτυξη. Ή αλλιώς η ποιότητα να μετατραπεί σε ποσότητα. Σε τέτοιες στιγμές και το πολύ μικρό μπορεί να παίξει καταλυτικό ρόλο. Τι έχουμε αυτή τη στιγμή:

Το πιο βασικό που έχουμε είναι

την απόπειρα ενός πλατιού φασιστικού μετώπου να αρπάξει για τα καλά την πολιτική εξουσία στη χώρα. Αυτό δεν αποκαλύπτει στο λαό την πηγή της ισχύος του, ούτε τους κρυφούς του στόχους, αλλά η ατμόσφαιρα είναι γεμάτη από τις ιαχές του. Κάνει επίδειξη ισχύος και πολλοί κάμπτονται. Στην πραγματικότητα όμως διακατέχεται από αβεβαιότητα. Γιατί ξέρει ότι δεν έχει πείσει το λαό. Του έχει δώσει εικόνες, έχει παίξει με τα αισθήματά

συνέχεια στη σελ. 24

ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΗ Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΕΜΠΡΗΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ισχυρό χαρτί του καδεστώτος στη διαπραγμάτευση με την Ευρωζώνη

(κείμενο που δημοσιεύτηκε στο μπλογκ της ΟΑΚΚΕ στις 15/02)

Είναι για δεύτερη φορά μέσα σε τέσσερα χρόνια που η διακομματική συμμορία κορυφής που κυβερνάει τη χώρα παραδίδει το κέντρο της πρωτεύουσας στον εμπρησμό και στη λεηλασία σε βαθμό πρωτοφανή στα παγκόσμια χρονικά σε περίοδο ειρήνης. Ανάμεσα στις καταστροφές και τη λεηλασία 200 περίπου μαγαζιών αυτή τη φορά είναι και ο εμπρησμός και η μερική ή η ολική καταστροφή 9 διατηρητέων κτιρίων σημαντικής αισθητικής και πολιτιστικής αξίας.

Η διαφορά του 2008 σε σχέση με το 2012 είναι ότι το 2008 ο πολιτικός στόχος του εμπρησμού ήταν κύρια εσωτερικός και μόνο έμμεσα εξωτερικός, συγκεκριμένα ήταν το αδυνάτισμα και η πτώση της κυβέρνησης Καραμανλή στην οποία έπαιζαν όλο και μεγαλύτερο ρόλο οι φιλοευρωπαϊκές της δυνάμεις που εκφράζονταν τότε από τη συμμαχία Μπακογιάννη-Σουφλιά. Το 2012 ο πολιτικός στόχος των εμπρησμών είναι σχεδόν απόλυτα εξωτερικός, είναι δηλαδή το να φανεί στην Ευρώπη και

σε όλη την υδρόγειο ότι ο ελληνικός λαός έχει εξεγερθεί ενάντια στις καθεστωτικές τάχα φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις και κυρίως ενάντια στην ίδια στην ΕΕ σαν υπεύθυνη της πείνας του και της χρεωκοπίας της χώρας και ότι ζητάει περισσότερα δανεικά από αυτήν για να μην πεθάνει. Για το σύνολο του πολιτικού συστήματος της χώρας, η απαίτηση για δανεικά μεταφράζεται σε απαίτηση για έκδοση ευρωομολόγων, πράγμα που σημαίνει βαθύ ρήγμα οικονομικό και πολιτικό μέσα στη Ευ-

ρωζώνη κύρια σε βάρος της Γερμανίας και άλλων χωρών του ευρωπαϊκού Βορρά και υπέρ της Ρωσίας. Ο στρατηγικός στόχος της έκδοσης ευρωομολόγων -στον οποίο χρωστάμε όλες τις καταστροφές της πρωτεύουσας από τους καθεστωτικούς προβοκάτορες από την αρχή της ελληνικής ακήρυχτης χρεωκοπίας ως τα σήμερα- μεταφράζεται σήμερα ταχτικά στη διεθνή ισχυροποίηση της διακομματικής συμμορίας στους σύνθετους εκβιασμούς-διαπραγματεύσεις που θα κάνει ως τις 20 του Μάρτη, κυρίως με το PSI, απέναντι σε μια ΕΕ που είναι όλο και περισσότερο ανίκανη να αντιμετωπίσει πολιτικά τους ρωσόδουλους, ξεσπάει πάνω στη φτωχολογία και τελικά τη σπρώχνει σε αυτούς.

συνέχεια στη σελ. 2

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΑΦΙΣΣΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ-, σ. 3
Η αλήθεια σήμερα είναι το αντίθετο από αυτό που φαίνεται
- Ενάντια στην γευτοαριστερή θέση ότι η χώρα θα ζούσε μια χαρά αν διέγραφε το χρέος της, σ. 4
- Η ΔΕΗ παραχωρεί το μονοπώλιο της στα οικιακά φωτοβολταϊκά στον ανατολικό κρατικο-ολιγάρχη Κοπελούζο, σ. 8
- Όχι στο παιχνίδι των προβοκατόρων κυβέρνησης και φασιστικής αντιπολίτευσης, σ. 10
- Το “κίνημα της πατάτας”: Καθεστωτικό παραεμπόριο, σ.12
- Η περίπτωση κάποιου ουρανοκατέβατου Θ. Τζήμερου, σ.19
- Με ναζιστική βία το καδεστώς επέβαλε σιωπή σε έναν καλλιτέχνη, σ.
- Δημοκράτες, μακριά από τη ΔΗΜΑΡ: Το κόμμα της πείνας της ρωσοδουλείας και του εκλεπτυσμένου φασισμού σ.16
- Το ΠΑΜΕ ανοίγει το δρόμο στους ναζιστές της ΧΑ για να χωθύν επίσημα στο εργατικό κίνημα, σ.25
- Η Ρωσία πάει για επιδιαιτητής στη συριακή κρίση, σ. 28

ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΗ Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΕΜΠΡΗΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ισχυρό χαρτί του καδεστώτος στη διαπραγμάτευση με την Ευρωζώνη

συνέχεια από τη σελ. 1

Αυτή η ισχυροποίηση επετεύχθη κατά κράτος με τις καταστροφές της Κυριακής. Ως την ώρα που γράφουμε αυτές τις γραμμές δεν γνωρίζουμε κάποια από τις πιο έγκυρες εφημερίδες της Ευρώπης και των ΗΠΑ που να μην θεωρούν αυτές τις φωτιές και αυτές τις λεηλασίες σαν μέρος της εξέγερσης του πεινασμένου ελληνικού λαού ή και του όχλου ενάντια στα μέτρα λιτότητας της Τρόικας. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι την επόμενη μέρα αυτής της «εξέγερσης» εκδηλώθηκε για πρώτη φορά τόσο ανοιχτά η αντίθεση του Ολάντ, υποψήφιου προέδρου της Γαλλίας και αρχηγού του σοσιαλιστικού κόμματος στην ως τώρα πολιτική της Γερμανίας και της Γαλλίας απέναντι στην Ελλάδα. Επειδή ο Ολάντ προηγείται σαφώς του Σαρκοζύ πριν από τις εκλογές που θα γίνουν τον Απρίλη, αυτές οι δηλώσεις σηματοδοτούν μια προαναγγελία σύγκρουσης στο εσωτερικό του γαλλογερμανικού πυρήνα της ΕΕ πάνω στο ζήτημα των ευρωομολόγων. Μάλιστα με δεδομένη την ανοιχτή υποστήριξη του Ολάντ στον Ομπάμα, που πιέζει εδώ και καιρό τη Γερμανία για τα ευρωομολόγια είναι σαφές ότι η ελληνική «εξέγερση» δυναμώνει τις συνθήκες για μια γενικότερη αποσταθεροποίηση της ΕΕ. Μόνο έτσι μπορούν να εξηγηθούν τόσες πολλές και τόσο καταστροφικές πυραγιές και τόσες λεηλασίες πριν από διαπραγματεύσεις με την ΕΖ.

Βέβαια σύσσωμο το ελληνικό πολιτικό σύστημα για να φυλαχτεί από το λαό δεν παραδέχεται ότι οι πραγματικοί διεθνείς πολιτικοί του στόχοι εξυπηρετούνται από τους καταστροφείς για αυτό σύσσωμο τους κατήγγειλε από την πρώτη στιγμή, ενώ το 2008 το τμήμα ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ του καθεστώτος τους αποδεχόταν σαν τμήμα της εξέγερσης της νεολαίας. Βεβαίως θα μπορούσε κανείς να ισχυριστεί ότι οι οπαδοί του «ναι» στη Βουλή, δηλαδή οι θεωρούμενοι ως ευρωπαϊόφιλοι, δεν ευνοούνται από μια εικόνα εξέγερσης που στρέφεται εναντίον τους και που τους αποσταθεροποιεί πολιτικά καθώς τους εκθέτει επιπλέον και σαν ανίκανους να διατηρήσουν την τάξη στη χώρα. Αλλά αυτό δεν ισχύει γιατί αυτό το «ναι» που ψήφισαν, το «ναι» του Παπανδρέου και του Σαμαρά δεν είναι καθόλου φιλοευρωπαϊκό. Αυτό ίσχυε σε ένα μικρό βαθμό ως πέρυσι όταν υπεράσπιζαν για τα μάτια της ΕΕ τουλάχιστον κάποιες θετικές μεταρρυθμιστικές πλευρές του μνημόνιου. Όμως αυτό το «ναι» τώρα ήταν ακόμα πιο αντιευρωπαϊκό από το «όχι», γι αυτό προσχώρησε σε αυτό και ο Σαμαράς. Αυτό το «ναι» ήταν το «υποκύπτω στον αισχρό εκβιασμό της Γερμανίας για να σωθεί η χώρα από την χρεωκοπία» ενώ το «όχι»

σήμαινε ότι «δεν υποκύπτω στον εκβιασμό είτε γιατί δεν θα γίνει χρεωκοπία ή αν θα γίνει θα είναι καλύτερη από τα μέτρα». Στην ουσία αυτό το «ναι» ήταν το «πολεμάω καλύτερα την ΕΕ από τα μέσα γιατί τη διασπάω παρά από τα έξω με το οποίο την ενώνω εναντίον μου». Για αυτό το «ναι» οι φωτιές και οι λεηλασίες ήταν ακόμα πιο ιδανικές από ότι για το «όχι».

Να λοιπόν γιατί η καταγγελία των εμπρηστών ήταν μόνο στα λόγια και μάλιστα μόνο στην άκρη των χειλιών όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων και όχι στην πράξη, και εκείνων του «ναι» και εκείνων του «όχι». Και αυτήν την υποτονική καταγγελία τα κόμματα την έκαναν μόνο για το εσωτερικό της χώρας, δηλαδή μόνο για τον ελληνικό λαό. Και τούτο γιατί ο λαός μας εδώ και δεκαετίες μισεί τους ψευτοαναρχικούς σοσιαλφασιστές εμπρηστές που ξέρει ότι η ποιτική και πολιτική τους ασυλία οφείλεται στο καθεστωτικό παρακράτος και όχι στη δύναμη οποιασδήποτε λαϊκής αντίστασης. Όταν λέμε «με την άκρη των χειλιών της» εννοούμε ότι ούτε η Βουλή του «ναι» δεν το έκανε κεντρικό της θέμα, ούτε το έκανε η διαδήλωση του «όχι» ακόμα και όταν μαίνοταν οι πυρκαγιές και οι λεηλασίες.

Η Βουλή του «ναι» αποκαλύπτεται σαν ο ένας βασικός υπεύθυνος των πελώριων καταστροφών επειδή δεν σταμάτησε ούτε για λίγο τη συζήτηση του νομοσχεδίου ώστε να αναλάβει ο πρωθυπουργός και οι αρμόδιοι υπουργοί να καθοδηγήσουν τα πολιτικά και αστυνομικά μέτρα εναντίον των σοσιαλφασιστικών και λούμπεν συμμοριών, όπως για να σβήσουν όσο πιο γρήγορα τις φωτιές, για να σταματήσουν τις λεηλασίες και για να συλλάβουν τους εγκληματίες. Γι αυτό δεν στέκει το επιχείρημα της μεγάλης διασποράς των πυρκαγιών που δεν επέτρεπε τάχα την απασχολημένη σε πολλά μέτωπα των «εξεγερμένων» αστυνομία να ασχοληθεί με τις συμμορίες. Μια κυβέρνηση σε συναγερμό και μια δημοκρατική Βουλή που θα είχε διακόψει τις εργασίες της έστω για λίγο γι αυτό το λόγο θα καλούσαν την όποια αντιπολίτευση, τους διαδηλωτές και όλο το λαό της Αθήνας –και άλλων πόλεων που βάλλονταν από τις συμμορίες των εμπρηστών και πλιατσκολόγων– να κατεβούν μαζικά και να περιφρουρήσουν την πόλη από τους εμπρηστές και πλιατσικολόγους και όσο ήταν δυνατό να τους συλλάβουν και να τους παραδώσουν στην αστυνομία που «ήταν απασχολημένη σε άλλα μέτωπα».

Αυτό έπρεπε να κάνουν ιδιαίτερα οι ηγέτες των διαδηλωτών και της Βουλής του «όχι» αν ήταν δημοκράτες και λαϊκοί επαναστάτες όπως ισχυρίζονται.

Έτσι θα έκανε ένα μαζικό κίνημα που θα έκανε απλά το βαρύ λάθος από πολιτική καθυστέρηση και μικροαστική άγνοια να μην βλέπει το εσωτερικό παραγωγικό σαμποτάζ και τους σαμποτέρ σαν το κύριο αίτιο της πείνας του λαού αλλά τους εξωτερικούς δανειστές. Αν ήταν τέτοιοι οι ψευτοΚΚΕ –ΣΥΝ και θεωρούσαν ειλικρινά ότι οι εμπρηστές προβοκάρουν τον αγώνα τους στρέφοντας το λαό εναντίον τους θα έπρεπε αυτοί πρώτοι και πριν από την κυβέρνηση να προβάλλουν σαν κεντρικό σύνθημα της διαδήλωσης τους το «κάτω οι εμπρηστές και οι πλιατσικολόγοι» χωρίς να εγκαταλείψουν τα υπόλοιπα, και να καλέσουν την αστυνομία να στρέψει ενάντια σε αυτούς τα πυρά της και να τους συλλάβει. Μάλιστα θα καλούσαν και όσους διαδηλωτές δεν είχαν διαλυθεί από μια προβοκάτσια της οποίας αυτοί τάχα ήταν τα θύματα, να κυνηγήσουν και αυτοί τους προβοκότες και να περιφρουρήσουν την περιουσία του λαού και τον ιστορικό και πολιτιστικό πλούτο της χώρας. Και αυτό τόσο εύκολα θα μπορούσαν να το κάνουν με τη δική τους κομματική αστυνομική περιφρούρηση που τόσο καλά ξέρουν να την αξιοποιούν όταν είναι να επιβάλουν το νόμο τους στις πλατείες. Τότε και μόνο τότε, θα είχαν δικαίωμα να κατηγορήσουν κάποιες δυνάμεις μέσα στην κυβέρνηση του «ναι» για προβοκάτσια και να κερδίσουν το λαό στον όποιο αγώνα τους.

Αλλά αυτοί όχι μόνο δεν έκαναν τίποτα από αυτά τα αυτονόητα για δημοκράτες και λαϊκούς επαναστάτες αλλά έκαναν ότι μπορούσαν για να διασώσουν πολιτικά τους εμπρηστές και πλιατσικολόγους ακριβώς όπως έκαναν το Δεκέμβρη του 2008. Θεώρησαν δηλαδή ότι οι πελώριες καταστροφές ήταν κάτι το ολότελα δευτερεύον σε σχέση με τη ματαίωση της διαδήλωσής τους και μάλιστα έβαλαν σε αντιπαράθεση την έμφαση στις καταστροφές με την έμφαση στη διαδήλωσή τους. Όποιον μάλιστα στη χώρα και στο εξωτερικό έδωσε την κύρια έμφαση στις καταστροφές τον κατηγορήσαν σαν αντικειμενικό συμπαραστάτη των φιλομνημονιακών και των προβοκατόρων. Αυτό το έκανε ιδιαίτερα ο Ριζοσπάστης. Ταυτόχρονα πιο ανεπίσημα διέδιδαν με τους ανθρώπους τους τη θέση των εμπρηστών ψευτοαναρχικών φασιστών και πλιατσικολόγων ότι μόνο αντιδραστικοί ασχολούνται με τα ντουβάρια και την ατομική ιδιοκτησία μερικών μαγαζατόρων την ώρα που υποφέρουν τα εκατομμύρια των φτωχών και ανέργων. Όμως σύμφωνα με τον ισχυρισμό τους ότι οι εμπρησμοί χάλασαν τη διαδήλωση του λαού εναντίον των ντόπιων και κυρίως των ξένων δυνάμεων που επιβάλλουν πείνα στο λαό, και μάλιστα ότι αυτές οι δυνάμεις σχεδίασαν τους ε-

μπρησμούς, τότε θα έπρεπε να καταγγείλουν αυτοί πρώτοι τις καταστροφές σαν την πιο ακραία εκδήλωση της πολιτικής της πείνας ενάντια στο λαό και μάλιστα σαν την πιο ακραία εκδήλωση της πολιτικής της καταστροφής της χώρας που επιδιώκουν οι όποιοι εχθροί της για να την αγοράσουν τζάμπα. Δεν υπάρχει λογικός άνθρωπος που να μην ξέρει ότι οι καταστροφές και μάλιστα οι θεαματικές καταστροφές του κέντρου της πρωτεύουσας είναι από μόνες τους, ανεξάρτητα δηλαδή από το αν ματαίωσαν και την πιο σοβαρή και μαζική διαδήλωση, ένα ασύλληπτα βαθύ οικονομικό χτύπημα, χτύπημα εμπορικό και χτύπημα τουριστικό ιδιαίτερα την ώρα που η χώρα πεινάει γιατί ανάμεσα στ' άλλα λόγω της κρίσης καταστρέφονται και τα μέσα παραγωγής της, δηλαδή στα εκατομμύρια των νεόπτωχων της προσθέτονται ακόμα μερικές δεκάδες χιλιάδες ανθρώπων. Αυτό ισχύει ακόμα περισσότερο για τα νεοκλασικά κτίρια που οι φασίστες νεοβάνδαλοι τα βλέπουν και αυτά σαν περιουσίες αστών οπότε έχουν σύμφωνα με την αντιδραστική μικροαστική και λούμπεν λογική τους το δικαίωμα να την καταστρέφουν. Τα νεοκλασικά όμως είναι περιουσίες αστών σε ότι αφορά τη γαιοπρόσοδό τους αλλά σε ότι αφορά τη μορφή τους, κύρια την

συνέχεια στη σελ. 7

TO BLOG ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ
<http://oakke.blogspot.com>

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ - ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗ ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη δ/ση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, Τ.Κ. 10432

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιήστε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα:
160/764962-29 ή
την Τ.Θ. 3408, ΤΚ 10210 (στο όνομα Κώστας Κούτελος)

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο
Ελένη Κωνσταντινοπούλου
(Κωδικός 2988)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Θ. 3408, Τ.Κ. 102 10 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

ΕΙΝΑΙ Η ΡΩΣΙΑ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΠΟΥ ΥΠΟΔΟΥΛΩΝΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΦΕΡΝΕΙ ΤΗΝ ΠΕΙΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ

**ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΑΝ ΑΡΧΙ-ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΙ ΠΡΟΔΟΤΕΣ
ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΑΝ ΟΙ ΠΙΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΙΟ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟΙ
ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΑΝ ΟΙ ΣΩΤΗΡΕΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΔΗΜΙΟΙ ΤΟΥ**

Το απόλυτο ψέμα είναι σήμερα αυτό που θεωρείται προφανές. Αυτό συμβαίνει επειδή όλοι θεωρούν σαν αλήθεια εκείνο στο οποίο συμφωνούν τα βασικά κόμματα. Όλοι σκέφτονται ότι αφού αυτά τσακώνονται μεταξύ τους για την εξουσία και παρόλα αυτά κάπου συμφωνούν, εκεί θα βρίσκεται η αλήθεια. Όμως επειδή αυτά είναι κόμματα της απάτης εκεί που συμφωνούν βρίσκονται τα μεγαλύτερα ψέματα που τα ΜΜΕ τα κάνουν “εθνικά” ψέματα:

Το πρώτο εθνικό ψέμα είναι ότι χρεωκοπήσαμε λόγω κλειψιάς. Πράγματι πολλοί επιτήδειοι με “άκρες”, αμέτρητοι θρασείς φοροφυγάδες, άφθονοι διεφθαρμένοι γραφειοκράτες, και οι πολιτικοί εκπρόσωποι των παραπάνω έχουν κατακλέψει τη χώρα. Είναι επίσης γεγονός ότι η κλειψιά έχει μέσα της και τη σαπάλη, τη βία και την υπερεκμετάλλευση. Όμως από μόνη της δεν οδηγεί μια χώρα στη χρεωκοπία. Η Κίνα πχ είναι πιο διεφθαρμένη από την Ελλάδα αλλά οι μεγαλύτεροι κλέφτες της, τα ψηλά κομματικά στελέχη της, με-τατρέπουν το πιο μεγάλο κομμάτι από τα κλοπιμαία τους σε παραγωγικό κεφάλαιο. Αυτό γιατί και τα κλεμμένα κεφάλαια, όπως κάθε κεφάλαιο, συσσωρεύονται γρηγορότερα με το να εκμεταλλεύονται παραγωγικά την εργατική δύναμη παρά να φυλάγονται σε ξένες τράπεζες, ή ακόμα λιγότερο να γίνονται ατομική κατανάλωση. Αυτός είναι ένας από τους λόγους που η Κίνα έχει συσσωρεύσει ένα τεράστιο παραγωγικό πλεόνασμα. Η Ελλάδα αντίθετα συσσωρεύει ένα πελώριο εξωτερικό χρέος γιατί η παραγωγική της μηχανή δεν μπορούσε να θρέψει ούτε τους τίμιους εργαζόμενους της, ούτε να παράγει αυτά που κατανάλωναν οι κλέφτες της. Έτσι οι εισαγωγές της ήταν πολλαπλάσιες από τις εξαγωγές της, οπότε ζούσε με δανεικά. **Αυτό το έλλειμμα παραγωγής οφείλεται στο ότι ορισμένες πολύ στενές κομματικές κλίκες सम्ποτάραν επί 30 ολόκληρα χρόνια τη σύγχρονη παραγωγή. Αυτό το έκαναν οι Παπανδρέου, πατέρας και γιος, ο Σημίτης και ο Καραμανλής Β, σε συνεργασία με τις ηγεσίες των ψευτοΚΚΕ και ΣΥΝ- ΔΗΜΑΡ.**

Όλοι αυτοί τσάκισαν κάθε μεγάλη βιομηχανική και τουριστική επένδυση καθώς και την έρευνα με τη βοήθεια των δήμων, των πολεοδομιών, των δασαρχείων, της αρχαιολογίας, των τραμπούκικων συμμοριών τους στα Πανεπιστήμια και κυρίως του ΣτΕ (Συμβ. της Επικρατείας). **Στόχος τους ήταν να συντρίψουν κάθε ντόπια και δυτική επιχείρηση και να αναπτύξουν μόνο ένα μεγάλο κεφάλαιο, εκείνο των κρατικο-ολιγαρχών που ήταν δεμένοι με τη Ρωσία** (Μπόμπολα, Κόκκαλη, Κοπε-

λούζο, Μυτιληναίο, Βγενόπουλο, Γερμανό) ενώ πάχυναν σαν κοινωνική τους βάση κάθε λογής ανατολικού τύπου γραφειοκρατικές και μικρομεσαίες ακρίδες στην πόλη και στην ύπαιθρο. Ταυτόχρονα το ψευτοΚΚΕ, ο ΣΥΝ και τα εξωκοινοβουλευτικά μικροαστικά τσιράκια τους διαλύσανε τη μόνη τάξη που θα μπορούσε να αντισταθεί σε αυτήν την κατάπτωση, την εργατική τάξη που την υποτάζανε οργανωτικά και πολιτικά στην κρατική υπαλληλία των ΔΕΚΟ. Όλοι αυτοί είναι εκείνοι που χρεωκόπησαν τη χώρα και την παρέδωσαν στα μνημόνια των πιστωτών ενώ οι πιο δραστήριοι στο सम्ποτάζ παριστάνουν τους αρχηγούς της αντίστασης.

Το δεύτερο εθνικό ψέμα είναι ότι τη μεγάλη καταστροφή δεν την έφερε η ίδια η χρεωκοπία αλλά το μνημόνιο που το επέβαλε η Γερμανία τάχα για να εξαθλιώσει και να υποδουλώσει την Ελλάδα. Αυτή είναι η “θεωρία” της “νέας γερμανικής κατοχής” την οποία πιο ανοιχτά προωθούν τα πιο ρωσόδουλα κόμματα που είναι τα ψευτοαριστερά ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ-ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τα κλασικά φασιστικά ΛΑΟΣ-ΧΡ. ΑΥΓΗ. Σύμφωνα με αυτά η Γερμανία με το που μείωσε τους μισθούς και αύξησε τους φόρους, μείωσε την κατανάλωση, οπότε έκλεισαν οι επιχειρήσεις, οπότε δυνάμωσε η ανεργία, οπότε μειώθηκαν κι άλλο οι δουλειές μέχρι να χρεωκοπήσουν τα πάντα. Είναι γεγονός ότι όλες οι πολιτικές των διεθνών πιστωτών εξαθλιώνουν τις μάζες και σαν τέτοιες όλες χτυπάνε την εσωτερική αγορά κάθε υπερχρεωμένης χώρας. Όμως η ίδια αυτή πολιτική που εξαθλιώνει τους εργαζόμενους ευνοεί τους καπιταλιστές που παράγουν για τη διεθνή αγορά και έτσι αυξάνει τις εξαγωγές και αντικαθιστά ένα μέρος από τις εισαγωγές. Από την άλλη η μείωση της ντόπιας κατανάλωσης περιορίζει τις εισαγωγές. Έτσι με άγρια βάσανα η χρεωκοπημένη χώρα αρχίζει να εξοφλεί τα χρέη της. Όμως στην Ελλάδα εκτός από τους μισθωτούς χτυπήθηκε όλο το παραγωγικό κεφάλαιο, και το εξαγωγικό οπότε το χρέος αυξήθηκε γοργά (μέχρι που και όλοι οι ξένοι πιστωτές χάσανε και ένα μεγάλο μέρος από τα δανεικά τους με το PSI). **Η αιτία αυτού του φαινόμενου είναι ότι τα 6 κόμματα αντί να μειώσουν το παραγωγικό सम्ποτάζ το δυνάμωσαν πάνω στην κρίση.** Δηλαδή οι εγκληματίες αυτοί ακυρώσανε μέσα στα δύο χρόνια της πείνας και ανεργίας έργα δεκάδων δις Ευρώ, όπως τα τόσο πολύτιμα λιγνιτικά και τις ανανεώσιμες, ματαίωσαν το ΕΣΠΑ, ακύρωσαν την εκτροπή του Αχελώου, σταμάτησαν τους αυτοκινητόδρομους κυρίως με το κίνημα δεν πληρώνω (που μόνο τους δρόμους του Μπόμπολα Αττική, Μορέα, Ρίο-Αντίρριο δεν ενόχλησε). Επίσης α-

κύρωσαν μεγάλες βιομηχανικές επενδύσεις όπως τα 3 ορυχεία του χρυσού, την υαλοურγία Καβάλας, τον Πρίνο, το ζεόλιθο κλπ, συνέχισαν να सम्ποτάρουν την πετρελαϊκή έρευνα, ακύρωσαν με το ΣτΕ και με την Μπιρμπίλη των ΣΥΝ-ΔΗΜΑΡ και γιγαντιαία τουριστικά έργα δεκάδων δις.

Αντί να μειώσουν τους φόρους στις βιομηχανίες τους αυξήσανε σε πρωτοφανή επίπεδα παγκοσμίως τσακίζοντας ιδιαίτερα την ατμομηχανή της βιομηχανίας που είναι η οικοδομή ενώ αυξήσανε την τιμή του ηλεκτρικού ακόμα και για τις ενεργοβόρες βιομηχανίες (πλην του Μυτιληναίου που του χάρισαν δεκάδες εκατομμύρια ευρώ). Παράλληλα παραδίνουν τα σακατεμένα εργοστάσια στο ΠΑΜΕ να τα αποτελειώσει με το προβοκατόρικο σύνθημα “καμιά απόλυση καμιά μείωση ωρών εργασίας” με το οποίο παγίδευσαν τους εργάτες στη Χαλυβουργία (στη συνέχεια και με τη βία) και στην Κόκα-κόλα όπου κατάφεραν και έκλεισαν δυο μονάδες της. Επίσης χρησιμοποίησαν τους τραμπούκους του ψευτοΚΚΕ, που τους έχουν αναδείξει σε ύψιστη κρατική αστυνομική εξουσία, για να सम्ποτάρουν το νησιωτικό τουρισμό και την κρουαζιέρα, ενώ παρέδιδαν υπό την ψηλή εποπτεία του ΣΥΝ στο καθεστωτικό ψευτοαναρχικό λούμπεν το κέντρο της Αθήνας αποτελειώνοντας τον τουρισμό.

Ενώ συνεχίζει να μεγαλώνει το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών παρά την ιλιγγιώδη μείωση των μισθών οι ρωσόδουλοι εύκολα κατευθύνουν εναντίον της Γερμανίας το όλο και πιο έντονο μίσος του ελληνικού λαού καθώς αυτή ευχαρίστως αναλαμβάνει να του επιβάλει όλο και μεγαλύτερη πείνα και στραγγάλισμα της εσωτερικής αγοράς ενώ οι κυβερνητικοί ρωσόδουλοι κάνουν πως εξαναγκάζονται σε αυτό. Η βασική ευθύνη της Γερμανίας είναι ότι για να σώσει το Ευρώ με ελάχιστες απώλειες για την ίδια επιχειρεί να διοικήσει με επεμβατικό ιμπεριαλιστικό τρόπο τη χώρα μας. **Η μόνη δημοκρατική διέξοδος για όλη την ΕΕ θα ήταν να διαπραγματευτούμε σαν Ελλάδα με την Ευρωζώνη μια φιλική αποχώρηση μας από το Ευρώ με σημαντικές μεταβατικές διευκολύνσεις ώστε από τη μια να υποφέρει λιγότερο ο λαός μας αλλά από την άλλη να αναμετρηθεί με τους προβοκάτορες που τον κυβερνάνε χωρίς αυτοί να κρύβονται πίσω από την ΕΕ.** Αν δεν κρύβονταν όλοι θα βλέπανε ότι δεν είναι η Γερμανία που αγοράζει και διοικεί την Ελλάδα αλλά η Ρωσία. Είναι η Ρωσία που πήρε κοψοχρονιά το σχετικά μεγαλύτερο ποσοστό της Πειραιώς, που διεκδικεί τώρα την Μαρφίν, και που χώνεται πιο βαθιά στους αγωγούς του φυσικού αερίου, στη ΔΕΠΑ και στη ΔΕΣΦΑ. Είναι επίσης κυρίως η φίλη της Ρωσίας Κίνα που κυριαρχεί

στις ανανεώσιμες, και είναι η Ρωσία που εκμεταλλεύεται την υπερφορολόγηση της γαιοκτησίας για να αγοράζει φτηνή τουριστική γη σε νησιά και Χαλκιδική. Αντίθετα η Γερμανία διώχνεται κακήν κακώς από τα φωτοβολταϊκά, το πρόγραμμα “Ήλιος” κάθε αίτημα της για νέες επενδύσεις τριπλασιάζεται από τις κυβερνήσεις ενώ οι εξαγωγές της στην Ελλάδα μειώνονται.

Δεν μπορεί να είναι πολιτικό αφεντικό της χώρας μια Γερμανία που την κατηγορούν με τόση πρόθυμη άνεση οι Πρόεδροι της Δημοκρατίας, οι αρχηγοί κομμάτων, οι Αρχιεπίσκοποι και όλα τα ΜΜΕ, και να μην είναι μια Ρωσία που όλες οι εξουσίες την εκθειάζουν και της οποίας οι φίλοι ασκούν ανεμπόδιστη πολιτική βία στη χώρα.

Πρόκειται για τη φασιστική βία που ασκούν όλο και περισσότερο ο ΣΥΝ, το ψευτοΚΚΕ και οι κάθε λογής νεοφασίστες στο όνομα του λαού που τάχα τον πεινάει η Ανατολή.

Να γιατί οι φαιοκόκκινοι τραμπούκοι οργανώνουν ανεμπόδιστα με διακομματική πολιτική και συνδικαλιστική κάλυψη προπηλακισμούς βουλευτών, χαλάνε πολιτικές συγκεντρώσεις, ματαιώνουν εκλογές στα πανεπιστήμια, κάνουν μπούκες σε υπουργεία, κλείνουν χωρίς εργατική έγκριση πύλες εργοστασίων και σταματούν τις συγκοινωνίες. Να γιατί σύσ-σωμο το πολιτικό καθεστώς προωθεί το πιο αισχρό μεταπολεμικό πολιτικό φαινόμενο της Ευρώπης: την είσοδο των ανοιχτών ναζιστών-υμηνητών του Γ' Ράιχ της Χ. Αυγής στην Βουλή επειδή είναι φανατικοί ρωσόδουλοι. Να γιατί το ΠΑΜΕ τους χαϊρέτησε σαν συμπαράστατες του στη Χαλυβουργία (και μετά την κατακραυγή είπε πως δεν κατάλαβε ότι ήταν χρυσαυγίτες) και ο ΣΥΝ τους έμπασε στο κίνημα του “δεν πληρώνω” στην Κατερίνη. Να γιατί η εκκλησία με τους μητροπολίτες του Πειραιά και της Μεσογαίας τους ευλογεί. Είναι φυσικά όλα αυτά όταν στις 28 Οκτώβρη που ο ΣΥΝ και άλλοι φασίστες χάλαγαν τις παρελάσεις του ελληνικού στρατού σε όλη την Ελλάδα επέτρεπαν μόνο σε μία να διεξαχθεί ομαλά: Την παρέλαση αγήματος του ρώσικου στρατού στην Αλεξανδρούπολη.

Καλούμε τον ελληνικό λαό να αντισταθεί αντιτάσσοντας σε αυτό το διακομματικό μαύρο μέτωπο που φέρνει την πείνα, το πιο κτηνώδη φασισμό και την πιο βαθιά αποικιακή υποδούλωση της χώρας, το δικό του πλατύ δημοκρατικό και πατριωτικό μέτωπο.

Αθήνα, 8/03/2012

Το παραπάνω αποτελεί κείμενο αφίσας της ΟΑΚΚΕ

Ενάντια στην γευτοαριστερή δέση ότι η χώρα θα ζούσε μια χαρά αν διέγραφε το χρέος της

Δεν πήγαν χαμένες οι θυσίες των δύο τελευταίων ετών προπαγανδίζουν οι χρεοκόποι. Μειώσαμε λένε το πρωτογενές έλλειμμα (έλλειμμα χωρίς τόκους) από το 10,6% του ΑΕΠ το 2009 στο 2,4% το 2011. Μειώσαμε το έλλειμμα των τρεχουσών συναλλαγών με την αύξηση των εξαγωγών λέει ο αρχισαμποταριστής Χρυσοχοΐδης, που είναι και η μεγαλύτερη ποσοστιαία αύξηση στην ΕΕ και που την επιβεβαιώνουν τα επιστρατευμένα ΜΜΕ.

Τα χαλκεία του σοσιαλφασισμού δημοσιεύουν στη συνέχεια πίνακες μηδενισμού τάχα του ελλείμματος του Ισοζυγίου Τρεχουσών Συναλλαγών (ΙΤΣ) το 2011 από το -6% του ΑΕΠ το 2008— με την υποσημείωση όμως ότι αυτά ισχύουν χωρίς να ληφθούν υπόψη οι τόκοι και τα καύσιμα! Όμως το έλλειμμα στα καύσιμα είναι τους πρώτους 11 μήνες του 2011 10,45 δις Ευρώ και οι τόκοι 8,75 δις, δηλαδή σύνολο 19,2 δις. «Μηδένισαν» δηλαδή το έλλειμμα του Ι.Τ.Σ το 2011, ενώ για όλο το χρόνο αυτό είναι περίπου 20 δις! (Στοιχεία από τράπεζα της Ελλάδος). Τους τόκους δεν τους λογαριάζουν στο έλλειμμα για να δείξουν τάχα ότι η «καθαρή» παραγωγή, χωρίς δηλαδή την εκμετάλλευση των δανειστών, καλύπτει τις ανάγκες της χώρας! Επομένως, λένε, για να ζήσει το έθνος με την παραγωγή του αρκεί να μην πληρώσει τους δανειστές του. Με την ίδια τη σημερινή παραγωγή, μπορούμε επίσης να πάμε και στη «σοσιαλιστική» Ελλάδα των Καζάκηδων & ΣΙΑ, στην οποία το σημερινό ελλειμματικό Ι.Τ.Σ εξαιτίας της εξαφάνισης των τόκων θα είναι ισοσκελισμένο (εφόσον για αυτούς τους απατεώνες σοσιαλισμός σημαίνει το να κάνει κάποιος κανόνι για δάνεια που μπήκαν στην άμεση κατανάλωση του έθνους και του λαού, κατά διαστρέβλωση της αντιποικιακής αντιτσαρικής γραμμής του Λένιν του 1905-1917). Αλλά και με αυτούς τους λογαριασμούς μένει παρ' όλα αυτά ένα πελώριο ετήσιο έλλειμμα στα καύσιμα, πάνω από 10 δις, που αντιστοιχεί σε 1000 ευρώ ανά άτομο! Η ναζιφασιστική δικτατορία όμως του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ, που θα έχει φάει τα λεφτά των δανειστών, δεν θα μπορεί να κάνει εμπόριο παρά μόνο τοις μετρητοίς. Λεφτά- συνάλλαγμα στα κρατικά ταμεία δεν υπάρχουν και το νόμισμα των μπαταξίδων δεν θα μπαίνει παγκοσμίως ούτε στους πίνακες συναλλάγματος. Δηλαδή δεν θα μπορούν να κάνουν καθόλου εισαγωγές, πόσο μάλλον να εισάγουν με πίστωση τα αξίας 25,62 δις εμπορεύματα που είναι το εμπορικό έλλειμμα του Ιμηνου του 2011. Έτσι η χώρα θα πέσει στην απόλυτη εξαθλίωση. Ότι απάτες και να κάνουν οι σαμποταριστές δεν μπορούν να κρυφτούν.

Η μεγάλη μείωση στο έλλειμμα του Ι.Τ.Σ από το 2008 οφείλεται στη μείωση των εισαγωγών λόγω της χρεοκοπίας, δηλαδή στην πείνα του λαού λόγω χρεωκοπίας και όχι στην αύξηση των εξαγωγών που το 2011 ξεπέρασαν

λίγο το επίπεδο του 2008. Είναι όπως ο παχύσαρκος που χάνει βάρος όχι γιατί δεν τρώει λιπαρά αλλά επειδή έπαθε καρκίνο. Η συνολική βιομηχανική παραγωγή το 2011 ήταν στο 77% αυτής του 2005.

Ο παρακάτω πίνακας δείχνει τις εξαγωγές τις εισαγωγές και το εμπορικό έλλειμμα της χώρας σε δις. (Στοιχεία Τράπεζα της Ελλάδος). **Η μεγαλύτερη επίδοση στις εξαγωγές ήταν ίση με το 8,1 % του ΑΕΠ που το 2008 την κατέτασε 105η στην παγκόσμια κατάταξη! Ο μέσος όρος των εξαγωγών της ΕΕ-27 ήταν το 2010 στο 42% του ΑΕΠ.**

	Εισαγωγές	Εξαγωγές	Εξαγωγές % του ΑΕΠ	Εμπορικό έλλειμμα	ΑΕΠ
2008	63,81	19,81	8,1	-44	242
2009	46,07	15,31	6,5	-30,76	235
2010	45,35	17,08	7,4	-28,27	230
2011 11μηνο	43,85	18,59	Περίπου 8	-25,26	

Το τσάκισμα των παραγωγικών δυνάμεων από το σοσιαλφασισμό δημιουργεί τα καταστροφικά ελλείμματα και τα χρέη

Σύμφωνα με τα στοιχεία του IOBE από το 2002 μέχρι και το 2010 οι ετήσιες επενδύσεις στη βιομηχανία ήταν κατά μέσο όρο **περίπου στο μισό των ε-**

πενδύσεων του 2001 ενώ στο ίδιο χρονικό διάστημα οι ετήσιες βιομηχανικές επενδύσεις στην ΕΕ-26 **αυξήθηκαν ελάχιστα κατά μέσο όρο κατά 0,05% το χρόνο** σε σχέση με τις επενδύσεις του 2001. Αν επομένως η χώρα μας βρίσκονταν, αυτή την περίοδο των εννέα χρόνων στο μέσο όρο των βιομηχανικών επενδύσεων της ΕΕ-26 θα έπρεπε να είχαν γίνει επενδύσεις στη βιομηχανία εννέα φορές οι επενδύσεις του 2001. Στην πραγματικότητα έγιναν 4,64 φορές, δηλαδή περίπου οι μισές. Και αυτή η αποεπένδυση πραγματοποιήθηκε επιπλέον σε μια σαμποταρισμένη βιομηχανία στην οποία η παραγόμενη προστιθέμενη αξία ήταν από το 2001 έως το 2009 ανάμεσα στο 13,2% και 13,3% της συνολικά παραγόμενης αξίας από όλη την οικονομία κάθε χρονιά. Στην ίδια περίοδο η βιομηχανία στην ΕΕ ήταν ανάμεσα στο 21,7% και 18%. Το 2011 ο συνολικός όγκος της βιομηχανικής

παραγωγής στην Ελλάδα βρέθηκε, όπως είπαμε, στο 77% του 2005. Τα στοιχεία υπάρχουν στο άρθρο της Ν. Ανατολής «Πως οι σαμποταριστές χρεοκόπησαν τη χώρα μόνο στα τελευταία χρόνια. Στο μισό του 2001 οι ετήσιες επενδύσεις στη βιομηχανία από το 2002 μέχρι το 2010».

Την καταστροφική μείωση των βιο-

μηχανικών επενδύσεων και της βιομηχανικής παραγωγής ακολούθησαν αναγκαστικά και όλες οι επενδύσεις της οικονομίας αφού το βιομηχανικό προϊόν είναι το βασικό υλικό για νέες εργασίες και το φυσικό σώμα στο οποίο προστίθεται νέα αξία με την παραπέρα επεξεργασία του, την μεταποίηση, την μεταφορά και την εμπορία του.

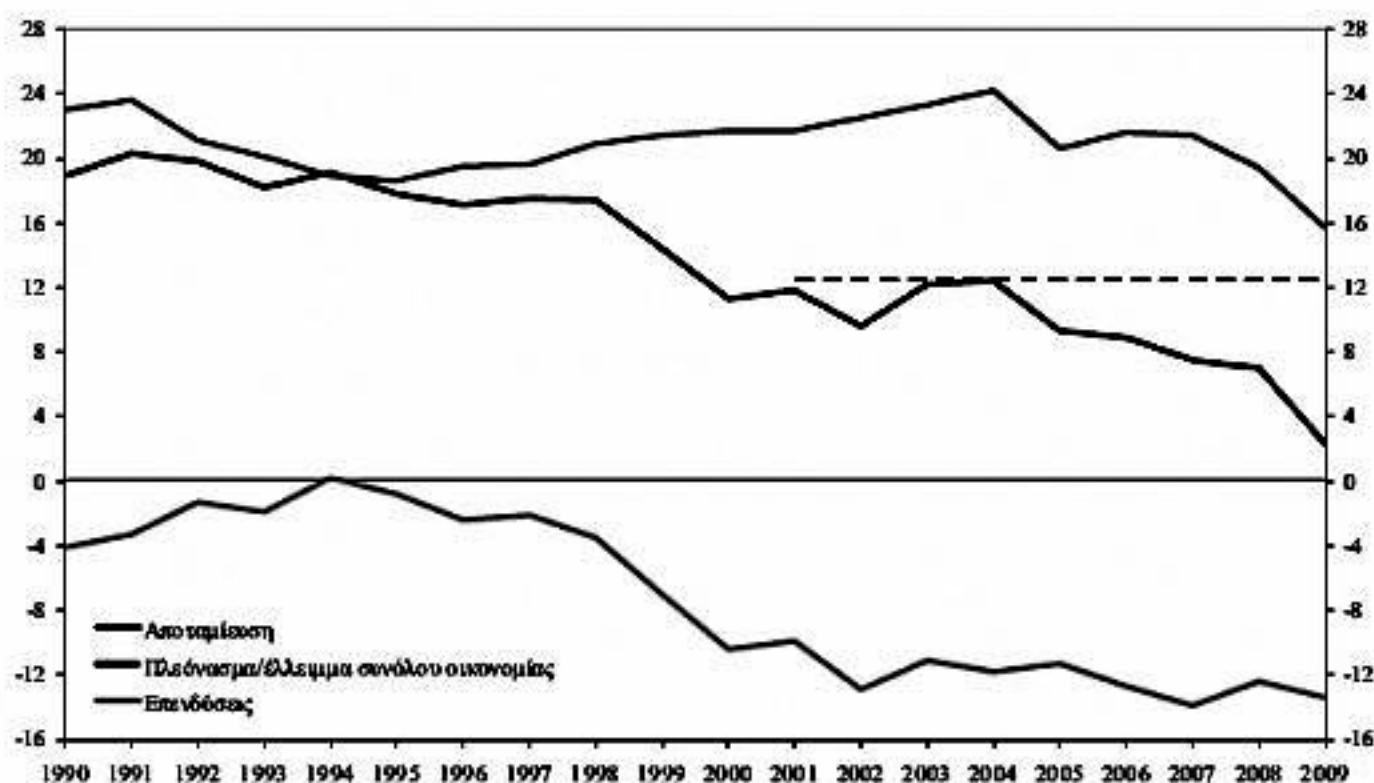
Από την έκδοση της τράπεζας της Ελλάδας «Ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών της Ελλάδος: αιτίες ανισορροπιών και προτάσεις πολιτικής Ιούλιος 2010» πήραμε τις παρακάτω γραφικές παραστάσεις στον ίδιο πίνακα 1.6: Της ακαθάριστης εθνικής αποταμίευσης S, δηλαδή το περίσσειμα του κρατικού και ιδιωτικού τομέα μαζί, μετά την κατανάλωση προϊόντων και υπηρεσιών— (όχι κεφαλαίου που σαν τέτοιο χρησιμοποιείται για παραγωγή νέας αξίας). Της ακαθάριστης επένδυσης I της οικονομίας που ισούται με τις αποσβέσεις, τη φθορά δηλαδή του κεφαλαίου στον ετήσιο κύκλο της οικονομίας, συν τις νέες επενδύσεις. Και τη γραφική παράσταση των ελλειμμάτων των συναλλαγών με το εξωτερικό, που είναι το Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών CA. Προφανώς η ακαθάριστη αποταμίευση I και τα ελλείμματα που είναι το Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών CA. Επομένως θα ισχύει:

$$S=I+CA$$

Από την αντίστοιχη γραφική παράσταση φαίνεται ότι η συνολική ακαθάριστη επένδυση (αποσβέσεις συν νέες επενδύσεις) όλης της οικονομίας από το

Διάγραμμα 1.6: Εξέλιξη της αποταμίευσης, των επενδύσεων και του πλεονάσματος/ελλείμματος στο σύνολο της οικονομίας

(Ποσοστά % του ΑΕΠ)

Σημείωση: Τα μεγέθη της αποταμίευσης και των επενδύσεων περιλαμβάνουν τις αποσβέσεις (ακαθάριστα μεγέθη).

24% περίπου του ΑΕΠ το 2004 με 2005 συντρίβεται λίγο κάτω από το 16% το 2009. Εδώ θα μπορούσε να πει κάποιος ότι η μείωση της οικοδομικής δραστηριότητας στην κατοικία, που είναι επένδυση, συνέβαλε σημαντικά στη μείωση των συνολικών επενδύσεων. Συμβαίνει όμως κάτι πολύ χειρότερο. Η στική γραμμή δείχνει τις **αποσβέσεις του κεφαλαίου σε όλη την οικονομία. Από το 2000 με την είσοδο στην ΟΝΕ η εθνική ακαθάριστη αποταμίευση S (που χρηματοδοτεί δηλαδή και τις αποσβέσεις) είναι μικρότερη από τις αποσβέσεις, δηλαδή η οικονομία χώρα από τον διαρκή αυξανόμενο δανεισμό, εξαιτίας του ελλειμματικού CA, καταναλώνει η απλά καταστρέφει και φθείρει και τα πάγια για να συντηρηθεί! Από το 2004 η κατανάλωση των παγίων, και η μη αντικατάστασή τους, αυξάνει με καταστροφικούς ρυθμούς. Το 2009 η κατανάλωση και μη αντικατάσταση των παγίων φτάνει στο 11% του ΑΕΠ.** Η πορεία προς τη χρεοκοπία είχε αρχίσει δηλαδή από το 2000 και αυτό το καταγγείλαμε για πρώτη φορά το 2002 με το άρθρο που είναι αναρτημένο στο site της ΟΑΚΚΕ «Το βιομηχανικό σαμποτάζ οδηγεί στη χρεοκοπία».

Η οικονομία έχει ανάγκη από μεγάλες βιομηχανικές επενδύσεις καθώς και από επενδύσεις σε όλους τους τομείς, για να συγκρατηθεί από την απόλυτη κατάρρευση πόσο μάλλον για να ανακάμψει και να δημιουργήσει περισεύματα που είναι και η προϋπόθεση της εξόδου από την χρεοκοπία.

Από τις τρεις γραφικές παραστάσεις βλέπουμε, όπως είπαμε, ότι η ακαθάριστη εθνική αποταμίευση S (ιδιωτική και κρατική) είναι πολύ μικρότερη ακόμα και από τις ακαθάριστες επενδύσεις I και επομένως δεν φτάνει για να τις χρηματοδοτήσει. Με τη σύγκριση των γραφικών παραστάσεων φαίνεται ότι από το 1998 ξεκινά μια νέα ραγδαία αύξηση του ελλείμματος της οικονομίας CA, εμφανίζεται επομένως ξανά ένα μόνιμο, ιστορικού χαρακτήρα, πελώριο έλλειμμα που είναι η διαφορά S-I=CA. Το CA είναι, όπως είπαμε, το έλλειμμα των συναλλαγών της χώρας με το εξωτερικό, είναι δηλαδή το έλλειμμα του Ισοζυγίου των Τρεχουσών Συναλλαγών (ΙΤΣ), το μεγαλύτερο έλλειμμα στην ΕΕ-27, που αντιστοιχεί στις καθαρές δανειακές ανάγκες της οικονομίας.

Η εθνική αποταμίευση S ιδιωτική και κρατική το 2011 δίνεται από την έκδοση της ΕΕ Statistical Annex of European Economy AUTUMN 2011 να είναι κοντά στο 5% του ΑΕΠ. Πρόκειται για αποταμίευση χρεοκοπίας. Όταν οι αποσβέσεις, το καταναλισκόμενο δηλαδή πάγιο κεφάλαιο της οικονομίας, ήταν το 2009 ίσο με το 13,6% του ΑΕΠ η αποταμίευση του 5% δεν φτάνει στοιχειωδώς να εμποδίσει την

παραγωγή να τρώει τις σάρκες της. Πόσο μάλλον να αναπτυχθεί.

Η χρεοκοπία της χώρας μας δεν οφείλεται επομένως στην παγκόσμια ύφεση ούτε στους όποιους κλέφτες και φοροφυγάδες, όπως ισχυρίζονται οι σαμποταριστές, αλλά στον μόνιμο εγκατεστημένο ελλειμματικό οικονομικό κύκλο, στο διαρκές έλλειμμα του Ι.Τ.Σ (Ισοζυγίου Τρεχουσών Συναλλαγών) CA που δημιουργεί τα χρέη. Οφείλεται ακόμα πιο βαθιά στο παραγωγικό σαμποτάζ του σοσιαλφασισμού, κύρια των ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ, και των πρωθυπουργών του. Γι' αυτό και η απόδοση της αιτίας της ελληνικής χρεοκοπίας σε άλλους παράγοντες συγκαλύπτει τις ευθύνες των σαμποταριστών που κατέστρεψαν και συνεχίζουν να καταστρέφουν την οικονομία για να κρατούν τη χώρα αιχμάλωτη και να τη χρησιμοποιούν για να χρεοκοπούν και την ΕΕ και το ευρώ για λογαριασμό των ρώσων αφεντικών τους, που είναι οι εντολείς του σαμποτάζ. Το ίδιο σημαίνει το περίφημο «λεφτά υπάρχουν» ή ο θαυμασμός των οικονομικών επιτευγμάτων της κυβέρνησης Καραμανλή από τον Σαμαρά, στο λόγο του της άνοιξης του 2009. Η κλιμάκωση της γκεμπελικής προπαγάνδας που φορτώνει καθαρά τα εγκλήματα των σαμποταριστών στην ΕΕ είναι το οι δανειστές χρεοκόπησαν τη χώρα, το μνημόνιο έφερε τη χρεοκοπία και όχι η χρεοκοπία το μνημόνιο.

Η έξοδος από τη χρεοκοπία μπορεί να πραγματοποιηθεί με μια πολιτική που θα έχει στόχο να έλθει η παραγωγή τουλάχιστον στο ύψος της κατανάλωσης. Αυτό σημαίνει τον μηδενισμό και το περίσσευμα στο Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών που θα μπορεί να χρηματοδοτεί τότε και το χρέος. Το πρόβλημα της οικονομίας είναι να επιτραπούν τα δεκάδες δις επενδύσεων που εμποδίζονται από τους σαμποταριστές και να ενωθεί το υψηλό ειδικευμένο εργατικό δυναμικό με τα μέσα παραγωγής που διψάει να τα κινήσει. Η μείωση των μισθών που επιβάλλει το κεφάλαιο για την αύξηση της ανταγωνιστικότητάς του μπορεί να αντισταθμιστεί από την γρήγορη αύξηση της παραγωγής. Και αυτό είναι απόλυτα εφικτό γιατί οι πλουτοπαραγωγικές πηγές της χώρας είναι ανεκμετάλλευτες, εξαιτίας του σαμποτάζ, και όλοι οι τομείς της οικονομίας θα πρέπει να πολλαπλασιάσουν την αξία που παράγουν μέχρι να έλθουν στο ύψος των χωρών της ΟΝΕ, αφού είναι σήμερα εξαιρετικά καθυστερημένοι και επιπλέον σε αναντιστοιχία με τις προηγμένες υποδομές που δημιούργησε η ΕΕ στη χώρα.

Αυτή η πολιτική προϋποθέτει να γίνει η αλήθεια για την οικονομία υπόθεση όλων των δημοκρατών που θα ενωθούν σε ένα πατριωτικό και δημοκρατικό μέτωπο για να ανατρέψουμε τους ρωσόδουλους σαμποταριστές για να υπερασπίσουμε το λαό με την καθοδήγηση της εργατικής τάξης, που στην πλάτη της πέφτει το βάρος της βιομηχανικής παραγωγικής συγκρότησης και της δημοκρατικής ανασυγκρότησης της χώρας.

ΚΑΠΟΙΟΙ ΕΞΩ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΝ ...

Κάποτε θα γινόταν κι αυτό: Κάποιοι προοδευτικοί αστοί οικονομολόγοι από εκείνους που μελετάνε την ίδια την υλική παραγωγή και όχι απλά την χρηματική της μορφή, αρχίζουν να εξετάζουν την ελληνική οικονομία βαθύτερα και να καταλαβαίνουν τι γίνεται σε αυτήν. Έτσι ένας καθηγητής του Χάρβαρντ ονομάτι Ricardo Hausmann σε ένα άρθρο του στους Financial Times στις 8/2/2012, που το αναδημοσιεύουμε παρακάτω ολόκληρο, υποστηρίζει σωστά ότι η βοήθεια της ΕΕ προς την Ελλάδα σπαταλιέται άδικα καθώς το πρόβλημα υπερχρέωσης της Ελλάδας βρίσκεται στην μειωμένη παραγωγή και μάλιστα στην καθυστερημένη τεχνολογικά παραγωγή της οπότε δεν αντιμετωπίζεται ούτε με κενσιανή τόνωση της ζήτησης ούτε με δημοσιονομική περιστολή. Σε μια οικονομετρική έρευνα του αυτός ανακάλυψε ότι ανάμεσα σε 128 χώρες του κόσμου η Ελλάδα έχει την μεγαλύτερη απόσταση ανάμεσα στο εισόδημά της και στο «γνωστικό παραγωγικό περιεχόμενο» των εξαγωγών της. Αυτό επιβεβαιώνει και α-

πό μια νέα πλευρά τις ανάλογες δικές μας διαπιστώσεις για το ελληνικό εμπορικό έλλειμμα και τη φύση του.

Η διαφορά μας με τον ερευνητή είναι στη γραμμή διεξόδου που προτείνει.

Αυτός θεωρεί αναγκαία **και** την γενική μείωση των κρατικών μισθών και των συντάξεων για την έξοδο της χώρας μας από την υπερχρέωση. Αυτή η διαφορά έχει στη βάση της το γεγονός ότι καμιά οικονομική ανάλυση από μόνη της δεν μπορεί να ανακαλύψει τον παράγοντα που προκαλεί το παραγωγικό κενό στη χώρα μας που είναι το **πολιτικό** παραγωγικό σαμποτάζ. Αυτό σημαίνει ότι αν αυτός ο **πολιτικός παράγοντας ανατραπεί** η χώρα μας έχει τόσο μεγάλη αναξιοποίητη ενσωματωμένη παραγωγική γνώση μέσα της και τόσο σχετικά χαμηλούς μισθούς –πριν και από τη μείωσή τους – που θα μπορεί να κινεί ένα υλικό παραγωγικό κεφάλαιο τόσο μεγάλο ώστε θα μπορούσε να εξοφλεί το χρέος της χωρίς αυτή να παίρνει νέα εξωτερική βοήθεια και χωρίς ο λαός της να υποφέρει.

Το άρθρο των Φαινάσιαλ Τάιμς

Η ΙΡΛΑΝΔΙΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΔΕΙΞΕΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

Του Ρικάρντο Χάουσμμαν

Η γενναιοδωρία του κόσμου σπαταλιέται για άλλη μια φορά στην Ελλάδα. Καθώς οι αξιωματούχοι συναντιούνται στην Αθήνα για να διασαφηνίσουν τις λεπτομέρειες της τελευταίας διάσωσης, πρέπει επεξηγώντας να αναγνωρίσουμε ότι η προσέγγισή μας για να κατανοήσουμε την κρίση είναι εσφαλμένη.

Η Ελλάδα έχει μέχρι στιγμής αναλυθεί μέσα από ένα δημοσιονομικό ή ένα κενσιανό πρίσμα. Η δημοσιονομική άποψη ισχυρίζεται ότι η Ελλάδα μπορεί να διορθωθεί μόνο αυξάνοντας τους φόρους, περικόπτοντας τις δαπάνες και αναδιαρθρώνοντας το χρέος. Η κενσιανή λέει ότι αυτά τα μεγέθη πλήττουν την ανάπτυξη και τα φορολογικά έσοδα κι έτσι υπονομεύουν την ίδια τη σκοπιμότητα αυτών των πολιτικών.

Και οι δύο απόψεις παραμελούν το ότι η Ελλάδα ή πρέπει να εξέλθει από την κρίση ή να αντιμετωπίσει την καταστροφή. Η Ελλάδα έχει ένα μεγάλο εξωτερικό έλλειμμα, που φτάνει το 8,6 τοις εκατό του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος της το 2011. Το χάσμα αυτό τρέφεται από ένα μη βιώσιμο επίπεδο εξωτερικού χρέους που οι αγορές δεν είναι πλέον διατεθειμένες να χρηματοδοτούν. Προς το παρόν αυτό πληρώνεται από επίσημες πηγές, που περιμένουν ότι θα είναι προσωρινό. Η Ελλάδα θα πρέπει να ρίξει κάποια στιγμή το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών της στο μηδέν.

Αυτό μπορεί να συμβεί με δύο τρόπους: είτε η Ελλάδα να παράγει περισσότερα είτε να ξοδεύει λιγότε-

ρα. Το να προσαρμόσει τις τρέχουσες συναλλαγές ξοδεύοντας λιγότερο θα απαιτούσε μία επιπλέον πτώση του ΑΕΠ κατά 25 τοις εκατό, δεδομένου ότι στην Ελλάδα μόνο ένα στα τέσσερα δολάρια ΗΠΑ από περικοπές στα έξοδα πηγαίνει στο εξωτερικό. Αυτή σίγουρα δεν είναι μία ωραία εικόνα. Αλλά το να τις προσαρμόσει αυξάνοντας τις εξαγωγές θα απαιτούσε αυτές να αυξηθούν κατά 50 τοις εκατό, ένα όχι εύκολο κατόρθωμα. Επιτυγχάνοντάς το μόνο μέσω του τουρισμού θα απαιτούσε η βιομηχανία αυτή να τριπλασιαστεί σε μέγεθος – μία απίθανη προοπτική.

Είναι λιγότερο επώδυνο το να αυξήσεις τις εξαγωγές απ' το να μειώσεις τα έξοδα. Αλλά δύο προβλήματα συνωμοτούν ενάντια σ' αυτή την πιο ανθρώπινη λύση. Κατά πρώτον, αφού η Ελλάδα βρίσκεται στην Ευρωζώνη, δεν μπορεί να κάνει υποτίμηση για να κάνει τις εξαγωγές της πιο ανταγωνιστικές. Κατά δεύτερον, η Ελλάδα δεν έχει αυτό που χρειάζεται για να γίνει τόσο πλούσια. Στο βιβλίο μας *Ο Ατλας της Οικονομικής Πολυπλοκότητας*, υπολογίσαμε την ποσότητα «παραγωγικής γνώσης» σε διάφορες χώρες. Μια χώρα με υψηλό επίπεδο «παραγωγικής γνώσης» είναι εκείνη που εξάγει πολλά και διαφορετικά αγαθά και τα αγαθά αυτά παράγονται με περίπλοκους σύνθετους τρόπους. Η «παραγωγική γνώση» προβλέπει πόσο πλούσια θα γίνει μία χώρα και άρα πόσο γρήγορα θα αναπτυχθεί.

Ορίστε τα άσχημα νέα για την Ελλάδα: στο δείγμα μας από 128 χώρες, η Ελλάδα είχε το μεγαλύ-

Το ψευτοΚΚΕ δίνει τη χαριστική βολή και κλείνει δύο εργοστάσια της Coca-cola

Η coca-cola 3E είναι ζημιογόνος στην Ελλάδα το 2010 και το 2011 και αποφάσισε να κλείσει δύο από τα εργοστάσιά της στη Θεσσαλονίκη και στην Πάτρα στις 29/2/2012, ιδιαίτερα κάτω από τον πόλεμο που της έχει κηρύξει πανελλαδικά το ΠΑΜΕ, με στόχο να κλείσει όσα εργοστάσια μπορεί. Πρόεδρος του σωματίου Πάτρας της coca-cola είναι ο Φώτης Κασικαρώνης μέλος της κεντρικής γραμματείας του ΠΑΜΕ και πρόεδρος του αντίστοιχου σωματίου της Θεσσαλονίκης ο Β. Αρτεμίου επίσημος του ΠΑΜΕ.

Τα δύο εργοστάσια κλείσανε την 25η ημέρα της τυφλής απεργίας στο εργοστάσιο της Θεσσαλονίκης, και τις συνεχείς στάσεις εργασίας, τις 24ωρες απεργίες στα εργοστάσιά της σε Βόλο, Πάτρα και Ρόδο με προοπτική την κλιμάκωση. Το πλήρες απεργιακό πρόγραμμα της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργατοϋπαλλήλων Εμφιαλωμένων Ποτών είναι 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες στην coca-cola Θεσσαλονίκης, από 23/2/2012 μέχρι και 18/3/2012, και 3ωρες στάσεις σε όλα τα εργοστάσια της χώρας του ομίλου 3 E. Την Παρασκευή 16/3/2012 απεργία σε όλα τα εργοστάσια της 3 E και τριώρες στάσεις σε όλη την ομοσπονδία.

Είναι φανερό ότι το ΠΑΜΕ και το ψευτοΚΚΕ κατάφεραν να ξεγελάσουν για άλλη μια φορά τους εργαζόμενους, όπως έκαναν και στη χαλυβουργία Ασπροπύργου και να κλείσουν έτσι τα δύο εργοστάσια με τη γνωστή τους μέθοδο της παρατεταμένης απεργίας σε εποχή πτώσης εργασιών. Με αυτή τη μέθοδο, μεταξύ άλλων, κλείσανε πολλές επιχειρήσεις με πιο χαρακτηριστική την Pirelli στην Πάτρα. Αυτό το τελευταίο το έκαναν σε μια περίοδο που τα οχτώ αυτοκίνητα στα δέκα που κυκλοφορούσαν στην Ελλάδα είχανε λάστιχα αυτής της εταιρείας, πετώντας έτσι εκατοντάδες εργαζόμενους με ψηλούς μισθούς στο δρόμο, παρά τις επανειλημμένες προειδοποιήσεις της εταιρείας ότι το αίτημά τους για «καμία απόλυση» σε μια μακριά περίοδο πτώσης εργασιών ήταν απαγορευτικό για τη λειτουργία της επιχείρησης. Κανένα κεφάλαιο δεν λειτουργεί με μόνιμο ποσοστό κέρδους πολύ κάτω από το μέσο ποσοστό ούτε φυσικά ακόμα περισσότερο με ζημιές. Στη συνέχεια οι εργάτες στην Πάτρα κυνηγούσαν επί χρόνια στους δρόμους τους συνδικαλιστές του ψευτοΚΚΕ για τη ζημιά που τους κάνανε.

Τώρα το ψευτοΚΚΕ κάλεσε τους εργάτες της coca-cola να απεργούν με δύο αιτήματα, την πρόσληψη προσωπικού και την υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας, δηλαδή στην ουσία αύξηση μισθών. Η πρόσληψη προσωπικού δεν μπορεί να αποτελεί εργατικό αίτημα παρά μόνο στην περίπτωση που η εργοδοσία μοιράζει όλο και περισσότερη δουλειά στους ίδιους εργαζόμενους για να αυξήσει έτσι την ένταση της εργασίας και τα κέρδη της. Όμως σύμφωνα με τα απλά εμπειρικά δεδομένα και με την κοινή λογική είναι φυσικό εν μέσω πείνας να πέσει η κατανάλωση αυτού του όχι πρώτης ανάγκης αεριούχου ποτού. Η ίδια η εταιρεία δίνει απώλειες στις πωλήσεις την τελευταία 3ετία 23%. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ICAP βλέπουμε ότι η μείωση της κατανάλωσης των αναψυκτικών το 2009 ήταν 1,5%, το 2010 ήταν 4,6% ενώ σύμφωνα με την Καθημερινή της 29/2/2011 το 2011 σημειώθηκε μείωση κατά 8,9%. Σύνολο 15%. Η μείωση του προσωπικού της coca-cola κατά 10-15% δεν ξεφεύγει λοιπόν από τη

συνολική μείωση του 15% της παραγωγής της οπότε η ένταση της εργασίας δεν πρέπει να αυξήθηκε. Η μελετημένη σαμποταριστική απόφαση της κυβέρνησης πέρυσι να αυξήσει τον ΦΠΑ των αεριούχων από το 13% στο 23%, δηλαδή κατά 75% ήταν παράγοντας ακόμα παραπέρα μείωσης της ζήτησης. Το ψευτοΚΚΕ ξέρει καλά ότι προσλήψεις σε εποχές μειωμένης ζήτησης ενός προϊόντος σημαίνουν κλείσιμο ενός εργοστασίου και αυτό θέλει στην coca-cola όπως το ήθελε και το πέτυχε στην Πιρέλι, και όπως το επιδιώκει τώρα στην Χαλυβουργία του Ασπροπύργου. Η υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας είναι μόνο το πρόσχημα για το ψευτοΚΚΕ για να κάνει απεργίες που απλά κλείνουν τα εργοστάσια.

Το παρακράτος του ΠΑΜΕ, που είναι και η πιο βαθιά πολιτική εξουσία στη χώρα, ζητάει και τη βοήθεια του γέρο πράκτορα Παπούλια στέλνοντας του επιστολή στις 17/2/2012, ως Ομοσπονδία Εμφιαλωμένων Ποτών, ΠΟΕΕΠ, καταγγέλλοντας την εταιρεία ότι θα πάει στη Βουλγαρία, ότι στο «*εννεάμηνο Ιανουαρίου Σεπτεμβρίου 2011 αύξησε τα κέρδη της στα 302 εκατ ευρώ*...» και ότι «*κερδίζει ακόμα περισσότερα από τους Έλληνες καταναλωτές απ' ό,τι από τους Γερμανούς τους Ιταλούς και τους Γάλλους.* (*Το Βήμα Κυριακή 5/2/2012*). *Ζητάμε τη συνδρομή και την συμπαράστασή σας να σταματήσουν το έγκλημα που διαπράττουν*». Στο αντίστοιχο Βήμα είδαμε τις τιμές των 330 ml coca-cola. Στην Ελλάδα πωλείται 0,62 ευρώ, στη Γερμανία 0,45, στην Ισπανία 0,52, στη Γαλλία 0,60 και στη Βουλγαρία 0,51 ευρώ. Αν αφαιρέσουμε από την τιμή στην Ελλάδα το 35% που είναι παραπανήσιο φόρος εδώ η εκμετάλλευση της coca-cola στην Ελλάδα δεν είναι μεγαλύτερη. Ο εταιρικός φόρος είναι 20% και οι σαμποταριστές βάλανε επιπλέον 25% στις εισηγμένες στο χρηματιστήριο και ακόμα 10% νέες έκτακτες εισφορές, σύνολο 35%, οπότε πως να μην είναι ακριβότερη η coca-cola στην Ελλάδα. Η τιμή διαμορφώνεται από το σαμποτάζ. Αλλά οι φασίστες μιλάνε με το δικό τους πρόεδρο της δημοκρατίας και δεν έχουν πρόβλημα.

Όταν ο Ιγνατιάδης ο βουλευτής του ψευτοΚΚΕ πήγε στους απεργούς στη Θεσσαλονίκη τον Οκτώβριο του 2011 ο Ριζοστάτης έγραψε: «*Να δυναμώσουν τον αγώνα ενάντια στα σχέδια της εργοδοσίας και ταυτόχρονα να προσανατολίσουν την πάλη τους σε κατεύθυνση σύγκρουσης, για την ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων, ... ο βουλευτής του ΚΚΕ Θόδωρος Ιγνατιάδης... βρέθηκε στο πλευρό των εργαζομένων που αυτές τις μέρες πραγματοποιούν αγωνιστικές κινητοποιήσεις, απαιτώντας από την εργοδοσία την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και προσλήψεις προσωπικού.... Όπως κατήγγειλαν οι εργαζόμενοι, η εργοδοσία αρνείται να μπει στο διάλογο για την υπογραφή Σύμβασης, ενώ στο μεταξύ έχει μειώσει το προσωπικό κατά 10-15% μέσω οικειοθελών αποχωρήσεων και συνταξιοδοτήσεων εργαζομένων. Ταυτόχρονα, διαδίδει ότι θα μεταφέρει τμήματα του εργοστασίου στη Βουλγαρία.*»

Λέγανε δηλαδή από τότε στους εργάτες αυτοί οι προβοκάτορες, οι εγκληματίες αντεργάτες ότι μπλοφάρει η coca-cola ώστε αυτοί να συνεχίσουν τον λάθος και αυτοκτονικό τους αγώνα μέχρι να πεταχτούν στο δρόμο, μέχρι να καταστρέψουν ακόμα μια βιομηχανική επιχείρηση μέχρι, το κυριότερο, να ακρωτηριαστεί παραπέρα το λίγο βιομηχανικό προλεταριάτο που

απέμεινε στη χώρα δηλαδή ο κοινωνικός πυρήνας της διάσωσης της και ο οδηγός της στο μέλλον!

Σε ότι αφορά τον αντιμονοπωλιακό τάχα αγώνα στον οποίο αναφέρεται ο Ριζοστάτης, το ψευτο ΚΚΕ δεν στρέφεται ενάντια στην εκμετάλλευση της εργασίας από το μονοπώλιο της coca-cola. Στρέφεται ενάντια στο ντόπιο βιομηχανικό κεφάλαιο συσκευασίας αεριούχων που παίρνει ένα μέρος της πρώτης ύλης του από την μονοπωλιακή coca-cola, δηλαδή στρέφεται ενάντια στις τόσο χρήσιμες για το μέλλον της κοινωνίας παραγωγικές δυνάμεις που βάζουν σε κίνηση οι εργάτες αυτού του σύγχρονου συσκευαστήριου, και τελικά και ακόμα βαθύτερα στρέφεται ενάντια στους ίδιους τους εργάτες για να απορροφήσει πολιτικοκοινωνικά την χώρα και να την παραδώσει σιδηροδέσμια στους πιο επικίνδυνους μονοπωλιστές που είναι τα αφεντικά του ψευτοΚΚΕ, οι ρώσοι νεοναζί νεοαποικιοκράτες. Ευρύτερος στόχος των τελευταίων είναι η χρεοκοπία της χώρας και η χρησιμοποίησή της σαν εργαλείο υπονόμευσης όλης της ΕΕ. Το ψευτοΚΚΕ σαν κόμμα του ρώσικου μονοπωλίου κάνει καταστροφικό, πολεμικό τύπου αγώνα εναντίον των ντόπιων και δυτικών ιδιοκτησιών παραγωγικών δυνάμεων. Οι πρωθυπουργοί Α. και Γ. Παπανδρέου, Σημίτης, Καραμανλής ο ανιψιός, και ο Σαμαράς ήταν ή είναι λακέδες του ίδιου αφεντικού. Όλοι μαζί διεξάγουν τον αγώνα αυτό. Έτσι εξηγείται ότι το ΠΑΜΕ έστηνε προχθές κιόλας, την ώρα που έκλεινε το εργοστάσιο, μπλόκα στη Λάρισα και έπαιρνε όμηρους τα φορτηγά που κουβαλούσαν coca-cola με το κράτος να είναι απλός θεατής. Το ψευτοΚΚΕ είναι η βαθύτερη εξουσία σε όλα τα βασικά ζητήματα που αφορούν τη χώρα. Όταν η Παπαρήγα διατύπωνε «δημοκρατικά» την άποψή της στο κοινοβούλιο να ανέβει η φορολογία στις μεγάλες επιχειρήσεις στο 60% ο Παπανδρέου την πήγε στο 55% κάνοντας έτσι την μεγαλύτερη πράξη αντιβιομηχανικού σαμποτάζ της διετίας της κρίσης πάνω στην κρίση! Έπεσε δηλαδή έξω μόνο κατά 5% από το πλάνο που έβαλε η Παπαρήγα.

Οι εισηγμένες εταιρείες χάρη στον Παπανδρέου και με την ενθάρρυνση της ψευτοαριστεράς πληρώνουν τα δύο τελευταία χρόνια 20% εταιρικό φόρο, 25% φόρο μερισμάτων και έκτακτη εισφορά 10%, (σύνολο 55%) την ώρα που η Ιρλανδία βγαίνει από την υπερχρέωση γιατί πάλεψε με νύχια και με δόντια ενάντια στις πιέσεις της υπόλοιπης ΕΕ για να κρατήσει τη φορολογία της στο 12,5%! Έτσι καμιά επιχείρηση ντόπια και ξένη δεν μπορεί να σταθεί σ' αυτή τη χώρα. Γιατί αν δεν πεθάνει από την υπερφορολόγηση, θα πεθάνει από την μείωση της κατανάλωσης που προκαλεί η εξαθλίωση των μισθωτών, και αν δεν πεθάνει ούτε από αυτήν θα αναγκαστεί να απολύσει ένα μέρος από το προσωπικό της οπότε θα της τραβήξει απεργία διαρκείας το ψευτοΚΚΕ αν καταφέρει και παρασύρει τους άμαθους σε τέτοιες προβοκάτσιες εργαζομένων. Μετά από όλους αυτούς του διωγμούς μόνο τα δύο τελευταία χρόνια έφυγαν ενδεικτικά αποκλειστικά οι δυτικές εταιρείες Sun Edison, η Ferovial, η BP, η SHELL, η ALDI, η PLUS, η SATURN, η FNAC, η VERBUND. Αυτές είναι παρατηρήματα δυτικών μονοπωλίων και είναι κυρίως εμπορικές. Τα δυτικά εμπορικά μονοπώλια δεν παθαίνουν τίποτα το ιδιαίτερο από την απώλεια αυτών των μικρών παρατημάτων τους αλλά η Ελλάδα τραυματίζεται βα-

ριά κυρίως σε οικονομικό κύρος και επενδυτική αξιοπιστία.

Ψεύτες, προβοκάτορες, εγκληματίες αντεργάτες

Το ΠΑΜΕ εγκλώβισε και σ' αυτές τις απεργίες τους εργαζόμενους με τη γνωστή του μέθοδο, το γκεμπελικό ψέμα ότι η επιχείρηση σφύζει από κέρδη ενώ στην πραγματικότητα έχει ζημιές. Έτσι έκανε και στη χαλυβουργία Ασπροπύργου όπου κρατάει αιχμάλωτους με τη βία και την τρομοκρατία και σπρώχνει στην ανεργία πάνω από 300 εργαζόμενους. Τρακόσα εκατομμύρια είναι τα κέρδη της coca-cola 3 E το 2011 λέει το ΠΑΜΕ στους εργαζόμενους και θα απολυθούμε όλοι γιατί μεταφέρει τα εργοστάσιά της στη Βουλγαρία για να έχει περισσότερα κέρδη. Η αλήθεια είναι ότι τα τριακόσια εκατομμύρια είναι τα κέρδη της πολυεθνικής μητρικής εταιρείας σε όλο τον κόσμο ενώ η εταιρεία στην Ελλάδα, που είναι ένας τοπικός υπεργολάβος εμφιαλωτής της πολυεθνικής, ήτανε ζημιόγωνα το 2010 και το 2011.

Δηλώνει όμως ο Αρτεμίου της Θεσσαλονίκης «... η πολυεθνική coca-cola η οποία αφού συσσωρεύσει αμύθητα κέρδη τώρα εκβιάζει τους εργαζομένους της να δεχτούν συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα προκειμένου να μεταφέρει τις δραστηριότητές της στη γειτονική Βουλγαρία». Να τι γράφει η αφίσα της Θεσσαλονίκης: «*Αίσχος. Μόλις 25 λεπτά από τα σύνορά μας αγόρασε νέες αποθήκες ενώ τα κέρδη της στην Ελλάδα είναι τεράστια. Καταργεί τις θέσεις εργασίας μας με παραγόμενα προϊόντα στη Βουλγαρία. Στηρίξτε τον αγώνα μας για να μη φύγει στη Σόφια το εργοστάσιο Θεσσαλονίκης*». Αυτά τα γράφουν οι προβοκάτορες του ψευτοΚΚΕ όταν η coca-cola 3E έχει ανακοινώσει την απόφασή της ότι η παραγωγή της Θεσσαλονίκης και της Πάτρας θα μεταφερθεί στο Σχηματάρι, στο Βόλο και στο Ηράκλειο και οι εργαζόμενοι στα δύο εργοστάσια θα απασχοληθούν στη διακίνηση των προϊόντων εκτός από 30 άτομα που, όπως ανακοίνωσε, θα απολυθούν. Σε ότι αφορά τα «τεράστια» κέρδη της coca-cola στην Ελλάδα από τους ισολογισμούς της εταιρείας και όπως δημοσιεύουν όλα τα έντυπα η εταιρεία στην Ελλάδα είχε ζημιές το 2010 **31,9** εκατ και το 2011 σύμφωνα με την Καθημερινή «*οι καθαρές ζημιές της διαμορφώθηκαν σε 10,6 εκατ. ευρώ έναντι 24,3 εκατ. ευρώ το εννεάμηνο του 2010, μειώθηκαν δηλαδή κατά 56,3%*». Τα 300 εκατομμύρια το 2010 και τα πάνω από 400 εκ. το 2011 είναι κέρδη της εταιρείας σε όλο τον κόσμο και αυτά τα κέρδη οι εγκληματίες κλεισοσπιτάκηδες του ΠΑΜΕ τα εμφανίζουν σαν κέρδη της εταιρείας στην Ελλάδα.

Οι εργάτες πρέπει να διαβάζουν ισολογισμούς και να μελετάνε από κάθε πλευρά την κατάσταση κάθε εταιρείας για να κανονίσουν την στάση τους και να μην ακούνε ΠΟΤΕ το ΠΑΜΕ αυτά τα τσιράκια του ρώσικου ναζιστικού μονοπωλίου που τσακίζουν συνολικά τη χώρα και κλείνουν κάθε επιχείρηση που δεν είναι της Γκαζπρον, της ΚΟΣΚΟ, του Μπόμπολα, του Κόκκαλη, του Κοπελούζου, του Βγενόπουλου, του Μυτιληναίου, του Γερμανού κλπ.

Τα αιτήματα που βάζει το ΠΑΜΕ σαν πρόσχημα για τις σαμποταριστικές απεργίες είναι προσλήψεις και η υπογραφή συλλογικής σύμβασης. Ζητάνε προσλήψεις και δεν λένε ότι σε απολύσεις γιατί

ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΗ Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΕΜΠΡΗΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ισχυρό χαρτί του καθεστώτος στη διαπραγμάτευση με την Ευρωζώνη

συνέχεια από τη σελ. 2

εξωτερική φυσική τους παρουσία μέσα στην πόλη, δεν ανήκουν σε κανέναν ξεχωριστό ιδιοκτήτη αλλά είναι μια πρωτόλειος μορφής συλλογική ιδιοκτησία ενός πολιτισμένου λαού, μιας πολιτισμένης κοινωνίας, την οποία ακόμα και το βάρβαρο νεοελληνικό κράτος των εργολάβων εδώ και πολλές δεκαετίες έχει αναγκαστεί να αναγνωρίσει. Αλλά οι φασίστες νεοβάνδαλοι δεν νοιάζονται για τέτοια γιατί είναι ορκισμένοι εχθροί του λαού και μισούν όποια πνευματική κατάκτησή του, όποιο λεπτό του γούστο. Αν μπορούσαν αυτοί, με το ίδιο αυτό σιχαμερό τους επιχείρημα ότι ο άνθρωπος και μάλιστα ο φτωχός άνθρωπος είναι πάνω από τα μάρμαρα, θα έκαιγαν και τον Παρθενώνα για να γίνουν ένα παγκόσμιο κάτι σε έναν κόσμο που δεν «αναγνωρίζει» τίποτα από την αυτής μεγαλειότητα, την κακομαθημένη και αρπακτική αφεντιά τους. Στο βάθος οι άνθρωποι είναι ρατσιστές γιατί δεν αναγνωρίζουν στους φτωχούς οποιοδήποτε άλλο ενδιαφέρον και οποιοδήποτε άλλο δικαίωμα από το να γεμίζουν την κοιλιά τους, δηλαδή δεν τους αναγνωρίζουν το δικαίωμα σήμερα μέσα στην καπιταλιστική δουλεία τους να χαίρονται την ομορφιά, που ένα μέρος της ήταν και συνεχίζει να είναι έργο δούλων της μιας ή της άλλης μορφής.

Αλλά αυτή δεν είναι μόνο η νοοτροπία του νεοφασιστικού βανδαλισμού, δηλαδή καμιάς 500ριάς αντιδραστικών ή σε λίγο και μερικών απελπισμένων, είναι και η νοοτροπία όλου του καθεστωτικού φασισμού με όποιο χρώμα και να παρουσιάζεται και με οποιαδήποτε στάση απέναντι στις ψηφοφορίες της Βουλής. Γιατί αυτοί θέλουν την καταστροφή της χώρας αφού τη σαμποτά-

ρουν επί τόσα χρόνια για λογαριασμό του ρώσικου νεοχιτλερισμού που θα αποδειχτεί σε λίγο ο πιο κτηνώδης της ανθρώπινης ιστορίας. Για αυτό **ολόκληρο αυτό το καθεστώς των 6 κομμάτων** δεν καταδικάζει **με έμφαση και προπαντός πρακτικά** τον δεύτερο εμπρησμό και καταστροφή της Αθήνας.

Μα είναι δυνατό αυτοί που καταστρέψαν επί χρόνια τη χώρα σε όλα τα επίπεδα με πρώτους-πρώτους τους ιδεολογικούς και πολιτικούς δασκάλους των εμπρηστών, τους καθοδηγητές του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ, να κατηγορήσουν και να συλλάβουν τους εμπρηστές «μερικών ντουβαριών» της Αθήνας; Δηλαδή ζητάμε από αυτούς να συλλάβουν τους αριστοτέχνες της καταστροφής; Δηλαδή να διδάξουν στο λαό μια άλλη γραμμή και μια άλλη ιδεολογία από εκείνη που διδάσκουν εδώ και χρόνια; Αν ξεκινήσουν αυτήν την κακή συνήθεια πως θα συνεχίσουν μετά να γκρεμίζουν τα εργοστάσια, πως θα κλείνουν τα λιμάνια, πως θα ματαιώνουν τους αυτοκινητοδρόμους, πως θα μαθαίνουν το λαό μας να αγαπάει σαν ανθρώπινη μόνο την άγρια φύση και τη φύση που ζει δίπλα στον άνθρωπο και για τον άνθρωπο να την απεχθάνονται; Πως θα σπάσουν τα επιστημονικά εργαστήρια και θα εντοιχίσουν τους λίγους έντιμους δασκάλους της σύγχρονης επιστήμης που απέμειναν εδώ να την υπηρετούν; Πως θα απλώσουν τα στομαφώδη και αλαζονικά κουρελόπανα τους για να κρύψουν τα τείχη της Ακρόπολης; Πως θα αφήσουν τα άπαρτα βενετσιάνικα κάστρα να ρημάζουν επειδή δεν είναι όσο πρέπει ελληνικά ενώ συνεχίζουν να μετατρέπουν τη μελέτη και την ομορφιά της αρχαιοελληνικής τέχνης και λογοτεχνίας στην πιο φριχτή διανοητική τιμωρία και σπατάλη του πνεύματος ενός ολόκληρου λαού;

Επειδή κάτι τέτοιο θα ήταν ιεροσυλία για αυτούς τους καθώς πρέπει καθεστωτικούς νεοβάνδαλους, για αυτό πάνε όλοι μαζί να πνίξουν όπως-όπως την οργή του λαού για το δεύτερο μαζικό εμπρησμό της πόλης τους. Θέλουν να τον κρύψουν πίσω από το γενικό διακομματικό καθεστωτικό σύνθημα της Δευτέρας και της Τρίτης μετά τους εμπρησμούς που συνοψίζονται στο «**όχι στον εμπρησμό της πόλης που χάλασε τη διαδήλωση**». Κάτω από αυτές τις περιστάσεις αυτή η στάση μοιάζει με το κλάμα του Τοτού του ανέκδοτου, που κλαίει γιατί δεν τον άφησαν τελικά να πάει στον χορό των ορφανών παρόλο που αυτός σκότωσε τη μάνα του και τον πατέρα του για να το καταφέρει.

Αν θέλει να αναζητήσει κανείς το πιο χαρακτηριστικό σημείο στο οποίο όλοι αυτοί ενώνονται σαν εμπρηστές αλλά και σαν ασύλληπτοι υποκριτές είναι ότι όλοι τους κατηγορήσαν τον υπουργό «προστασίας» του πολίτη σαν υπεύθυνο γιατί δεν εμπόδισε τους εμπρησμούς ή γιατί δεν έπιασε τους εμπρηστές – που κάποιους από δαύτους ίσως να να έπιασε ανάμεσα σε άλλους- αλλά πάντως έσπευσε ο ΣΥΝ με τους δικηγόρους του όλους αμέσως να τους απελευθερώσει. Όμως **κανείς τους δεν αμφισβήτησε και δεν κριτίκαρε τη βασική πολιτική ιεράρχηση στόχων της αστυνομίας**, την οποία παρουσίασε ο ίδιος ο Παπουτσής. Σε αυτήν την ιεράρχηση βρίσκεται τελευταίος ο εμπρησμός. Γιατί αυτή η ιεράρχηση φέρνει την προστασία της πόλης σαν τελευταίο και 4ο σημείο ανάμεσα σε άλλα τρία. Τα άλλα τρία σημεία είναι: 1. η προστασία των θεσμικών κεντρικών κτιρίων της χώρας (Βουλή, Προεδρική κατοικία, προεδρικό μέγαρο), 2. να μην κινδυνεύει καμιά ζωή και 3. το δικαίωμα των διαδηλωτών να διαδηλώνουν. Αν ζητάει κανείς να μην υπάρξει σίγουρα κανένα θύμα ανάμεσα

στους εμπρηστές και ανάμεσα στους πολίτες που μπορούν να αντισταθούν σε αυτούς, και ταυτόχρονα να δοθεί το δικαίωμα στους εμπρηστές να μπεινοβγαινούν στα μπλοκ μιας πορείας που **δεν κινείται ενάντια στους εμπρηστές**, που δεν βάζει δηλαδή σαν πρώτο λαϊκό δικαίωμα που θα υπερασπίσει το δικαίωμα του λαού να υπερασπίσει τους άμεσους υλικούς όρους της ύπαρξής του που θίγονται, τότε δεν υπάρχει κτίριο, πολιτιστικός θησαυρός, παραγωγικός, εμπορικός και χρηματικός πλούτος της πρωτεύουσας που να μην μπορεί να καταστραφεί. Ευτυχώς που ο ελληνικός λαός δεν σκέφτηκε έτσι όταν έδινε τη ζωή των καλύτερων παλληκαριών του για να σώσει το εργοστάσιο της Ηλεκτρικής στον Πειραιά το 1944. Το βασικό φασιστικό και αντιλαϊκό σε αυτήν την ιεράρχηση είναι ότι το δικαίωμα στην **άμεση** υπερασπίση των υλικών όρων της φυσικής ύπαρξης ενός λαού καταργείται στο όνομα του δικαιώματος της ελεύθερης έκφρασης ανθρώπων που δεν δίνουν καμιά σημασία ούτε στα δημοκρατικά δικαιώματα ούτε στην υλική ύπαρξη του λαού.

Αυτή είναι ιεράρχηση υπέρ του φασισμού και υπέρ των πραγματικών κατοχικών δυνάμεων. Αυτή η ιεράρχηση θα καταστρέψει τη χώρα πράγμα που δεν πρέπει ο λαός μας να επιτρέψει. Για να αντισταθούμε σε αυτήν την ιεράρχηση θα πρέπει να χτυπήσουμε και την προβοκάτσια του καθεστώτος. Αν δηλαδή κάποια στιγμή βγει αίτημα ή κίνημα υπερασπίσης της πόλης τότε το καθεστώς θα στείλει τους επίσημους ναζιστές της Χρυσής Αυγής να υπερασπίσουν την πόλη. Γι' αυτό η περιφρούρηση της πρέπει να είναι δημοκρατική. Οι ναζιστές είναι η χειρότερη κατοχική δύναμη και αυτούς πρέπει πρώτα-πρώτα να τσακίσουμε αν θέλουμε να έχουμε ελεύθερη την πόλη μας, τη ζωή μας τη χώρα μας.

μαζικές απολύσεις η coca-cola δεν έκανε. Έγιναν εθελούσιες αποχωρήσεις με διπλάσια αποζημίωση από τη νόμιμη και συνταξιοδοτήσεις, συνολικά 10-15% του προσωπικού, χωρίς να γίνουν νέες προσλήψεις. **Το ΠΑΜΕ όμως δεν λέει καν να προσλάβει η coca-cola αυτούς που έφυγαν με εθελούσια, γιατί εκβιάστηκαν από την εργοδοσία, αλλά να κάνει γενικά προσλήψεις.** Επίσης η coca-cola έχει ανακοινώσει ότι από το προσωπικό των δύο εργοστασίων που κλείνει, 14 στη Θεσσαλονίκη και 16 στην Πάτρα, όπως είπαμε, θα απολυθούν και οι υπόλοιποι θα δουλέψουν στις αποθήκες και στη διακίνηση των προϊόντων στις δύο αυτές πόλεις.

Η ανακοίνωση του ΠΑΜΕ Πάτρας ξεκαθαρίζει τους πραγματικούς δολοφονικούς στόχους του, ότι δεν πρόκειται δηλαδή για απεργία με πραγματικά εργατικά αιτήματα αλλά για πόλεμο καταστροφής των μέσων παραγωγής και κατά των εργατών που έχουν εγκλωβιστεί σε αυτόν και χάνουν τη δουλειά τους. Λέει στην προκήρυξή του το ΠΑΜΕ Πάτρας: **“Πρέπει να σημάνει συναγερμός σε όλους τους εργαζόμενους της Κόκα – Κόλα, σε όλα της τα**

εργοστάσια. Κανένας δε μένει και δε θα μείνει έξω από την επίθεση. Οι εργαζόμενοι να παλέψουν και να συντονίσουν τον ταξικό τους αγώνα ενωμένοι σαν μια γροθιά, μόνο έτσι ο αγώνας τους θα είναι αποτελεσματικός. Να γιατί το Π.Α.ΜΕ λέει ότι κάθε εργοστάσιο, κάθε χώρος δουλειάς πρέπει να γίνει μια χαλβουργία”. Μια χαλβουργία στην οποία το ΠΑΜΕ λειτουργεί σαν δύναμη καταστροφικής κατοχής και σαν νέο πιο μαύρο αφεντικό στη θέση του παλιού αφεντικού, **χειροκροτάει σαν συμπαροστάτρια εργατική δύναμη την ναζιστική Χ. Αυγή.**

Το ΠΑΜΕ, ως καθεστωτική εξουσία, εκτός από τη μέθοδο της παρατεταμένης απεργίας για το κλείσιμο των εργοστασίων, μπουκόταρει την coca-cola 3 E πανελλαδικά, την έχει ανακηρύξει ανεπιθύμητη, σε συνεργασία με το κεντρικό πολιτικό καθεστώς των σαμποταριστών και των προδοτικών ηγεσιών κάποιων συνδικάτων, για να την εξωθήσει στο κλείσιμο όλων των εργοστασίων της τοπικής εμφιαλώτριας. Η μητρική εταιρεία αυτού του παγκόσμιου μονοπωλίου με 1,5 περίπου δις ευρώ τζίρο έχει δηλώσει ότι σκοπεύει να μεταφέ-

ρει την έδρα της στο εξωτερικό, λόγω της «εχθρικής αντιμετώπισης των επιχειρήσεων της στην Ελλάδα», λόγω του σαμποταρισμάτος τους, λέμε εμείς, από το κεντρικό πολιτικό καθεστώς του οποίου το ΠΑΜΕ είναι απλά το πιο βίαιο εργαλείο. Αυτό αποδεικνύεται από την πρόσφατη, σκόπιμη τρομακτική αύξηση του ΦΠΑ στα αναψυκτικά από το 13% στο 23%.

Το ΠΑΜΕ στήνει μπλόκα και συλλαμβάνει αυτοκίνητα που μεταφέρουν coca-cola όχι στα εργοστάσια που απεργούν αλλά στη Λάρισα και έξω από τη Θεσσαλονίκη! Απαγορεύει τη διακίνηση της coca-cola πανελλαδικά και όπως λέει το αυτοκίνητο που συλλάβανε στη Λάρισα γύρισε στο Σχηματάρι αφού πρώτα φωνάξανε τις κρατικές υπηρεσίες που διαπιστώσανε τάχα σωρεία παραβάσεων! Συλλάβανε αυτοκίνητο βουλγάρο λένε που μετέφερε εμπόρευμα από τη Βουλγαρία και καταγγέλλουν ότι αυτό γίνεται και από την Ιταλία. Μάλιστα το βουλγάρο μετέφερε coca-cola με επικετέες ελληνικές!

Δεν είναι τυχαία η δήλωση του πρόεδρου του Ελληνοαμερικανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου Γ. Γραμματίδη: **«Το κλείσιμο**

της γραμμής παραγωγής της CocaCola3E σε Θεσσαλονίκη και Πάτρα αποτελεί πλήγμα για την εικόνα της χώρας στην διεθνή επιχειρηματική κοινότητα, επιβαρύνει τα ποσοστά ανεργίας και αποθαρρύνει κάθε νέα επένδυση».

Ο ελληνικός λαός αλλά και οι λαοί και οι κυβερνήσεις της Ευρώπης έχουν αρχίσει να καταλαβαίνουν ότι κάτι δεν πάει καλά με τα κόμματα και τους κυβερνήτες σ' αυτή τη χώρα. Οι καταγγελίες για το σαμποτάζ πληθαίνουν, όπως ήταν αυτή του υπουργού οικονομικών της Γερμανίας Ρέσλερ. Δεν μπορούν να προχωρήσουν ανενόχλητοι οι σαμποταριστές όσο και να πιάνει σε αυτήν την φάση η θέση ότι είναι οι Γερμανοί που φέρνουν την κρίση στην Ελλάδα και όχι οι σαμποταριστές κυβερνήτες της και οι δήθεν «αριστοτέρες αντιπολιτεύσεις τους» από τα μέσα. Οι εργάτες στην Πάτρα στη Θεσσαλονίκη και σε όλα τα παραρτήματα της Ελλάδας της coca-cola 3 E πρέπει να πετάξουν τους σαμποταριστές έξω από τα εργοστάσια να σώσουν τις βιομηχανίες και τις δουλειές τους. Το φασιστικό ΠΑΜΕ καταστρέφει τη χώρα και την εργατική τάξη.

Η ΔΕΗ παραχωρεί το μονοπώλιό της στα οικιακά φωτοβολταϊκά στον ανατολικό κρατικοολιγάρχη Κοπελούζο

Τον περασμένο μήνα η ΔΕΗ υπέγραψε ένα σκανδαλώδες μνημόνιο συνεργασίας με τον ανατολικό κρατικοολιγάρχη Κοπελούζο που του παραχωρεί την μονοπωλιακή θέση της ΔΕΗ στα οικιακά φωτοβολταϊκά. Όπως συνήθίζει το καθεστώς να κάνει με τους ανατολικούς κρατικοολιγάρχες, δεν προκηρύχτηκε κανένας διαγωνισμός από τη ΔΕΗ ή εκδήλωση ενδιαφέροντος.

Το μνημόνιο προβλέπει τη δημιουργία μιας εμπορικής εταιρείας Κοπελούζου-ΔΕΗ με 51% συμμετοχή του Κοπελούζου και 49% της ΔΕΗ. Επίσης προβλέπει και τη συμμετοχή της ΔΕΗ κατά 49% στα εργοστάσια κατασκευής φωτοβολταϊκών Κοπελούζου-Σαμαρά του ομίλου Silcio, χωρίς αύξηση του κεφαλαίου, με αγορά μετοχών του Κοπελούζου στον οποίο θα μείνει το 51%. Τα εργοστάσια αυτά θα προμηθεύουν αποκλειστικά με φωτοβολταϊκά τη νέα εταιρεία οπότε οι υπόλοιπες κατασκευαστικές εταιρείες αποκλείονται αυθαίρετα. Επιπλέον η τιμή των φωτοβολταϊκών που θα πουλά η Silcio προνομιακά στη νέα εταιρεία Κοπελούζου-ΔΕΗ θα είναι αυτή της αγοράς παρά την προνομιακή προτίμηση της Silcio από την νέα εταιρεία. Πριν μερικούς μήνες ο Κοπελούζος απέλυσε 50 εργάτες από τη Silcio στην Πάτρα, από το σύνολο των 101 εργατών, γιατί ο δουλειές δεν πήγαιναν καλά. Το ψευτοΚΚΕ έκανε ερώτηση στη βουλή ζητώντας να μάθει «Τι θα κάνει για να ανακληθούν τώρα οι απολύσεις και να διασφαλιστεί η εργασία των 100 εργατών». Το ΠΑΜΕ Πάτρας στη συγκέντρωσή του στις 19/12/2012 εγκατέλειψε, όπως και το ψευτοΚΚΕ την τακτική της «αντεπίθεσης ενάντια στο κεφάλαιο» και περιορίστηκε να ζητάει την επέμβαση των αρμόδιων, όπως και το ψευτοΚΚΕ! Λένε στην προκήρυξή τους: «Καταγγέλλουμε τις απολύσεις στην επιχείρηση SILCIO και απαιτούμε την άμεση παρέμβαση των αρμόδιων για την επαναπρόσληψή τους». Το ίδιο όμως ΠΑΜΕ της Πάτρας στην προκήρυξη ενάντια στην coca-cola της οποίαν κλείνει τα εργοστάσια, επειδή είναι κεφάλαιο με αντίθετα συμφέροντα από αυτά του ρώσικου που υπηρετεί, γράφει: «Πρέπει να σημάνει συναγερμός σε όλους τους εργαζόμενους της Κόκα – Κόλα, σε όλα της τα εργοστάσια. Κανένας δε μένει και δε θα μείνει έξω από την επίθεση. Οι εργαζόμενοι να παλέψουν και να συντονίσουν τον ταξικό τους αγώνα ενωμένοι σαν μια γροθιά, μόνο έτσι ο αγώνας τους θα είναι αποτελεσματικός. Να γιατί το Π.Α.ΜΕ λέει ότι κάθε εργοστάσιο, κάθε χώρος δουλειάς πρέπει να γίνει μια χαλυβουργία», μια χαλυβουργία στην οποία το ΠΑΜΕ λειτουργεί σαν δύναμη κατοχής και σαν νέο πιο μαύρο αφεντικό στη θέση του παλιού αφεντικού, και σαν τέτοιο χειροκροτάει σαν συμπαράστατη εργατική δύναμη την ναζιστική Χ. Αυγή. Βλέπε το άρθρο σ' αυτό το φύλλο της Ν. Ανατολής «Το ψευτοΚΚΕ έκλεισε τα εργοστάσια της coca-cola στη Θεσσαλονίκη και στην Πάτρα δίνοντάς τους τη χαριστική βολή».

Άμεσα κατήγγειλε τη σκανδαλώδη συμφωνία ο Σύνδεσμος Εταιρειών Φωτοβολταϊκών που έστειλε επιστολή στον ΥΠΕΚΑ και στον πρόεδρο της ΔΕΗ. Το Euro2day σχολιάζει ως εξής: «Η επιστολή καταλήγει με την προειδοποίηση ότι «πάγια επιδίωξη του ΣΕΦ είναι η με κάθε νόμιμο μέσο διατήρηση μιας υγιούς ανταγωνιστικά αγοράς και η α ρισίο αντίθεση του, στη δημιουργία επιβλαβών συγκεντρώσεων, σε αυτή την εξελισσόμενη αγορά της ηλεκτρικής ενέργειας. Για τους λόγους αυτούς καλεί τον πρόεδρο της ΔΕΗ να δώσει εξηγήσεις και να ενημερώσει άμεσα, για το τι είδους εχέγγυα μπορεί να παράσχει ότι δεν θα υπάρξει κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης που κατέχει η ΔΕΗ.».

Σύμφωνα με τα προηγούμενα η νέα εταιρεία Κοπελούζου-ΔΕΗ προβλέπεται να είναι νομικά ένα ιδιωτικό μονοπώλιο που θα λειτουργεί όμως στο περιεχόμενο ως κρατικό μονοπώλιο, λόγω της συμμετοχής της ΔΕΗ. Αυτό το μονοπώλιο θα κατασκευάζει φωτοβολταϊκά, θα εκδίδει τις άδειες, θα βρίσκει χρημα-

τοδότηση για τους πελάτες, θα προμηθεύει τα φωτοβολταϊκά, θα τα τοποθετεί, θα τα συντηρεί και θα διαχειρίζεται την ενέργεια. Και αυτό το μονοπώλιο θα υπάρχει παράλληλα με το υπάρχον δίκτυο εξυπηρέτησης των φωτοβολταϊκών της ΔΕΗ το οποίο θα παρέχει τις σημερινές λιγότερες όμως υπηρεσίες από το κυρίαρχο αυτό του Κοπελούζου-ΔΕΗ.

Για άλλη μια φορά επαληθεύεται η θέση μας ότι οι Φωτόπουλοι και το καθεστώς θέλουν τη ΔΕΗ κρατική για να την ξεπουλούν λόγω πολιτικής κυριαρχίας στο κράτος στον ρωσοκινεζικό άξονα και στους ντόπιους ανατολικούς κρατικοολιγάρχες αλλά και μέσω αυτής να εξασφαλίζουν προνομιακά για τα αφεντικά τους και τις επενδύσεις στην ενέργεια. Η εκχώρηση κρατικών μονοπωλιακών δικαιωμάτων σε ένα ιδιώτη δεν είναι παρά η εξουσιοδότηση του ιδιώτη από την πολιτική εξουσία να διαχειρίζεται τις εκμεταλλευτικές παραγωγικές σχέσεις κράτους και εργαζομένων, σημαίνει στην περίπτωση μας τη μετατροπή της κρατικομονοπωλιακής εκμετάλλευσης της ΔΕΗ σε οικονομικοπολιτική καθεστωτική δύναμη με εκπρόσωπο τον «ιδιώτη» φίλο του Πούτιν Κοπελούζο που τον κατασκευάζουν εδώ και χρόνια οι προβόκατορες σαμποταριστές ως τον ενεργειακό πλάσι της ρωσοκινεζικής κυριαρχίας στη χώρα. Στον Κοπελούζο έχει δώσει ήδη μια προνομιακή θέση η ΔΕΗ και στα αιολικά και στο φυσικό αέριο. Μόνο στην Κρήτη του έδωσαν 39 άδειες αιολικών σε σύγκρουση, όπως θα δούμε, με την ευρωπαϊκή πολιτική ανάπτυξης της χώρας. Υπενθυμίζουμε ότι η βασική εταιρεία φυσικού αερίου του Κοπελούζου είναι η Προμηθέας Γκάζ που είναι το εργαλείο της εισόδου και κυριαρχίας της ρώσικης Γκάζπρον στην Ελλάδα, με το 50% του Κοπελούζου και το 50% της την Gasprom. Διαβάζουμε στο site του Κοπελούζου ότι η ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΑΕ «διαθέτει τα αποκλειστικά δικαιώματα προμήθειας Ρωσικού φυσικού αερίου στις γεωγραφικές χώρες μέσω της Ελλάδας και έχει οριστεί από την ΟΑΟ GAZPROM ως ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπός της στα Βαλκάνια σχετικά με θέματα που σχετίζονται με την ανακατασκευή και την ανάπτυξη του ενεργειακού τομέα στην περιοχή». Πρόσφατα του έδωσαν την κατασκευή των δεξαμενών φυσικού αερίου στην Αλεξανδρούπολη μέσω των οποίων η Gasprom θα κυριαρχήσει στα Βαλκάνια. Βλέπε το άρθρο στη Ν. Ανατολή «Οι προδότες προχωρούν γρήγορα την εξάρτηση της χώρας και της ΕΕ από το ρώσικο φυσικό αέριο».

Ο Κοπελούζος, τουλάχιστον από τότε που έγινε συμμετοχος της νεοαποικιακής Gasprom, είναι ένας κομπραδόρος κεφαλαιοκράτης εξαρτημένος από το ρώσικο σοσιαλ-ιμπεριαλισμό. Ο Κοπελούζος είναι το ρώσικο διαβατήριο των κινέζων για την είσοδό τους στην Ελλάδα. Ο Πούτιν του έδωσε σημαντική συμμετοχή στην κατασκευή του αεροδρομίου Πούλκοβο της Πετρούπολης και τα εγκαίνια της θεμελίωσης έγιναν τον Νοέμβριο του 2010. Εκεί βλέπουμε σε φωτογραφία τον Κοπελούζο με τον Πούτιν! Πρόκειται για τη δωρεάν χρηματοδότηση και υπερπάχυνση των ελλήνων ανατολικών κρατικοολιγαρχών από το καθεστώς των ρωσόδουλων και από το ρώσικο νεοαποικιοκρατικό μονοπώλιο με απευθείας αναθέσεις έργων πια και στην ίδια τη Ρωσία ώστε να αποκοιτούν τον απαραίτητο οικονομικό όγκο ως εταιρείες πλασίδι του ρωσοκινεζικού άξονα στη χώρα μας. Ο Πούτιν έδωσε επίσης τη διαχείριση των σκουπιδιών της Πετρούπολης στον Μπόμπολα.

Από τα προηγούμενα συμπεραίνεται ότι

το ξεπούλημα των οικιακών φωτοβολταϊκών της ΔΕΗ στον Κοπελούζο αξίζει πολιτικά πολύ περισσότερο από την αξία του επενδυμένου κεφαλαίου της ΔΕΗ και του αέρα της επιχείρησής!

Οι σαμποταριστές αποκλείουν τα δυτικά κεφάλαια και δίνουν τις ΑΠΕ στην Κίνα και στον ρωσόδουλο Κοπελούζο.

Στο άρθρο της Ν. Ανατολής «Παπανδρέου-Μπιρμπίλη καταργούν το λιγνίτη και ματαιώνουν γιγαντιαίες επενδύσεις για να ξεπουλήσουν την ενέργεια στο κινεζικό νεοαποικιοκρατικό μονοπώλιο» είχαμε καταγγείλει την ακύρωση της πελώριας επένδυσης φωτοβολταϊκών στην Κοζάνη μερικές ημέρες πριν την υπογραφή της συμφωνίας με την αμερικανική Sun Edison η οποία τα μάζεψε στη συνέχεια και έφυγε από τη χώρα. Ο βασικός λόγος που επικαλέστηκε για αυτήν ο διοικητής της ΔΕΗ ήταν ότι η κυβέρνηση ψάχνει στρατηγικό εταίρο-επενδυτή που θα αναλάβει όλες τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Είπε δηλαδή ανάμεσα στα άλλα: «Με τον εταίρο θα συνεργαστούμε μακροπρόθεσμα σχεδιάζοντας και υλοποιώντας από κοινού και άλλα έργα ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό».

Ο στρατηγικός εταίρος είναι η 2η σε μέγεθος παγκοσμίως κινεζική Sinovel που της έχει δοθεί από τότε η νεοαποικιοκρατικό τύπου εκμετάλλευση των ΑΠΕ της χώρας. Η κινεζική παρουσία στη χώρα προετοιμάστηκε και υποστηρίζεται με την καταστροφή των λιγνιτικών εργοστασίων και με τον αποκλεισμό κάθε μεγάλης ντόπιας και δυτικής επένδυσης στις ΑΠΕ. Στόχος τους να γίνουν επενδύσεις μόνο σε κινεζικές ανεμογεννήτριες και φωτοβολταϊκά όταν ο πολιτικός συσχετισμός δυνάμεων τους το επιτρέπει. Η ακύρωση των έτοιμων αιολικών θαλάσσιων πάρκων από την Μπιρμπίλη είναι μέρος του ίδιου σχεδίου.

Η στρατηγική αποικιοκρατική συμφωνία που υπέγραψε ο Παμπουκλής με τους κινέζους, τον στρατηγικό εταίρο, βάζει κάτω από τον έλεγχό του όλες τις μεγάλες επενδύσεις στις ΑΠΕ και αποκλείει κάθε άλλο μεγάλο επενδυτή. Το Energy press γράφει: «...Να επεκτείνεται, όπου είναι δυνατόν, τη συμφωνία με την Κινεζική Sinovel, προκειμένου αυτή να περιλάβει και έργα τα οποία έχει δρομολογήσει η ΔΕΗ με άλλους εταίρους, όπως με την EDF, τον Όμιλο Κοπελούζου κ.λπ. επιδιώκει η διοίκηση της ΔΕΗ, μετά την υπογραφή του μνημονίου, την περασμένη εβδομάδα, στο Πεκίνο».

Το σχέδιο ξωπετάγματος των δυτικών κεφαλαίων και το ταυτόχρονο ξεπούλημα των ΑΠΕ της χώρας ξετυλίγεται από τότε πιστά και με ταχύτητα διαδικασιών που θα ζήλευε κάθε υπερανεπτυγμένη χώρα. Η περιφημη γραφειοκρατία που τη σερβίζουν οι ρωσόδουλοι στους δυτικούς και τους ντόπιους φιλελεύθερους σαν δικαιολογία για το σαμποτάζ που κάνουν τώρα εξατμίστηκε!!!

Κατ' αρχήν ο Παμπουκλής υπέγραψε με την κινεζική «Sinovel», που είναι, όπως είπαμε, η 2η παγκοσμίως μεγαλύτερη βιομηχανία κατασκευής ανεμογεννητριών, την κατασκευή τεράστιων αιολικών πάρκων ξεκινώντας με ένα πάρκο 200-300 MW. Υπέγραψε επίσης συμφωνία για τη δημιουργία μονάδας κατασκευής ανεμογεννητριών ώστε η Ελλάδα να γίνει κέντρο διακίνησης των κινεζικών ΑΠΕ στα Βαλκάνια, στην Ευρώπη και στην ευρύτερη περιοχή. Να γιατί οι διάφοροι Μπιρμπίληδες, Χρυσοχοϊδηδες και οι διάφοροι συνδικαλιστές του τύπου Φωτόπουλου θέλουν κρατική την ΔΕΗ: Δεν το κάνουν για να είναι ανεξάρτητη από τους ξένους, όπως λένε, αλλά ακριβώς αντίθετα για να είναι εντελώς εξαρτημένη από τους χειρότερους ξένους και εν προκειμένω από τους κινέζους σοσιαλι-

ιμπεριαλιστές στους οποίους μια κρατική ΔΕΗ ενός διακομματικού συστήματος κομπραδόρων θα κάνει όλα τα άνομα χατήρια.

Για το έργο στην Κρήτη της γαλλικής EDF που θα συνδύαζε αιολικό πάρκο ισχύος 90 MW και υδροηλεκτρικό σταθμό με αντλιοστάσιο, με την οποία η ΔΕΗ έχει υπογράψει Μνημόνιο Συνεργασίας στον τομέα των ΑΠΕ και που θα έπρεπε αναγκαστικά να συνεργαστεί με τη Sinovel, το στρατηγικό επενδυτή του καθεστώτος, δεν ξανάκουσε κανείς τίποτα. Η περιβαλλοντική επιτροπή της περιφέρειας Κρήτης απέρριψε πριν μερικές ημέρες την μελέτη ηλιοθερμικού εργοστασίου 60 Μεγαβάτ της Γερμανικής 'Sustainable Solar Thermal Future East Crete ΕΠΕ' στο Χώνο Σητείας. Αυτή η απόρριψη έγινε προκλητικά για να στείλει ο αρχισαμποταριστής Χρυσοχοϊδηδες άλλο ένα μήνυμα στους Γερμανούς και τους ευρωπαίους ότι είναι ανεπιθύμητοι, με τους οποίους υποτίθεται ότι συνεργάζεται για επενδύσεις και την ανάπτυξη της χώρας. Στο σκεπτικό της απόρριψης της επιτροπής υπήρχε και το σημείο όπου απέρριπτε τη μελέτη γιατί δεν απαντούσε τι θα γίνει με τη σκόνη που θα σηκώνουν οι εκσκαφείς καθώς και το αν τα αυτοκίνητα και οι μπουλντόζες θα ήταν καλά συντηρημένα. Αντίθετα με τις προκλήσεις αυτές εγκρίθηκαν 39 αιολικά πάρκα του Κοπελούζου στην Κρήτη και ταυτόχρονα η επένδυση της Sinovel στη Θράκη αξίας 250 εκατ, αρχικά 150 MW φωτοβολταϊκών, προχωρά κανονικά. Ταυτόχρονα υπογράφηκε συμφωνία συνεργασίας ύψους 2 δις μεταξύ της Dongfrang Electric International Corp. με την μικρή ελληνική DTS Hellas, που προβλέπει τη δημιουργία φωτοβολταϊκών πάρκων συνολικής ισχύος 250 MW και αιολικών πάρκων 750 MW. Ταυτόχρονα οι δύο εταιρείες «διεκδικούν» και το φωτοβολταϊκό πάρκο της Κοζάνης.

Αυτή η πολιτική των πλασιέδων του άξονα, του αποκλεισμού των ντόπιων και δυτικών και ειδικότερα των ευρωπαϊκών και γερμανικών επενδύσεων και της ταυτόχρονης αθρόας παροχής αδειών στους ντόπιους ανατολικούς ολιγάρχες και στο κινεζικό μονοπώλιο έχει και ένα πολύ μεγαλύτερο στόχο, ένα πελώριο πραγματικό στόχο, το σαμποτάρισμα του προγράμματος Ήλιος της ΕΕ και της Γερμανίας.

Το σαμποτάρισμα του προγράμματος Ήλιος

Τρέξαν οι πλασιέδες του ανατολικού μονοπωλίου να δώσουν άδειες σε 39 αιολικά στον Κοπελούζο ισχύος 1000 MW, μόνο στην Κρήτη, όταν η Κρήτη είναι κυρίως η περιοχή που θα στηθούν τα φωτοβολταϊκά του Ήλιος συνολικής ισχύος για όλη τη χώρα 10.000 MW! Από την Κρήτη η ενέργεια θα μεταφέρεται στην ηπειρωτική Ελλάδα με καλώδιο και από εκεί στην βόρεια Ευρώπη. Ο ρωσόδουλος Κοπελούζος και πίσω του οι κινέζοι αντιπαράθεσαν με τη βοήθεια του καθεστώτος ένα πλήρες δικό τους αντιπρόγραμμα στο πρόγραμμα Ήλιος με σκοπό να το «ανταγωνιστούν» να το σαμποτάρουν και να το καταργήσουν. Ο Κοπελούζος (δηλαδή οι κινέζοι) προγραμματίζουν τάχα τη σύνδεση της Κρήτης με καλώδιο με την ηπειρωτική Ελλάδα. Σχεδιάζουν τάχα την παραγωγή και πώληση ενεργειακών ποσοτήτων όχι μόνο για την ντόπια κατανάλωση αλλά και για την ηπειρωτική Ελλάδα. Στην πραγματικότητα ο ανταγωνισμός είναι πρόσχημα για το σαμποτάρισμα του Ήλιος. **Το Ήλιος δεν μπορεί να ανταγωνιστεί στην πραγματικότητα κανένα κεφάλαιο γιατί είναι πρόγραμμα της ΕΕ.**

Το πρόγραμμα Ήλιος είναι μέρος του προγράμματος Desertec της ΕΕ με κυρίαρχη τη συμμετοχή της Γερμανίας και προβλέπει την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από τον ήλιο

στον μεσογειακό άξονα των παραλίων της Αφρικής και των ευρωπαϊκών χωρών της Μεσογείου καθώς και τη μεταφορά της στις βορειοευρωπαϊκές χώρες. Στόχος αυτής της ευρωπαϊκής πολιτικής είναι μέχρι το 2050 να καλύψει το 30-40% των αναγκών των βορειοευρωπαϊκών χωρών με μια τεράστια επένδυση που υπολογίζεται στα 400 δις ευρώ. Η Ελλάδα έχει αντικειμενικά μια ξεχωριστή θέση σ' αυτή την πολιτική στρατηγική απεξάρτησης της ΕΕ από το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο, ειδικά από αυτό της Ρωσίας. Και αυτό γιατί διαθέτει περιοχές με τη μεγαλύτερη ένταση της ηλιακής ακτινοβολίας σε όλη την Ευρώπη και επιπλέον είναι πιο κοντά στους τόπους κατανάλωσης από την έρημο της Σαχάρα και τις μεσογειακές ακτές της Αφρικής. Αυτές οι περιοχές βρίσκονται στα νότια και ανατολικά παράλια της Κρήτης, στη Ρόδο και σε μερικά μικρότερα νησιά. Έτσι η Ελλάδα με το φυσικό της πλεονέκτημα, την μεγαλύτερη ενεργειακή απόδοση των ηλιοθερμικών πάρκων, είναι η πρώτη ευρωπαϊκή χώρα που καλείται να συμμετάσχει, ουσιαστικά να ξεκινήσει με αυτήν το πρόγραμμα της παραγωγής και της εξαγωγής ενέργειας στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες.

Το πρόγραμμα Ήλιος είναι μια συνολική επένδυση 20 δις ευρώ για την παραγωγή 10 γιγαβάτ ενέργειας όταν η συνολική ενέργεια που παράγεται στη χώρα είναι 12,5 γιγαβάτ και προγραμματίζεται να ολοκληρωθεί μέχρι το 2020. Υπολογίζεται ότι τα ηλιοθερμικά εργοστάσια θα καταλάβουν μια έκταση κρατική αλλά και των δήμων 200.000 στρεμμάτων. Τα έσοδα θα είναι κρατικά και δημοτικά αφού η εκμετάλλευση της ηλιακής ενέργειας θα είναι αυτή των ηλιοθερμικών δυναμικών των ιδιοκτησιών του κράτους και των δήμων και θα πραγματοποιείται στην ιδιοκτησία τους. Προβλέπονται συνολικά έσοδα 80-100 δις τα επόμενα 25 χρόνια. Το Δημόσιο μπορεί να προεισπράξει τα μελλοντικά του έσοδα και να μειώσει το χρέος του κατά 20-30 δις. Ο αριθμός των θέσεων εργασίας θα είναι 210.000.

Το μεγάλο πλεονέκτημα της γιγαντιαίας αυτής επένδυσης είναι ότι ο μεγάλος επενδυτής είναι όχι μόνο και αγοραστής της ενέργειας αλλά είναι και δεσμευμένος σε όλη την ΕΕ να πουλάει την ενέργεια αυτή στις άλλες χώρες στη βάση της αντικατάστασης του 20% όλης της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας σε κάθε χώρα της ΕΕ μέχρι το 2020 από τις ΑΠΕ. Στην προβλεπόμενη αύξηση των ΑΠΕ της χώρας μας μέχρι το 2020 η ενέργεια από το πρόγραμμα Ήλιος δεν λογαριάζεται. Οι ευρωπαίοι συζητούν ακόμα και συμμετοχή της χώρας στο 50% των εσόδων.

Το πρόγραμμα Ήλιος, που περιλαμβάνει και την αξιοποίηση του ελληνικού, εκτός από το ελληνογερμανικό μνημόνιο συνεργασίας μήτρε και στο δεύτερο μνημόνιο: «*Η Κυβέρνηση επιδιώκει την υλοποίηση του προγράμματος ανανεώσιμων πηγών ενέργειας "Ήλιος", μέσω νομοθεσίας [1ο τρίμηνο 2012], διευκόλυνσης της διαδικασίας αδειοδότησης [2ο τρίμηνο 2012] και ανάπτυξης συνεργασίας με άλλες χώρες της ΕΕ για την εξαγωγή ηλιακής ενέργειας*»

Στο μεγάλο αυτό πρόγραμμα ανασυγκρότησης της χώρας βοήθειας και αποπληρωμής των χρεών, που ουσιαστικά συμφωνήθηκε τον περασμένο Απρίλιο, **οι πλασιέ του ναζιστικού άξονα λυσσάζανε γιατί υπογράψανε αναγκαστικά συμφωνίες και φτιάχνανε επενδυτικούς νόμους που αποκλείουν τα αφενικά τους Ρώσους και Κινέζους!** Αλλά δεν μπορούν να κάνουν και αλλιώς, θα τους πάρουν χαμπάρι, πρέπει να κρατούν τους τύπους και να υποδύονται τους αναπτυξιακούς φιλοευρωπαίους. Αυτό που κάνουν και κάνουν στην πράξη οι πλασιέ, σαν απάντηση στο Ήλιος, ήταν όπως είπαμε, να τρέξουν και να προλάβουν να ξεπουλήσουν ότι εύρισκαν μπροστά τους από τις ΑΠΕ φωτοβολταϊκά και αιολικά καθώς και δικαιώματα της ΔΕΗ στους κινέζους και στον ανατολικό κρατικοολιγάρχη Κοπελούζο, το φίλο του Πούτιν, για να μην τα πάρουν οι Γερμανοί και να στερήσουν ταυτόχρονα και τη χώρα από το πελώριο αυτό εξασφαλισμένο και με μέγιστη επενδυτική ασφάλεια για τη χώρα πρόγραμμα της ΕΕ. Έ-

τσι εξηγούνται οι δεκάδες τεράστιες σκανδαλώδεις και παράνομες συμφωνίες που μέσα σε μερικές ημέρες και λίγους μήνες υπέγραψαν και προώθησαν οι πλασιέ του άξονα, στα φωτοβολταϊκά και στα αιολικά, και ειδικά για την Κρήτη, με τους κινέζους τον Κοπελούζο και τη DTS.

Για να καλύπτονται οι σαμποταριστές, στο λαό, προβάλλουν ως «επιτυχία» της κυβέρνησης ότι τάχα έπεισε τους Γερμανούς για το πρόγραμμα Ήλιος! Μάλιστα και στο νομοσχέδιο που έχει κατατεθεί για το Ήλιος αναφέρεται ρητά αυτή η «επιτυχία». Κατοχυρώνουν νομοθετικά και τις ψευτιές τους για να μείνουν στην ιστορία ως προδότες! Απόσπασμα από το σχέδιο νόμου του ΥΠΕΚΑ: «*Το Πρόγραμμα ΗΛΙΟΣ βρίσκεται στο επίκεντρο της αναπτυξιακής στρατηγικής της χώρας συνιστώντας στην ουσία ένα επενδυτικό εργαλείο αξιοποίησης του πλούσιου ηλιακού ενεργειακού δυναμικού που διαθέτει η χώρα μας. Αποτελεί μία καθαρά ελληνική ενεργειακή πρόταση, η οποία βρίσκει νομικό έρεισμα στην ευρωπαϊκή Οδηγία 2009/28/ΕΚ (ΕΕΛ 140/2009) για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και συγκεκριμένα στους προβλεπόμενους μηχανισμούς συνεργασίας μεταξύ των κρατών-μελών. Σύμφωνα με τους προαναφερόμενους μηχανισμούς συνεργασίας, ένα κράτος μέλος με υψηλό δυναμικό σε ΑΠΕ μπορεί να εξάγει ενέργεια (στατιστικά ή με φυσικό τρόπο) σε άλλα κράτη-μέλη που έχουν χαμηλό δυναμικό και συνεπώς υψηλό κόστος επένδυσης, με απώτερο σκοπό να επιτευχθούν οι εθνικοί στόχοι της Οδηγίας 28/2009 για τη διείσδυση των ΑΠΕ στην τελική ενεργειακή κατανάλωση.*»

Το ίδιο θέατρο παίζουν, μπροστά στα συνένοχα κανάλια ο ΥΠΕΚΑ Παπακωνσταντίνου με τον αρχισαμποταριστή υπουργό ανάπτυξης Χρυσόχοιδη όταν βρίσκονταν σε «επενδυτικό οίστρο» «*διδάσκοντας*» επενδύσεις στο φόρουμ των Γερμανών και Ελλήνων επενδυτών που εξελίσσονταν τις ίδιες μέρες με τις συσκέψεις των Παπανδρέου Σαμαρά και Χρυσόχοιδη με τον Ρέσλερ για την υπογραφή της ελληνογερμανικής συμφωνίας βοήθειας. Ο ΥΠΕΚΑ μιλούσε για δίκτυο αγωγών φυσικού αερίου για το οποίο ενδιαφέρονταν οι Γερμανοί, ύψους 1,5 δις, για εξοικονόμηση ενέργειας, για εκμετάλλευση του πετρελαίου του Ιονίου (ποτέ δεν μίλησε για την Κρήτη και το φυσικό αέριο, αυτό ούτε για προπαγάνδα δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί, το φυλάνε για τα αφεντικά τους), για το κτηματολόγιο, για διαχείριση απορριμμάτων, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, για τις ιδιωτικοποιήσεις των ΔΕΠ, ΔΕΦΑ, ΕΛΠΕ και ΔΕΗ κλπ.

Ο Γερμανός αντικαγκελάριος ανακοίνωσε στις τότε συζητήσεις και την υπογραφή επενδυτικής συμφωνίας με μια μικρομεσαία επιχείρηση στον κλάδο της ελαιουργίας 2,5 εκατ με 50 θέσεις εργασίας, μια τουριστική επένδυση γήπεδου γκολφ 50 εκατ, και εκδήλωσε το ενδιαφέρον του για την αξιοποίηση του ορυκτού ζεόλιθος στα Πετρωτά της Θράκης που σαμπόταραν οι παλιάνθρωποι επί τρία χρόνια. **Η συμφωνία των σαμποταριστών για την εκμετάλλευση του σπάνιου ζεόλιθου εκφράστηκε με μεγάλη ζέση στον Ρέσλερ και αυτό που έκαναν αργότερα με τον υφυπουργό ΥΠΕΚΑ Μανιάτη ήταν να ακυρώσουν την επένδυση αυτή των 45 εκατ.** Αντίστοιχο άρθρο καταγγελίας του συγκεκριμένου σαμποτάζ έχουμε γράψει στην Ν. Ανατολή. Τότε δεν γνωρίζαμε ότι η επένδυση αυτή είχε πέσει στην αντίληψη του Ρέσλερ.

Ο Ρέσλερ τους έμαθε καλύτερα από όλους γι' αυτό και καταγγέλλει ασταμάτητα τον Χρυσόχοιδη ως σαμποταριστή. Και οι προδότες τα χρειάστηκαν και κάλεσαν σε ενισχύσεις ακόμα και τον γεροπράχτορα για συμπάρταση. Πήρε βέβαια και αυτός τις απαντήσεις του στο Γερμανικό κοινοβούλιο που του θύμισε τις αγάπες του με το Μιλόσεβιτς και κάθε δικτάτορα. Οι ευρωπαίοι βλέπουν ότι κάτι παράξενο συμβαίνει σ' αυτή τη χώρα αλλά δεν μπορούν να συλλάβουν ότι είναι δυνατόν οι κυβερνήτες μιας χώρας να την υπονομεύουν και να την χρεοκοπούν συστηματικά.

Η ΙΡΛΑΝΔΙΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΔΕΙΞΕΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

συνέχεια από τη σελ. 5

τερο χάσμα ανάμεσα στο τρέχον καταγεγραμμένο επίπεδο εισοδήματος και στην «παραγωγική γνώση» που ενυπάρχει στα αγαθά που εξάγει. Η Ελλάδα χρωστά το εισόδημά της στον εξωτερικό δανεισμό που δεν μπορεί να αποπληρώσει. Δεν παράγει μηχανές, ηλεκτρονικές συσκευές και χημικά προϊόντα. Για κάθε 10 δολάρια ΗΠΑ στο παγκόσμιο εμπόριο πληροφορικής τεχνολογίας, η Ελλάδα αντιστοιχεί σε ένα σεντ.

Αυτό το πρόβλημα δε μπορεί να αντιμετωπιστεί με κεϋνσιανά φορολογικά κίνητρα, με κάποια διευκόλυνση του εμπορίου ή με ψευτοποσχές για δομική αναπροσαρμογή όπως εμμέσως προϋποτίθεται στη συμφωνία του Νοεμβρίου με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Το πρόβλημα της Ελλάδας είναι ασυνήθιστο στην Ευρώπη. Η Ιρλανδία, για παράδειγμα, επίσης παλεύει με ένα δημοσιονομικό βάρος που προκλήθηκε από το σπάσιμο της στεγαστικής της φούσκας, αλλά κατάφερε να κινηθεί γρήγορα σε ένα πλεόνασμα τρεχουσών συναλλαγών, χάρη στη γνωστική βάση του ανταγωνιστικού της εξαγωγικού τομέα. Με άλλα λόγια, η Ιρλανδία έχει ό,τι χρειάζεται για να είναι τόσο πλούσια όσο είναι τώρα.

Η Ελλάδα θα πρέπει να χρησιμοποιήσει τη διεθνή της υποστήριξη για να ελαττώσει αντί να αναβάλει τον πόνο της προσαρμογής.

Χρειάζεται να διευρύνει την εξαγωγική της βάση, και να μην καθυστερήσει τις συνταξιοδοτικές και τις μισθολογικές περικοπές στο δημόσιο. Χρειάζεται να είναι έτοιμη να χρηματοδοτήσει ιρλανδικού τύπου θεσμούς που θα προσελκύσουν εν δυνάμει νέους εξαγωγείς και θα εγυνηθούν συγκεκριμένες επενδύσεις σε υποδομές, εργασιακή ειδικευση, έρευνα κι ανάπτυξη. Αυτό θα πρέπει να χρηματοδοτηθεί από την ΕΕ, αλλά αν όχι, θα πρέπει να κάνει περικοπές από άλλα (για να χρηματοδοτηθούν αυτοί οι θεσμοί).

Η Ελλάδα είναι ένα καλό μέρος για να προσπαθήσει κανείς να αντιγράψει αυτά τα χαρακτηριστικά του ιρλανδικού μοντέλου. Έχουμε υπολογίσει πόσο εύκολο θα ήταν οι χώρες να κινηθούν προς την κατεύθυνση εξαγωγών πιο σύνθετων αγαθών. Η Ελλάδα βρίσκεται στη δεύτερη θέση μετά την Ινδία σε αυτή τη διάσταση, μία ενθαρρυντική ανακάλυψη. Χρειάζεται να προσδιορίσει τη γνώση που λείπει και τις υποδομές που απαιτούνται για νέες βιομηχανίες και να διασφαλίσει την παροχή τους, με τον τρόπο που το κάνει η Ιρλανδική Υπηρεσία Βιομηχανικής Ανάπτυξης. Το να βάζεις πόρους στη δημιουργία παραγωγικής βάσης για ένα πιο ανθηρό μέλλον είναι σημαντικότερο και λιγότερο επώδυνο απ' το να τους σπαταλάς για να προστατέψεις ένα μη βιώσιμο παρελθόν. Δυστυχώς, αυτό το μάθημα δεν προσέχτηκε και η Ελλάδα βρίσκεται ακόμα πιο κοντά στον γκρεμό.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ ΟΙ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΜΕ

Το ότι το ψευτοΚΚΕ και το ΠΑΜΕ σαμποτάρουν τη βιομηχανική παραγωγή στη χώρα ώστε έτσι ρημαγμένη να παραδίδεται στα διάφορα μνημόνια και στο τέλος να ξεπουληθεί στους ρώσους και κινέζους σοσιαλιμπεριαλιστές το έχουμε γράψει πολλές φορές. Ένα ακόμη περιστατικό έρχεται να ενισχύσει ακόμη πιο πολύ αυτή μας τη θέση. Η Ελληνική Χαλυβουργία είχε κάνει αίτηση για τη δημιουργία ενός λιμανιού στις εγκαταστάσεις της στον Ασπρόπυργο για να μπορέσει έτσι να ρίξει το κόστος παραγωγής και να κάνει πιο ανταγωνιστικά τα προϊόντα της στην αγορά. Μετά από περιπέτειες και αναστολές στο Συμβούλιο της Επικρατείας η απόφαση εκδόθηκε και η άδεια δόθηκε. Αυτό θα ανακούφιζε το εργοστάσιο και θα μπορούσε να του δώσει μερικές παραγγελίες για να μπορέσει να επιβιώσει μέσα στις σημερινές συνθήκες της οικονομικής κρίσης και της πτώσης της οικοδομικής δραστηριότητας. Αλλά αυτό δεν μπορεί να το θέλει το ΠΑΜΕ που στην πραγματικότητα μέσα από την πολύμηνη απεργία θέλει να κλείσει το εργοστάσιο. Έτσι γράφουν στο Ριζοστάση: «*Προκλητικά, όμως, και στις πλάτες των απεργών η κυβέρνηση έσπευσε, εν μέσω απεργίας, να ικανοποιήσει*

την αξίωση της εργοδοσίας και να της εξασφαλίσει τις υποδομές που θα διευκόλυναν την εντατικότερη και πιο κερδοφόρα αξιοποίηση των εγκαταστάσεων του εργοστασίου στον Ασπρόπυργο (σ.σ. η εταιρεία γνωρίζοντας ότι τα δύο παλιά εργοστάσια σε Βόλο και Βελεστίνο έχουν πεπρασμένο χρόνο ζωής και υψηλό κόστος μεταφοράς καθώς βρίσκονται μακριά από το λιμάνι του Βόλου, έχει βάλει λυτούς και δεμένους, ώστε να εξασφαλίσει: όσο το δυνατόν χαμηλότερα αμειβόμενους εργάτες στον Ασπρόπυργο και όσο το δυνατόν μικρότερο κόστος μεταφοράς)» (29-2). Δηλαδή κατά το ΠΑΜΕ οι εργάτες πρέπει να είναι ενάντιοι σε κάθε εκσυγχρονισμό της παραγωγής και κάθε μείωση του κόστους γιατί αυτό αυξάνει τα κέρδη του καπιταλιστή. Φυσικά το ότι ο μη εκσυγχρονισμός μπορεί να οδηγήσει στο κλείσιμο τελικά του εργοστασίου αν αυτό δεν μπορεί να σταθεί στην αγορά εξ αιτίας του υψηλού κόστους των προϊόντων του, αυτό είναι αδιάφορο για αυτούς.

Αυτοί δεν ενδιαφέρονται τελικά ούτε για τους εργάτες οι οποίοι μπορεί να μείνουν άνεργοι ούτε και για τη χώρα που ρημάζεται βιομηχανικά και αναγκάζεται να χρεώνεται για να ζήσει. Γιατί το εργοστά

ΟΧΙ

ΣΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ ΣΤΗ ΔΑΝΕΙΑΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΖΩΝΗΣ

ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΡΩ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΤΟΥ ΕΥΡΩ, ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΕΕ
ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΔΡΑΧΜΗ ΠΑΡΑ ΡΟΥΒΛΙ

Δυστυχώς καταφέρνουμε μόλις πριν από την ψηφοφορία στη Βουλή να δημοσιεύσουμε τη θέση μας σχετικά με αυτήν και να κάνουμε μια γρήγορη και πυκνή εκτίμηση για τις σημαντικές εξελίξεις που τρέχουνε.

Όπως και οι προηγούμενοι έτσι και ο νέος κύκλος κρίσης στην Ελλάδα δεν έχει σαν κύριο στόχο του να προκαλέσει πολιτική ανωμαλία στο εσωτερικό της χώρας αλλά με τη βοήθεια αυτής της ανωμαλίας να προκαλέσει ένα νέο κύκλο, τον μεγαλύτερο ως τώρα πολιτικοοικονομικής κρίσης και αποσταθεροποίησης στο εσωτερικό της ΕΕ και ειδικότερα της Ευρωζώνης. Πρόκειται στην ουσία για μια νέα προβοκάτσια, για έναν νέο εκβιασμό της ΕΖ με την απειλή της ελληνικής χρεωκοπίας. Ο εκβιασμός στις γενικές του γραμμές είναι ο γνωστός από παλιά με τη γνωστή κατανομή ρόλων. Τα μισά μέλη της εξακομματικής συμμορίας, τα υποτίθεται φιλευρωπαϊκά, στα οποία ως χθες ήταν και ο Καρατζαφέρης, θα απευθύνονται στην ΕΕ. Τα άλλα μισά, τα ανοιχτά αντιευρωπαϊκά θα ηγούνται της λαϊκής αντιευρωπαϊκής, ιδιαίτερα της αντιγερμανικής «λαϊκής» εξέγερσης που τώρα που μιλάμε παίρνει ανοιχτά χαρακτηριστικά φαιοκόκκινης φασιστικής επέλασης στην Αθήνα. **Αυτό που αλλάζει σε σχέση με τις άλλες φορές πέρα από την εκδήλωση ανοιχτής αν και πάντα τεχνητής κυβερνητικής κρίσης και φαιοκόκκινης ναζιστικής επίθεσης στο εσωτερικό είναι η όξυνση της διαπραγματευτικής σύγκρουσης με την ΕΕ που εκδηλώνεται στο ζήτημα των 300 εκ Ευρώ, δηλαδή το ότι για πρώτη φορά η ΕΕ δεν παίρνει αυτό που θέλει από τη Βουλή, αλλά παίρνει μόνο μια υπόσχεση χωρίς σαφές περιεχόμενο και χωρίς ακριβείς εγγυήσεις που οπωσδήποτε θα περάσει από μια νέα διαπραγμάτευση ως την Τετάρτη στο νέο Ευρωγκρουπ η οποία θα συμπίπτει με την διαπραγμάτευση για την υπογραφή της τεράστιας σημασίας συμφωνία για το PSI.**

Τις διαπραγματεύσεις τις κάνουν τα «φιλοευρωπαϊκά» κυβερνητικά μέλη κυρίως μέσω του ταλαντούχου, σαιξπηρικών υποκριτικών δυνατοτήτων και ταυτόχρονα αρχιδολοπλόκου Βενιζέλου. Νομίζουμε ότι δεν θα πέσουμε πολύ έξω στην ουσία αν υποθέσουμε ότι η απεύθυνσή του στους ευρωπαίους είναι κάπως έτσι: «Αγαπητοί φίλοι. Ναι έχουμε κάνει μεγάλα λάθη. Ναι είμαστε κατ'εξακολούθηση ασυνεπείς στα διαρθρωτικά μέτρα γιατί οι συντεχνίες που θα πληγούν από αυτά (υπάλληλοι ΔΕΚΟ, ελεύθεροι επαγγελματίες, κρατική υπαλληλία) είναι η α-

ληθινή εξουσία της χώρας απέναντι στην οποία και εμείς υποχρεωτικά πρέπει να ελίσσαστε οπότε και εσείς, με το δίκιο σας είναι μοιραίο να μας κατηγορείτε για αναξιόπιστους. Όμως χρειαζόμαστε χρόνο για να αλλάξουμε δομές αιώνων και προσπαθούμε σκληρά. Όλοι εμείς οι φιλοευρωπαίοι κάνουμε θυσίες. Εγώ προσωπικά γίνομαι αρχηγός ενός κόμματος που από το πήγαμε από 40% στο 8% λόγω της υπευθυνότητας μας απέναντι του έθνους μας και υμών των εταίρων μας. Παρακαλώ αναλογιστείτε τι σημαίνει για μας το ότι σας δίνουμε τώρα ένα κομμάτι κρέας από τους εξαθλιωμένους φτωχούς μας που καταλαβαίνουμε ότι το ζητάτε κυρίως για να ησυχάσουν οι ανήσυχτοι πιστωτές μας οπότε και οι πιστωτές όλης της ΕΕ. Όμως επειδή αυτόν τον ακρωτηριασμό των δυστυχών φτωχών μας τον έχουμε κάνει αρκετές φορές ως τώρα είναι πια σε εξέλιξη μια λαϊκή εξέγερση εναντίον μας και εναντίον σας και μέσα και έξω από την Βουλή. Ίσως, αν και είναι πολύ αμφίβολο, θα τα καταφέρουμε και σήμερα να ψηφιστούν τα μέτρα σας στη Βουλή, δηλαδή ίσως κατευνάσουμε κάπως και το εξαγριωμένο πλήθος απ'έξω και τους στασιαστές βουλευτές από μέσα, και ίσως αρκετοί ηρωικοί βουλευτές του εναπόμειναντος ΠΑΣΟΚ καθώς και της ΝΔ, που είναι άναυδη μετά την επίσης αυτοθυσιακή στροφή του αρχηγού της, είναι αποφασισμένοι να αντέξουν στο μέλλον μια νέα σειρά προηλακισμών από τον εξεγερμένο λαό και θα ψηφίσουν ναι. Αλλά το καταλαβαίνετε αγαπητοί φίλοι μετά από αυτήν την ψηφοφορία, ακόμα και αν είναι θετική θα είμαστε στα χάλια μας. Ήδη ο ακροδεξιός μας συγκυβερνήτης, που θυμάστε πόσο φιλικός ήταν μαζί σας, αναγκάστηκε να παραιτηθεί επειδή πήγαινε για φούντο στις επερχόμενες εκλογές αν και είναι αμφίβολο αν διασωθεί γιατί τώρα κατηγορείται ως κωλοτούμπας. Αλλά και εμείς οι υπόλοιποι θα φύγουμε με τα κόμματα μας κουρέλια από αυτή τη Βουλή. Δώστε μας λοιπόν κάτι και σεις. Για παράδειγμα μην επιμένετε να δεσμευτούμε με υπογραφές και να ταπεινωθούμε παραπάνω από όσο ταπεινωθήκαμε ως τώρα, και κυρίως μη μας ζητάτε οπωσδήποτε απόλυτες και έγγραφες εγγυήσεις και απόλυτες ακρίβειες για τα 300 δις που σας υποσχεθήκαμε ως την Τετάρτη. Γιατί ξέρετε την Τετάρτη υπογράφουμε και το αμφίβολο στην τελική επιτυχία του PSI, η οποία επιτυχία του εν πολλοίς εξαρτάται από την πολιτική μας επιβίωση (δηλαδή από το πόσοι τελικά πιστωτές θα προσυπογράψουν την αρχική συμφωνία της Τετάρτης ως τις αρχές του Μάρτη, δηλαδή από το πόσοι θα δεχτούν να χάσουν το 70% των χρημάτων τους). Και ξέρετε ότι αν το PSI αποτύχει θα έ-

χουμε πανευρωπαϊκό τραπεζικό πανικό. Αν λοιπόν όλα αυτά τελειώσουν καλά, χρειαζόμαστε από εσάς μια στήριξη για να κρατηθούμε, δηλαδή χρειαζόμαστε κάτι να δώσουμε στον ελληνικό λαό, κάτι για να ισχυροποιηθούμε στα διαρθρωτικά μέτρα που έρχονται ιδιαίτερα στις 150000 απολύσεις. Δώστε μας λοιπόν κάποιο κάπως σοβαρό ποσό για τη μείωση του χρέους μας. Σας αγαπάμε αλλά αν πεθάνουμε εμείς θα έρθουν οι «εξεγερμένοι» της «αριστεράς» και τότε λυπούμαστε αλλά αυτοί θα πατήσουν το κουμπί της χρεωκοπίας και τότε θα πεθάνετε και εσείς και εμείς. (το τελευταίο το έχει πει και ο κωλοτούμπας). Τα λέμε αυτά γιατί φοβόμαστε ότι τα όσα εύλογα και λογικά και κατανοητά μέτρα άμυνας έχετε πάρει για την περίπτωση μιας ελληνικής χρεωκοπίας δεν είναι επαρκή προκειμένου αυτή να μην μεταφερθεί στον υπόλοιπο ευρωπαϊκό νότο.

Αυτός χοντρικά είναι ο εκβιασμός που κάνουν οι ρωσόδουλοι αυτή τη στιγμή στην ΕΕ για λογαριασμό των αφεντικών τους χρησιμοποιώντας για μια ακόμα φορά κομμάτια που κόβουν από το λιπόσαρκο σώμα της φτωχολογιάς που οι ίδιοι αυτοί «κυβερνητικοί» και «λαϊκοί» έφεραν σε αυτήν την κατάσταση μέσω του 30 χρόνου παραγωγικού σαμποτάζ τους, σαμποτάζ που τώρα da ακόμα πιο έντονα από κάθε φορά συνεχίζουν. Άμεσος πολιτικός στόχος αυτού του εκβιασμού είναι να υποχωρήσει η ΕΖ **ανοιχτά και επίσημα** τουλάχιστον σε μέρος από τις οικονομικές δεσμεύσεις που συννομολογεί με τους συνομιλητές της στην Ελλάδα και έτσι να χάσει την πολιτική αξιοπιστία της οπότε να ανοίξει παράπέρα ο δρόμος για την διεύρυνση του δανεισμού της προς την Ελλάδα και μετά τον υπόλοιπο Νότο. **Αυτός είναι ο λόγος που οι εκβιαστές δεν την καλούν να κάνει χοντρές παροχές αλλά να υποχωρήσει σε επιμέρους ουσιαστικά ασήμαντες αλλά αρχαικά καιρικές υποχωρήσεις του τύπου των 300 εκ Ευρώ. Όμως για να πετύχουν και τα λιγότερα την απειλούν με πλήρη χρεωκοπία απειλώντας την με το «όχι» στη Βουλή.**

Δυνατά και αδύνατα σημεία της ΕΖ στην επίθεση του μετώπου Ρωσίας-Κίνας- ΗΠΑ μέσω των πρακτόρων της Ρωσίας στην Ελλάδα

Και έχει ισχυρή βάση ο εκβιασμός του «όχι» αν και όχι όσο μεγάλη διαλαλεί το «λαϊκό εξεγερμένο» κλιμάκιο των εκβιαστών με τυπικό εκπρόσωπο τους τον Τσίπρα και τους καθεστωτικούς «οικο-

νομολόγους» τους που λένε ότι με το όχι της Ελλάδας η ΕΖ θα υποκύψει γιατί μια χρεωκοπία της Ελλάδας θα κατέστρεφε το Ευρώ. Ούτε όμως είναι αλήθεια αυτό που λένε οι καθεστωτικοί φιλελεύθεροι που αγοράζουν υπέρ του «ναί» στη Βουλή. Αυτοί ισχυρίζονται ότι με το «όχι» η ΕΕ δεν θα υποκύψει στην Ελλάδα γιατί τάχα η ΕΕ έχει πάρει όλα τα οικονομικά μέτρα για να μην διαδοθεί η ελληνική χρεωκοπία στον ευρωπαϊκό νότο. Και συνεχίζουν λέγοντας ότι με το «όχι» θα χρεωκοπήσει μόνο η Ελλάδα. Η αλήθεια είναι ότι η ΕΖ έχει πάρει κάποια οικονομικά μέτρα άμυνας για την ελληνική χρεωκοπία, όπως είναι η διάθεση τελευταία 500 δις Ευρώ συν 200 δις Ευρώ στις ευρωπαϊκές τράπεζες και έχει επίσης έτοιμο για δράση ένα εγγυοδοτικό ταμείο στο οποίο η ΕΖ θα καταθέτει τα χρήματα που θα έδινε απευθείας στην Ελλάδα για να ξεπληρώνει όσους κρατάνε τα ελληνικά ομόλογα στα χέρια τους, είτε χρεωκοπήσει είτε δεν χρεωκοπήσει η Ελλάδα. Πέρα από αυτά υπάρχει ένα άλλο αθέλητο μέτρο άμυνας της ΕΖ που είναι ότι η ίδια η Ελλάδα των προβοκατόρων και απατεώνων ηγετών της έχει καταστήσει να είναι μια τρανταχτή εξαίρεση μέσα σε όλο το κύμα υπερχρεώσεων των χωρών του Νότου της ΕΕ και πολιτικά και οικονομικά. Σήμερα όλοι στην ΕΕ καταλαβαίνουν αυτό που λέγαμε από πρόπερσι, ότι δηλαδή η περίπτωση της ελληνικής κρίσης χρέους είναι μοναδική, δηλαδή εντελώς ξεχωριστή από εκείνη της Πορτογαλίας, και βέβαια της Ιρλανδίας, της Ισπανίας και της Ιταλίας. Αυτή η ιδιαιτερότητα σημαίνει ότι μια χρεωκοπία της Ελλάδας δεν θα μεταδοθεί αυτόματα και τόσο εύκολα στις χώρες του ευρωπαϊκού νότου όσο νομιζόταν ως τώρα.

Όμως αυτές οι άμυνες της ΕΖ σε μια ελληνική χρεωκοπία ενώ ίσως είναι επαρκείς για να μην τη σκοτώσουν, σίγουρα δεν είναι επαρκείς για να μην τραυματιστεί σοβαρά. Κι αυτό γιατί η ΕΕ δεν έχει ακόμα την απαραίτητη πολιτική ενότητα μέσα της για να αντέξει τον υπόκοφο πολιτικό και οικονομικό πόλεμο που ήδη της κάνει το μέτωπο Ρωσία-Κίνας-ΗΠΑ του Ομπάμα κάτω από την ηγεσία της πρώτης που σέρνει πίσω της τις υπόλοιπες πανίσχυρες πιστοδοτικές αλλά και πολιτικά BRICS. Αυτές σε σύμμαχια με τις ΗΠΑ ελέγχουν σήμερα το ΔΝΤ το οποίο, μετά την όχι τυχαία εξόντωση του μαχητικά φιλοευρωπαϊκού Στρος Καν, ασκεί αντιευρωπαϊκή πολιτική. Από τότε το ΔΝΤ αρνείται να βοηθήσει πιστωτικά την ΕΖ και την σπρώχνει διαρκώς να περάσει σε μεγαλύτερο, σε γιγαντιαίο δανεισμό στο Νότο ώστε τελικά να εκδώσει ευρωομό-

λογα πράγμα που στις δοσμένες συνθήκες μικρής πολιτικής ενότητας θα την αποσαθρώσει. Προς το παρόν, όπως είδαμε, η ΕΖ αντί να εκδώσει ευρωμολόγα, σαν ΕΚΤ (Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα) τυπώνει και ρίχνει στην αγορά Ευρώ. Όμως ήδη αυτό έχει προκαλέσει ρήγμα μέσα στο ΔΣ της ΕΚΤ με τους γερμανούς εκπροσώπους να ψηφίζουν «κατά» για τα τελευταία 200 δις Ευρώ. Επίσης οι πολιτικές πιέσεις μεταφράζονται αμέσως σε οικονομικές όταν διάφοροι οίκοι αξιολόγησης των ΗΠΑ και πιο πολύ η S & P υποβαθμίζουν στις πιο κρίσιμες στιγμές κράτη και τράπεζες. Μόλις προχθές πάνω στην όξυνση της ελληνικής κρίσης η S & P υποβάθμισε 34 ιταλικές τράπεζες αδυνατίζοντας εξαιρετικά την πιστωτική θέση της ΕΖ. Οι πολιτικές πιέσεις επίσης γίνονται οικονομικές όταν χρηματιστηριακοί γκουρού, και μεγάλα hedge Funds, ρίχνουν κατευθύνσεις μαζικής πώλησης σε κρίσιμες στιγμές. Τέλος από καθαρά πολιτική άποψη το μέτωπο Ρωσίας-ΗΠΑ του Ομπάμα προκαλεί πολιτικά ρήγματα μέσα σε κάθε χώρα της ΕΕ ιδιαίτερα καθώς σπρώχνει τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα της Γαλλίας και της Γερμανίας να αντιπαρατεθούν έντονα στη γαλλογερμανική συμμαχία των Σαρκοζύ-Μέρκελ που αντικειμενικά κρατάει σήμερα τη συνοχή της ΕΕ απέναντι στο μέτωπο της αποσύνθεσης. Σε αυτό το μέτωπο συμμετέχουν σε καίριες στρατηγικές και σταθερές θέσεις ρωσόφιλα στην γραμμή τους και σταθερά στη θέση τους στελέχη της ΕΖ σαν τον Γιουνκέρ και τον Ρεν. Ο πρώτος διευκόλυνε τον Βενιζέλο και τους άλλους να παίξουν το παιχνίδι του διαχωρισμού των 300 εκ Ευρώ από το υπόλοιπο πακέτο της Τρόικας. Δηλαδή ο Παπαδήμος είπε ψέμματα οτι βρέθηκαν τα 300 εκ, αλλά τελικά ο Βενιζέλος καλέστηκε στο Ευρωγκρουπ από το Γιουνκέρ χωρίς να έχουν τελικά βρεθεί. Έτσι τα 300 εκ έμειναν εκτός Βουλής.

Σε όλους αυτούς τους πολιτικούς λογαριασμούς πάντως πρέπει να πάρουμε υπόψη μας ότι μια ελληνική χρεωκοπία που θα οφείλεται σε αυτό το συγκεκριμένο, στο προβοκατόρικο «όχι», που σκοπεύει απλά να εκβιάσει την ΕΕ με δικιά της χρεωκοπία αν δεν δώσει νέα δανεικά και αγύριστα στην Ελλάδα των σαμποταριστών, θα προκαλέσει μια αντίροπη τάση. Θα είναι μια τάση για πολιτική συνένωση και συνεργασία των χωρών της ΕΕ, ειδικά της Ευρωζώνης, για να αντιμετωπίσουν όλες οι χώρες που είναι σε αυτήν από κοινού τη δαμόκλεια σπάθη που έχουν κρεμάσει από πάνω της οι δικοί μας προβοκάτορες. Μια τέτοια κήρυξη χρεωκοπίας δεν αποκλείεται να προμηθεύσει στην ΕΖ έναν εχθρό, την ρωσοκρατούμενη πολιτική κορυφή της Ελλάδας και από πίσω το μέτωπο Ρωσίας-ΗΠΑ του Ομπάμα, και έτσι να την μετατρέψει πραγματικό πρόπλασμα μιας πολιτικά ενωμένης Ευρώπης. Όλα τα σπουδαία γίνονται μέσα από κρίσεις.

Αυτός είναι ο βασικός λόγος για τον οποίο εκτιμάμε ότι οι προβοκάτορες δεν έχουν αυτή τη στιγμή δώσει εντολή για καταψήφιση της δανειακής σύμβασης στη Βουλή, χωρίς να μπορούμε να αποκλείσουμε εντελώς το αντίθετο. Όλα τα

στοιχεία μας δείχνουν ότι αυτοί πάνε σιγά-σιγά και με κλιμακωμένες πιέσεις και κλιμακωμένους εκβιασμούς, για να εκνευρίσουν σταδιακά τις αγορές, για να γεμίσουν αμηχανία και αγωνία του θύμα τους, την ΕΖ για να το μαλακώσουν ώστε να αρχίσουν να το διασπούν οπότε να έχει το χρόνο να επέμβει σιγά-σιγά στα όποια ρήγματα προκύψουν η πολυεσοδιστική ρώσικη διπλωματία σε συνεργασία με τις ΗΠΑ. Ήδη ο Πούτιν κατήγγειλε την ΕΖ στις 2 του Φλεβάρη ότι φυλάκισε την Ελλάδα μέσα στο Ευρώ και δεν την αφήνει να πάει στη δραχμή και ότι αφού της κατάστρεψε τη βιομηχανία-τι ναζιστικό θράσος, τι αντιστροφή της πραγματικότητας-τώρα της ζητάει ενώ είναι εξαθλιωμένη να της δώσει λεφτά.

Έχει τεράστια σημασία το τι θα αξιοποιήσει τελικά σαν κεντρικό της σημείο η ρώσικη προπαγάνδα ενάντια στην ΕΕ στο ελληνικό ζήτημα. **Θα αξιοποιήσει την αντίφαση ότι το σαμποτάζ που κάνουν οι πράκτορες της Ρωσίας στην Ελλάδα και έτσι σκοτώνουν τον ελληνικό λαό δεν το βλέπει κανείς ούτε ο ελληνικός λαός. Αντίθετα το κομμάτι κρέας που κόβει κάθε φορά η Τρόικα και η ΕΕ από την ελληνική φτωχολογιά το βλέπουν όλοι.** Σοσιαλιμπεριαλισμός σημαίνει ένα πράγμα: να σκοτώνει κανείς τους εχθρούς του φορτώνοντάς τους τα βάσανα που περνάνε οι λαοί και διοχετεύοντας ενάντια σε αυτούς το μίσος τους. Έτσι οι καγκεμπίτες έχουν κερδίσει τελευταία όλο τον αραβικό κόσμο, και έτσι πάνε να καταλάβουν και τη χώρα μας σπρώχνοντας στην εξουσία σαν πατριώτες και φίλους του λαού όχι μόνο τους τραμπούκους σοσιαλφασίστες του ΣΥΝ-ψευτοΚΚΕ αλλά ακόμα και τους πιο λεινούς τους πράκτορες, τους ναζιστές πολιτικούς κληρονόμους του δοσιλογισμού.

Σε τι διαφέρει το δικό μας «όχι» από το «όχι» των σαμποταριστών

Στη βάση των παραπάνω η ΟΑΚΚΕ παίρνει θέση στη σημερινή ψηφοφορία υπέρ του «όχι». Αν ήταν στην Βουλή η ΟΑΚΚΕ οι προβοκάτορες δεν θα τολμούσαν ναβάλουν τέτοια φρικτά διλήμματα στο λαό. Γιατί με λίγη διαφώτιση μέσα από τα ΜΜΕ, που εδώ και χρόνια μας είναι ερμητικά κλειστά, θα είχαμε αποκαλύψει στο λαό τους σαμποταριστές και θα τους είχαμε σταματήσει και δεν θα είχαν οδηγήσει τη χώρα στην χρεωκοπία. Αλλά ακόμα και τώρα η χώρα θα έβγαине από τη χρεωκοπία αν σταματούσε ή έστω αν μειωνόταν στο μισό το παραγωγικό σαμποτάζ. Μόλις πριν λίγο οι εγκληματίες του καθεστώτος ακύρωσαν σε μια σειρά δήμους ευρωπαϊκά έργα επεξεργασίας λυμάτων 400 εκ Ευρώ που θα ήταν σαν να φεύγει από τη μέση η μισή μείωση των επικουρικών που θέλουν τώρα να ψηφίσει η Βουλή.

Τι διαφέρει το δικό μας όχι από το όχι των σαμποταριστών; Μα είναι ακριβώς εναντίον τους και υπέρ του ελληνικού λαού και όχι μόνο υπέρ του ελληνικού λαού αλλά υπέρ της ΕΕ και υπέρ της Ευ-

ρωζώνης. Με αυτό το «όχι» οι διάφοροι δικολάβιοι τύπου Βενιζέλου, Παπανδρέου, Σαμαρά και Σια δεν θα μπορούν να εκβιάζουν βασιανιστικά, σταδιακά και κυρίως διασπαστικά την ΕΖ, ούτε θα μπορούν να την εμφανίζουν στα μάτια του ελληνικού λαού και όλης της υδρογείου, κρίση με την κρίση, δανειακή σύμβαση με τη δανειακή σύμβαση, σαν βρωμερή εκβιάστρια του έθνους σαν μια κρύα και αιδυόπητη ρουφήχτρα της ζωτικής ύπαρξης του ελληνικού λαού, κύρια υπεύθυνη της καταστροφής που οι ορκισμένοι εχθροί της προκαλούν. Κατά κάποιον τρόπο το δικό μας «όχι» διαφέρει από το «όχι» των φασιστών όσο διαφέρει το «ναι» των φιλοευρωπαϊών δημοκρατών από το «ναι» των ρωσόδουλων τύπου Βενιζέλου, Παπανδρέου, Σαμαρά κλπ. Από αυτήν την άποψη το δικό μας «όχι» είναι απείρως πιο κοντά στο κατά τη γνώμη μας λάθος «ναι» των δημοκρατών από όσο το αντιευρωπαϊκό «όχι».

Ένα ανοιχτό «όχι» σήμερα στην ελληνική Βουλή, αντικειμενικά όποιας πρόθεσης και να είναι, πιστεύουμε ότι ναι μεν θα δώσει ένα χτύπημα στην ΕΖ αλλά δεν θα την διαλύσει οικονομικά. **Αντίθετα επειδή θα την αφυπνίσει θα την ενώσει αναγκαστικά πολιτικά και θα την υποχρεώσει να αντιδράσει παίρνοντας κατ' αρχήν μερικές στοιχειώδεις πολιτικές πρωτοβουλίες όπως να φτιάξει αυτομάτως το ταμείο για τους δανειστές ή να κάνει τρεις κατα τη γνώμη μας καίριες αν και οικονομικά δαπανηρές πολιτικές κινήσεις για να μην αφήσει τη χώρα μας και το λαό μας να παραδοθεί στους εχθρούς της και στους εχθρούς της ΕΕ και της ΕΖ: 1. Να εγγυηθεί τις καταθέσεις και να διοχετεύσει στις ελληνικές τράπεζες έναν μεγάλο όγκο ρευστού που θα σταματήσει αμέσως τον πανικό και το κλείσιμο των τραπεζών 2. Να εγγυηθεί κρατικούς μισθούς και συντάξεις για ένα ελάχιστο διάστημα τέτοιο που θα καθησυχάσει στοιχειωδώς το ελληνικό λαό για να μην αυτοκαταστραφεί πηγαίνοντας αλαλιασμένος πίσω από το «επαναστατικό» κλιμάκιο των προβοκατόρων που θα βρεί ευκαιρία να διαλύει τα πάντα και να επιβάλει την πολιτική του δικτατορία 3. Να καλέσει την ελληνική κυβέρνηση για συναινετικό πέρας της χώρας μας στη δραχμή και με μεταβατικά μέτρα στήριξης που θα κάνουν όσο γίνεται πιο ομαλό αυτό το πέρασμα. Αντίθετα αν οι αστικές τάξεις που κυβερνάνε την ΕΕ συνεχίσουν στην τύφλα των μονοπωλιστών τους και επαναπαύονται στα ψευτικά «ναι» της Βουλής και των πρωθυπουργών μας, καθώς και στις συμφωνίες παλιόχαρτα που υπογράφουν μαζί τους ή αρχίσουν να στέλνουν τοποτηρητές στην Ελλάδα για να την διοικήσουν τότε το μόνο που θα πετύχουν θα είναι να κατηγορούνται οι ίδιοι για νεοαποικιοκράτες και να μετατρέπουν τους προδότες σαμποταριστές σε πατριώτες. Αν συνεχίσουν αυτόν τον δρόμο τότε θα αποσυνθέσουν της ΕΖ και την ΕΕ και θα φέρουν στο κέντρο της Ευρώπης τον Τσάρο σαν επιδιαιτητή και μετά σαν ναζί κατακτητή. Τότε θα είναι άξιοι της μοίρας τους. Τότε οι λαοί που έτσι κι αλλιώς δεν χάνονται θα αναλάβουν εκείνοι**

στη θέση τους να λύσουν το ζήτημα.

Όσο για μας τους διεθνιστές πατριώτες εδώ στην Ελλάδα το έχουμε πει και το ξαναλέμε. Όσο θα κυβερνάνε οι πράκτορες της Ρωσίας και θα διαχειρίζονται το Ευρώ σαν εργαλείο εκβιασμών και αποσύνθεσης όχι μόνο της Ελλάδας αλλά σαν εργαλείο διάλυσης και υποταγής της ΕΕ της στις υπερδυνάμεις και κύρια στη ρώσικη δεν υπάρχει σήμερα άλλη λύση από το πέρασμα στη δραχμή. **Κι αυτό όχι γιατί η δραχμή είναι πιο ανταγωνιστική, που σημαίνει ότι θα φτωχύνουν κι άλλο οι μισθωτοί. Για μας από καθαρά οικονομική άποψη το καλύτερο νόμισμα για την Ελλάδα σε αυτή την ιστορική φάση θα ήταν το Ευρώ. Αλλά δεν μπορεί το Ευρώ να είναι το νόμισμα μιας χώρας της οποίας όλοι σχεδόν οι κομματικοί αρχηγοί θέλουν το ρούβλι.** Η δραχμή είναι χειρότερη από το Ευρώ αλλά είναι απείρως καλύτερη για την Ελλάδα από ότι το ρούβλι. Χρειαζόμαστε τώρα τη δραχμή για έναν πολιτικό λόγο, για να πάνε να κρύβονται οι σαμποταριστές πίσω από το Ευρώ την ΕΖ και την ΕΕ και έτσι να διαπράττουν ανενόχλητοι τα εγκλήματά τους. **Χρειαζεται δηλαδή η δραχμή σε πρώτο επίπεδο για να δει ο λαός μας τον εχθρό. Του χρειάζεται η δραχμή ακόμα βαθύτερα για να πάψει να περιμένει καθοδήγηση από οποιονδήποτε απ' έξω. Του χρειάζεται κάποιος χρόνος για να κατακτήσει ξανά την πολιτική και εθνική του χειραφέτηση, επειδή οι προβοκάτορες κρυφοδοσίλογοι ηγέτες του οργάνωσαν μεθοδικά τα εθνικά, ταξικά και ατομικά του ελαττώματα, ώστε να τον υποδουλώσουν στον εαυτό τους και στους ξένους δυνάστες εντολείς τους.** Αν αυτή η περίοδος περάσει και έχουμε πάρει σαν χώρα τη μοίρα μας στα χέρια μας, θα μπορούμε να ξαναγυρίσουμε στο Ευρώ σαν ένας αξιοπρεπής και περήφανος λαός ξεπλυμένος από τη λάσπη με την οποία άθελά μας μας αλείψανε οι προβοκάτορες ηγέτες μας. Έτσι σε μια νέα ανεξάρτητη βάση θα μπορούμε να ενωθούμε πιο βαθιά απ' όσο τώρα με τους άλλους ευρωπαϊκούς λαούς και έθνη και να μοιραστούμε μαζί τους το κοινό νόμισμα. **Γι αυτό το λόγο πρέπει να διατηρήσουμε τους δεσμούς μας μαζί τους και να αξιοποιήσουμε τον ευρωπαϊκό δημοκρατισμό που τόσο τον θέλει ο βαθιά δημοκρατικός λαός μας. Αυτό τώρα είναι απαραίτητο αφού οι φαιοκόκκινοι τραμπούκοι καταστρέφουν τη χώρα ξυλοφορτώνουν τους αντιφρονούντες και θέλουν να επιβάλουν πιασμένοι χέρι-χέρι ψευτοαριστεροί σοσιαλφασίστες και φαιοί φασίστες και νεοναζήδες την πιο ύπουλη και πιο σκληρή φασιστική δικτατορία που θα έχει ποτέ γνωρίσει η χώρα. Πρέπει πάσει θυσία να τους εμποδίσουμε. Γι αυτό πρέπει οπωσδήποτε να μείνουμε στην ΕΕ.**

Το παραπάνω άρθρο δημοσιεύτηκε στο μπλογκ της ΟΑΚΚΕ στις 12/02

ΤΟ «ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΑΤΑΣ»

Καθεστωτικό παραεμπόριο

για το σαμποτάρισμα της αγροτικής παραγωγής, της βιομηχανίας τροφίμων και του σύγχρονου εμπορίου

Στο λεγόμενο «κίνημα της πατάτας» δεν υπάρχει τίποτα το αυθόρμητο, όπως δεν υπήρξε τίποτα το αυθόρμητο στο «Δεν πληρώνω» στα διόδια. Όπως τότε, έτσι και τώρα πρόκειται για ένα μεγάλο πολιτικό κόλπο που το ξεκινάει κρυμμένος ο ΣΥΡΙΖΑ και αμέσως το αγκαλιάζει σαν λαϊκή, τάχα, πρωτοβουλία όλο το καθεστώς με σύσσωμα τα ΜΜΕ του. Αμέσως μετά χιλιάδες και δεκάδες χιλιάδες ανύποπτοι άνθρωποι του λαού πέφτουν στην παγίδα με ενθουσιασμό, καθώς όλες οι απάτες αυτού του είδους έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό: αδράχουν μια γενική μικροαστική φαντασίωση και καμώνονται πως την κάνουν πράξη.

Πρόκειται στο βάθος για τη φαντασίωση ότι αυτός ο εξαιρετικά ανοργάνωτος πληθυσμός, την ώρα που έχει γίνει έρμαιο των πιο απρόβλεπτων και άγνωστων σε αυτόν καταστροφικών δυνάμεων, απόκτησε ξαφνικά τη δύναμη να οργανωθεί μόνος του και να τις καταικήσει έστω και σε ένα ζήτημα. Χάρη σ' αυτή του την ψευδαίσθηση -το μηχανισμό της οποίας ξεδιπλώνει ο ταχυδακτυλουργός ΣΥΡΙΖΑ μέσα από ένα ιντερνετικό προκάλυμμα με τη βοήθεια των ΜΜΕ- ο κεραυνόπληκτος λαός αποχτάει την ελπίδα ότι θα κατακτήσει αυτοκινητοδρόμους χωρίς διόδια και τώρα ότι θα εξασφαλίσει φτηνή τροφή καταργώντας τους εμπορεύς.

Δεν μπορούμε να ξέρουμε τι ακριβώς θα γίνει με τις πατάτες, αλλά ξέρουμε τι έγινε με τα διόδια.

Τα «Δεν πληρώνω» και τα κινήματα της λαϊκής αλληλοβοήθειας

Το πρακτικό αποτέλεσμα του «Δεν πληρώνω» των διοδίων ήταν ότι όχι μόνο έμειναν ακριβά τα διόδια, αλλά ματαιώθηκαν τρεις νέοι στρατηγικοί αυτοκινητοδρόμοι (Ιονία οδός, Κεντρική οδός, Ολυμπία οδός), που θα χρηματοδοτούνταν ειδικά από τα διόδια τα οποία συστηματικά έκλεινε το κίνημα «Δεν πληρώνω». Ταυτόχρονα άλλαξε ο συσχετισμός στο κατασκευαστικό κεφάλαιο υπέρ του μπλοκ των ανατολικών κρατικοολιγαρχών. Δηλαδή στους 3 αυτοκινητοδρόμους που ματαιώθηκαν ήταν σχετικά μικρή η κατασκευαστική συμμετοχή του ανατολικού ολιγάρχη Μπόμπολα και κυριαρχούσαν οι δυτικοί ανταγωνιστές του. Επέζησε μόνο ο 4ος αυτοκινητοδρόμος, που τον έφτιαχνε ο Μπόμπολας μαζί με τον Κόκκαλη («αυτοκινητοδρόμος του Μορέα»), γιατί το κίνημα «Δεν πληρώνω» ελάχιστα ενόχλησε τα πανάκριβα διόδιά του, ενώ ο αυτοκινητοδρόμος ήταν και προς το τέλος του. Επίσης, όχι τυχαία, το «Δεν πληρώνω» καθόλου δεν ενόχλησε τα δύο πιο ληστρικά διόδια της χώρας, αυτά της Αττικής και του Ρίου-Αντιρίου, που τα εκμεταλλεύεται με φρενήρεις ρυθμούς επίσης ο Μπόμπολας. Όμως το πιο χαρακτηριστικό αποτέλεσμα του «Δεν πληρώνω» ήταν να σχηματιστεί μια διακομματική Επιτροπή για τους αυτοκινητοδρόμους, στην οποία συμμετείχε και ο ΣΥΡΙΖΑ, πράγμα που ήταν μια εγγύηση ότι κανένα έργο μη αρεστό σ' αυτόν δε θα συρριζιόταν.

Αλλά ας έρθουμε στο «κίνημα της πατάτας». Υποστηρίζουμε με θέρμη κάθε κίνημα λαϊκής αλληλοβοήθειας που βγαίνει μέσα από τα σπλάχνα του λαού **κινητοποιώντας τις ίδιες τις κρυμμένες και τσακισμένες από το σάπιο πολιτικό καθεστώς**

κοινωνικές δυνάμεις του, ιδιαίτερα τις δυνάμεις της φτωχολογίας. Το να οικοδομεί η κάθε γειτονιά, το κάθε χωριό, η κάθε πόλη κινήματα που θα οργανώνουν τις διαθέσεις, το χρόνο, τις γνώσεις, τις δεξιότητες, το υλικό περίσσειμα αλληλέγγυων ανθρώπων που θέλουν να ανακουφίσουν την κατάσταση των μαζών γενικά και τη δικιά τους κατάσταση είναι κάτι που θα μπορέσει να αλλάξει αυτή τη χώρα όσο τίποτα άλλο. Γιατί μόνο αν κινηθούν οι ίδιες οι μάζες θα μπορεί να δημιουργηθεί μια βαθιά πολιτική και πολιτιστική βάση για να ανατραπεί όλο το κοινωνικό καθεστώς που τις καταβασιάζει. Όσο μέσα σε τέτοια πλαίσια έχουμε πρωτοβουλίες για οργανώσεις πραγματικής λαϊκής αλληλοβοήθειας πρέπει να τις υποστηρίζουμε με θέρμη και να παλέψουμε για να αποκτήσουν τα πιο διάφανα, τα πιο προωθημένα δημοκρατικά χαρακτηριστικά. Ακόμη όμως και αν δεν πρόκειται για ομάδες λαϊκής αλληλοβοήθειας, αλλά για επαγγελματικές προσπάθειες παραγωγών ή προσπάθειες καταναλωτών να οργανωθούν σε μια ανώτερη αστοδημοκρατική συνεταιριστική κλίμακα, για να αναπτύξουν οι πρώτοι την παραγωγική τους βάση και οι δεύτεροι για να ελέγξουν από κάθε άποψη και να αξιολογήσουν τα εμπορεύματα που καταναλώνουν, πάλι θα πρέπει να τις υποστηρίζουμε αποφασιστικά. Τέτοιες απόπειρες οργάνωσης τύπου λαϊκής αλληλοβοήθειας ή αστικές συνεταιριστικές που εκδηλώνονται και με αφορμή το κίνημα της πατάτας και με το μεγάλο ντόρο που γίνεται γύρω από αυτό επίσης πρέπει να τις υποστηρίζουμε.

Όμως δεν υποστηρίζουμε το ίδιο το λεγόμενο «κίνημα της πατάτας» σε ό,τι αφορά τη συγκεκριμένη πολιτική και ιδεολογική του βάση και τα βασικά πρακτικά του δίκτυα ανταλλαγής όπως έχουν διαμορφωθεί από την πρώτη στιγμή. Αυτά πρέπει να τα αποκαλύψουμε στους καλοπροαίρετους ανθρώπους και να τους βοηθήσουμε να απεγκλωβιστούν από αυτά και, πάντα μέσα από την πείρα τους, να κινηθούν τελικά ενάντια σε αυτά.

Αλλά ας δούμε την πολιτική-ιδεολογική αφετηρία και την πρακτική πορεία αυτού του κινήματος.

Έχουμε λοιπόν μια ομάδα πολιτών της Κατερίνης που φέρνει σε επαφή παραγωγούς του Νευροκοπίου με καταναλωτές της Κατερίνης. Την αγοραπωλησία που ακολουθεί η ομάδα αυτή την εμφανίζει σαν μέθοδο κατάργησης των μεσαζόντων και γενικά των εμπόρων, ιδιαίτερα των σούπερ μάρκετ. Αυτήν την αγοραπωλησία και τη μέθοδό της την κάνει γνωστή και την υπερασπίζεται μεμιάς και ταυτόχρονα όλο το πο-

λιτικό καθεστώς, όλα τα ΜΜΕ, όλα τα κόμματα σε όλη την Ελλάδα (το ψευτοΚΚΕ, που αρχικά φάνηκε αντίθετο, με γρήγορη νέα τοποθέτησή του το υποστήριξε με σαφήνεια. Απλά δήλωσε ότι δεν το θεωρεί επαρκές για τη λύση του ζητήματος των καταναλωτικών τιμών, αλλά όπως για όλα τα πράγματα θεωρεί σαν τελική λύση την «λαϊκή εξουσία», που είναι βέβαια η δικιά του πραξικοπηματική φασιστική εξουσία και -στο βάθος- η εξουσία του καταχτητή ιμπεριαλιστή αφεντικού του). Μετά από αυτές τις τοποθετήσεις σε χρόνο μηδέν, ένα αυξανόμενο πλήθος από δημόσιους οργανισμούς, όπως είναι οι Δήμοι, αλλά ακόμα και πανεπιστήμια, γίνονται κέντρα πώλησης της πατάτας πάντα της μίας και συγκεκριμένης μόνο περιοχής. Ταυτόχρονα αυτό το κίνημα δηλώνει ότι θέλει να επεκταθεί σε όλα τα προϊόντα και αρχίζει να το κάνει: Μέλι, αλεύρι, ρύζι, λάδι παίρνουν σειρά γι' αυτήν την κατάργηση των μεσαζόντων και του εμπορίου και παντού τα δημαρχεία αρχίζουν να αναλαμβάνουν το βασικό βάρος σ' αυτό το καθήκον. Βέβαια, δε μιλούν όλοι οι υποστηρικτές του κινήματος για κατάργηση του εμπόρου, και μάλιστα ο κορμός του πολιτικού συστήματος μιλάει για ένα κίνημα που θα πιέσει το υπάρχον εμπορικό, ακόμα και το βιομηχανικό δίκτυο για χαμηλότερες τιμές. Όμως η βασική λογική στο να ασκηθεί αυτή η πίεση είναι η κατάργηση του εμπόρου μέσω της άνησης των κινήματων τύπου πατάτας.

Εδώ κάθε λογικός άνθρωπος πρέπει να σκεφτεί το εξής: Πώς είναι δυνατό μια τόσο κοσμοϊστορικής σημασίας πράξη, όπως είναι η έστω και προσωρινή, έστω και για ορισμένα είδη κατάργηση του εμπόρου μετά από 5000 χρόνια παγκόσμιας και σχεδόν απρόσκοπτης δράσης του, να γίνει δεκτή με τόσους ύμνους και με τόσο πρακτική ζέση από ένα τόσο ελεεινό καθεστώς διεθνών, πλέον, υπερμπαταχιστών, ένα καθεστώς που κατάφερε να χρεωκοπήσει τη χώρα του, να εξαθλιώσει σε έσχατο βαθμό το λαό του, να κλονίσει βαθιά την πιο προωθημένη ως τώρα εθελοντική ένωση δημοκρατικών κρατών της ιστορίας, την ΕΕ, και ταυτόχρονα να την ενοχοποιήσει για το κανόνι αυτό; Πώς έγινε και όλα τα κανάλια, όλα τα κόμματα που έχουν ρίξει αυτή τη χώρα στο πιο λασπώδες χάος υποστήριξαν αυτήν την πρωτοβουλίαν; Πραγματικά, ούτε τα τζάμπα διόδια δεν είχαν τέτοια πανεθνική δόξα. Και όχι μόνο πανεθνική. Και από άλλες χώρες, όπως την Ιταλία και τη Γαλλία, κάποιοι τζάμπα κοινωνικοί αναμορφωτές είδαν με μεγάλο ενδιαφέρον

και συγκίνηση αυτό το «ιστορικό πείραμα των λίγων εθελοντών της Κατερίνης».

Η εθελοντική ομάδα της Κατερίνης, το Νευροκόπι και ο υπερμεσάζοντας ΣΥΡΙΖΑ

Στην πραγματικότητα η εθελοντική ομάδα της Κατερίνης ήταν απλά ένας εντελώς προσωρινός μικρός κράχτης του «κινήματος της πατάτας» για λογαριασμό του ΣΥΡΙΖΑ. Η ομάδα αυτή, και κυρίως ο επικεφαλής της Τσολακίδης, που αποσπά συνήθως όλη τη δημοσιότητα της, έχει πάρει δραστήριο και πρωτοπόρο μέρος σε όλες τις βασικές καμπάνιες «κινήσεων πολιτών» στις οποίες όσοι ανεξάρτητοι συμμετέχουν διαβουλεύονται για όλα, αλλά τελικά ο κεντρικός ΣΥΡΙΖΑ αποφασίζει για τα βασικά. Πριν από την πατάτα η ομάδα αυτή έγινε γνωστή για τη συμμετοχή της στις κινητοποιήσεις του «Δεν πληρώνω» στα διόδια της Κατερίνης και μετά ασχολήθηκε με το «Δεν πληρώνω το χαράτσι της ΔΕΗ», ψυχή του οποίου ήταν επίσης ο ΣΥΡΙΖΑ. Νομίζουμε, ωστόσο, ότι το όνομα που θα αφήσει αυτή και περισσότερο ο αρχηγός της θα είναι για κάτι που θα καταγραφεί με κατάμαυρα γράμματα στην πολιτική ιστορία της χώρας και ίσως όλης της Ευρώπης: **Το κίνημα αυτό ήταν το πρώτο μαζικό κίνημα μετά την Κατοχή που δέχτηκε και προσκάλεσε στους κόλπους του επίσημα και με πανό οργανωμένη ναζιστική ομάδα με αρχηγό τον συνεργαζόμενο της Χρ. Αυγής Αστέριο Χάμο.** Τότε ένα τμήμα του πανελλαδικού κινήματος των διοδίων αποχώρησε από αυτό διαμαρτυρόμενο γι' αυτή τη συνεργασία. Απαντώντας αυτό κεντρικά σαν «Πανελλαδικό Συντονιστικό Επιτροπών Αγώνα κατά των Διοδίων» με τον Τσολακίδη επέμενε ότι καλά έκανε και συνεργάστηκε με τους ναζιστές, αφού και αυτοί έχουν δικαίωμα να συμμετέχουν στις λαϊκές κινητοποιήσεις!!!

Ο περιώνυμος στη Θεσσαλία Αστέριος Χάμος (στον αριστερό κύκλο) δίπλα στον επικεφαλής της «Επιτροπής Αγώνα» και άλλων «πλατιών» κινήματων του ΣΥΡΙΖΑ στην Πιερία Ηλία Τσολακίδη (στο δεξιό κύκλο)

Δεν είναι τυχαίο το ότι και στο «κίνημα της πατάτας» συμμετέχει η Χρυσή Αυγή και

λώντας το λαό να απευθυνθεί σε φιλικά της σχήματα, που παίρνουν παραγγελίες και μοιράζουν πατάτες συνεργαζόμενα με το Δήμο Χολαργού!

Ο Τσολακίδης, λοιπόν, λέει στις συνεντεύξεις του ότι έμαθε πως υπήρχε απούλητη φτηνή πατάτα στο Νευροκόπι από μια διαμαρτυρία των πατατοπαραγωγών του Νευροκοπίου το Φλεβάρη στη Θεσσαλονίκη και έτσι του ήρθε η ιδέα να φέρει σε επαφή το Νευροκόπι με την Κατερίνη. Ότι και να συμβαίνει από προσωπική άποψη, σημασία έχει ότι την ταχύτατη πολιτική ώθηση στο κίνημα την έδωσε με την ενθουσιώδη ανακοίνωσή του ο ΣΥΡΙΖΑ και η πιο «φρόνιμη» δίδυμη αδελφή του, η ΔΗΜΑΡ, και ότι οι πρώτοι Δήμοι που έδωσαν στο κίνημα την πελώρια υλική υποδομή του και τη νομοκοινοτική του κάλυψη ήταν αυτός του Ελληνικού (Σκορτζίδης -εκλεγμένος και εκλεκτός του ΣΥΝ) και εκείνος του Δήμου Σαρωνικού (Φιλίππου του ΣΥΝ), ενώ ο πρόεδρος του Αριστοτέλειου στη Θεσσαλονίκη είναι ο φιλοσύριζα Μουλόπουλος. Αμέσως μετά το πράγμα φούντωσε και όλο το καθεστώς έγινε προωθητής-διαφημιστής της πατάτας Νευροκοπίου. **Όμως ακόμα περισσότερο αποκαλυπτικό της όχι αυθόρμητης φύσης του κινήματος είναι το γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είχε αναλάβει από πέτσι το Δεκέμβρη να βοηθήσει τους παραγωγούς του Νευροκοπίου να αδειάσουν οι αποθήκες τους.** Στις 13 Δεκέμβρη η βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ Αμανατίδου έκανε επερώτηση στη Βουλή, με την οποία διαμαρτυρόταν ότι η χοντρική τιμή της πατάτας Νευροκοπίου έπεσε στα 16 λεπτά το κιλό, ενώ πέτσι ήταν στα 25-30, και καλούσε την κυβέρνηση να πάρει μέτρα, «ώστε η φετινή παραγωγή πατάτας να διοχετευθεί στην αγορά με ικανοποιητικές τιμές που να καλύπτουν το κόστος παραγωγής της». Τη βασική ευθύνη για τη χαμηλή τιμή ο ΣΥΡΙΖΑ τότε δεν την έριχνε στους χοντρεμπόρους, αλλά στη φτηνή γαλλική πατάτα που ερχόταν στα λιμάνια με 9 λεπτά το κιλό, και ισχυριζόταν ότι το γαλλικό κράτος επιδοτούσε κρυφά τους πατατοπαραγωγούς του, υπονοώντας ότι κάτι ανάλογο έπρεπε να κάνει η κυβέρνηση για το Νευροκόπι. Τα λέμε αυτά για να γίνει κατανοητό ότι ο ΣΥΝ δεν ξεκίνησε να βοηθήσει τους φτωχούς καταναλωτές, αλλά τους μικρομεσαίους και αστούς παραγωγούς του Νευροκοπίου να ξεπουλήσουν. Οι ίδιοι το καλοκαίρι του 2011 είχαν πουλήσει πολύ ακριβά την πατάτα τους, χωρίς βέβαια κανέναν φτωχό στη συνέχεια να επωφεληθεί από αυτό.

Ο κράχτης λοιπόν που λέγεται «ομάδα εθελοντών Κατερίνης» έφερε αρχικά τον πατατοπαραγωγό του Νευροκοπίου στην Κατερίνη, για να πάρουν τη σκηνή οι τηλεοράσεις, και μετά ανέλαβε όλο το καθεστώς το ρόλο του υπερμεσάζοντα για να πουληθεί η πατάτα πανελλαδικά. Τι έκανε ο υπερμεσάζων; Ειδοποίησε το πλατύ κοινό με όλη την τηλεόραση, με όλο τον Τύπο και με το ίντερνετ ότι έχει μια ευκαιρία να αγοράσει πολύ φτηνή πατάτα και ταυτόχρονα την ευκαιρία να ξεκινησει την εκστρατεία της κατάργησης των εμπορών. Το κράτος διέθεσε γι' αυτό το σκοπό τα δημαρχεία σε όλη τη χώρα σαν χώρους διεξαγωγής αυτού του εμπορίου και τα μετέτρεψε σε απλήρωτα γιγαντιαία μανάβικα, καθώς ανέθεσε σε κάποιους από τους υπεράφθονους υπαλλήλους τους να μαζεύουν τις παραγγελίες από τους καταναλωτές, δηλαδή τους έβαλε να δουλεύουν σαν παραγγελιοδόχους του πωλητή. Επίσης το κράτος διέθεσε στο «κίνημα» την Τροχαία του, για να μη γίνεται συνωστισμός στο χώρο. Το βασικότερο είναι ότι το **κράτος συνολικά κατήργησε υπέρ του πωλητή κάθε φορολογικό, υγειονομικό, ποιοτικό και ποσοτικό έλεγχο σε οποιοδήποτε στά-**

διο αυτής της διαδικασίας. Δηλαδή το κράτος, καταργώντας τα αρμόδια όργανά του, έγινε φοροφυγάς και προστάτης του συγκεκριμένου παραγωγού σε κάθε πιθανό ποινικό αδίκημα που αυτός θα μπορούσε να διαπράξει. Κάτω από αυτό το πρίσμα, αυτό το δημαρχιακό κίνημα είναι στον αντίποδα κάθε απλής πρωτοβουλιακής αλληλεγγύης δράσης του λαού.

Σχετικά με το παραεμπόριο των δημαρχείων

Αλλά μπορεί να αναρωτηθεί κανείς εδώ: Και τι κακό έχει που ο ΣΥΡΙΖΑ βοήθησε έστω με την καθεστωτική ισχύ του να πουλήσει το Νευροκόπι τη φτηνή απούλητη πατάτα του στους φτωχούς της χώρας;

Το ένα κακό είναι ότι εμφάνισε αυτή τη διευκόλυνση μιας ομάδας μικρομεσαίων παραγωγών, δηλαδή μικροαστών ή και αστών της υπαίθρου, που σήμερα θα πουλούσαν με 10 λεπτά ή και λίγο αργότερα θα πλήρωναν για να πετάξουν στη χωματερή την απούλητη πατάτα τους, σαν μια μεγάλη λαϊκή κατάκτηση. Συγκεκριμένα και ο ΣΥΡΙΖΑ και όλο το καθεστώς έκρυσαν από τους καταναλωτές ότι αυτή είναι μια πατάτα που παράχθηκε το καλοκαίρι του 2011. Ο ΣΥΡΙΖΑ ασχολήθηκε μετά από άλλους 5 μήνες, δηλαδή το Δεκέμβρη του '11, με την πατάτα αυτή, όταν η τιμή της, όπως μας λέει στην επερώτησή του ο ΣΥΝ, είχε πέσει στον χοντρεμπόρο στα 16 λεπτά το Δεκέμβρη του 2011. Τώρα ο παραγωγός εισπράττει 25-30 λεπτά (που μέσα τους είναι βέβαια και τα μεταφορικά και η συσκευασία, που είναι περίπου 10 λεπτά ως την Αθήνα, αλλά λιγότερα ως τη Θεσ/νίκη και την Κατερίνη), **αλλά αφού έχουν περάσει κι άλλοι 3 μήνες από το Δεκέμβρη, όπου έχουν μεσολαμβάνει θερμοκρασίες κάτω από -20 βαθμούς στο Νευροκόπι, που χτύπησαν άγρια, δηλαδή αχρήστευσαν, πολλές από αυτές τις πατάτες.** Αυτά όμως τα 25-30 λεπτά τα εισπράττει ο παραγωγός τις περισσότερες φορές χωρίς θεωρημένες αποδείξεις, οπότε το κράτος δεν εισπράττει ΦΠΑ, και χωρίς να υπάρχει ο χοντρεμπόρας, που αφαιρεί από την κάθε ποσότητα την πρώτη φύρα. Όσο για τον αγοραστή στο δημαρχείο, έχει κι αυτός κόσμη παραπάνω από αυτά τα 25-30 λεπτά που δεν τα έχει ο καταναλωτής ούτε στη λιανική ούτε στο σούπερ μάρκετ. Ο αγοραστής στο δημαρχείο με το σακί που παίρνει δεν έχει δικαίωμα οποιασδήποτε διαλογής, όπως έχει ο καταναλωτής στην κανονική λιανική, ούτε έχει τυποποιημένη συσκευασία και πιστοποίηση, όπως συμβαίνει συνήθως στο σούπερ μάρκετ. Επίσης πρέπει να πάει και να 'ρθει με αυτοκίνητο στο δημαρχείο, για να μπορέσει να κουβαλήσει ένα τσουβάλι βάρους 20-30 κιλών. Τέλος, πρέπει να καταναλώσει όλα αυτά τα κιλά μέσα σε 15 μέρες, γιατί μετά χαλάνε εύκολα επειδή είναι φυλαγμένα πολύ καιρό πριν στις αποθήκες. Αν όλες αυτές οι απώλειες υπολογιστούν συνολικά, το πραγματικό κόστος αγοράς θα πρέπει να φτάνει τουλάχιστον στα 40-45 λεπτά, λίγο πιο κάτω δηλαδή από τις λαϊκές εκείνο τον καιρό. Και δεν πήραμε υπόψη μας το πολύ βασικό ότι στην «αγορά του δημαρχείου» ο καταναλωτής δεν μπορεί να βρει ποιος ήταν αυτός ο παραγωγός που μπορεί να του έδωσε για οποιοδήποτε λόγο βλαβερό προϊόν για την υγεία του, κάτι που θα βρει πιο εύκολα στη λαϊκή, στο μανάβικο και στο σούπερ μάρκετ.

Αλλά και αν κάποια απ' αυτά τα αρνητικά θα διορθώνονται σταδιακά από κάποιους ασ πούμε ευσυνείδητους και ικανούς δήμαρχους, πάλι θα έμπαινε το ερώτημα: **Πρέπει να εμπιστευτούμε τους Δήμους να λειτουργούν σαν μεσάζοντες, και μάλιστα σαν ανεύθυνους μεσάζοντες, επειδή τά-**

χα αυτοί δε βγάζουν κέρδος; Όχι βέβαια, γιατί μόνο θεωρητικά και μόνο σε πρώτη φάση δε θα βγάζουν κέρδος. Γιατί όσο κάθε Δήμος θα φέρνει χωρίς κανένα διαγωνισμό τη συγκεκριμένη πατάτα και όχι κάποια άλλη, το συγκεκριμένο μέλι και όχι κάποια άλλη, το συγκεκριμένο λάδι, το συγκεκριμένο ρύζι και όχι κάποια άλλα και παίρνει παραγγελίες από τους δημότες του χωρίς να δίνει ο ίδιος καμιά εγγύηση ποιότητας, ποσότητας και καμιά φορολογική απόδειξη προσποιούμενος ότι γι' αυτό έχουν ευθύνη οι παραγωγοί και οι καταναλωτές, **η μηχανή διαφθοράς των Δήμων θα αποχαλινωθεί.** Δηλαδή μπορεί ο Δήμος σα δήμος τυπικά να μην έχει κέρδος, αλλά θα έχουν πρακτικό κέρδος οι συγκεκριμένοι παραγωγοί, οι δήμαρχοι, οι αντιδήμαρχοι, οι δημοτικοί σύμβουλοι, οι μόνιοι υπάλληλοι του Δήμου που εμπλέκονται σ' αυτές τις διαδικασίες και γενικά όσοι έχουν το δικαίωμα να αποφασίζουν για την πηγή προέλευσης και την πορεία των εμπορευμάτων. **Δηλαδή το διεφθαρμένο κομματοκρατικό σύστημα των Δήμων θα γίνει ακόμα πιο διεφθαρμένο απ' όσο είναι κάνοντας όσο γίνεται πιο κρυφό και πιο διεφθαρμένο εμπόριο στη θέση του ανοιχτού.**

Έτσι το καθεστώς, στην ουσία το καθεστωτικό παρακράτος, που έχει σαν πρωταγωνιστική του μορφή το ΣΥΡΙΖΑ, ενώ θα προσποιείται ότι κατάργησε τον έμπορο και το αυτονομημένο από τον παραγωγό εμπόριο, στην ουσία **θα γυρίζει πολλά χρόνια πίσω το εμπόριο,** σε μια εποχή πριν τους υγειονομικούς, τους αγορανομικούς και τους φορολογικούς ελέγχους, πριν από την πλατιά και απρόσωπη εθνική και διεθνή αγορά και πριν από τις υπεραγορές, που μειώνουν στο ελάχιστο τα εμπορικά έξοδα.

Αν, βέβαια, αυτό το σύστημα των Δήμων αρχίσει κάτω από την πίεση των πολιτών να κάνει διαγωνισμούς για τους προμηθευτές που επιλέγει και ελέγχους στα εμπορεύματα που παραγγέλλει και αν αρχίσει να χρησιμοποιεί αποθήκες, ψυγεία και άλλο εξοπλισμό για την ασφαλή διακίνηση αυτών των εμπορευμάτων και αν οργανώσει ένα λογιστήριο για όλη αυτήν την υπόθεση, τότε ο Δήμος θα γίνει ένας εμπορικός μηχανισμός. Αλλά τότε, αφού όλα θα γίνονται με το γνωστό διεφθαρμένο, γραφειοκρατικό, ρουσφετολογικό οπότε και σπάταλο τρόπο, κοινωνικά θα κοστίζουν πολύ περισσότερο απ' όσο το σημερινό εμπόριο. Τότε όλη αυτή η διακηρυγμένη κατάργηση του ενδιάμεσου θα καταργηθεί και η ίδια έχοντας αφήσει πίσω της πελώριους όγκους οικονομικής σπατάλης και κυρίως πολιτικής και ηθικής διαφθοράς.

Η δημαγωγία «υπέρ της κατάργησης του οργανωμένου εμπορίου» στον καπιταλισμό

Ένα τέτοιο αποτέλεσμα είναι νομοτελειακό, γιατί, εκτός από πολιτικά αντιδραστική, είναι και **θεωρητικά και ιστορικά λαθεμένη η βαθύτερη ιδεολογική αφετηρία κάθε κινήματος που έχει σαν στόχο την κατάργηση του εμπορικού κεφαλαίου, όσο θα υπάρχει παραγωγή για το κέρδος και γενικότερα καπιταλισμός.** Το αυτονομημένο, σαν μια ξεχωριστή από την παραγωγική διαδικασία, εμπόριο δεν είναι αναγκαίο σε μια κομμουνιστική κοινωνία. Δηλαδή δεν είναι αναγκαίες εκείνες οι διαδικασίες του που ταυτίζονται με την αγορά και την πώληση. Το εμπόριο είναι οικονομικά αναγκαίο -που σημαίνει ότι είναι και κοινωνικά αναγκαίο- στην καπιταλιστική κοινωνία. Δηλαδή στην κοινωνία που παράγει εμπορεύματα και στην οποία έχει γίνει εμπόρευμα και η ίδια η εργασία. Είναι τόσο αναγκαίο όσο είναι το ίδιο το παραγωγικό σύστημα πάνω στο οποίο στηρίζεται το ε-

μπόριο. Η δημιουργία του σύγχρονου εμπορίου είναι μια σιδερένια απαίτηση του κοινωνικού καταμερισμού της εργασίας. Αυτό δηλαδή που κάνει αντικειμενικά το εμπόριο **είναι ότι μειώνει τον κοινωνικά αναγκαίο χρόνο που απαιτείται για να παραχθεί κάτι στο καθαυτό πεδίο της παραγωγής,** δηλαδή στη βιομηχανία και στην αγροτική παραγωγή μεγάλης κλίμακας. Αν δηλαδή δεν υπήρχε το εμπορικό κεφάλαιο, τότε το βιομηχανικό και το γεωργικό κεφάλαιο θα καταπιάνονταν όχι μόνο με τη διαδικασία αυτής καθαυτής της παραγωγής, αλλά και με τη διαδικασία της κυκλοφορίας, πράγμα που θα επιβάρυνε πολύ την πρώτη. Θα έπρεπε δηλαδή ο βιομήχανος ή ο φάρμακας να παράγει εκτός από το να παράγει το εμπόρευσμά τους Ε, να το πουλήσουν οι ίδιοι μετά στη χοντρική αγορά και μετά στη λιανική (ή να το πουλήσουν στο σούπερ μάρκετ, που η κοινωνική του χρησιμότητα είναι ότι ενοποιεί και τα δυο αυτά στάδια του εμπορίου σε ένα, και έτσι μειώνει στο ελάχιστο τα κόστη του εμπορίου συνολικά), να το μετατρέψουν δηλαδή σε χρήμα και μετά να πάνε μ' αυτό το χρήμα και να αγοράσουν τα μέσα παραγωγής και τα εργατικά χέρια που χρειάζονται για να ξαναβάλουν μπρος τη διαδικασία της παραγωγής. Κάνοντας αυτό το πράγμα θα έβαζαν σε κίνηση πολύ περισσότερη κοινωνική εργασία συνολικά για να παραχθούν το ίδιο εμπόρευμα? αρκεί να φανταστεί κανείς πόσο παραγωγικό κεφάλαιο σε μηχανές, σε κτίρια, σε πρώτες ύλες και σε εργατικά χέρια, θα έμενε αναξιοποίητο για πολύ χρόνο, ώσπου να μετατραπεί το εμπόρευμα Ε σε κεφάλαιο-χρήμα (Χ) και το χρήμα σε νέο εμπόρευμα Ε, το οποίο θα έμπαινε στο νέο παραγωγικό κύκλο. Αν δηλαδή όλα αυτά γίνονταν απ' το παραγωγικό κεφάλαιο. Αντίθετα, αν την ειδική δουλειά της μετατροπής του εμπορεύματος σε χρήμα και του χρήματος σε νέο εμπόρευμα την αναλάμβανε ένα ειδικευμένο σ' αυτή τη λειτουργία κεφάλαιο, το εμπορικό, τότε θα έμενε πολύ περισσότερο παραγωγικό κεφάλαιο στα χέρια του βιομήχανου ή του φάρμακας καπιταλιστή. Κι αυτό γίνεται όχι μόνο γιατί είναι μεγαλύτερη η ειδίκευση του εμπορικού κεφαλαίου στη δουλειά αυτή, οπότε την κάνει πιο αποτελεσματικά, αλλά και γιατί κάνει αυτή τη δουλειά όχι μόνο για έναν εμπορευματοπαραγωγό καπιταλιστή, αλλά για πολλούς ταυτόχρονα και σε πολύ πιο μεγάλη, σε διεθνή έκταση, σε ό,τι αφορά τους καταναλωτές των δοσμένων εμπορευμάτων. Έτσι το εμπορικό κεφάλαιο πετυχαίνει να κάνει πολύ πιο μαζική και πιο γρήγορη την κυκλοφορία του κεφαλαίου, οπότε και πολύ πιο μεγάλο τον όγκο της παραγωγής. Γιατί χάρη στο εμπόριο ο παραγωγός καπιταλιστής θα έχει στα χέρια του πιο γρήγορα έναν πιο μεγάλο όγκο από χρηματικό κεφάλαιο Χ, με το οποίο θα αγοράσει τα εμπορεύματα (μέσα παραγωγής—εργατική δύναμη) που θα μπουν στο νέο κύκλο παραγωγής πολύ πιο γρήγορα απ' όσο αν έκανε ο ίδιος την πώληση. Καταλαβαίνει κανείς τι χάνει το παραγωγικό κεφάλαιο, αν το εμπόρευμα που παράγει φθείρεται και πιο εύκολα, όπως συμβαίνει με το αγροτικό προϊόν, που όσο μένει απούλητο τόσο χάνει ο παραγωγός του και τόσο περισσότερη κοινωνική εργασία χάνεται, όσο μεγαλύτερος είναι ο όγκος των χαλασμένων αγροτικών προϊόντων. Βεβαίως στις κρίσεις, που πριν ξεσπάσουν βιομηχανία και εμπόριο δούλευαν στο φουλ, μένουν απούλητα και καταστρέφονται κάθε είδους εμπορεύματα, και συχνά σταματάνε και η παραγωγή και το εμπόριο. Αλλά αυτό το γεγονός διορθώνεται με την κατάργηση του καπιταλιστικού τρόπου της παραγωγής. Σ' αυτή την περίπτωση η διαφορά είναι ότι η βιομηχανία συνεχίζεται, αλλά το εμπόριο καταργείται. Βε-

ΤΟ «ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΑΤΑΣ»

Καθεστωτικό παραεμπόριο για το σαμποτάρισμα της αγροτικής παραγωγής, της βιομηχανίας τροφίμων και του σύγχρονου εμπορίου

συνέχεια από τη σελ. 13

βαίως καταργείται σταδιακά, γιατί σταδιακά καταργείται ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής, από τη στιγμή που το προλεταριάτο έχει αποσπάσει την πολιτική εξουσία. **Ωστόσο, όταν λέμε ότι καταργείται το εμπόριο, εννοούμε ότι καταργούνται οι λειτουργίες πώλησης και αγοράς και όχι οι παραγωγικές λειτουργίες που είναι ενσωματωμένες μέσα στο εμπόριο, όπως είναι οι μεταφορές, καθώς και ένα μέρος των τηλεπικοινωνιακών, αποθηκευτικών και λογιστικών του λειτουργιών.** Αυτές οι τελευταίες θα είναι αναγκαίες και στην αταξική κοινωνία όσο είναι και η ίδια η βιομηχανία. Ειδικά μάλιστα οι λογιστικές λειτουργίες θα είναι πολύ μεγαλύτερες σε μια παραγωγή που θα προσδιορίζεται από τις σύνθετες, όλο και πιο διευρυνόμενες καταναλωτικές ανάγκες της κοινωνίας.

Καταλαβαίνει κανείς πόσο μεγάλη θα ήταν η κοινωνική οπισθοδρόμηση αν ικανοποιούνταν το αντιδραστικό όνειρο των μικροαστών να καταργηθεί το οργανωμένο εμπόριο και ο έμπορος **σήμερα**. Στην πραγματικότητα μάλιστα δεν πρόκειται απλά για την κατάρρευση του εμπορίου, αλλά για εμπορικού κεφαλαίου, δηλαδή και των μισθωτών που κάνουν τη δουλειά του εμπόρου και που χρειάζονται και ορισμένα μέσα εργασίας για να κάνουν αυτή τη δουλειά, όπως γραφεία, τηλέφωνα, υπολογιστές, αποθήκες κτλ. (ένα από τα μη παραγωγικά έξοδα του εμπορικού κεφαλαίου είναι η διαφήμιση, που μάλιστα έχει αυτονομηθεί και έχει γίνει ξεχωριστός κλάδος της παραγωγής. Η βιομηχανία της διαφήμισης παράγει ένα υλικό προϊόν που έχει αξία, αλλά αυτή δεν προσθέτει αξία στα ίδια τα εμπορεύματα που διαφημίζει, και γι' αυτό το λόγο δεν είναι αναγκαία **σαν τέτοια** στην κομμουνιστική κοινωνία. Λέγοντας «δεν είναι **σαν τέτοια**» εννοούμε ότι πλευρές της μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην ενημέρωση και στην καλλιτεχνική δημιουργία). Η οικονομολογία των ψευτομαρξιστών επιμένει, παρόλ' αυτά, για να φανατίσει τους μικροαστούς ενάντια στο εμπόριο γενικά, ότι δεν μπορεί να είναι αναγκαίο ένα πράγμα που δεν είναι παραγωγικό ή σε όρους καπιταλιστικούς δεν παράγει αξία.

Η αντίφαση αυτή (αναγκαίο, αλλά όχι παραγωγικό) λύνεται με το ότι το εμπόριο δεν παράγει αξία, αλλά γλιτώνει, δηλαδή εξοικονομεί αξία, για την κοινωνία. Να τι γράφει σχετικά μ' αυτό ο Μαρξ στο 2ο τόμο του «Κεφαλαίου», στο 6ο κεφ. για τα «έξοδα κυκλοφορίας»:

Για τον κεφαλαιοκράτη (εννοεί τον έμπορο κεφαλαιοκράτη), που βάζει άλλους να εργάζονται γι' αυτόν, η αγορά και η πούληση γίνονται κύρια λειτουργία. Επειδή ο κεφαλαιοκράτης ιδιοποιείται το προϊόν πολλών (εννοεί εργαζομένων) σε μεγάλη κοινωνική κλίμακα, οφείλει επίσης να το πουλήσει στην ίδια κλίμακα, και αργότερα το χρήμα να το ξαναμετατρέψει σε στοιχεία της παραγωγής. Όπως πάντα ο χρόνος πώλησης και αγοράς δε δημιουργεί αξία. Εδώ η λειτουργία του εμπορικού κεφαλαίου δημιουργεί μιαν αυταπάτη. Χωρίς όμως να επεκταθούμε εδώ περισσότερο στο ζήτημα, ένα πράγμα είναι από τα πριν ξεκάθαρο: όταν με τον κατα-

μερισμό της εργασίας μια λειτουργία, που αυτή καθαυτή είναι μη παραγωγική, **που αποτελεί όμως αναγκαίο στοιχείο της αναπαραγωγής** (η υπογράμμιση δική μας), μετατρέπεται από δευτερεύουσα λειτουργία πολλών σε αποκλειστική λειτουργία λίγων, σε ειδική τους απασχόληση, δεν αλλάζει ο χαρακτήρας της ίδιας της λειτουργίας. Ένας έμπορος (εδώ τον παίρνουμε σαν απλό πράχτορα της μεταμόρφωσης των εμπορευμάτων, σαν απλό αγοραστή και πωλητή) μπορεί με τις επιχειρήσεις του **να συντομεύσει το χρόνο αγοράς και πούλησης για πολλούς παραγωγούς. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να θεωρείται σαν μια μηχανή που μειώνει την ανώφελη δαπάνη δύναμης ή που βοηθάει ν' απελευθερωθεί χρόνος για την παραγωγή.** Για ν' απλουστεύσουμε το ζήτημα (επειδή μόνο αργότερα θα εξετάσουμε τον έμπορο σαν κεφαλαιοκράτη και σαν εμπορικό κεφάλαιο), θα υποθέσουμε πως ο πράχτορας αυτός για τις αγοραπωλησίες είναι ένας άνθρωπος που πουλάει την εργασία του (ο Μαρξ εννοεί εδώ έναν εμπορικό υπάλληλο). Ο άνθρωπος αυτός ξοδεύει την εργατική του δύναμη και το χρόνο του εργασίας σ' αυτές τις πράξεις E-X (μετατροπή του εμπορεύματος σε χρήμα) και X-E (χρήματος σε εμπόρευμα). Επομένως ζει απ' αυτή τη δουλειά, όπως λ.χ. ένας άλλος ζει κλάθοντας ή κάνοντας το φαρμακοτήριφτη. Εκτελεί στο προτσές της αναπαραγωγής μια **αναγκαία (αν και μη παραγωγική) λειτουργία, γιατί το ίδιο το προτσές αναπαραγωγής περικλείει και μη παραγωγικές λειτουργίες.** Εργάζεται το ίδιο όπως και κάθε άλλος, το περιεχόμενο όμως της δουλειάς του δε δημιουργεί ούτε αξία ούτε προϊόν. Ο ίδιος ανήκει στα faux frais [μη παραγωγικά, αλλά αναγκαία έξοδα] της παραγωγής. Η ωφελιμότητά του δε συνίσταται στο ότι μετατρέπεται μια μη παραγωγική λειτουργία σε παραγωγική, ή μια μη παραγωγική εργασία σε παραγωγική, θα ήταν θαύμα αν θα μπορούσε να κατορθωθεί μια τέτοια μετατροπή με μια παρόμοια μεταβίβαση της λειτουργίας από ένα άτομο σε άλλο. **Αντίθετα, η ωφελιμότητά του συνίσταται στο ότι σ' αυτήν τη μη παραγωγική λειτουργία δεσμεύεται ένα μικρότερο μέρος της εργατικής δύναμης και του χρόνου εργασίας της κοινωνίας** (οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Ας υποθέσουμε δηλαδή ότι η τιμή ενός εμπορεύματος ισούται με την αξία του και ότι ο έμπορος το αγοράζει από τον παραγωγό καπιταλιστή σε μια τιμή ας πούμε Α και το μεταπουλάει σε μια τιμή Α+, όπου το α αποτελείται από μέσα της εμπορικής εργασίας, από μισθούς και από το κέρδος του εμπόρου. Ο έμπορος πιστεύει ότι αγόρασε από τον παραγωγό κάτι που έχει αξία Α και ότι του πρόσθεσε μια αξία α. Όμως για τη μαρξιστική Πολιτική Οικονομία το προϊόν έχει από την αρχή αξία Α+α και απλά ο βιομήχανος καπιταλιστής εισέπραξε το Α (από το οποίο πλήρωσε τα μέσα παραγωγής και τους μισθούς και απέσπασε ένα μέρος της υπεραξίας) και ο καπιταλιστής έμπορος εισέπραξε το α. Αν δεν υπήρχε μεγάλη κλίμακα καπιταλιστικό εμπόριο, το προϊόν δε θα στοίχιζε στον καταναλωτή, δηλαδή στην κοινωνία, Α+α =Γ, που στοιχίζει σήμερα, αλλά πολύ περισσότερο.

Εξαπολύουν «το κίνημα της πατάτας»

για να σαμποτάρουν την παραγωγή μέσω της προώθησης του παραεμπορίου

Αλλά αφού στις συνθήκες της πιο ανεπτυγμένης εμπορευματικής παραγωγής, όπως η σημερινή, είναι κοινωνικά απαραίτητο το εμπόριο, τι νόημα έχει όλη αυτή η καμπάνια του καθεστώτος, και ειδικά του σοσιαλφασισμού των ΣΥΡΙΖΑ-ΔΗΜΑΡ, για άμεσες εμπορικές ανταλλαγές παραγωγών-καταναλωτών χωρίς εμπόρους; Κυνηγάνε αυτοί οι παμπόνηροι και κυνικοί διαχειριστές ελπίδων, που κάποιοι από αυτούς κάτι ξέρουν από μαρξισμό, μια χίμαιρα; Και, αφού ξέρουν πως είναι χίμαιρα, γιατί το κάνουν;

Το κάνουν για να σαμποτάρουν την παραγωγή μέσα από το χτύπημα του εμπορίου, ειδικά του εμπορίου πιο μεγάλης κλίμακας, του πιο σύγχρονου εμπορίου, εκείνου των σούπερ μάρκετ που σαν τέτοιο μειώνει περισσότερο την «ανώφελη δαπάνη δύναμης από την κοινωνία» και «βοηθάει ν' απελευθερωθεί χρόνος για την παραγωγή».

Οι σοσιαλφασίστες μάλιστα (που ηγεμονεύουν πολιτικοϊδεολογικά και πάνω στους φαιούς φασίστες) έχουν από πολλά χρόνια κατασταλάξει σε μια κατανομή ρόλων στο εσωτερικό τους. Άλλο ρόλο παίζουν οι σοσιαλφασίστες του «κομμουνισμού», που θέλουν τάχα την άμεση κατάρρευση της καπιταλιστικής οικονομίας (ψευτοΚΚΕ και άλλοι τροτσκιστές) δίχως να το θέλουν τώρα αυτό οι μάζες, δηλαδή δίχως να είναι έτοιμες να πάρουν οι ίδιες την πολιτική εξουσία και τα μέσα παραγωγής στα χέρια τους, και άλλο ρόλο παίζουν οι «ρεφορμιστές» ή οι «ριζοσπάστες» σοσιαλφασίστες. Αυτοί οι τελευταίοι ανέχονται την εμπορευματοπαραγωγική, και μάλιστα την καπιταλιστική οικονομία (ΣΥΡΙΖΑ-ΔΗΜΑΡ-«Αριστερό» ΠΑΣΟΚ, ναζιστές), αλλά τη θέλουν να βρίσκεται στην υπηρεσία του λαού ή του έθνους και να είναι κατά του μεγάλου κεφαλαίου, ιδιαίτερα κατά των τραπεζών!

Οι σοσιαλφασίστες του πρώτου είδους, δηλαδή οι ψευτοκομμουνιστές, χτυπάνε την παραγωγή μέσα από την ίδια την παραγωγική διαδικασία με το να **απαιτούν** με την πολιτική βία μια άμεση, χωρίς όρους, χωρίς όρια και ανεξάρτητα από τις ανάγκες και τις δυνατότητες της παραγωγής της συγκεκριμένης επιχείρησης **υπερτίμηση της τιμής του εμπορεύματος που λέγεται εργατική δύναμη**, αλλά και αύξηση του όγκου του, δηλαδή απαιτούν αύξηση χωρίς όρους και χωρίς όρια του ύψους των μισθών και του αριθμού των εργαζομένων, των αποζημιώσεων, την κατάρρευση των απολύσεων ειδικά στις επιχειρήσεις που θέλουν να συντρίψουν, ενώ κάνουν το αντίθετο στις φιλικές τους. Στόχος τους σ' αυτές τις επιχειρήσεις είναι να καταργήσουν το κέρδος του καπιταλιστή και να το μετατρέψουν όσο μπορούν σε ζημιά, ώστε αυτός να υποχρεωθεί να διακόψει τη λειτουργία της παραγωγικής μονάδας. Στην ουσία οι «κομμουνιστές» σοσιαλφασίστες θέλουν να **συντρίψουν τους υλικούς και κοινωνικούς όρους της ίδιας της παραγωγής, και μάλιστα μόνο για τους εχθρικούς τους καπιταλιστές και δίχως αυτό να το θέλει ο λαός.** Αντίθετα, οι πραγματικοί κομμουνιστές θέλουν να **καταργήσουν την ιδιο-**

ποίηση αυτών των υλικών και κοινωνικών όρων απ' όλο ανεξαιρέτα το κεφάλαιο μόνο όταν αυτό το θέλει ο λαός και μόνο για να δυναμώσουν, να απελευθερώσουν αυτούς τους υλικούς και κοινωνικούς όρους της παραγωγής από τα καπιταλιστικά δεσμά. Στο επίπεδο της άμεσης οικονομικής πάλης οι μαρξιστές παλεύουν για την αύξηση της αμοιβής και τη μείωση της έντασης και της διάρκειας της εργασίας, πράγματα που έχουν σαν προϋπόθεση **την ύπαρξη της παραγωγικής μονάδας**, ενώ έχουν σαν στρατηγικό τους στόχο το πέρασμα της ιδιοκτησίας της παραγωγικής μονάδας στο σύνολο του λαού, δηλαδή στο σύνολο των παραγωγών.

Οι «ρεφορμιστές» και οι «ριζοσπάστες» σοσιαλφασίστες, ανάμεσά τους και οι κυβερνητικοί σοσιαλφασίστες (Παπανδρέου-Βενιζέλος-Λοβέρδος-Χρυσόχοϊδης-Σαμαράς) αναγνωρίζουν τον καπιταλισμό στο επίπεδο της παραγωγής, γιατί πρέπει να φροντίσουν για την παραγωγική δραστηριότητα του αφεντικού τους, όταν αυτό ιδιοποιείται τις παραγωγικές δυνάμεις και το φυσικό πλούτο της χώρας μας (κρατικοολιγάρχες, Γκάτζπρομ, ΚΟΣΚΟ). Γι' αυτό χτυπάνε την **παραγωγή κυρίως μέσα από τη σφαίρα της κατανάλωσης**, οπότε και μέσα από το χτύπημα του εμπορίου. Ακόμα και όταν αυτού του είδους οι σαμποταριστές χτυπάνε την ίδια την παραγωγή, το κάνουν γιατί τάχα η συγκεκριμένη δραστηριότητα καταστρέφει τη ζωή του υπόλοιπου πληθυσμού σαν καταναλωτή εμπορευμάτων ή υπηρεσιών ή γενικότερα σαν ατόμων που η βιομηχανία τους στερεί, τάχα, την ικανοποίηση σημαντικών αναγκών, όπως είναι η αναψυχή (θάλασσες, ποτάμια, άγρια φύση), η μορφωτική καλλιέργεια (αρχαιότητες) και, βέβαια, η ίδια η υγεία και η ζωή του πληθυσμού (μόλυνση του περιβάλλοντος).

Αυτού του είδους οι σοσιαλφασίστες σαμποταριστές **επιδιώκουν την υποτίμηση της τιμής των καταναλωτικών προϊόντων** κάτω από το κοινωνικό αναγκαίο για την παραγωγή τους. Το χτύπημα των «ψηλών εμπορικών τιμών» για τον καταναλωτή είναι το πιο βασικό τέτοιο εργαλείο έμμεσων χτυπημάτων στην παραγωγή, είτε στην αγροτική παραγωγή απευθείας είτε στη βιομηχανία τροφίμων είτε στη βιομηχανία φαρμάκων (Χρυσόχοϊδης παλιότερα, Λοβέρδος τώρα). Το χτύπημα της παραγωγής μέσω του χτυπήματος του εμπορίου γίνεται με πολλά προσχήματα, από τα οποία το βασικότερο είναι η κατηγορία για αισχροκέρδεια, και πιο ειδικά για σχηματισμό καρτέλ, την ώρα που η βιομηχανία τροφίμων, όπως κάθε άλλη ελαφριά βιομηχανία στην Ελλάδα, σε γενικές γραμμές πνίγεται μέσα στον πιο σκληρό ανταγωνισμό. Η κατηγορία του σοσιαλφασισμού για σχηματισμό καρτέλ (συντονισμένες πρακτικές) στην ελαφριά βιομηχανία, που ήταν σχεδόν πάντα ως τώρα αναπόδεικτη, τουλάχιστον για τις πιο σημαντικές από αυτές, χρησιμοποιήθηκε και ενάντια στην αγορά της καταναλωτικής (και λιγότερο της παραγωγικής) τραπεζικής πίστης την εποχή της ακμής της και σε μια περίοδο όπου τον ανταγωνισμό ανάμεσα στις τράπεζες τον έζησε ο καθένας. **Στην ουσία ο μεγαλύτερος προστάτης και προωθητής της αιχροκέρδειας είναι ο ίδιος ο καθεστωτικός σοσιαλφασισμός.** Είναι τέ-

τοιος όχι μόνο και όχι τόσο όταν αισχροκερδεί μέσω των ΔΕΚΟ που ελέγχει χτυπώντας καταναλωτές και παραγωγούς της βαριάς βιομηχανίας, αλλά κυρίως όταν προστατεύει ή και προωθεί τα παράνομα εμπορικά κυκλώματα, χοντρικής και λιανικής, που το ονομάζουν γενικά παραεμπόριο από την πλευρά του της φοροδιαφυγής. Στην ουσία πρόκειται για ένα μαυραγορίτικο εμπόριο, ιδιαίτερα είναι τέτοιο το λαθρεμπόριο με έδρα την Κίνα, το οποίο με εργαλείο του τους λιανοπωλητές του δρόμου, δηλαδή του λιανεμπορίου χωρίς έξοδα, εκτοπίζει ένα μέρος απ' το νόμιμο εμπόριο και μ' αυτό τον τρόπο χτυπάει την ντόπια βιομηχανική παραγωγή κυρίως στην ένδυση και υπόδηση. Και τούτο **γιατί αυτού του είδους η παραγωγή δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει τα παράνομα κυκλώματα τα οποία το σοσιαλφασιστικό καθεστώς επιτρέπει να χρησιμοποιούν οι φιλικές του δυνάμεις. Με ανάλογους τρόπους το σοσιαλφασιστικό καθεστώς χτυπάει ήδη και σκοπεύει να χτυπήσει στο μέλλον περισσότερο το μεγάλης κλίμακας νόμιμο εμπόριο των αγροτικών προϊόντων, για να προωθήσει κάθε «δημαρχιακό παραεμπόριο» ή κάθε άλλο παραεμπόριο. Και τούτο γιατί κάθε παραεμπόριο έχει υποπολλαπλάσια κόστη.** Ό,τι χειρότερο λοιπόν ποιοτικά προϊόν, ό,τι λαθρεμπορικό, ό,τι μεταβαλλισμένο σε ελληνικό θα μπορεί να περνάει μοιραία μέσα από αυτά τα κυκλώματα της παρακρατικής αραχτής και θα συντριβεί ό,τι πιο προωθημένο. **Η εκτόπιση του πιο σύγχρονου, του πιο μεγάλης κλίμακας και του σχετικά πιο έντιμου με αστικούς όρους εμπορίου θα φέρει σε πολύ μειονεκτική θέση τη βιομηχανικής κλίμακας παραγωγή αγροτικών προϊόντων που αντιστοιχεί σ' αυτό το εμπόριο, που χρειάζεται δηλαδή αυτό το εμπόριο για να αναπαρχθεί σε όλο και πιο διευρυνόμενη κλίμακα. Ιδιαίτερα θα χτυπηθεί καίρια ο μηχανισμός παραγωγής-κυκλοφορίας που ενοχλεί θανάσιμα τους σαμποταριστές στο επίπεδο της αγροτικής παραγωγής: το βιομηχανικής οργάνωσης αγρόκτημα και η βιομηχανία τροφίμων στη μια άκρη – και στην άλλη άκρη το σούπερ μάρκετ, που αποτελεί τη σύγχρονη μορφή συγκέντρωσης του λιανεμπορίου και τη σύνθεσή του με το χοντρεμπόριο σε επίπεδο χώρας.**

Αλλά το δημοτικό παραεμπόριο δεν είναι ο μόνος, και ίσως να μην είναι ο κύριος σκοπός των ρωσόδουλων σαμποταριστών, καθώς αυτό θα συναντήσει –όπως είπαμε παραπάνω– σύντομα τις αντιθέσεις του από την υπόλοιπη κοινωνία, και κυρίως τις ανυπέβλητες εσωτερικές αντιφάσεις του. **Φαίνεται μάλλον ότι το δημοτικό παραεμπόριο θα βοηθάει να στήνονται δομές σοσιαλφασιστικού παρακρατικού και κρατικού ελέγχου στην ανεπτυγμένη παραγωγή και στο εμπόριο και θα ενισχύει την επιθετική ψευτο-αντικαπιταλιστική προπαγάνδα κατά των «ψηλών τιμών», η οποία διευκολύνει αυτόν τον έλεγχο.** Αυτήν την πρόθεση τη μαρτυρά όσο τίποτ' άλλο το κατεξοχήν κόμμα του «ρεφορμιστικού» και «κυβερνητικού» σοσιαλφασισμού, η ΔΗΜΑΡ του Κουβέλη. Να τι λέει αυτός ο ανώτερος κρίκος στη γενετική εξέλιξη των πολιτικών χαμαιλέοντων:

«Το «κίνημα της πατάτας» είναι μια ακτιβιστική κίνηση η οποία αναδεικνύει ένα υπαρκτό πρόβλημα. Γι' αυτό τη χαιρετίζουμε και την υποστηρίζουμε. Φέρνει στο προσκήνιο την γκριζά ζώνη των τιμών των προϊόντων, από τη στιγμή που εγκαταλείπουν το χωράφι και μέχρι να φτάσουν στο ράφι του καταναλωτή. **Θέτει την πολιτεία των ευθυνών της. Μια πολιτεία που μέριμνά σήμερα δεν κατάφερε να ελέγξει την**

εύρυθμη λειτουργία της αγοράς, τα καρτέλ, τον ανταγωνισμό. Αλλά και οι παραγωγοί καταλαβαίνουν πλέον τα πλεονεκτήματα της συλλογικής δράσης. **Μια νέα ισορροπία θα πρέπει να επιτευχθεί ανάμεσα στην αμοιβή του κόπου του παραγωγού που παράγει ποιότητα και συνεταιρίζεται και στο διαθέσιμο από τον καταναλωτή εισόδημα. Στο πλαίσιο αυτό η τοπική αυτοδιοίκηση μπορεί να έχει καταλυτικό ρόλο, υποβοηθώντας στην άμεση επαφή παραγωγών και καταναλωτών επ' ωφελεία και των δυο μερών, προσεγγίζοντας το θέμα με φαντασία, δημιουργώντας νέες δομές που θα έχουν θετικό αντίκτυπο στη ζωή της πόλης».**

Απ' όλες τις παραπάνω φράσεις που έχουμε υπογραμμίσει η πιο ανησυχητική είναι η «προσέγγιση του θέματος με φαντασία». Οι τύποι αυτοί έχουν τόσο αστεϊρευτα καταστροφική φαντασία, που φτάνει να τη συνδυάσει κανείς με τις λέξεις-κλειδιά: «αυτοδιοίκηση», «έλεγχος» και «πολιτεία», για να γεμίσει αγωνία για το μέλλον αυτού του τόπου. Αυτό πάντως που μπορούμε να προσθέσουμε είναι ότι, εκτός από το να χτυπήσουν το υγιές εμπόριο, την αγροτική παραγωγή και τη βιομηχανία τροφίμων, βλέπουν το δημαρχιακό παραεμπόριο και σαν ένα μέσο για να επέμβουν στους συνεταιρισμούς που τελευταία προσπαθούν να ξαναγεννηθούν από τις στάχτες τους σε προοδευτική βάση.

Πώς να απαντήσουμε πρακτικά στους δημαγωγούς

Βέβαια, δεν είναι να περιμένουμε να γίνει ύλη η φαντασία του Κουβέλη, του Τσίπρα και των κυβερνητικών φίλων τους για να αντιδράσουμε. Πρέπει να αντιδράσουμε από τώρα και σε όλα τα επίπεδα, και κυρίως πρακτικά. Στη συγκεκριμένη περίπτωση πρέπει απέναντι στο παραεμπόριο των σοσιαλφασιστών, αλλά και γενικότερα απέναντι στο υπαρκτό εμπόριο της αισχροκερδίας, το οποίο αυτοί ποτέ τους δεν πολέμησαν, αλλά το χρειάζονται για να κάνει κακό στην παραγωγή, πρέπει να αντιτάξουμε μια άλλη μίνιμουμ δημοκρατική και πατριωτική γραμμή που θα αντιπαλεύει το παραγωγικό σαμποτάζ στο επίπεδο της παραγωγής και του εμπορίου γενικά. Το ότι οι τιμές των αγροτικών προϊόντων στη χώρα μας είναι ψηλές σε σχέση με εκείνες χωρών με πολύ ψηλότερα μεροκάματα από τα δικά μας δεν οφείλεται –σαν γενικό φαινόμενο– στην αισχροκερδία ούτε των βιομηχανιών των τροφίμων ούτε των εμπόρων, όπως ισχυρίζεται ασταμάτητα η καθεσωτική προπαγάνδα, **αλλά στη χαμηλή παραγωγικότητα της ελληνικής γεωργίας.** Είναι ο μικροπαραγωγικός και επιστημονικοτεχνικά καθυστερημένος χαρακτήρας της ελληνικής γεωργίας αυτός που κάνει το μικρομεσαίο αγρότη υποχείριο της εμπορικής αισχροκερδίας, αν και αυτή είναι λιγότερη απ' όση ισχυρίζονται γενικά οι σοσιαλφασιστές. **Αυτός όμως ο χαρακτήρας δεν οφείλεται πια στις γενικές ιστορικές αδυναμίες του ελληνικού καπιταλισμού, αλλά στα μεθοδικά στρατηγικά χτυπήματα που έχουν δοθεί στη γεωργία από τους σαμποτέρ τα τελευταία 30 χρόνια με την οργάνωση όλων των αδυναμιών του λαού και του έθνους σε ένα καταστροφικό σύστημα το οποίο πάλεψε: 1. Για τη μεθοδευμένη διατήρηση του κατατεμαχισμού της γης με την υπονόμευση κάθε αναδασμού, αλλά και κάθε χωροταξικού της υπαίθρου, που θα ξεχωρίζε τις αγροτικές χρήσεις γης και θα διευκόλυνε την συγκέντρωση της καλλιεργήσιμης γης, αλλά και εκείνης των μηχανικών μέσων καλλιεργείας, που σήμερα κατασπαταλιούνται μέχρι γελοιότητας. 2. Για τη διάβρωση, το προβοκάρισμα και τη διάλυση του συνεταιριστικού κινήματος σε πρω-**

τοφανή βαθμό, πράγμα που επιδείνωσε στο έπακρο και έφερε τη σπατάλη ανθρώπινων, μηχανικών και φυσικών πόρων στην παραγωγή και το εμπόριο και δυνάμωσε τα ολέθρια αποτελέσματα του κατατεμαχισμού της γης. 3. Για την παρεμπόδιση των στρατηγικών έργων αγροτικής υποδομής, ιδιαίτερα εκείνου της εκτροπής του Αχελώου, για το **τσάκισμα της γεωτεχνικής έρευνας,** καθώς και για την εξαφάνιση της κρατικής επιστημονικοτεχνικής βοήθειας και επιμόρφωσης των αγροτών. Μια χαρακτηριστική εκδήλωση σαμποτάζ είναι ότι αφήθηκε να ρημαχτεί ο πλούτος των ποικιλιών στη φυτική και ζωική παραγωγή, ότι υπονομεύτηκε η δημιουργία νέων προσαρμοσμένων ποικιλιών και ότι δαιμονοποιήθηκε η βιοτεχνολογία. 4. Για την **αρνητική χρησιμοποίηση των επιδοτήσεων,** ώστε να εθιστούν οι μικροί και μεγαλύτεροι παραγωγοί στο χαμηλό επίπεδο παραγωγικότητας και στη σπατάλη, στην ηθική διαφθορά (με τις κλεψιές των επιδοτήσεων), στην παραγωγική διαφθορά (με την οργανωμένη καταστροφή της παραγωγής στις χωματερές) και στην ταξική διαφθορά (με τη μετατροπή τους σε ραντιέρηδες και μισοδουλοχτήτες). 5. Για το μεθοδευμένο **εμπορικό περιορισμό της γεωργίας στα στενά εθνικά πλαίσια,** για να μην μπορεί να ενωθεί η ελληνική γεωργική παραγωγή με την ευρωπαϊκή αγορά και να μείνει υποχείριο της ρωσοκρατούμενης «εθνικής» πολιτικής, αλλά και να προσανατολιστεί όλο και περισσότερο προς την ανατολική αγορά.

Για ένα δημοκρατικό και επαναστατικό κίνημα ενάντια στους σαμποταριστές

Αυτή η ατέλειωτη υπονόμευση της αγροτικής παραγωγής, που έχει σαν πρακτικό της αποτέλεσμα να ακριβαίνουν τα τρόφιμα και τώρα πια να φτωχαίνουν οι αγροτοπαραγωγοί, μπορεί να αντιμετωπιστεί πάνω απ' όλα με ένα αντισαμποταριστικό κίνημα, που είναι δευτερευόντως ένα παραγωγικό και κύρια ένα πολιτικό κίνημα. Λέγοντας δευτερευόντως παραγωγικό εννοούμε το εξής: Ότι παλεύει με ένταση, π.χ., για τη δημιουργία συνεταιρισμών όσο γίνεται πιο δημοκρατικών, όσο γίνεται πιο βαθιά εμπλεκόμενων στην ίδια την παραγωγική διαδικασία. Επίσης προσπαθεί ώστε αυτοί οι συνεταιρισμοί να ενσωματώνουν μέσα τους όσο γίνεται πιο πολύ την παραμερισμένη φτωχή αγροτιά και να αλλάζουν την κατάσταση της. **Όμως αυτά δεν πρέπει να τα προωθούμε τόσο γι' αυτή καθαυτή την αγροτική παραγωγή, αλλά για να κάνουμε πιο «εποπτική», δηλαδή πιο κατονητή στις μάζες μέσα από την ίδια τους την πείρα, την πολιτική μας δουλειά,** δηλαδή για να συσπειρώνουμε διαρκώς όλο και πιο πλατιές κοινωνικές δυνάμεις ενάντια στους σοσιαλφασιστές σαμποτέρ, που είναι από τη φύση τους υποχρεωμένοι να χτυπήσουν κάθε προοδευτικό συνεταιριστικό κίνημα. Επίσης πρέπει να υποστηρίξουμε παντού και στην πόλη και στην υπαίθρο αντίστοιχα δημοκρατικά εθελοντικά κινήματα και διαφανείς ενώσεις καταναλωτών που αξιολογούν και ελέγχουν προϊόντα και που πολεμάνε την αισχροκερδία του εμπορικού, αλλά και του γεωργικού και του βιομηχανικού παραγωγικού κεφαλαίου. **Ένα τέτοιο αντισοσιαλφασιστικό κίνημα στην υπαίθρο θα γίνει και η πολιτική βάση, η προϋπόθεση για ένα προλεταριακό επαναστατικό κίνημα.** Αυτό πρέπει να ξεκινήσει από τη δημοκρατική και αντιιμπεριαλιστική-πατριωτική πάλη ενάντια στους σαμποτέρ, αλλά δεν πρέπει να μείνει μόνο στο δημοκρατικό και πατριωτικό συνεταιριστικό κίνημα, που είναι στην οικονομική του ουσία ένα αστικό κίνημα, αλλά να προετοιμάζει πολιτικά και ιδεολογικά το βιομηχανικό προλεταριάτο, το

προλεταριάτο γης και τη φτωχή αγροτιά για την πολιτική εξουσία τους και στην υπαίθρο. Αυτή η εξουσία σημαίνει –στο οικονομικό επίπεδο– κοινωνικοποίηση της παραγωγής σε όλο και ανώτερη σφαίρα, μέχρι την κατάκτηση της ιδιοκτησίας όλου του λαού στα μέσα της παραγωγής και την κατάργηση της εμπορευματοικής παραγωγής και του εμπορίου, που τόσο πολύ καμώνεται πως επιδιώκει ο «μαρξιστής» Τσίπρας από τώρα κιόλας. Αν, βέβαια, μέσα από το συνεταιριστικό κίνημα αδυνατίσουμε το σοσιαλφασισμό, θα δώσουμε μεγάλη ώθηση και στο εργατικό επαναστατικό κίνημα, γιατί ο σοσιαλφασισμός είναι η πιο προωθημένη μορφή εργατικής προδοσίας και αποσύνθεσης. Αλλά, με αδύναμο το σοσιαλφασισμό, και η σοσιαλδημοκρατία θα μείνει χωρίς τη σκληρή ταξική της καθοδήγηση, οπότε η αστική τάξη θα μείνει πολιτικά πολύ μόνη της, και γι' αυτό θα είναι πολύ ευάλωτη. **Στην πραγματικότητα το μεγαλύτερο πρόβλημα για την επαναστατική, αλλά και τη δημοκρατική δουλειά στην ελληνική υπαίθρο σήμερα είναι η απουσία σε μεγάλο βαθμό ενός μαζικού και δεμένου με τον υπόλοιπο λαό προλεταριάτου γης.** Η μεγαλύτερη ζημιά που έχει κάνει το καθεστώς τα τελευταία χρόνια στην υπαίθρο είναι ότι φρόντισε και φροντίζει να φέρνει διαρκώς καινούριες φουρνιές όλο και πιο φτηνών μεταναστών, για να σπάνε ασταμάτητα τα προηγούμενα μεροκάματα στα χωράφια και να εκτοπίζουν σε μεγάλο βαθμό τους παλιότερους, πιο ακριβούς και πιο δεμένους κοινωνικά με τον ντόπιο πληθυσμό μετανάστες. Δηλαδή το εγκληματικό αυτό καθεστώς ειδικά στην υπαίθρο «αλλάζει διαρκώς εργατική τάξη», για να είναι σίγουρο ότι δε θα του προκύψει μια επανάσταση ακόμα και αν ο μισός πληθυσμός της χώρας ψάχνει στα σκουπίδια για φαΐ. Βέβαια, κάθε πράγμα έχει μέσα του το αντίθετό του, οπότε και κάθε μειονέκτημα μπορεί να μετατραπεί σε πλεονέκτημα. Ήδη οι σαμποταριστές με τη χρεωκοπία και την προϊούσα καταστροφή της βιομηχανίας στέλνουν ένα κομμάτι ανέργων εργατών από την πόλη στην υπαίθρο είτε σαν μικροπαραγωγούς είτε σαν εργάτες γης. Αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να ενισχύσουν τη ριζοσπαστικοποίηση της υπαίθρου, που ήδη βγαίνει μαζικά από τις αυταπάτες της προηγούμενης εποχής των επιδοτήσεων και των φτηνών δανείων, και να δώσουν μια νέα ώθηση στην πάλη ενάντια σε όλα τα στοιχεία της διαφθοράς, της αντιαναπτυξής και της υπερεκμετάλλευσης. Βέβαια, την ίδια ριζοσπαστικοποίηση επιχειρεί να εκμεταλλευτεί –και μάλιστα όντας πιο καλά πλασαρισμένος– ο φασισμός. Αν αυτός δεν προλάβει, τότε το πιο νέο προλεταριάτο γης, όντας απόλυτα εκμεταλλεύσιμο, απόλυτα χωρίς ασφάλεια και συχνά με αρκετή μόρφωση μπορεί –αν αγκαλιαστεί από το υπόλοιπο προλεταριάτο, ιδιαίτερα εκείνο των βιομηχανικών εργατών της επαρχίας– να οργανωθεί για την ενότητα και την υπεράσπιση του μεροκάματου στους αγρούς και τελικά να γίνει μια σπουδαία επαναστατική δύναμη.

Με τέτοια κινήματα μπορούν να αποκλυφθούν και να συντριβούν τα προβοκατόρικα αντιδραστικά κινήματα τύπου διοδίων, τύπου αγανακτισμένων, τύπου πατάτας κτλ. Βέβαια, αυτά θα έρχονται και θα σβήνουν, αλλά οι σκηνοθέτες τους θα προετοιμάζουν διαρκώς νέες, μεγαλύτερες προβοκάτιες και νέες αντιδραστικές φαντασμαγορίες. Όμως κάθε μια νέα αποτυχία τους θα αποσπάρνει το γενικότερο οικοδόμημά τους. Ήδη μόλις τώρα που τελειώνουμε αυτό εδώ το κείμενό μας ακούσαμε από κάποιους καταναλωτές της «πατάτας του ΣΥΡΙΖΑ» φράσεις του τύπου «ρε παιδί μου, μέσα στο σακί δε βρήκα ούτε μια που να είναι καλή». Έτσι η πρώτη εικόνα που έχει ο καταναλωτής για την επιχείρηση «εξαφάνιση του έμπορα» είναι η εξαφάνιση της πατάτας του.

Αναδημοσιεύουμε δύο έξοχα άρθρα του Δ. Γουσέτη από την εφημερίδα Καθημερινή

Τα συνεπή ταξικά συνδικάτα

Του Διονυσίου Γουσέτη / diongus@otenet.gr

Ιδού ένα παράδειγμα του πώς η αδιαλλαξία και η ασυνεννοησία καταδικάζουν την παραγωγή σε θάνατο και τους εργαζόμενους σε ανεργία: στην Ελλάδα ο χάλυβας απορροφάται σχεδόν πλήρως από την οικοδομή. Με την κρίση, η οικοδομή υπέστη 70% μείωση. Κατά συνέπεια, τόσο το 2009 όσο και το 2010, οι πέντε ελληνικές χαλυβουργίες υπέστησαν ζημιές που ανέρχονται σε 233 εκατομμύρια ευρώ περίπου. Προσθέστε το φρενάρισμα των δανείων από τις τράπεζες και τα κυβερνητικά μέτρα (ειδικός φόρος κατανάλωσης κ.λπ.). Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση, ο ιδιοκτήτης της «Ελληνικής Χαλυβουργίας» ανακοίνωσε στο προσωπικό ότι είτε θα δεχθεί 5ωρη εργασία για τέσσερις μήνες με αντίστοιχη μείωση απολαβών, είτε θα μειωθεί ως προσωπικό με απολύσεις.

Στη Γερμανία, όταν το 2009 έπεσε ύφεση 5%, η ανεργία δεν αυξήθηκε ούτε μισή μονάδα, διότι το κόστος της ύφεσης μοιράστηκε. Ενα κομμάτι του ανέλαβαν οι εργαζόμενοι: τα συνδικάτα αποδέχθηκαν μείωση των μισθών τους. Το άλλο κομμάτι το ανέλαβαν οι εργοδότες. Αυτό το αυτονόητο για το συμφέρον της εργατικής τάξης αποδέχθηκε το σωματείο εργαζομένων του εργοστασίου της εταιρείας στον Βόλο, με μυστική ψηφοφορία των μελών του.

Οι εργαζόμενοι στο εργοστάσιο της εταιρείας στον Ασπρόπυργο είχαν την ατυχία να έχουν στη διοίκηση του σωματείου τους το ΠΑΜΕ, δηλαδή το ΚΚΕ. Εκεί, οι εργαζόμενοι ψήφισαν φανερά, υπό το άγρυπνο βλέμμα εξωτερικών «συμπαραστατών» κομισάριων του ΚΚΕ, απεργία διαρκείας, που σήμερα διανύει την 101η μέρα της. Είχαν δοθεί στους εργαζόμενους - ψηφοφόρους διαστρεβλωμένα τα οικονομικά στοιχεία της επιχείρησης, ενώ παράλληλα πνίγηκε κάθε φωνή αμφισβήτησης.

Η εργοδοσία αντέδρασε όπως είχε προειδοποιήσει: εξήγγειλε 180 απολύσεις και απέλυσε τους πρώτους 65. Το ΚΚΕ, για να κρατήσει ψηλά το ηθικό των απεργών, επιστρατεύει βουλευτές, εργατικά σωμα-

τεία, φοιτητικούς συλλόγους, ακόμα και σχολεία που ελέγχει. Καταφθάνουν μηνύματα «ταξικής αλληλεγγύης» από οργανώσεις όπως των Εργαζομένων Υδρευσης Ονδούρας, των Υγειονομικών Κόστα Ρίκα και βεβαίως διαφόρων Κ.Κ. Οργανώνονται συναυλίες - η τελευταία μόλις χθες - και καταφθάνουν τρόφιμα. Η κ. Παπαρήγα επισκέπτεται τα-

Όσο οι σαμποταριστές θα καταστρέφουν τη χώρα, εξαρτώντας την από τους δανειστές της, τόσο θα υπάρχουν φωνές διαμαρτυρίας, αγανάκτησης και αντίστασης. Στη χώρα μας υπάρχουν πολλοί δημοκράτες για να μη μπορούν τα σχέδια του σοσιαλφασισμού να περνάν τόσο εύκολα και χωρίς αντίσταση. Σιγά σιγά και όσο αυτός θα επελαύνει προς την εξουσία και θα παραδίδει τη χώρα στον ρωσοκινεζικό άξονα και τους φίλους του, τόσο θα υψώνονται φωνές διαμαρτυρίας και τόσο θα πλησιάζουν οι όροι για μια μεγάλη πολιτική αντίσταση σε αυτήν την καταστροφή. Οποιαδήποτε αποκάλυψη και ενημέρωση προς αυτήν την κατεύθυνση είναι εξαιρετικά πολύτιμη για το λαό και τη χώρα.

κτικικά το εργοστάσιο. Από κοντά και ο κ. Τσίπρας. Οι κηδεμόνες όμως της απεργίας στον Ασπρόπυργο δεν μπορούν να ανεχθούν τη λειτουργία του εργοστασίου του Βόλου. Πρέπει να κλείσει και αυτό. Να χρεοκοπήσει η επιχείρηση. Το ίδιο έκαναν παλαιότερα στο εργοστάσιο της Pigelli, η οποία έκλεισε το εργοστάσιο στην Πάτρα και το μετέφερε στην Τουρκία. Αρχίζει λοιπόν ένας πόλεμος εναντίον των εργαζομένων του Βόλου. Λεκτικός στην αρχή (προδότες, πουλημένοι κ.λπ.), που κλιμακώνεται με μεταφορές ατόμων με πούλμαν στον Βόλο για να εμποδίσουν δυναμικά τους εργαζόμενους να διαβούν την πύλη του εργοστασίου.

Προσωπικά δεν πιστεύω ότι το ΚΚΕ δρα μόνο από ιδεοληψία. Δεν μοιάζουν τόσο αφελείς. Πιστεύω ότι επιδιώκει συνειδητά την αποβιομηχάνιση και τη συνεπακόλουθη εξαθλίωση των πολιτών, γιατί ελπίζει να αποκομίσει πολιτικά κέρδη. Ελπίζει ότι εξαθλιώνοντας τους πολίτες, τους προσδένει στο άρμα του.

diongus@otenet.gr (http://news.kathimerini.gr/4dcgi/w/articles/columns/2012/08/02/2012_471662)

Κοινός ο αγώνας για την καθήλωση της οικονομίας

Είναι φανερό ότι όσα μέτρα και αν πάρουμε, δεν βγαίνουμε από το οικονομικό τέλμα χωρίς ανάπτυξη. Ποιοι όμως υπονομεύουν την ανάπτυξη και μας καταδικάζουν σε διαρκή μιζέρια; Ιδού δυο πρόσφατα παραδείγματα.

Παράδειγμα 1ο. Στις 20/1/2011 ο τότε πρωθυπουργός ανακοίνωσε τη δημιουργία φωτοβολταϊκού πάρκου στην Πτολεμαΐδα, παραγωγής 200 μεγαβάτ, του μεγαλύτερου στον κόσμο! Στη συνέχεια, η ΔΕΗ αναζήτησε, με Πρόσκληση για Εκδήλωση Ενδιαφέροντος, «Στρατηγικό Εταίρο». Ο εταίρος θα συνεισφέρει τα κεφάλαια, την τεχνολογία, την υλοποίηση και τη διαχείριση του έργου, ως μέτοχος του 50,1%. Η ΔΕΗ συμμετέχει με το γήπεδο του πάρκου και την άδεια, κατά 49,9%.

Τον Ιούλιο η ΔΕΗ προέκρινε 15 υποψηφίους για συμμετοχή στο διαγωνισμό. Στα τέλη Σεπτεμβρίου τους έστειλε το τεύχος με τους όρους του Διαγωνισμού. Τεύχος που περιείχε «ωρολογιακές βόμβες» που πάγωσαν το ενδιαφέρον των υποψηφίων.

Πρώτη «βόμβα» ήταν η βιασύνη για προσφορά στις 31 Ιανουαρίου (ήδη δόθηκε διμηνια παράταση), δηλαδή πριν λυθεί το πρόβλημα της κρίσης, με συνέπεια να μην υπάρχει τραπεζικό ενδιαφέρον για τη δανειοδότηση του έργου ή αυτή να είναι πανάκριβη.

Η δεύτερη «βόμβα» αποκαλύπτει ότι η ΔΕΗ δεν αναζητά εταίρο αλλά «κορόιδο» που θα χρηματοδοτήσει το έργο και θα

«εκπαραθυρωθεί» μόλις η οικονομία επανέλθει στην πεπατημένη. Συγκεκριμένα, με την πάροδο 12ετίας η ΔΕΗ διατηρεί το δικαίωμα να αποκτήσει την πλειοψηφία των μετοχών της εταιρείας, εξαγοράζοντας το 0,2%. Μ' άλλα λόγια, το κορόιδο κινδυνεύει να βρεθεί, με την επένδυσή του και τα τυχόν χρωστούμενα των δανείων εκκρεμής, στο έλεος της ΔΕΗ, ουσιαστικά της ΓΕΝΟΠ και του αντιιμπεριαλιστή κ. Φωτόπουλου και των ομοίων του που την κυβερνούν, μόλις που θα έχει ροντάρει την επένδυσή.

Η τρίτη «βόμβα» είναι ότι το κορόιδο οφείλει από τώρα, ως μέρος της προσφοράς, να προσδιορίσει το ποσόν της εξαγοράς για την εκπαραθύρωσή του, χωρίς να γνωρίζει ούτε τις τότε προοπτικές ούτε τις μέχρι τότε επιδόσεις της επένδυσής.

Ήδη δυο από τους υποψηφίους απεχώρησαν. Υποψιάζομαι ότι αν υποβληθούν τελικά προσφορές, αυτές θα είναι μόνον από όσους υποψήφιους έχουν εξασφαλίσει πρόσβαση στο γκουβέρνο για να εξουδετερώσουν τις «ωρολογιακές βόμβες».

Παράδειγμα 2ο. Το πρόγραμμα «Ηλιος» προωθείται από τη Γερμανία σε χώρες με ηλιοφάνεια όπως η δική μας ή η Σαχάρα, για την ενεργειακή τροφοδοσία της από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, αφού το κλίμα της δεν προσφέρεται. Η Κρήτη επετέλεσε για μια επένδυσή του προγράμματος. Και αμέσως η επένδυσή πολεμήθηκε από ένα τοπικό συνονθύλευμα αριστερών και οικολόγων. Στην αντιιμπεριαλιστική αφίσα τους έχουν τη φωτογραφία του κ. Ράιχενμπαχ, στολισμένη με τη ρατσιστική φράση: «Ούτε μια σπιθαμή Κρήτης στο Γερμανό». Είναι οι ίδιοι «οικολόγοι» που κατά τα λοιπά κόπτονται υπέρ της ενεργειακής απεξάρτησης από τα ρυπαρόνα ορυκτά καύσιμα.

Συμπέρασμα: η κρατική γραφειοκρατία και κάποια ελληνικής κοπής αριστερά έχουν τον ίδιο στόχο: καθήλωση της παραγωγής και της ανάπτυξης. Συμφέρει και τους δυο και μάλιστα για παρόμοιους λόγους.

WIKILEAKS: ΤΖΟΥΛΙΑΝ ΑΣΑΝΣ, Ο ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ

Πριν από ένα χρόνο (Ιανουάριος 2011) στο άρθρο της Ν. Ανατολής: «WIKILEAKS: ΕΝΑ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ» είχαμε αναλύσει το πόσο υποβοηθητικές για τα σχέδια του Ρώσικου ιμπεριαλισμού ήταν οι στοχευμένες επιλεκτικές διαρροές αλλά και οι κατασκευασμένες και ψευδείς πληροφορίες, αυτής της δήθεν «διεθνούς μη κερδοσκοπικής οργάνωσης» και την πρακτική και αντισημιτική φύση της.

Γράφαμε τότε: «οι διαρροές δημοσιεύονται λίγες-λίγες και έχουν όλες τους έναν κοινό παρονομαστή ως προς τις συγκεκριμένες πολιτικές τους συνέπειες: παρουσιάζουν τις ανεξάρτητες από τη Ρωσία κυβερνήσεις του μουσουλμανικού κόσμου σαν αμερικανόδουλες και φίλες του Ισραήλ. Έτσι τις ξεφιλίζουν στα μάτια των λαών τους, που δουλεύονται στον αντισημιτισμό και στον αντιδραστικό τύπου ανπαμερικανισμό από τις ρωσόφιλες, αντιση-

μιτικές και αντιαμερικάνικες αντιπολιτεύσεις τους και από το ισλαμοφασιστικό τηλεοπτικό κανάλι Al Τζαζίρα του ρωσόφιλου Κατάρ. Το αποτέλεσμα λοιπόν αυτών των διαρροών είναι να εξοργίζονται οι μουσουλμανικοί λαοί και να ξεσηκώνονται από τα καλέσματα των ισλαμοφασιστών και σοσιαλφασιστών ενάντια στις αντιισλαμοφασιστικές κυβερνήσεις του αραβικού κόσμου. Θέλουμε δηλαδή να πούμε ότι, ενώ υπάρχουν στο Wikileaks διαρροές αρνητικές για κάθε κυβέρνηση του κόσμου, σπάνια και για τη Ρωσία, την Κίνα κτλ., μόνο οι αραβικές αντιισλαμοφασιστικές κυβερνήσεις τραυματίζονται πολιτικά και βαθιά από το περιεχόμενο τους».

Όλες αυτές οι διαρροές έγιναν προς το διαχειριστή του Wikileaks Τζούλιαν Ασάνζ, που είναι ένας αντιδυτικός τροτσκιστής, από μία πρωταρχική πηγή, που δεν ήταν άλλη από το υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ. Αλλά όχι τυχαία αυτό έχει πολιτικό προοίτιο το ρω-

σόφιλη Χίλαρι Κλίντον, δηλαδή την ίδια που εγκαινίασε μαζί με τους ισλαμοφασίστες την πρόσφατη καμπάνια ενάντια στα πιο ειρηνόφιλα καθεστώτα της Μέσης Ανατολής, τα οποία οι διαρροές του Wikileaks είχαν λίγο προηγούμενα υπονομεύσει καίρια από πολιτική άποψη, προετοιμάζοντας το έδαφος για τις εξεγέρσεις και τα πραξικοπήματα που ακολούθησαν στην Τυνησία και την Αίγυπτο και στα οποία τον πιο προβοκατόρικο ρόλο έπαιξε η Κλίντον. Ορισμένοι πολιτικοί ηγέτες κατηγορούν την ίδια την Κλίντον ως υπεύθυνη για το σπάσιμο του απορρήτου μέσα στο υπουργείο της. Πραγματικά, μόνο δυνάμεις πανίσχυρες, επιθετικές και φιλοπόλεμες, όπως είναι οι δυνάμεις του ρωσοκινεζικού άξονα, θα είχαν συμφέρον να φέρουν στη δημοσιότητα τόσο ευαίσθητα στοιχεία από την εσωτερική ζωή της καρδιάς της αμερικανικής αντίπλης υπερδύναμης. Δεν είναι καθόλου τυχαία η ανοιχτή υποστήριξη που χαίρει η ορ-

γάνωση αυτή από κυβερνήσεις φιλικές προς τον ρωσοκινεζικό άξονα, όπως είναι η βραζιλιάνικη και η βενεζουελιάνικη. Επίσης δεν είναι καθόλου τυχαίο το κάλεσμα του ρώσου προέδρου Μεντβέντεφ προς τις μη κυβερνητικές οργανώσεις να τιμήσουν τον Ασάνζ με το βραβείο Νόμπελ (Γκάρντιαν, 9/12).

Το WIKILEAKS χρησιμοποιήθηκε στην πράξη ως το βασικό εργαλείο για την ενημέρωση και συγκρότηση των ισλαμοφασιστών σε όλες τις αραβικές ισλαμοφασιστικές επαναστάσεις. Η επιβεβαίωση των εκτιμήσεών μας έρχεται από το BBC. Μόλις πριν λίγες μέρες στις 25/1/2012 στην ιστοσελίδα του BBC αποκαλύφθηκε ότι ο Τζούλιαν Ασάνζ θα έχει πλέον δική του εκπομπή στο κρατικό κανάλι Russian Today της Ρωσίας (<http://www.bbc.co.uk/news/world-europe-16716904>). Στην χώρα που δολοφονούνται δημοσιογράφοι και ακτιβιστές που αποκαλύπτουν τις βρωμιές του καθεστώτος, όπως ο Λιπβίνκο, και η Πολιτόφσκαγια. Ο Ασάνζ, στην υπηρεσία αυτού του καθεστώτος θα συνεχίσει την "μάχη" ενάντια στην πολιτική καταπίεση, για έναν "δίκαιο κόσμο". Άξιος ο μισθός του πράκτορα.

Το συνεχιζόμενο ελλειμματικό Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών

Το βασικό αίτιο της χρεοκοπίας που κρύβουν απο το λαό

Μια οικονομία που εμφανίζει ελλειμματικό Ι.Τ.Σ σημαίνει ότι κατανάλωσε προϊόντα και υπηρεσίες που εισήγαγε από το εξωτερικό, που επομένως δεν παρήγαγε και άρα το ΙΤΣ συνιστά τις δανειακές ανάγκες της χώρας που καλύπτονται από το εξωτερικό. Το έλλειμμα στο Ι.Τ.Σ εμφανίζεται ως εξωτερικό χρέος της οικονομίας - κρατικό και ιδιωτικό - που καθορίζει τη διεθνή θέση της οικονομίας, καλύπτεται αναγκαστικά με δάνεια του κράτους και του ιδιωτικού τομέα και με συμμετοχές των ξένων στις ελληνικές επιχειρήσεις που καταναλώνουν τα εισαγόμενα εμπορεύματα και υπηρεσίες.

Το Ι.Τ.Σ της χώρας μας είναι επί δεκαετίες καταστροφικά ελλειμματικό, σε τέτοιο βαθμό, που κάθε χρόνο προσθέτει νέες υπερβολικά υψηλές δανειακές ανάγκες στο κράτος και στους ιδιώτες με αποτέλεσμα δίπλα στο παραγωγικό κενό το κρατικό χρέος να διογκώνεται επί δεκαετίες, να μην μπορεί από ένα σημείο και πέρα να εξυπηρετηθεί, μέχρι που το κράτος χρεοκόπησε εξαιτίας της συσσώρευσης των χρεών παρασύροντας μαζί του μια αναιμική σαμποταρισμένη παραγωγή και όλη τη χώρα. Τον Αύγουστο του 2002 δείξαμε, για πρώτη φορά στο άρθρο που αναρτάται στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ «Το βιομηχανικό σαμποτάζ οδηγεί στη χρεοκοπία», την πορεία της χώρας προς τη χρεοκοπία εξαιτίας των υψηλών ελλειμμάτων που στο μεγαλύτερο ποσοστό τους διαμορφώνονται από το πελώριο εμπορικό έλλειμμα. Ένα διαρκές βιομηχανικό στην ουσία έλλειμμα που καμιά ευρωπαϊκή οικονομία δεν παρουσιάζει σε τέτοιο καταστροφικό βαθμό και με τόση χρονική διάρκεια. Στο site της ΟΑΚΚΕ είναι αναρτημένα σε ειδικό χώρο τα βασικά άρθρα της Ν. Ανατολής που αναλύουν από τότε την πορεία της χρεοκοπίας.

Το παραγωγικό κενό δεν είναι αποτέλεσμα μιας στιγμιαίας αμέλειας, είναι εγκατεστημένο επί δεκαετίες, είναι ιστορικό φαινόμενο, και οφείλεται στο επί δεκαετίες οργανωμένο σαμποτάζ της παραγωγής από τους γκαουλάιτερ της νεοτσαρικής Ρωσίας: το ψευτοΚΚΕ, τον ΣΥΝ καθώς και από τους πρωθυπουργούς των Παπανδρέου Α και Γ, Σημίτη και Καραμανλή τον Β. Για να καλύψουν τα εγκλήματα τους δείχνουν τώρα τελευταία ως υπεύθυνη για τη χρεοκοπία το μνημόνιο την ΕΕ και το κεφάλαιο. Αντί δηλαδή να παραδέχονται ότι η χρεοκοπία οδήγησε τη χώρα στο μνημόνιο και στη λιτότητα λένε ότι το μνημόνιο και η λιτότητα έφεραν τη χρεοκοπία. Η αλήθεια είναι ότι μέσα στη χρεοκοπία και στη λιτότητα οι ίδιοι συνεχίζουν το παραγωγικό σαμποτάζ που μας χρεοκόπησε χρησιμοποιώντας προς το συμφέρον τους επιλεκτικά και το μνημόνιο, και κρατούν έτσι στα ύψη το έλλειμμα του Ι.Τ.Σ, καθώς και το εμπορικό έλλειμμα, για να δημιουργούν νέα ελλείμματα και να σω-

Το ελλειμματικό Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών ως το άθροισμα του εμπορικού ισοζυγίου, του ισοζυγίου των υπηρεσιών, των εισοδημάτων και των μεταβιβάσεων από την ΕΕ είναι το ισοζύγιο των συναλλαγών της χώρας με το εξωτερικό. Στο ΙΤΣ δεν συμπεριλαμβάνονται οι λογαριασμοί κεφαλαίου που περιλαμβάνουν τις αγορές και πωλήσεις περιουσιών. Έτσι μια οικονομία που έχει περίσσειμα στις συναλλαγές της με το εξωτερικό, που το Ι.Τ.Σ της είναι δηλαδή θετικό, επενδύει στο εξωτερικό το περίσσειμα, οπότε μιλάμε τότε για Καθαρή δανειοδότηση.

ρεούν νέα χρέη και να κρατούν τη χώρα στη χρεοκοπία. Αυτό το κάνουν για να την εξαρτάνε πολιτικοοικονομικά στη Ρωσία και την Κίνα αλλά και για να τη χρησιμοποιεί η πρώτη σαν εργαλείο εκβιασμού και χρεοκοπίας της ΕΕ, που θέλει να την αποσαθρώσει και να την υποδουλώσει ο ρώσικος σοσιαλ-μπεριαλισμός στην πορεία του για παγκόσμια κυριαρχία.

Το 2010, σαν παράδειγμα πρώτη χρονιά της ακήρυκτης χρεοκοπίας, το εμπορικό έλλειμμα ήταν -28 περίπου δις και το έλλειμμα του ΙΤΣ (ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών) -23 περίπου δις. Αυτό το έλλειμμα των -23 δις αντιστοιχεί κατευθείαν σε δανειακές ανάγκες του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα 23 περίπου δις, σε δανειακές ανάγκες δηλαδή που γεννήθηκαν μόνο το 2010 και πριν ακόμα πατώσουν μισθοί, συντάξεις οπότε και δουλειές από τη μείωση της εσωτερικής κατανάλωσης. Τους έντεκα πρώτους μήνες του 2011, σύμφωνα με τα στοιχεία της τράπεζας της Ελλάδας, το έλλειμμα στο Ι.Τ.Σ ήταν 18,9 δις ευρώ. **Αυτό το έλλειμμα και αυτές οι νέες δανειακές ανάγκες θα μπορούσαν να είναι εξαιρετικά μειωμένες, μπορεί και μηδενικές, αν το καθεστώς επέτρεπε να πραγματοποιηθούν μόνο τα δεκάδες δις επενδύσεων που απαγόρευσε τα τρία τελευταία χρόνια.** Οι σαμποταριστές τσακίζουν την οικονομία και γδέρνουν με ευχαρίστηση το λαό αφού για κάθε νέα φορολογία και για κάθε νέα περικοπή μισθού δείχνουν ως υπεύθυνη την ΕΕ και την τρόικα. **Μια δουλειά εύκολη για το καθεστώς αφού η ΕΕ από την αστική και φιλοσοσιαλμπεριαλιστική φύση της δεν μπορεί να αναλύσει την ελληνική οικονομία και την ελληνική πολιτική και να ανακαλύψει το σαμποτάζ και από την άλλη δεν μπορεί να διανοηθεί ότι οι κυβερνήτες μιας χώρας μπορούν να προδίδουν τόσο ωμά τη χώρα τους.**

Οι σαμποταριστές τώρα δα μέσα σε τρία χρόνια χρεοκοπίας, με τσακισμένα τα μεροκάματα και τον εφεδρικό στρατό να ξεπερνάει κατά πολύ το ένα εκατομμύριο, δεν επιτρέπουν καμιά συγκέντρωση και ένωση του κεφαλαίου με την εργασία, δεν επιτρέπουν καμιά επένδυση. Με αυτούς τους μισθούς πείνας οι επενδυτές θα έπρεπε να είναι στην ουρά και όμως δεν αφήνουν από το 2009

δευτερογενή τομέα και στον τουρισμό.

Γι αυτό το λόγο ακόμα και τώρα και αρκετά ανώδυνα για το λαό η χώρα και ο λαός και τα μεροκάματα μπορούν να σωθούν και το χρέος μπορεί να αρχίσει να μειώνεται αρκεί να φύγουν από τη μέση οι σαμποταριστές. **Δεν υπάρχει στην πραγματικότητα ουσιαστικό πρόβλημα για ένα σχέδιο παραγωγικής ανάπτυξης στην Ελλάδα. Υπάρχει πολιτικό πρόβλημα.** Η Ελλάδα χρειάζεται μια πολιτική λαϊκή επανάσταση επειδή η σαπίλα έχει προχωρήσει βαθιά μέσα στην ντόπια και στην φιλοδυτική εκσυγχρονιστική αστική τάξη η οποία είναι δεσμευμένη από το κράτος των σαμποταριστών και η οποία από ελληνική παράδοση έχει μάθει να μην αντιστέκεται στον ισχυρό μπεριαλισμό κάθε φάσης.

Το έλλειμμα του Ισοζυγίου Τρεχουσών Συναλλαγών δημιουργεί το χρέος

Από την έκδοση της ΕΕ European Economic Forecast - autumn 2009 σελ. 222 πήραμε ενδεικτικά μερικές χώρες για να συγκρίνουμε το Ι.Τ.Σ τους σαν % ποσοστό του ΑΕΠ με τις ΚΔΑ (Καθαρές Δανειακές τους Ανάγκες) (-) επίσης σαν % ποσοστό του ΑΕΠ. Βλέπουμε στον παρακάτω πίνακα ότι το ύψος των ετήσιων δανειακών αναγκών καθορίζεται άμεσα από το ελλειμματικό Ι.Τ.Σ (Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών). Οι χώρες με θετικό Ι.Τ.Σ δανείζουν στο εξωτερικό το περίσσειμα ΚΔΑ (+). Αυτός ο πίνακας απαντά στη σοσιαλφασιστική καθεστωτική προπαγάνδα, για το πώς πραγματικά γεννιούνται και συσσωρεύονται τα χρέη, καθώς και στις ιδεοληψίες εκκείνων των ντόπιων φιλελεύθερων που σκέφτονται σαν απλοί ραντιέ-ρηδες και την κρατική χρεοκοπία την αναγάγουν σε μια απλή αφαίρεση κρατικών εσόδων μείον έξοδα.

Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών και Καθαρή Δανειοδότηση (-) ή Καθαρές Δανειακές Ανάγκες (-) του έθνους ως ποσοστό % του ΑΕΠ

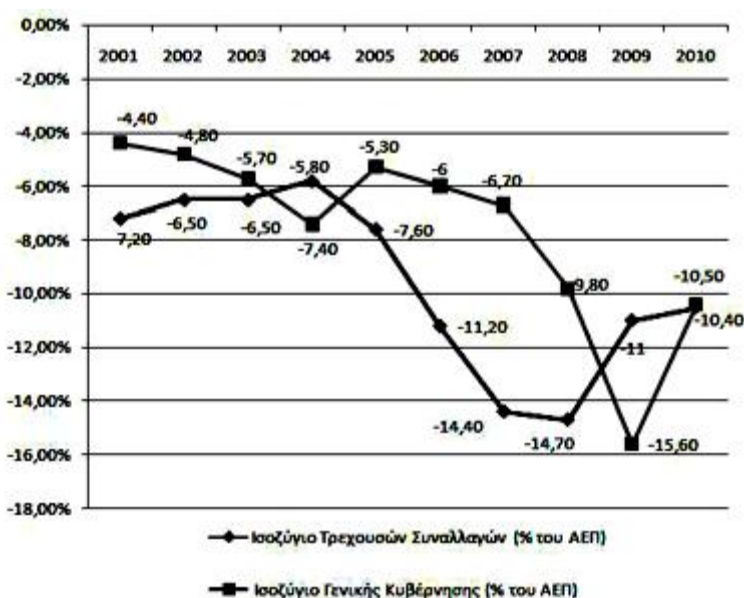
		Μέσος όρος 5 ετών						
		1992-96	1997-01	2002-06	2005	2006	2007	2008
Ελλάδα	ΙΤΣ	-0,5	-6,7	-11,8	-11,0	-12,8	-14,7	-13,8
	ΚΔΑ	-	-5,0	-10,3	-9,7	-10,5	-12,5	-12,4
Ιρλανδία	ΙΤΣ	2,5	0,5	-1,4	-3,3	-4,1	-5,3	-5,1
	ΚΔΑ	3,7	1,4	-1,2	-3,2	-4,0	-5,3	-5,1
Ισπανία	ΙΤΣ	-1,4	-2,4	-6,0	-7,5	-9,0	-10,0	-9,5
	ΚΔΑ	-0,7	-1,4	-5,1	-6,5	-8,4	-9,6	-9,1
Πορτογαλία	ΙΤΣ	-5,4	-8,7	-8,6	-9,8	-10,4	-9,8	-12,1
	ΚΔΑ	-2,7	-6,4	-6,9	-8,3	-9,3	-8,5	-10,3
Γερμανία	ΙΤΣ	-1,1	-0,8	4,2	5,2	6,6	7,9	6,6
	ΚΔΑ	-1,1	-0,7	4,2	5,2	6,6	7,9	6,6
Αυστρία	ΙΤΣ	-2,5	-1,4	2,4	2,2	3,0	3,4	3,6
	ΚΔΑ	-2,6	-1,5	2,2	2,1	2,7	3,3	3,6
Ολλανδία	ΙΤΣ	4,6	4,8	7,5	7,5	9,0	8,5	4,2
	ΚΔΑ	4,2	4,6	7,2	7,1	8,7	8,1	3,9
Σλοβενία	ΙΤΣ	2,5	-1,8	-1,4	-1,8	-2,4	-4,5	-6,1
	ΚΔΑ	2,4	-1,7	-1,8	-2,1	-2,8	-4,6	-6,0
Σουηδία	ΙΤΣ	1,3	4,6	6,7	6,1	8,5	9,0	8,3
	ΚΔΑ	0,9	4,3	6,6	6,2	7,9	8,9	8,1

συνέχεια από τη σελ. 17

Οι σοσιαλφασίστες λένε ότι όλα αυτά τα χρέη προκύπτουν στο βάθος από την εκμετάλλευση των μισθωτών και την κλοπή του δημόσιου πλούτου από τους μονοπωλιστές και από τους απατεώνες αστούς. Αλλά όλους τους λαούς και τις χώρες τις εκμεταλλεύονται τα μονοπώλια και οι απατεώνες αστοί αλλά μόνο η χώρα μας έχει αυτό το πελώριο και συνεχές ελλειμματικό Ι.Τ.Σ που την έκτασή του δεν την καθορίζει κανένα μονοπώλιο με την εκμεταλλευτική λειτουργία του, καμιά τρόικα και κανένα κλεπτοκρατικό κεφάλαιο, παρά μόνο η πολιτική, το παραγωγικό σαμποτάζ. Το έχουμε ξαναπεί ότι παντού οι κλεπτοκράτες επενδύουν ένα μεγάλο μέρος από τα κλεμμένα τους μέσα στη χώρα για να αποσπάσουν υπεραξία. Μόνο εδώ τα κάνουν ατομική τους κατανάλωση ή τα πάνε για ασφάλεια σε ισχυρές χώρες στο εξωτερικό παίρνοντας τόκους που είναι πάντα πολύ μικρότεροι από κάθε παραγωγική επένδυση στη χώρα μας. Ποιος σε αυτή τη χώρα άκουσε ποτέ οποιαδήποτε πολιτική ηγεσία να υποστηρίξει την οποιαδήποτε σημαντική επένδυση την οποιαδήποτε βιομηχανική επένδυση εκτός από τις ανατολικές;

Οι δύο παρακάτω γραφικές παραστάσεις στους ίδιους άξονες, είναι φτιαγμένες από εμάς, με στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ από την έκδοση «Ελληνική Οικονομία». Η μία γραφική παράσταση είναι του Ι.Τ.Σ (Ισοζυγίου Τρεχουσών Συναλλαγών), και η άλλη το συνολικό ελλειμματικό Ισοζύγιο της Γενικής Κυβέρνησης που αντιστοιχεί σε δανειακές ανάγκες της κυβέρνησης. Να σημειωθεί ότι ένα μέρος των ελλειμμάτων της οικονομίας που παριστάνονται στη γραφική παράσταση ως έλλειμμα του Ι.Τ.Σ εμφανίζονται στο ετήσιο έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης.

Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών και Ισοζύγιο Γενικής Κυβέρνησης ως % του ΑΕΠ

Συγκρίνοντας τις δύο γραφικές παραστάσεις βλέπουμε ότι η γραφική παράσταση του ετήσιου ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης εξαρτάται κατά μέσο όρο ισχυρά από τις μεταβολές του ΙΤΣ. Ειδικά αυτή η εξάρτηση γίνεται πολύ στενή και πιο φανερή την πενταετία

2005-2010 όπου η κάθοδος της καμπύλης του Ι.Τ.Σ, που παριστάνει την αύξηση των ελλειμμάτων και των δανειακών αναγκών, παρακολουθείται με την κάθοδο της καμπύλης του Ισοζυγίου της Γενικής Κυβέρνησης και η άνοδος μέχρι το 2010 με αντίστοιχη άνοδο. Το φαινόμενο αυτό της έντονης αλληλεξάρτησης των δύο ελλειμμάτων είναι γνωστό στην οικονομολογία ως τα δίδυμα ελλείμματα του Ι.Τ.Σ και των ελλειμμάτων της Γενικής Κυβέρνησης. Είναι ο βασικός νόμος συσσώρευσης κρατικών χρεών στη χώρα μας. Αυτό δεν συμβαίνει σε όλες τις χώρες που έχουν ελλείμματα. Αυτά τα δίδυμα ελλείμματα οφείλονται στην με ορισμένη αναλογία μείωση των επενδύσεων και της ιδιωτικής αποταμίευσης και το μέγεθός τους στο τεράστιο παραγωγικό έλλειμμα που αντανακλάται εξολοκλήρου στο Ι.Τ.Σ και που συμμετέχει σε υψηλό ποσοστό στη διαμόρφωση του κρατικού ελλείμματος, δίπλα στα κρατικά έξοδα για τα ταμεία τις ΔΕΚΟ κλπ. Φυσικά τα κρατικά ελλείμματα οφείλονται και στη σπατάλη, στη γραφειοκρατία και στην κλεψιά. Δίδυμα ελλείμματα όμως κλεψιάς και ελλειμμάτων της Γενικής Κυβέρνησης δεν υπάρχουν στην οικονομολογία. Ούτε και δίδυμα ελλείμματα γραφειοκρατίας και ελλειμμάτων γενικής κυβέρνησης. Κανείς μελετητής δεν εμφάνισε ποτέ τέτοια στοιχεία. Αυτές είναι οι δευτερεύουσες πλευρές της δημιουργίας ελλειμμάτων, μέσα στις οποίες φωλιάζει επίσης το παραγωγικό σαμποτάζ, και που βολεύει το καθεστώς να αναδεικνύονται σε κύριες, για να κρύβει τις πραγματικές κύριες αιτίες της συσσώρευσης των χρεών, της χρεοκοπίας και της καταστροφής του λαού και τελικά τους υπεύθυνους προδότες σαμπο-

ταριστές της παραγωγής που χρεοκόπησαν τη χώρα. Και αυτή τη συγκάλυψη την περνάνε στο λαό αντικειμενικά οι φιλελεύθεροι που ως ειδικοί στην απομύζηση υπεραξίας είναι και αναγνωρίζονται από το λαό και ως ειδικοί της πολιτικής οικονομίας. Ελάχιστοι βέβαια το κάνουν συνειδητά αφού η πλειοψηφία τους δεν θέλει να συγκρούεται και θέλει να τα έχει καλά με το φαινοκίνητο καθεστώς, πιστεύοντας ότι έτσι θα διασωθούν.

Ο πυρήνας του ελλειμματικού

Ι.Τ.Σ είναι το εμπορικό έλλειμμα

Από τον παρακάτω πίνακα (από στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος και των κρατικών προϋπολογισμών) βλέπουμε ότι το κέντρο της χρεοκοπίας είναι το πελώριο εμπορικό έλλειμμα κάθε χρονιάς από το 1999-2000 συνεισφέρουν στο σχηματισμό των -214 δις του Ι.Τ.Σ σε πολύ μεγαλύτερο ποσοστό από το περίσσειμα των 153 δις των υπηρεσιών, από το έλλειμμα των -64 δις των εισοδημάτων και από το περίσσειμα των 35 δις των μεταβιβάσεων της ΕΕ.

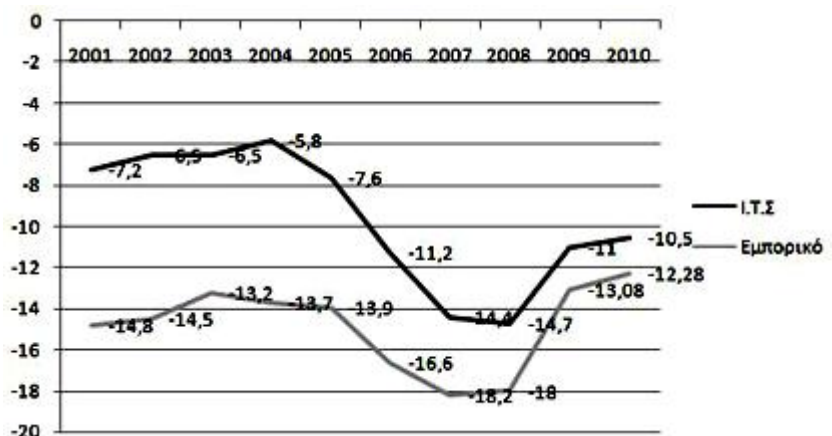
Το εμπορικό έλλειμμα είναι κυρίως το βιομηχανικό έλλειμμα αφού το αρνητικό ετήσιο ισοζύγιο με το εξωτερικό της αγροτικής παραγωγής δεν ξεπερνά γενικά τα δύο δις. Γι' αυτό και η βιομηχανία είναι ο βασικός στόχος του παραγωγικού σαμποτάζ του σοσιαλισμού και των άλλων προδοτών.

Άθροισμα ισοζυγίων 1999-2010 σε δις ευρώ και σε τρέχουσες τιμές

Ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών	Εμπορικό	Υπηρεσιών	Εισοδημάτων	Μεταβιβάσεων
Άθροισμα -214	-338	153	-64	35

Οι δύο παρακάτω γραφικές παραστάσεις -στους ίδιους άξονες- παριστάνουν τις μεταβολές του εμπορικού ισοζυγίου- η κάτω- και του Ι.Τ.Σ η πάνω ως % ποσοστό του ΑΕΠ. Είναι καθαρό, από τη σύγκριση των δύο καμπυλών, ότι η καμπύλη του Ι.Τ.Σ παρακολουθεί στενά τις μεταβολές της καμπύλης του εμπορικού ισοζυγίου. Και αυτό γιατί το Ι.Τ.Σ σχηματίζεται στο μεγαλύτερο του ποσοστό από τη συμβολή του ελλειμματικού εμπορικού ισοζυγίου.

Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών και Εμπορικό Ισοζύγιο ως % ποσοστό του ΑΕΠ

Το συμπέρασμα είναι ότι το βασικό αίτιο της χρεοκοπίας της χώρας είναι το διαρκές και εξαιρετικά ελλειμματικό Ι.Τ.Σ που στον πυρήνα του βρίσκεται η μοναδική στην ΕΕ ελλειμματική βιομηχανική παραγωγή.

Κάθε οικονομική πολιτική που δεν βάζει στην ημερήσια διάταξη την μετατροπή του Ι.Τ.Σ σε περίσσειμα και επομένως και την αλματώδη βιομηχανική ανάπτυξη, τον μηδενισμό του εμπορικού ελλείμματος (συμπεριλαμβανομένου και του αγροτικού ελλείμματος) και το πε-

ρίσσειμα μέσα σε ελάχιστο χρόνο, εξαπατά το λαό και το έθνος και έχει στόχο τη διατήρηση του χρεοκόπου κύκλου της οικονομίας της ίδιας της χρεοκοπίας και της καταστροφής. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Η ζωή κάθε έθνους δεν αναπαράγεται πάντα με δανεικά γιατί τα δανεικά κάποτε πληρώνονται. Σαμαράς και Τσίπρας, που προωθούν ανοιχτά το ξεπούλημα της χώρας στο ρώσικο σοσιαλิมπεριαλισμό, μαζί με τον Κουβέλη, μεταμφιεσμένοι σε κενυσιανούς πετούν πότε-πότε μερικές λεξούλες για επενδύσεις με το δανεικό ή τζάμπα χρήμα της ΕΕ. Με αυτό το χρήμα, που λένε ότι θέλουν να συγκεντρώσουν, το οποίο μαζί με τους απείραχτους μισθούς και συντάξεις που πάλι θέλουν να τους εξασφαλίζει η ΕΕ, η κατανάλωση λένε θα συνεχιστεί ακμαία και έτσι η οικο-

νομία θα έρθει στα ίσα της, στην προηγούμενη κατάσταση, δηλαδή στον προηγούμενο ελλειμματικό χρεοκόπο κύκλο της. Βέβαια μέχρι το 2009 αυτός ο κύκλος υποστηρίζονταν με δανεικά τώρα όμως που οι δανειστές ζητούν τα δανεικά πίσω, αν και συνεχίζουν να δανείζουν τη χώρα, δεν μπορεί να συνεχίζεται η ίδια κατάσταση. Όμως στο ζήτημα της οικονομικής πολιτικής των κομμάτων έχουμε ήδη απαντήσει και θα απαντήσουμε α-

κόμα πιο αναλυτικά σε επόμενα άρθρα μας. Η αλήθεια για την οικονομία πρέπει να γίνει υπόθεση όλων των δημοκρατών που πρέπει να

ενωθούν σε ένα πατριωτικό και δημοκρατικό μέτωπο για να ανατρέψουμε τους ρωσόδουλους σαμποταριστές που είναι ταυτόχρονα και τραμπούκοι, για να υπερασπίσουμε το λαό με την καθοδήγηση της εργατικής τάξης, που στην πλάτη της πέφτει το βάρος της βιομηχανικής παραγωγικής συγκρότησης και της δημοκρατικής ανασυγκρότησης της χώρας.

Στατιστικά στοιχεία του ελλείμματος του Ι.Τ.Σ και δανειακές

Η περίπτωση κάποιου ουρανοκατέβατου Θ. Τζήμερου

Μέσα στον ορμαγδό νέων κομμάτων που, με ελάχιστες εξαιρέσεις, ανήκουν στο φαιοκόκκινο χώρο, εμφανίστηκε στην πολιτική σκηνή λίγους μήνες πριν τις εκλογές και ένα κόμμα που ονομάζεται «Δημιουργία Ξανά» με επικεφαλής κάποιον Θάνο Τζήμερο. Αυτός παρουσιάζει προς τα έξω ένα φιλοευρωπαϊκό, αναπτυξιακό και οικονομικά φιλελεύθερο προφίλ και πολλοί προοδευτικοί άνθρωποι το περνάνε για αληθινό. Η πραγματική του φυσιογνωμία είναι η αντίθετη από αυτήν που εμφανίζει. Ασχολούμαστε από τώρα μαζί του όχι τόσο λόγω της πολιτικής του διπροσωπίας όσο γιατί αυτός ο εντελής άγνωστος ως χθες άνθρωπος έχει αποκτήσει ξαφνικά μια πρωτοφανή για κόμμα λίγων μηνών προβολή από τα μαζικότερα ΜΜΕ του καθεστώτος, αυτά που όταν πάρουν γραμμή από πάνω μπορούν να κρύψουν ακόμα και την πτώση γιγαντιαίου μετεωρίτη στην Ομόνοια. Μάλιστα μετά από μια συνέντευξη του στην τηλεόραση του ΜΕΓΑ και αμέσως μετά στον ΣΚΑΙ, ο Άρης Πορτοσάλτε, διευθυντής του ραδιοφωνικού σταθμού Σκάι, έφτασε να τον προτείνει στο μπλογκ του και για μελλοντικό πρωθυπουργό της χώρας.

Όντας έμπειρος και από όσο μαθαίνουμε πετυχημένος διαφημιστής ο Θ. Τζ. ξέρει να προβάλει εξαιρετικά τα δημοφιλή σημεία της πολιτικής του και να κρύβει τα αδύνατα ή έστω τα αμφιλεγόμενα. Τα ισχυρά σημεία τα προβάλλει στις ομιλίες του και τα αδύνατα, που αποκαλύπτουν όμως τη βαθιά του ιδεολογική φυσιογνωμία, τα έχει χωμένα εδώ και εκεί στο πληκτικό για τους πολλούς και μακρόσυρτο κείμενο θέσεων που είναι δημοσιευμένο στην ιστοσελίδα του κόμματος.

Στη βάση των λίγων ανοιχτών ομιλιών του βρίσκεται η εξαιρετικά γλαφυρή και με ακρίβεια διατυπωμένη κριτική του διεφθαρμένου, σπάταλου, παρασιτικού, αντιπαραγωγικού και αναξιοκρατικού-ρουσφετολογικού χαρακτήρα της κρατικής γραφειοκρατικής μηχανής. Σαν πηγή και κορωνίδα όλων αυτών των κακών ο Θ.Τζ. θεωρεί το συνολικά σάπιο πολιτικό κόσμο, ιδιαίτερα εκείνων των δύο κυβερνητικών κομμάτων, και θέλει ουσιαστικά την εξαφάνισή του. Αυτόν τον κόσμο ο Τζήμερος τον αντιπαραβάλλει διαρκώς στους λόγους του με την καταπιεσμένη και παραμελημένη υπέροχη δημιουργικότητα των μικρομεσαίων επιχειρηματιών της ικανότατης «φυλής μας» τους οποίους εκθειάζει ασταμάτητα. Η πολιτική λύση που ουσιαστικά προτείνει ο Τζήμερος είναι οι εξαπατημένοι και παραμερισμένοι από το διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα και τα μεγάλα συμφέροντα μικρομεσαίοι, μικροαστοί και αστοί- που ως τώρα ήταν ουσιαστικά εκτός πολιτικής - να ξεσηκωθούν και να μπουν στο πολιτικό προσκήνιο και τελικά να φέρουν στην κυβέρνηση το κόμμα τους τη «Δημιουργία Ξανά». Αλλά βέβαια δεν τους καλεί να κυβερνήσουν οι ίδιοι φέρνοντας τα πάνω κάτω στο κράτος όπως γίνεται σε μια επανάσταση. Όχι. Απλά η νέα διακυβέρνηση θα καθαρίσει το κράτος αναθέτοντας τη διοίκηση του σε 2000 έντιμους και ικανούς λειτουργούς του που δεν έχουν καμιά σχέση με το παλιό καθεστώς, δηλαδή θα αναθέσουν οι μικροαστοί τη διακυβέρνηση σε μια γραφειοκρατική γραφειοκρατία. Για να γοητεύσει αυτά τα στρώματα και να μην τα ανησυχήσει ότι θέλει ο ίδιος να πάρει την εξουσία για λογαριασμό τους και μετά να τα παραμερίσει, όπως συμβαίνει συνήθως με τους αρχηγούς ανάλωτων μικροαστικών ρευμάτων, εμφανίζεται σαν ένας από αυτούς, ίσως μεταξύ ίσων που στήνουν οι ίδιοι το κόμμα τους, που οι ίδιοι συνδιαμορφώνουν την πλατφόρμα του, και οι ίδιοι το κάνουν δυνατό. Έτσι μετατρέπεται σε απόλυτο προτέρημά του το γεγονός ότι είναι νέος στην πολιτική και άγνωστος όπως εκείνοι, άφθαρτος όπως εκείνοι, φαινομενικά ασήμαντος όπως εκείνοι. Βεβαίως όσοι ξέρουν από πολιτική θα ήταν πολύ δύσπιστοι για να αναγνωρίσουν σαν ηγέτη τους και ηγέτη της χώρας έναν άνθρωπο γύρω στα 50 που παρακολουθούσε επί 30 τουλάχιστον χρόνια την αποσύνθεση της χώρας του και είτε δεν καταλάβαινε ότι επερχόταν η καταστροφή της είτε, αν το καταλάβαινε, δεν έκανε τίποτα για να συσπειρώσει έγκαιρα τους συμπολίτες του και να την αποτρέψει. Περιέμενε μόνο να έρθει αυτή η καταστροφή για να κάνει σε αυτές το σωτήριο κάλεσμα του.

Αυτές είναι όμως απλές «αντιφασούλες» μπροστά στο γεγονός ότι μόλις έκανε αυτό το κάλεσμα και μόλις μάζεψε κανά δυο εκατοντάδες από τα εκατομμύρια των μικρομεσαίων οι ναυαρχίδες των ΜΜΕ, δηλαδή η ιδεολογική και πολιτική καρδιά του παλιού σάπιου

καθεστώτος, δηλαδή οι διαμορφωτές της πολιτικής συνείδησης των μαζών τον αγκάλιασαν και ανέλαβαν να κάνουν κατ' αρχήν γνωστό το μήνυμά του και ταυτόχρονα να του δώσουν το πολιτικό κύρος που σε κανέναν αληθινό εχθρό του συστήματος δεν θα έδιναν. Αντίθετα αν μιλούσαν ποτέ πλατεία για έναν τέτοιο θα του έδιναν μόνο χλεύη και συκοφαντίες.

Εκεί που αποκαλύπτεται ότι δεν υπάρχει τίποτα από δημοκρατική συνδιαμόρφωση είναι ότι ο Θ. Τζ. πετάει σε μια πρώτη μικρή συσπείρωση οπαδών μια πλατφόρμα που δεν την κοινοποιεί πλατεία προς τα έξω για να συζητηθεί πρώτα σε όσους ανταποκριθούν στο πρώτο κάλεσμα του αρχηγού και μετά να πάει με τα πρώτα μέλη σε ένα συνέδριο και να την αποφασίσουν, αλλά την κοινοποιεί λέγοντας ότι είναι υπό διαμόρφωση. Με αυτόν τον τρόπο όποιος διαφωνεί ακόμα και σε βασικά σημεία της μπορεί να μπει μέσα στο κόμμα και αφού το μεγαλώσει και αφού έτσι δυναμώσει το ρεύμα του αρχηγού ο ίδιος θα μείνει μειοψηφία και θα εξοστρακιστεί.

Αλλά υπάρχουν σημεία πλατφόρμας σε ένα δημοκρατικό κόμμα που δεν μπαίνουν σε ψηφοφορία, σημεία που αφορούν στοιχειώδη δημοκρατικά πολιτικά δικαιώματα. Αυτά μόνο μεγάλοι φασίστες και φασιστικά κόμματα τολμάνε να τα γράφουν στα καταστατικά τους και που ακόμα και αν τα διαγράψουν κάτω από την καταγραφή πρέπει για πάντα και αυτά τα ίδια και οι εμπνευστές τους να καταδικάζονται. Τέτοιες θέσεις έχει το κόμμα του Τζήμερου και αυτές δείχνουν ότι ο ουρανοκατέβατος τρόπος με τον οποίο εμφανίζεται δεν είναι απλά μικροαστικός δημαγωγικός, ούτε καν ακροδεξιός αλλά φασιστικός και έτσι εξηγείται το αγκάλιασμα του από το βαθύ καθεστώς.

Η πιο ξεδιάντροπα φασιστική, η πιο ωμή και η πιο αποκαλυπτική από όλες τις προγραμματικές θέσεις που θέλει να επιβάλει αυτός ο ουρανοκατέβατος σωτήρας στην κοινωνία είναι η εξής: «Κάθε κομματική δραστηριότητα σε χώρους Εκπαίδευσης (να) απαγορεύεται. Είναι η μάστιγα και το όνειδος της Ανώτατης Εκπαίδευσής μας... Όποιοι μαθητής ή φοιτητής θέλει να ενταχθεί σε κόμμα, να πάει στην κομματική οργάνωση της γειτονιάς του. Μέσα στα πανεπιστήμια τα κόμματα δεν έχουν καμία δουλειά, δεν χρησιμεύουν στην ελεύθερη διακίνηση της σκέψης, αλλά στον εγκλεισμό και στην περιχαράκωσή της πίσω από κομματικά κινκλιδώματα». Ο Θ. Τζήμερος πιάνεται από την απέχθεια του λαού στους τραμπουκισμούς των καθεστωτικών κομματικών στρατών στα πανεπιστήμια και αντί να τους καταγγείλει θέλει να απαγορεύσει γενικά την κομματική ζύμωση και δράση οπότε ουσιαστικά την πολιτική και τα κόμματα μέσα στο πανεπιστήμιο. Αυτό ούτε η χούντα δεν το έλεγε τόσο ωμά. Μα τα πανεπιστήμια, είναι ο κατ'εξοχήν μαζικός χώρος πολιτικής ζύμωσης όχι μόνο των φοιτητών αλλά όλου του λαού. Όποιο δεν θέλει τα κόμματα στα Πανεπιστήμια δεν τα θέλει ούτε στα συνδικάτα, και τελικά ούτε στην κοινωνία γενικά. Αν κάποιος πετύχει να τα καταργήσει στα Πανεπιστήμια θα τα καταργήσει παντού. Βέβαια και οι σοσολφασίστες έχουν σήμερα καταργήσει την πραγματική δημοκρατία στα Πανεπιστήμια αλλά τουλάχιστον δεν το έχουν κάνει καταστατικά ούτε και καθολικά και ο μόνος τρόπος με τον οποίο θα νικηθεί ο φα-

σιμός τους είναι με το αίτημα της ελεύθερης πολιτικής ζύμωσης και δράσης όλων των κομμάτων με εξαίρεση μόνο των ανοιχτά ναζιστικών κομμάτων. Και λέμε με εξαίρεση αυτά γιατί μόνο αυτά αν παίρνανε την εξουσία θα επιβάλλανε την κατάργηση της κομματικής έκφρασης και δράσης μέσα στα Πανεπιστήμια. Ο Τζήμερος είναι χειρότερος απ' αυτούς γιατί απαιτεί την επίσημη κατάργηση όλων των κομμάτων στα πανεπιστήμια..

Το ότι αυτή η κατάργηση είναι η πρόθεσή του Θ.Τ για τα κόμματα γενικά φαίνεται κι από αλλού.

Γράφει πχ στο κεφάλαιο «Κόμματα» των θέσεων του κόμματος: <<Θεωρούμε **αδιανόητο** «να υπάρχει στην ελληνική Βουλή κόμμα που στο καταστατικό του αυτοπροσδιορίζεται (επί λέξει) ως: «επαναστατική οργάνωση εθελοντών ομοϊδεατών που αγωνίζεται για την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση της σοσιαλιστικής-κομμουνιστικής κοινωνίας... καθοδηγείται από την κοσμοθεωρία του μαρξισμού-λενινισμού και τον προλεταριακό διεθνισμό. Εμπνέεται από τη μεγάλη Οχτωβριανή Σοσιαλιστική Επανάσταση...». Αυτό δεν είναι αντίθεση ενός ακραίου φιλελεύθερου στον κομμουνισμό, ή η αντίθεση στον κομμουνισμό ενός αστοδημοκράτη ανατολικής χώρας στις οποίες έχει μπερδευτεί η επαναστατική δικτατορία των κομμουνιστών εργατών με τη φασιστική δικτατορία των ψευτοκομμουνιστών. Στην Ελλάδα δεν υπήρξε ποτέ κρατική ψευτοκομμουνιστική δικτατορία και γιαυτό δεν διατυπώθηκε ποτέ μια τέτοια απαίτηση από δημοκράτες. Εδώ πρόκειται για κλασική αντικομμουνιστική φασιστικού τύπου επίθεση σε κάθε πραγματικά επαναστατική αριστερά που την εκφράζουν άλλωστε το ίδιο έντονα η Χρυσή Αυγή, ο Στόχος κλπ αλλά και ένας τρόπος για τα ακροδεξιά κόμματα να μαζέψουν τους παλιούς φασίστες που έχουν αντίθεση σε κάθε σφυροδρέπανο και να τους βάλουν χωρίς τριβές στο ίδιο φιλορώσικο κανάλι στο οποίο ανήκει όπως θα δούμε παρακάτω και ο Τζήμερος. Είναι λοιπόν εντελώς φυσικό που ο Τζήμερος δεν θεωρεί καθόλου **αδιανόητο το πραγματικά αδιανόητο και μάλιστα σε διεθνές επίπεδο, δηλαδή το να μπουν οι χρυσαυγίτες υμνητές του Χίτλερ στη Βουλή**.

Αυτή η θέση δένει ωραιότατα με άλλες όπως είναι η απαγόρευση των πορειών στους δρόμους, με αντάλλαγμα να δίνονται πέντε λεπτά για να μιλάει όποιος από τους διαδηλωτές «έχει κάτι να πει» στην τηλεόραση. Δηλαδή ο Θ. Τζ. πιάνεται από τις επίσης φασιστικές και μισητές στο λαό πρακτικές της ψευτοαριστεράς, που κλείνει με το έτσι θέλω και διαρκώς τους πιο κεντρικούς δρόμους της πρωτεύουσας ακόμα και με 200 άτομα, για να απαγορεύσει το δικαίωμα του λαού να διαδηλώνει ειρηνικά ακόμα και με δεκάδες και εκατοντάδες χιλιάδες άτομα, δηλαδή να δείχνει ο ίδιος το δικό του πάθος, το δικό του όγκο και τη δικιά του συμμετοχή σε μια υπόθεση και όχι απλά τον εκπρόσωπό του στην τηλεόραση. Αυτό πάντως βολεύει ακριβώς τον Τζήμερο που έχει το δικαίωμα να μιλάει στην τηλεόραση χωρίς όμως να μπορεί ακόμα να κάνει μια μαζική διαδήλωση.

Μια άλλη παγκόσμια καινοτομία αυτής της μορφής που θέλει να επιβάλει ο Τζήμερος είναι κατά την προεκλογική περίοδο να: «**Απαγορεύεται, σε κόμματα και υποψηφίους να κάνουν αναφορές σε έντυπα, τηλεοπτικά, ή διαδικτυακά μηνύματα σε οποιοδήποτε άλλο κόμμα, εκτός από το δικό τους**» για να αποφεύγεται τάχα ο «πόλεμος λάσπης»! Πονάει κεφάλι, κόβει κεφάλι... Η αλλιώτικη κανείς δεν έχει δικαίωμα να κάνει κριτική στον κάθε Τζήμερο και να τον αποκαλύπτει σε μια περίοδο κατά την οποία όλοι ενδιαφέρονται για την πολιτική, δηλαδή στην προεκλογική περίοδο και όταν ο καθένας ξέρει ότι δεν υπάρχει καλύτερη ανάδειξη θέσεων παρά μέσα από την αντίθεση. Ουσιαστικά αυτή η θέση που σημαίνει απαγόρευση της πολιτικής, αν επικρατήσει

στη διάρκεια των εκλογών θα επεκταθεί εύκολα και μετά τις εκλογές. Επίσης σύμφωνα με το πρόγραμμα Τζήμερου «κλείνει αμέσως» (προσέξτε το ύφος: ούτε πρέπει να κλείσει, ούτε θα κλείσει, «κλείνει αμέσως»!) το κανάλι της Βουλής λόγω «σκανδαλωδών εξόδων» και «αδιαφανούς λειτουργίας». Όμως μια καλή κυβέρνηση θα μπορούσε και να εξυγιάνει ένα κρατικό κανάλι και να το κάνει φτηνότερο. **Η εξήγηση που μας ταιριάζει με τα παραπάνω είναι ότι το κανάλι πέρα από το ότι είναι γενικά προοδευτικό στο μορφωτικό του περιεχόμενο είναι πολύτιμο ιδιαίτερα για τις εξαιρετικά αποκαλυπτικές και διαφωτιστικές συνεδριάσεις των Επιτροπών της Βουλής και γενικά της Βουλής**. Ειδικά το να μην καλύπτονται τηλεοπτικά οι πρώτες είναι πολιτικό χτύπημα γιατί πραγματικά σε αυτές ακούγονται συνήθως οι πιο εμπειριστατωμένες και πιο πολύπλευρες τοποθετήσεις ειδικών και κάθε εμπλεκόμενου φορέα σχετικού με το αντικείμενο. Μόνο ένας σκοταδιστής και ορκισμένος αντικοινοβουλευτικός θα ήθελε μια τέτοια κατάργηση.

Αλλά δεν σταματάνε εκεί οι απαγορεύσεις του Θ. Τζήμερου. Έτσι στις θέσεις του κόμματος στο κεφάλαιο «Βουλή – Κυβέρνηση» διαβάζουμε: «**Κανένας δεν μπορεί να είναι υποψήφιος βουλευτής αν δεν έχει συμπληρώσει τουλάχιστον 5 χρόνια εργασίας σε οποιοδήποτε – μη πολιτικό – χώρο**». Δηλαδή δεν έχουν όλοι οι πολίτες εξίσου το δικαίωμα του εκλέγεσθαι ανεξάρτητα από την κοινωνική τους δράση, επάγγελμα, κλπ, δηλαδή δεν μπορεί να αποφασίζει ο πολίτης-ψηφοφόρος τι θα κάνει με τον κάθε υποψήφιο και το παρελθόν του αλλά θα το αποφασίσει η Βουλή μιας κυβέρνησης Τζήμερου και μερικοί σύμμαχοί της που θα μπορούν να αλλάξουν το σύνταγμα. Αλλά αν καταργηθεί σε ένα είδος πολίτη το δικαίωμα να εκλέγεται (σε αυτόν που δεν έχει δουλέψει 5 χρόνια βιοποριστικά), αύριο θα καταργηθεί και σε κάποιους άλλους το δικαίωμα να εκλέγονται. Πάει στράφι το καθολικό δικαίωμα ψήφου.

Η αληθινή ιδεολογική φυσιογνωμία του Τζήμερου που ερμηνεύει όλον αυτό τον κοινοβουλευτικό αντικομματισμό προδίδεται από την εξής αναφορά στην επίσημη ιστοσελίδα του κόμματος στο «ποιοι είμαστε»: «**Θα κάνουμε τα πάντα για να ενώσουμε τα ρυάκια μας σε ένα ποτάμι που θα ορμήσει στους «στάβλους του Αυγεία» της πολιτικής ζωής και θα καθαρίσει την κόπρη της μεταπολίτευσης**». Για «κόπρη της μεταπολίτευσης» μιλάνε μόνο οι χουντικοί και κάθε άλλος φασίστας. Αυτή η φράση, ιδιαίτερα εφόσον πουθενά στο πρόγραμμά του και στους λόγους του ο Θ. Τζ. δεν καταγγέλλει τη χούντα, σημαίνει αυτόματα ότι πριν τη μεταπολίτευση, δηλαδή επί χούντας δεν υπήρχε καμία κόπρη προς εκκαθάριση. Αυτή η στάση συναντιέται κι αλλού όπως σε αυτήν την απάντηση που έδωσε ο Θ. Τζ. στο tvxs για το πως αυτοπροσδιορίζεται βάσει των παραδοσιακών ιδεολογικών χώρων, δηλαδή αν είναι αριστερός, δεξιός ή κεντρώος. Δήλωσε λοιπόν ότι η «Δημιουργία Ξανά» είναι το κόμμα της «κοινής λογικής» που δεν πηγαίνει προς τα δεξιά ή προς τα αριστερά, αλλά «μόνο μπροστά», δηλαδή δεν τοποθετείται μέσα στο πολιτικό ιδεολογικοπολιτικό φάσμα αλλά έξω από αυτό και ενάντια σε αυτό καθώς την υπεράσπιση κάποιων ιδεολογίας τη χαρακτηρίζει σαν «πρόσχημα προσοδοθηρίας», δηλαδή ιδιοτελή. Αυτού του είδους η ενοχοποίηση κάθε πολιτικής ιδεολογίας χαρακτηρίζει έντονα το φασισμό.

Ενώ όλα όσα αναφέραμε ως τώρα φτάνουν για να κατατάξουν πολιτικο-ιδεολογικά αυτό το κόμμα δεν φτάνουν να να εξηγήσουν την εύνοια των ΜΜΕ σε αυτό. Γι αυτό χρειάζεται μια ακόμα ιδιότητα που είναι η ρωσοφιλία. Κι αυτή είναι στη θέση της, απλά φροντίζει να μην φαίνεται καθώς ήδη ο άγνωστος Θ. Τζ. γίνεται αποδεκτός από τη Δύση σαν ευρωπαϊ-

Οι σαμποταριστές ακυρώνουν με τη βία και την τρομοκρατία το μεταρρυθμιστικό νόμο Διαμαντοπούλου και απολύουν την ίδια

Οι Σαμαράς και Παπανδρέου-Βενιζέλος απομάκρυναν πριν μερικές ημέρες από τη θέση της την προοδευτική, αν και όπως αποδείχτηκε δίχως πολιτικό ανάστημα υπουργό παιδείας Διαμαντοπούλου, μέσα στο κύμα βίας και τρομοκρατίας που έχει εξαπολύσει ο σοσιαλφασισμός στα πανεπιστήμια για να ακυρώσει τις εκλογές των συμβουλίων διοίκησης. Στη θέση της διόρισαν τον γνωστό ακροδεξιό λακέ του σοσιαλφασισμού Μπαμπινιώτη για να ξεκινήσει μέχρι την προκήρυξη των εκλογών την κατεδάφιση του μεταρρυθμιστικού νόμου της Διαμαντοπούλου στα πανεπιστήμια αλλά και στη μέση εκπαίδευση και συνολικά στη διοίκηση της εκπαίδευσης. Έτσι η κυβέρνηση που θα προκύψει από τις εκλογές δεν θα έχει να κάνει τίποτα άλλο παρά να συνεχίσει τη νέα πολιτική Μπαμπινιώτη της ακύρωσης της μεταρρύθμισης Διαμαντοπούλου.

Τον διορισμό του Μπαμπινιώτη τον χαιρέτισε με ικανοποίηση το φαιοκόκκινο μέτωπο με πρώτους απ' όλους τους πρυτάνεις. Ήδη όρισαν επίσημη συνάντηση μαζί του στις 16 Μαρτίου για την «εκτόνωση της κρίσης». Ο Μπαμπινιώτης προσέρχεται στη συζήτηση έτοιμος για τις αλλαγές που θα προσαρμόσουν το νόμο στα συμφέροντα της φαιοκόκκινης γραφειοκρατίας, δηλώνοντας προκαταβολικά ότι ο νόμος πλαίσιο δεν είναι σε όλες του τις πλευρές σωστός. Εδώ πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι η βία που καθοδηγεί πιο άμεσα ο ΣΥΝ-ΔΗΜΑΡ και το ψευτοΚΚΕ και σε δεύτερο ακόμα πιο συγκαλυμμένο πλάνο οι Παπανδρέου-Βενιζέλος και Σαμαράς, ασκείται στο βασικό σημείο του νόμου, πάνω στο οποίο αρθρώνεται η μεταρρυθμιστική αντισοσιαλφασιστική απόπειρα στα πανεπιστήμια. Είναι αυτό που αφαιρεί τη διοίκηση και την οικονομική διαχείριση του πανεπιστημίου από το «μέτωπο παιδείας», δηλαδή από τους συνδικαλιστές φαιοκόκκινους πρυτάνεις και τις συμμορίες που ελέγχουν όλα τα όργανα, από τον κατοχικό δηλαδή στρατό της ΠΟΣΔΕΠ και των τραμπουκικών φοιτητικών παρατάξεων και την δίνει σε ένα 15μελές Συμβούλιο.

Η φασιστική βία ασκείται στην εκπαίδευση και στους εκπαιδευτικούς γιατί φυσικά η πλειοψηφία των πανεπιστημιακών υποστηρίζει το νόμο πλαίσιο. **Αυτό το είχαμε πει και παλιότερα και αποδεικνύεται και σήμερα από την ηλεκτρονική ψηφοφορία στο πανεπιστήμιο της Θεσσαλίας, τα αποτελέσματα της οποίας δημοσιεύτηκαν στις 22 Φεβρουαρίου, και η οποία δείξει ότι το 70% των καθηγητών υποστηρίζει την διεξαγωγή των εκλογών των συμβουλίων διοίκησης. Το αποτέλεσμα το χαρακτήρισε ο πρύτανης ως ενδεικτικό των τάσεων που υπάρχει στην πανεπιστημιακή κοινότητα.**

Το νέο νόμο στα πανεπιστήμια τον είχαμε χαρακτηρίσει θετικό αλλά επίσης είχαμε υπογραμμίσει ότι **δεν θα είχε καμία τύχη χωρίς την οργανωμένη αντίσταση των πλειοψηφικών δημοκρατικών δυνάμεων στο εσωτερικό των πανεπιστημίων και χωρίς την υποστήριξη των επίσης ανοργάνωτων δημοκρατικών δυνάμεων στην κοινωνία.** Είχαμε πει ότι η εκπαίδευση σε οποιαδήποτε βαθμίδα δεν μπορεί να απαλλαγεί από την εξουσία του μειοψηφικού φαιοκόκκινου μετώπου, που λειτουργεί ως εσωτερικός κατοχικός στρατός, με νομοθετήματα μιας κυβέρνησης της οποίας ο πρωθυπουργός καθώς και η ηγεσία όλης της αντιπολίτευσης είναι η πραγματική πολιτική ηγεσία αυτού του σαμποταριστικού μετώπου. Χρειάζεται ένας παλλαϊκός δημοκρατικός αγώνας για την ανατροπή συνολικά της εξουσίας του σοσιαλφασισμού και ειδικά στο πανεπιστήμιο ένας σκληρός αγώνας για τη δημιουργία του δημοκρατικού πόλου της εκπαίδευσης σε σύγκρουση με τους κατεδαφιστές γκαου-

λάιτερ του Πούτιν.

Εκτός από την προσαρμογή του νόμου πλαίσιο στα συμφέροντα της φαιοκόκκινης καθηγητικής γραφειοκρατίας που διαλύει τα πανεπιστήμια στόχος των σαμποταριστών είναι και η μέση εκπαίδευση. Το λύκειο των δεσμών και των κατευθύνσεων της Διαμαντοπούλου είναι σε σύγκρουση με το σοσιαλφασιστικό μεσαίωνα, με το αποκαθαμένο από το «μίσμα του κεφαλαίου» (εννοείται του μη κρατικοφασιστικού κεφαλαίου) λύκειο της καθαρής «ανθρωπιστικής παιδείας» του εθνοφασισμού, των ΣΥΝ-ΔΗΜΑΡ και του ψευτοΚΚΕ. Το λύκειο του Μπαμπινιώτη, αυτό δηλαδή που πρότεινε ο ίδιος το 2009 ως πρόεδρος του Συμβουλίου πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, είναι το λύκειο της φαιοκόκκινης σήμερα ηγεσίας της ΟΛΜΕ στο οποίο **δεν «πρέπει να υπάρχουν κατευθύνσεις και αυστηρά εξειδικευμένες σπουδές στο λύκειο (στη Γ' ή τις δύο τελευταίες τάξεις), ενώ προτείνεται η καθιέρωση μαθημάτων επιλογής που θα προάγουν τα ενδιαφέροντα των μαθητών».** (Από την πρόταση του συμβουλίου 2009).

Η κατεδάφιση του νόμου της Διαμαντοπούλου περιλαμβάνει και την κατάργηση της διοικητικής μεταρρύθμισης και αναδιάρθρωσης των δομών της κεντρικής υπηρεσίας και των περιφερειακών υπηρεσιών της εκπαίδευσης που έχει προωθήσει μέχρι σήμερα. Όσο δειλή και αν ήταν αυτή η διοικητική μεταρρύθμιση, για πρώτη φορά καταγγέλθηκε και κυνηγήθηκε, σε όποιο βαθμό, η οργανωμένη από τις υπηρεσίες και τις ΟΛΜΕ και ΔΟΕ μαζική λούφα ειδικά των χιλιάδων απροσπασμένων εκπαιδευτικών, για πρώτη φορά καταγγέλθηκε το γεγονός ότι σε έναν ολόκληρο νομό η πλειοψηφία των καθηγητών ήταν απροσπασμένοι, επίσης αποκαλύφθηκε επίσημα το πελώριο περίσσειμα των εκπαιδευτικών σε σχέση με τις χώρες του ΟΟΣΑ, περίσσειμα ανάλογο του αριθμού των κενών θέσεων! Για πρώτη φορά τοποθετήθηκε γραμματέας στη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας ένας άνθρωπος σαν τον Μητσόπου που παραιτούμενος **κατήγγειλε τον υφυπουργό Πανάρετο, υπεύθυνο έρευνας και άνθρωπο του Παπανδρέου, ότι σαμποτάρε ένα δικό ευρω ερευνητικό προγράμμα.** Στο υπουργείο παιδείας υπάγονται 230.000 μόνιμοι υπάλληλοι, 15.500 σχολικές μονάδες, 41 ΑΕΙ 60 ερευνητικά κέντρα και δεκάδες ΝΠΙΔ και ΝΠΔΔ. Ακόμα δηλαδή και αυτή η δειλή διοικητική μεταρρύθμιση απειλούσε και έθιγε άμεσα τα συμφέροντα της μειοψηφικής κρατικοφασιστικής γραφειοκρατίας του υπουργείου παιδείας αλλά και τους όρους της αναπαραγωγής της. Έμμεσα απειλούσε τη φαιοκόκκινη γραφειοκρατία όλου του δημόσιου τομέα όχι μόνο λόγω του μεγάλου υπαλληλικού όγκου του υπουργείου παιδείας αλλά λόγω του καθοδηγητικού χαρακτήρα που έχει η γραφειοκρα-

τική ψευτοδιάνοξη των εκπαιδευτικών υπαλλήλων, ιδιαίτερα εκείνων των ΑΕΙ μέσα σε όλη την κρατική γραφειοκρατική υπαλληλία..

Οι προβοκάτορες σαμποταριστές Παπανδρέου και Σαμαράς είχαν δείξει από νωρίς τις πραγματικές τους προθέσεις

Είχαμε γράψει σε μια σειρά άρθρων στη Ν. Ανατολή ότι οι Παπανδρέου και Σαμαράς ψήφισαν μαζί με το ΛΑΟΣ το νόμο της Διαμαντοπούλου για τα πανεπιστήμια και την αφαίρεση της εξουσίας από τον εσωτερικό κατοχικό στρατό, όχι βέβαια γιατί συμφωνούσαν με το περιεχόμενό του αλλά κυρίως για να δείξουν στην ΕΕ ένα φιλοευρωπαϊκό μεταρρυθμιστικό πρόσωπο. Σημειώνουμε ότι η μετάθεση της συζήτησης του νόμου στη βουλή από τον Αύγουστο στο Σεπτέμβριο του περασμένου χρόνου είχε γίνει από τον Παπανδρέου και τον Σαμαρά για να καταλάβουν τα φοιτητικά τάγματα εφόδου τα πανεπιστήμια με την επιστροφή τους από τις διακοπές. Στις καταλήψεις βοήθησαν και οι αντιδραστικοί πρυτάνεις που έκλεισαν τα πανεπιστήμια για να βάλει το κίνημα που επέστρεφε από τις διακοπές του απλά την ταμπέλα «κατάληψη».

Οι πραγματικές προθέσεις του Παπανδρέου που εκδηλώνονται σήμερα, με την απόλυση της Διαμαντοπούλου λίγες ημέρες πριν ο δεύτερος παραδώσει το ΠΑΣΟΚ στον Βενιζέλο, οι σκοτεινές διαδικασίες εξαπάτησης, αποπροσανατολισμού και απόκρυψης της σαμποταριστικής του πολιτικής από την εκπαίδευση και το λαό εκδηλώθηκαν ακόμα και την ημέρα της έγκρισής του νομοσχεδίου από το τότε υπουργικό συμβούλιο. Στο δημοσίευμα της Καθημερινής την ημέρα της έγκρισης διαβάσαμε ότι επρόκειτο να μην αφαιρεθεί η εξουσία στο πανεπιστήμιο από τον εσωτερικό στρατό κατοχής: **«Μεταφορά αρμοδιοτήτων του Συμβουλίου Ιδρύματος στη Σύγκλητο προκρίνει το υπουργείο Παιδείας όσον αφορά στις ρυθμίσεις του ν/σ για τα ΑΕΙ, το οποίο θα παρουσιαστεί σήμερα στο υπουργικό συμβούλιο».** Η προαναγγελθείσα αυτή αρνητική αλλαγή δεν πέρασε τότε στο κείμενο του νομοσχεδίου και το υπουργικό συμβούλιο ψήφισε το αρχικό θετικό νομοσχέδιο με προοπτική φυσικά την μελλοντική **ακύρωση στην πράξη** του επίμαχου σημείου του νόμου! Άλλωστε ο άλλος σοσιαλφασιστής, ο Σαμαράς, την επομένη της ψήφισής του νόμου τον αρνήθηκε. Δήλωσε ότι όταν θα γίνει κυβέρνηση η ΝΔ θα επαναφέρει τη συμμετοχή των φοιτητών στις εκλογικές διαδικασίες, ότι θα ακυρώσει δηλαδή στην ουσία τα συμβούλια διοίκησης, αφού σύμφωνα με το νόμο οι φοιτητές δεν ψηφίζουν. Στην ουσία αυτή η ακύρωση του νόμου δρομολογήθηκε από την ώρα που ο Σαμαράς μπήκε στην κυβέρνηση Παπαδήμου.

Τη φασιστική βία για την ακύρωση των εκλογών των συμβουλίων την πλασάρουν στην ΕΕ για άλλη μια φορά, οι ίδιοι προβοκάτορες σαμποταριστές που την οργανώνουν, ως εξέγερση των πανεπιστημίων στον νόμο πλαίσιο και την απομάκρυνση της Διαμαντοπούλου την δικαιολογούν ως μέτρο για την εκτόνωση τάχα της κρίσης.

Ο ΣΥΝ που είναι με την ύπουλη αλ-

λά καίριας σημασίας βοήθεια της ΔΗΜΑΡ ο βασικός οργανωτικός καθοδηγητής της βίας στα πανεπιστήμια μπορεί και υποστηρίζει ταυτόχρονα τα πιο αντίθετα πράγματα γιατί στη βάση του έχει τη μικροαστική μισοδιάνοξη, ειδικά την κρατική μισοδιάνοξη, που παλεύει για να διασώσει τα προνόμια της ταυτισμένα με την ανατολική πορεία της χώρας, με το σαμποτάρισμα της παραγωγής και επομένως και με το σαμποτάρισμα της εκπαίδευσης που γενικά δίνει ώθηση στις παραγωγικές δυνάμεις. Αναστατωμένη και φοβισμένη η κρατική αυτή διάνοξη, που ψάχνει απεγνωσμένα για σωτήρες και ένα δημαγωγό για αρχηγό της, δεν διστάζει να καταψηφίζει με τους αντιπροσώπους της στη βουλή τον νόμο πλαίσιο ως **« υιοθέτηση ενός ολιγαρχικού μοντέλου διοίκησης και διαχείρισης των πανεπιστημίων, που πλήττει την οργανική σύνδεση της ακαδημαϊκής έρευνας με τη διδασκαλία...»** (ΔΗΜΑΡ) να υπογράψει κάθε καταδίκη του νόμου, να οργανώνει η βία στα πανεπιστήμια και ταυτόχρονα να αναγνωρίζει δημόσια- όταν στριμώχνεται- τα θετικά σημεία του νόμου και κάποιιο από αυτούς να υποστηρίζουν- τουλάχιστον στα λόγια- ακόμα και την ελεύθερη διεξαγωγή των εκλογών για τα συμβούλια! Το μόνο σταθερό και κοινό χαρακτηριστικό στην τάξη αυτής της ατέλειωτης παλάντζας είναι ο σταθερός ρωσόφιλος προσανατολισμός της πολιτικής ηγεσίας της και το ξεπούλημα της χώρας στον νεοναζιστικό άξονα Ρωσίας Κίνας με την ταυτόχρονη συστηματική καταστροφή της εκπαίδευσης που διεξάγει ταυτόχρονα με το παραγωγικό σαμποτάζ επί δεκαετίες.

Να δούμε τώρα πως σαμποταρίστηκε η δειλή μεταρρυθμιστική απόπειρα της Διαμαντοπούλου.

Οι καθώς πρέπει νομοί της βίας και τα επιτελικά τους σχέδια

Από το site «δρόμος της αριστεράς» διαβάζουμε αποσπάσματα των δηλώσεων του Τάκη Πολίτη, των φασιστικών δικτύων του ΣΥΝ-ΔΗΜΑΡ (η συμμετοχή του «στο ένα πλοίο για τη Γάζα» νομίζουμε ότι αρκεί) **μέλους της εκτελεστικής γραμματείας της ΠΟΣΔΕΠ και γραμματέα του Συλλόγου ΔΕΠ του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας:**

«Από την άποψη αυτή λοιπόν, της προώθησης της πολιτικής του Μνημονίου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, θεωρούμε ότι έχουμε όχι μόνο κάθε κοινωνική νομιμοποίηση, αλλά και υποχρέωση, να προσπαθήσουμε –και είμαστε σε θέση να δηλώνουμε σίγουροι ότι θα τα καταφέρουμε– να ματαιώσουμε τις εκλογές συμβουλίων που προγραμματίζονται την επόμενη εβδομάδα σε τέσσερα πανεπιστήμια, τα Πανεπιστήμια Θεσσαλίας, Πελοποννήσου, Ιωαννίνων και στο Αριστοτέλειο Θεσσαλονίκης.

Ερ: Υπάρχει κάποιου είδους συντονισμός όσων αντιστέκονται;

Απ: ...Σήμερα έχουμε καταφέρει οι Πανελλαδικές Συναντήσεις Συλλόγων ΔΕΠ να συνιστούν ένα αξιόπιστο και ορατό πόλο αντίστασης, σε ό,τι αφορά το σώμα των πανεπιστημιακών δασκάλων, μέσα στα πανεπιστήμια. Με συχνές συναντήσεις και προτάσεις που βασίζονται στις ήδη ειλημμένες αποφάσεις των Συλλόγων Διδασκόντων προχωράμε κάθε

φορά και ένα βήμα παραπέρα στην κατεύθυνση της μη εφαρμογής του νόμου, μέχρι την κατάργησή του.

Ερ: Με τη Σύνοδο των Πρυτάνεων έχετε κάποια επικοινωνία;

Με τη Σύνοδο των Πρυτάνεων είμαστε σε κοινή κατεύθυνση. Πολύ πρόσφατα είχαμε για πρώτη φορά συνάντηση με το Συντονιστικό της Συνόδου... Σήμερα ένας συντονισμός όλων των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας, και ειδικά με τους φοιτητές και τους εργαζόμενους στα πανεπιστήμια, είναι εξαιρετικά σημαντικός και απαραίτητος».

Πριν μερικές ημέρες δημοσιεύτηκε ένα επιχειρησιακό έγγραφο του διοικητή των ταγμάτων εφόδου πια, Τάκη Πολίτη, που είδαμε προηγούμενα και που κοινοποίησε στους συναδέλφους του. Αποσπάσματα παραθέτουμε από το Βήμα:

«Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, ...Όπως ήδη όλοι γνωρίζουμε στα Πανεπιστήμια Θεσσαλίας, Πελοποννήσου, Ιωαννίνων και Αριστοτέλειο θα επιχειρηθεί να γίνουν εκλογές την Τετάρτη 15/2.....Στα δύο ιδρύματα (ΑΠΘ και Ιωαννίνων) οι «ντόπιες» πανεπιστημιακές δυνάμεις, τόσο σε επίπεδο μελών ΔΕΠ, όσο και σε επίπεδο φοιτητών, από τα όσα έχουμε μέχρι σήμερα διαπιστώσει, εκτιμάται ότι επαρκούν για να ματαιώσουν τις εκλογές...».

Ειδικά τώρα για το πανεπιστήμιο Θεσσαλίας όπου είδαμε ότι το 70% των καθηγητών ψήφισαν υπέρ της διεξαγωγής των εκλογών των συμβουλίων ο Πολίτης ενημερώνει τα τάγματα εφόδου: *«Η κατάσταση στο Βόλο είναι υπό πλήρη έλεγχο. Η εκτίμηση των φοιτητών στη Λάρισα είναι ότι χρειάζονται ενίσχυση: επιθυμητή είναι η συμπράταση φοιτητών από Αθήνα, απαραίτητη είναι η παρουσία μελών ΔΕΠ. Οι σχολές που προβλέπεται να ψηφίσουν στην Λάρισα είναι Ιατρική, Κτηνιατρική, ΤΕΦΑΑ και Βιοχημεία. Μέλη ΔΕΠ από Αθήνα, ειδικά -αλλά όχι αποκλειστικά- από Ιατρική και ΤΕΦΑΑ Αθήνας, που τυχόν θα μπορούσαν να βρεθούν στη Λάρισα την Τετάρτη 15/2, θα είναι πολύ χρήσιμο. ....Το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου είναι αδύναμη περίπτωση και οφείλουμε να δώσουμε μεγάλη προσοχή. Εκεί δεν υπάρχει καμιά ανάμιξη του «ντόπιου» ΕΣΔΕΠ με τη διαδικασία ματαιώσης των εκλογών. Οι πιέσεις που ασκούν εκεί οι Κουλαϊδής και Δημόπουλος είναι αφόρητες. (ΕΔΩ ΣΤΟΧΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΤΟΥ). Η μόνη συνιστώσα της τοπικής πανεπιστημιακής κοινότητας που έχει θέση για ματαιώση των εκλογών είναι οι φοιτητές. ΕΤΕΠ, ΕΕΔΙΠ και Διοικητικοί έχουν ήδη θέσει υποψηφιότητες για εκπρόσωπό τους στο Συμβούλιο.. Στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου χρειάζεται οπωσδήποτε παρουσία μελών ΔΕΠ από άλλα πανεπιστήμια. Στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου θα εκδράμουν φοιτητικές ενισχύσεις από την Πάτρα. Ήδη σε τηλεφωνική επικοινωνία που είχα με τον Πρόεδρο του ΕΣΔΕΠ Πάτρας Γ. Ανδρουλάκη, μου επιβεβαίωσε ότι γίνονται συνεννοήσεις με τους φοιτητές του Πατρών. ....Θεωρώ ότι είναι απαραίτητο να γίνει μια προεργασία με το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου. Εκτιμώ ότι την Δευτέρα 13/2 είναι απαραίτητο να πάμε στην Τρίπολη μια ομάδα μελών ΔΕΠ (2 άτομα, προσφέρω να είμαι ο ένας) και φοιτητών (2 άτομα) από την Αθήνα και μια αντίστοιχη ομάδα από την Πάτρα και να βρούμε και να συζητήσουμε με τους φοιτητές της Τρίπολης. ....Συνοψίζοντας, οι απαιτήσεις για την Τετάρτη 15/2 είναι: Μέλη ΔΕΠ: για Λάρισα (από Αθήνα) και ιδίως για Τρίπολη (από Πάτρα).*

Φοιτητές: οπωσδήποτε για Τρίπολη (από Πάτρα), ει δυνατόν για Λάρισα (από Αθήνα)».

Το πολιτικό επιτελείο της βίας έχει μετατοπιστεί πια σε μεγάλο βαθμό από τα όργανα της ΠΟΣΔΕΠ στους Ενιαίους Συλλόγους Διδασκόντων. Στην πραγματικότητα οι σύλλογοι χρησιμοποιούνται ως κάλυψη γιατί οι πανεπιστημιακοί δεν συμμετέχουν στα καλέσματα των ΣΥΝ-ΔΗΜΑΡ και ψευτοΚΚΕ για την οργάνωση της αντιμνημονιακής «πάλης» ενάντια στο νόμο.

Η δραστηριότητα του Πολίτη της εκτελεστικής γραμματείας της ΠΟΣΔΕΠ επαληθεύει τη θέση μας για την φαιοκόκκινη ΠΟΣΔΕΠ, όσα χρώματα και αν αλλάζει αυτή ως χαμαιλέοντας, όσες φορές και αν έχει καταδικάσει τα τελευταία χρόνια φραστικά τη φασιστική βία. Η φασιστική βία στο πανεπιστήμιο είναι η βίαιη επιβολή της πολιτικής των συμφερόντων της μειοψηφικής φαιοκόκκινης καθηγητικής κρατικής μισοδιανοήσης και του φαιοκόκκινου φοιτητικού κινήματος πάνω στην εκπαίδευση και στην πλειοψηφία των δημοκρατικών καθηγητών και φοιτητών. Δεν υπάρχει πραγματική καταδίκη της φασιστικής βίας χωρίς την πάλη για ανατροπή της φασιστικής πολιτικής που υπαγορεύει αυτή τη βίαιη ανατροπή των συμφερόντων του λαού και της κοινωνίας συνολικά. Αυτή τη διαφθορά των συνειδήσεων τη διδάσκει ο ΣΥΝ-ΔΗΜΑΡ και την ακολουθεί το τμήμα της κρατικής μισοδιανοήσης που δεν διατάζει μπροστά στην απόγνωσή του να εκτίθεται πατώντας σε δύο βάρκες και να θέλει να εμφανίζεται ταυτόχρονα σε δύο διαφορετικά σημεία ως σωματίδιο της κβαντομηχανικής. Δεν είναι αποδεκτό από οποιοδήποτε δημοκράτη να καταψηφίζει η ΔΗΜΑΡ το δεύτερο μνημόνιο στη βουλή και να καταγγέλλει το κόμμα της Γερμανίας που επίσης καταψήφισε το δεύτερο μνημόνιο στη γερμανική βουλή. Είναι αντίφαση η ΠΟΣΔΕΠ να καταγγέλλει το νόμο πλαίσιο, που αφαιρεί την εξουσία στο πανεπιστήμιο από την φαιοκόκκινη καθηγητική γραφειοκρατία και το νεο-ακροδεξιό φοιτητικό κίνημα, και να υποστηρίζει, τελικά μόνο στα λόγια, την εκλογική διαδικασία. Όπως ακριβώς κάνει και με την καταγγελία της βίας. **Γιατί η ΠΟΣΔΕΠ δεν κινητοποιείται μαζί με τους πλειοψηφικούς φοιτητές και δεν οργανώνει τους επίσης πλειοψηφικούς δημοκρατικούς καθηγητές ενάντια στην ανύπαρκτη συνέλευση του σοσιαλφασισμού, ενάντια στον πραξικοπηματισμό, στην μπόουκα στο μάθημα στο εργαστήριο και στη συνεδρίαση, ενάντια στη συναλλαγή;** Γιατί δεν το κάνει αυτό η ΔΗΜΑΡ που βρίσκεται στη διοίκηση της ΠΟΣΔΕΠ με την πλειοψηφία που καταδικάζει φραστικά μόνο τη βία, όπως και το συνασπιστικό ΠΑΣΟΚ; Το ότι η ΠΟΣΔΕΠ ύστερα από τις αποκαλύψεις για τον Πολίτη προχώρησε σε καταγγελίες όπως οι παρακάτω είναι για να μην αποκλυφθεί. Είναι κούφια καταγγελίες: *«Η βία, ο στιγματισμός, ο εκβιασμός και ο εκφοβισμός των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας είναι συμπτώματα έσχατης πολιτικής αλλά και ακαδημαϊκής παρακμής. Τα φαινόμενα αυτά πρέπει να εκλείψουν».* Η ΠΟΣΔΕΠ καταγγέλλει επίσης ότι *«νοοτροπίες που καταλήγουν σε χουντικές πρακτικές και αναδεικνύουν την ύπαρξη ενός φασίζοντος πολιτικού πολιτισμού δεν έχουν θέση μέσα στο ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, όπως δεν έχουν θέση ούτε μέσα στην ελληνική κοινωνία».* Φράσεις όπως η: *«Τα φαινόμενα πρέπει να εκλείψουν...νοοτροπίες που...δεν έχουν θέση στο ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο»* είναι κούφια φράσεις. Τι πάει να πει «πρέπει να εκλείψουν» και δεν «έχουν θέση»; Ποιος θα τις εξαλείψει; Ποιος θα τις βγάλει από τη

συνέχεια στη σελ. 23

Η περίπτωση κάποιου ουρανοκατέβατου Θ. Τζήμερου

συνέχεια από τη σελ. 19

ος φιλελεύθερος. Μάλιστα προφανώς χάρη στους δεσμούς του με τον «παλιό σάπιο πολιτικό κόσμο» κατάφερε στα γρήγορα και συναντήθηκε με τον αρχηγό της ομάδας των φιλελεύθερων στο Ευρωκοινοβούλιο, τον Γκυ Φερχόφσαντ. Όμως κρυμμένο στα χύμα σημεία των πολιτικών του θέσεων μπορεί να βρει και το διαβατήριο του κάθε πολιτικής ανόδου: Μετά τις διαβεβαιώσεις λοιπόν ότι πρέπει η χώρα να είναι οπωσδήποτε στο ΝΑΤΟ και στην ΕΕ δηλώνεται εκεί η θέση ότι *«Η εθνική μας αυτοτέλεια επιβάλλει την διεύρυνση των σχέσεων με αναδυόμενες χώρες όπως η Κίνα, η Ινδία και κυρίως η Ρωσία η οποία έχει στην περιοχή στρατηγικό ρόλο και σε πολλές περιπτώσεις συγκλίνοντα συμφέροντα».* (οι υπογραμμίσεις δικές μας). Αμέσως παρακάτω δηλώνεται: *«Θεωρούμε τις σχέσεις με τις ΗΠΑ, οι οποίες πάντοτε έχουν ειδικό βάρος στην περιφέρειά μας, ως στρατηγικής σημασίας αλλά ισοβαρείς. Οφείλουμε σε κάθε περίπτωση να αποδεικνύουμε ότι τα συμφέροντά τους μπορούν να ταυτισθούν με τα δικά μας».* Δηλαδή ενώ η σύγκλιση με τη Ρωσία του Πούτιν, του σφαγέα της Τσετσενίας και διαμελιστή της Γεωργίας, είναι δεδομένη «σε πολλές περιπτώσεις», σε ότι αφορά τις ΗΠΑ αυτές πρέπει κάθε φορά να αποδεικνύουν *«ότι τα συμφέροντά τους μπορούν να ταυτισθούν με τα δικά μας»* για να είναι «ισοβαρείς» η σχέση.

Κι επειδή γνωρίζει καλά ότι σε μια τέτοια σύγκλιση και μάλιστα στενή, κάποιιοι μέσα στις κυβερνήσεις των μεγάλων κομμάτων και μέσα στο στρατό αντιπιδνεται, ζητάει οι επιλογές του ΚΥΣΕΑ να επικυρώνονται από την Επιτροπή εξωτερικών και Άμυνας της Βουλής «με πλειοψηφία τουλάχιστον των 3/5 των παρόντων προκειμένου να εξασφαλιζέται διακομματική συναίνεση».

Αλλά διακομματική συναίνεση τέτοιου εύρους σημαίνει έγκριση και των ρωσόδουλων κομμάτων, δηλαδή ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ-ΔΗΜΑΡ-ΛΑΟΣ, που σημαίνει η Ρωσία θα έχει βέτο στο ΚΥΣΕΑ, δηλαδή στην επιλογή της ηγεσίας των ενόπλων δυνάμεων ενώ ως τώρα την έκαναν οι γενικά ευρωπαιοφιλικές δυνάμεις που ήταν ισχυρές στις κυβερνήσεις των δύο μεγάλων κομμάτων αλλά και μέσα στο στρατό. Στο σημείο αυτό ο Θ. Τζ. που ήθελε να πετάξει έξω από τη Βουλή τα «επανάστατικά» κόμματα ζητάει συναίνεση με όλους.

Η πολιτική του για την παιδεία είναι κατά τα άλλα ο σκοταδισμός και η καλλιέργεια του εθνορατσιστικού μύθου περί λαών που έτρωγαν βαλανίδια όταν οι έλληνες μεγαλοεργούσαν. Έτσι προτείνει να μπει η διδασκαλία των αρχαίων στο δημοτικό ώστε σαν λαός να γνωρίζουμε τι λέμε, και να μην καταντήσουμε σαν αυτούς τους απόκληρους λαούς που δεν έχουν αρχαία και δεν μπορούν να ξέρουν τι λένε... Αυτή κι αν είναι μεταρρυθμισή!

Ακόμα ένα από τα καθήκοντα του Θ. Τζήμερου είναι να βάλει στη φυλακή τους υπουργούς και γι' αυτό θέλει να καταργήσει για πάντα την παραγραφή των αδικημάτων για τους υπουργούς. Αυτή είναι η πρώτη ανάγνωση της καθεστωτικής διακομματικής θέσης για «κάθαρση» μόνο που φαίνεται απλά πιο τραβηγμένη. Στην πραγματικότητα πρόκειται για τη δυνατότητα εξόντωσης ανά πάσα στιγμή και για πάντα οποιοδήποτε ηγετικού πολιτικού στελέχους ενοχλεί το βαθύ καθεστώς.

Πρέπει ωστόσο να τη διαβάσεις και δεύτερη φορά για να δεις κι εδώ ότι η «ευθύνη υπουργών» λειτουργεί προσχηματικά για την κατάλυση βασικών δικαιωμάτων και των απλών πολιτών. Έτσι η ουσία για την κατάργηση της παραγραφής είναι ότι **για τους α-**

πλούς πολίτες οι πράξεις κακουργηματικού χαρακτήρα **δεν θα παραγράφονται ποτέ.** Ο χρόνος της παραγραφής έχει τεθεί ως τώρα για να υπάρχει μια ασφάλεια στον πολίτη, ότι δεν θα βρεθεί να διώκεται είκοσι χρόνια μετά την τέλεση του εγκλήματος (η παραγραφή στα κακουργήματα είναι εικοσαετής), συνήθως με βάση κάποια αμφισβητήσιμη μετά από αυτό το διάστημα μαρτυρία οποιοδήποτε θέλει να τον ταλαιπωρήσει, και για να μην σέρνεται για πάντα μία δίωξη μέσα στις δικαστικές αίθουσες χωρίς να βγαίνει ποτέ απόφαση. Αλλά στην «καθαρή» κοινωνία του Τζήμερου τέτοιες πολυτέλειες δεν επιτρέπονται. Τώρα αν κάποιος νομίζει ότι είναι ασφαλής λόγω του ότι έχει ήδη γίνει παραγραφή έχει και γι' αυτόν φροντίσει ο Τζήμερος, να καταργήσει τα δικαστήρια και την πολύπλοκη δικονομία και όλη την παραφιλολογία για τα δικαιώματα του κατηγορουμένου. Αυτόν τον πολίτη θα τον παραλάβει μία επιτροπή «προσωπικότητας» που θα αποφασίζουν να αποδώσουν δικαιοσύνη για τη «διαλεύκανση αμφιλεγόμενων θεμάτων της ελληνικής ιστορίας». Υποθέτουμε ότι πρόκειται για αναμόχλευση υποθέσεων τύπου φάκελλος Κύπρου ή όπου θα σηματοποιούνται διάφοροι «προδότες», «υπονομευτές του έθνους και του δημόσιου συμφέροντος» κ.λπ και θα τιμωρούνται αναλόγως με τις εκάστοτε θεστωτικές θέσεις στα «αμφιλεγόμενα θέματα». Αυτή η επιτροπή θα είναι ο ορισμός της εθνοφασιστικής βίας σε βάρος ανθρώπων για τις πολιτικές θέσεις τους.

Τώρα τι θα γίνει με αυτόν τον τύπο που τον τσάκωσε το σύστημα της μη παραγραφής του Θ. Τζήμερου, ή έστω το «παλαιό» σύστημα της δικαιοσύνης;

Η θέση του εξαρτάται από το βαθμό παραβατικότητας του. Μόνο αν έχει υποπέσει μία φορά σε παράπτωμα θα αποτελέσει για την πολιτεία η φυλάκιση μέσο σωφρονισμού. Σε διαφορετική περίπτωση, από δεύτερη φορά και πάνω, αυτός σηματοποιείται σα «μιάσμα», του αξίζει καταναγκαστική εργασία και αν την αρνηθεί πάει για τον καιάδα. Έτσι: *«Δημιουργούνται δύο είδη φυλακών: οι σωφρονιστικές για όσους έχουν παραπέσει σε παράπτωμα για πρώτη φορά και οι ποινικές για τους κατ'εξακολούθηση εγκληματίες κατά της ζωής και της περιουσίας. Ο ρόλος των δεύτερων δεν θα είναι ο θεωρητικός και εκ των πραγμάτων ανέφικτος στόχος της επανένταξης στην κοινωνία των εγκληματιών αλλά η προστασία της κοινωνίας από τη δράση τους. Κατά τη διάρκεια της κράτησής τους δεν θα μπορούν να παίρνουν άδειες. Θα εργάζονται ώστε μέσω των κερδών της εργασίας τους να καλύψουν μέρος της ζημίας που προκάλεσαν. Εάν αρνηθούν την εργασία, οι συνθήκες κράτησής τους θα είναι ανάλογες».*

Αυτή η κοινωνία του Θ. Τζήμερου δεν είναι καθόλου κοινωνίας της δημιουργίας, της παραγωγής, της ανάπτυξης και κυρίως δεν είναι καθόλου δημοκρατική. Πρόκειται για ένα φασιστικό ρωσόφιλο κατασκευάσμα με ψευτοαναπτυξιακά πυροτεχνήματα που θέλει να εγκλωβίσει τους φίλους της παραγωγικής ανάπτυξης της χώρας και να τους κατευθύνει προς το φασισμό. Το ότι δεν θέλει ανάπτυξη ο Τζήμερος αποδεικνύεται από το ότι υποστηρίζει μόνο το μικρομεσαίο κεφάλαιο και όχι την ανάπτυξη των μεγάλων μονάδων σε όλους τους τομείς της οικονομίας, ότι δίνει τη μεγαλύτερη έμφαση στον τουρισμό ενώ δεν μιλάει πουθενά για βαριά βιομηχανία. Με λίγα λόγια έχει όλη τη ρώσικη πλατφόρμα για τους μικροαστούς. Αν τους πιάσει πάνω στον τρόπο, την απελπισία και τον πανικό τους να αναζητάνε ως συνήθως έναν ευγενικό σωτήρα εξολοθρευτή των κακών, και καταφέρει να εξολεθρευτεί θα έχουμε μια άσχημη εξέλιξη. Χρειάζεται από τώρα η πολιτική του απομόνωση κι αυτό θα επιτευχθεί σε ένα βαθμό με το να βγει στο φως η κρυμμένη του πλατφόρμα.

Με ναζιστική βία το καθεστώς επέβαλε σιωπή σε έναν καλλιτέχνη

Με ανακοίνωσή του στις 15 Μάρτη, ο Νταλάρας έκανε δημόσια γνωστή την απόφασή του να σταματήσει τις προγραμματισμένες του δωρεάν ανοιχτές συναυλίες σε γειτονιές της Αθήνας και του Πειραιά, επειδή όπως αναφέρει «τα φαινόμενα βίας, οι τραυματισμοί μουσικών και η καταστροφή μουσικών οργάνων, ιδιαίτερα στην τελευταία συναυλία, έχουν ανατρέψει το νόημα και το χαρακτήρα των μουσικών εκδηλώσεων που σχεδιάσαμε».

Πρόκειται για μία χιτλερικού τύπου απαγόρευση που επέβαλε το φαιοκόκκινο μέτωπο στις συναυλίες ενός γενικά δημοφιλούς καλλιτέχνη. Σύμφωνα με το σοσιαλναζιστικό νόμο που εξέδωσαν οι «αντιμνημονιακοί» τραμπούκοι απαγορεύεται στον Νταλάρα, οποιαδήποτε εκδήλωση του αλληλεγγύης, οποιαδήποτε απεύθυνση του στο λαό, επειδή έχει εκφραστεί «υπέρ του μνημονίου», «υπέρ του Πάγκαλου» (!!!) και έχει την εγκληματική ιδιότητα να είναι σύζυγος πολιτικού που έχει ψηφίσει το μνημόνιο. **Στην πραγματικότητα ο Νταλάρας διώκεται περισσότερο γιατί τόλμησε να καταδικάσει σαν όχι φιλολαϊκή αλλά σαν δημαγωγική τη στάση της λεγόμενης αριστεράς σχετικά με το μνημόνιο.** Αλλά η ψευτοαριστερά δεν απαντάει η ίδια στέλνει τους ανώνυμους παρακρατικούς της για να χτυπήσουν τους αντιπάλους της. Έτσι ομάδες «αγανακτισμένων», δηλ. «αναρχικών, αντιεξουσιαστών» σε συνεργασία με «αριστεροπατριώτες» έριξαν γιαούρτια, μπουκάλια, πλαστικά και μη, σακούλες σκουπιδιών, νερά και τρομοκράτησαν το λαό που παρακολουθούσε σε Ίλιον και Δάφνη, έχοντας την πλήρη κάλυψη του κράτους σε πολιτικό επίπεδο από καθεστωτικά κόμματα, κυβερνητικά και μη με επικεφαλής τα ψευτοαριστερά.

Οι συναυλίες του Νταλάρα ξεκίνησαν από τη Νίκαια, όπου έγινε δοκιμή για αυτό που θα ακολουθούσε στη συνέχεια. Στη Νίκαια οι «αγανακτισμένοι» περιορίστηκαν σε γιούχες. Η συναυλία ολοκληρώθηκε, και τα τραγούδια ακούστηκαν. Στο Ίλιον οι «αγανακτισμένοι», είχαν μεγαλύτερη παρουσία, ήταν διασκορπισμένοι μέσα στο πλήθος που πήγε να παρακολουθήσει τη συναυλία, γιούχαραν, έβγαζαν πενηντάετρα και τα κουνούσαν επιδεικτικά ενάντια στον «κονομημένο» Νταλάρα, και έριξαν μπουκάλια, γιαούρτια, καρτέκλες κ.λπ. Όπως αναφέρει το indymedia η επίθεση αυτή έγινε από «αναρχικούς - αντιεξουσιαστές» και «αριστεροπατριώτες» του ΕΠΑΜ (Ενιαίο Παλλαϊκό Μέτωπο, το κόμμα του καθεστωτικού σοσιαλφασίστα «οικονομολόγου» Καζάκης). Οι «αντιεξουσιαστές» μοίρασαν προκήρυξη με τίτλο «Μακριά από τις γειτονιές μας» στην οποία κατηγορούσαν τον Νταλάρα γιατί υποστηρίζει θερμά τον Πάγκαλο (!!!) και έκλεινε με το σύνθημα «Η αλληλεγγύη όπλο των φτωχών, ενάντια στις φιλανθρωπίες των αφεντικών». Σύμφωνα με όσα γράφουν οι ίδιοι μετά το τέλος της συναυλίας αποχώρησαν συντεταγμένοι, χωρίς να τους ενοχλήσει καμία αστυνομική δύναμη, και έκαναν πορεία στους

δρόμους του Ίλιον. Η «παρέμβαση» βιντεοσκοπήθηκε και το βίντεο ανέβηκε στο «ελληνορθόδοξο» μπλογκ «αντινέα τάξη πραγμάτων» («anti-ntp.blogspot.com») όπου πλασσάρονται οι Καζάκης, Καμμένος και το «δεν πληρώνω».

Μετά τη συναυλία στο Ίλιον (5/3), δεν υπήρξε καμία κατακραυγή από την κυβέρνηση και τις λοιπές «μνημονιακές δυνάμεις», που υποτίθεται ότι υπηρετούσαν οι συναυλίες του Νταλάρα. Υπήρξαν μόνο έπαινοι για τους τραμπούκους από τις «αντιμνημονιακές δυνάμεις». Πρώτος χειροκρότησε τις επιθέσεις ο Ριζοσπάστης που έγραψε στις 7/3: «Στις συναυλίες δεν λείπουν και οι αντιδράσεις αποδοκιμασίας... **Φαίνεται πως η «φιλόδημη» κίνηση του να διοργανώσει συναυλίες δωρεάν, για την ενίσχυση των φτωχών, μέσω της προσφοράς των ανθρώπων - υπήρχαν κουτιά συλλογής τροφίμων - πολλούς δεν τους πείθει. Η φτώχεια και η ανέχεια των λαϊκών στρωμάτων δεν ήρθαν ουρανοκατέβατες, είναι αποτέλεσμα της πολιτικής του κεφαλαίου και των συμμάχων του και των πολιτικών του εκφραστών που η φιλανθρωπία δε θίγει στο ελάχιστο.** Προηγούμενα σε άρθρο της 29/2 πάλι σε άρθρο για τις συναυλίες του Νταλάρα ο Ριζοσπάστης τον κατηγορούσε γιατί «**Το μόνο που έκανε ήταν να καταφερθεί εναντίον των δυνάμεων που καταψήφισαν το μνημόνιο, ουσιαστικά στο ΚΚΕ, σημειώνοντας: «νομίζετε ότι δε θα πληρώσουν όσοι έμειναν ανέπαφοι και από τα μνημόνια και καθίσαν στην άκρη; Η νομίζετε ότι επειδή θα ανέβουν τα ποσοστά περιστασιακά ο κόσμος θέλει αυτό; Γιατί τότε ο κόσμος δεν ψήφισε το “Ε-ΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο;”.** **Πού πήγαν τα κόμματα της αριστεράς που συρρικνώθηκαν και απέφυγαν την παρουσία τους με την ελληνική πραγματικότητα για να βοηθήσουν τον κόσμο να πάει μπροστά; Τέτοια αριστερά κόμματα θέλουμε;».**

Η Αυγή ακόμα πιο επιθετικά έγραφε στις 8/3 απαντώντας στο ερώτημα «Γιατί στο Νταλάρα;»: «**Μεγάλη αβάγνα από τον ΔΟΛ στον κουμπάρο Γιώργο Νταλάρα που αποδοκιμάζεται στις συναυλίες αλληλεγγύης που κάνει τούτο τον καιρό στις γειτονιές της Αθήνας. Θέτουν μάλιστα και θέμα δημοκρατίας! Το “Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα” του ΓΑΠ που έβγαλε κόλαση και με τη στήριξη της οικογένειας Νταλάρα, είναι τριτευούσης σημασίας λεπτομέρεια. Για να μην πολυλογούμε, ας θέσουμε ένα απλό ερώτημα στους επιτελείς του ΔΟΛ. Γιατί**

στις συναυλίες που δίνουν ο Μανώλης Μητσιάς, ο Δημήτρης Μητροπάνος, ο Θάνος Μικρούτσικος, ο Αλκίνοος Ιωαννίδης, ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου, ο Ορφέας Περίδης και τόσο άλλοι σεμνοί δημιουργοί, το χειροκρότημα είναι από βάθους καρδιάς, θερμό και καθολικό; Ε;». Η Αυγή επιτίθεται στο συγκρότημα Λαμπράκη, επειδή αντέδρασε στους τραμπουκισμούς, δίνοντας και τη «λευκή» λίστα των «σεμνών» καλλιτεχνών, στους οποίους αξίζει «θερμό και καθολικό» χειροκρότημα. Δεν ξέρουμε βέβαια αν αυτή είναι η τελική. Γιατί κάποτε ο Νταλάρας ήταν ο αγαπημένος του Ριζοσπάστη και της Αυγής, κυρίως όταν έδινε «συναυλίες αλληλεγγύης» στον «δοκιμαζόμενο» σέρβικο λαό, όταν δηλαδή συμμετείχε στην καθεστωτική υποστήριξη των γενοκτονικών επιχειρήσεων του σέρβικου στρατού. Τότε ήταν και αυτός ένας «σεμνός» καλλιτέχνης. Τώρα αλλάξαν οι καιροί.

Για λογαριασμό λοιπόν των ψευτοαριστερών αντιμνημονιακών δυνάμεων, στη συναυλία της Δάφνης ανέλαβαν να επιβάλλουν την τάξη από τη μια οι «πατριώτες» που κρατούσαν μία τεράστια ελληνική σημαία και από την άλλη οι ψευτοαναρχικοί τραμπούκοι με πανό «Λαϊκή Συνέλευση Κατοίκων Μπραχαμίου» και το σύνθημα «Η κρίση ανατρέπεται, δεν διασκεδάζεται. Έξω οι Νταλάρες από τις γειτονιές μας». Υπήρχαν καλέσματα για το λιντσάρισμα σε «εθνοκοπατριωτικά» μπλογκ τις προηγούμενες ημέρες. Όπως αποδείχτηκε στη Δάφνη οι τραμπούκοι ήταν αποφασισμένοι να κλιμακώσουν τη βία και να διακόψουν τη σειρά των συναυλιών.

Οι γιούχες ξεκίνησαν από το πρώτο λεπτό όταν εμφανίστηκε ο δήμαρχος Δάφνης στη σκηνή, ο οποίος υπερασπίστηκε το δικαίωμα του σαν εκλεγμένος, όπως είπε, να οργανώνει μία συναυλία στην πόλη (!!!) και είπε ότι είχαν το δικαίωμα οι δύομιση χιλιάδες άνθρωποι που είχαν μαζευτεί να παρακολουθήσουν τη συναυλία. Αυτοί που είχαν πάει για τη συναυλία, σηκώθηκαν όρθιοι και ξέσπασαν σε παρατεταμένο χειροκρότημα για να δηλώσουν την παρουσία τους. Οι γιούχες ωστόσο δεν σταμάτησαν και έγιναν πιο έντονες όταν εμφανίστηκε ο Νταλάρας. Μεταξύ γιούχας και βρισιάς, ακουγόταν και το σύνθημα: «Η αλληλεγγύη όπλο των λαών. Πόλεμος στον πόλεμο των αφεντικών». Όσο τα συνθήματα, οι γιούχες, οι βρισιές συνεχίζονταν, κάποιοι από τις πίσω σειρές, αυτοί που ήταν πιο κοντά στις τραμπούκικες ομάδες, σηκώθηκαν να φύγουν, κάτω από τις φωνές των τραμπούκων «έξω, έξω, έξω». Μετά άρχισαν τα νερά, τα πορτοκάλια, τα γιαούρτια, οι σακούλες σκουπιδιών.

Μεταξύ άλλων υπάρχει ένα βίντεο στο youtube που καταγγέλλει δολοφονική επίθεση. Το βίντεο δείχνει να εκσφενδονίζεται ένα γυάλινο μπουκάλι που πήγαινε κατευθείαν για το κεφάλι του Νταλάρα και αφού αυτός το απέφυγε, και το ίδιο έκανε και ένας άλλος μουσι-

κός πίσω του, σφηνώθηκε σε μία κιθάρα και τη διάλυσε. Όταν βγήκε ο Μπάσης στη σκηνή άρχισαν οι βρισιές στον Μπάση και συνεχίστηκε η ρίψη διαφόρων «πολεμοφοδίων». Ο Μπάσης έμεινε στη σκηνή και τραγούδησε. Στη συνέχεια εμφανίστηκε στη σκηνή η Δέσποινα Ολυμπίου. Αμέσως ρίχτηκαν πάνω της δυο τρία μπουγέλα, αυτή τρομοκρατήθηκε, και παρόλο που ο Νταλάρας προσπάθησε να την ηρεμήσει, δεν άντεξε και αποχώρησε. Σε όλη τη διάρκεια της φρίκης το κοινό χειροκροτούσε προσπαθώντας να εμψυχώσει τους μουσικούς, και φώναζε στους τραμπούκους να φύγουν, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Δεν υπήρχε καμία «ανοχή» από τους ψευτο-εξεγερμένους κρυφοναζιστές για τους «μικροαστούς σκοταδιστές» που ήθελαν να «καταναλώσουν Νταλάρα». Έτσι τους χαρακτηρίζαν αυτοί που έκαναν την «παρέμβαση» στο Ίλιον. Κάπου εκεί τελείωσε η συναυλία, και μετά ήρθε η ανακοίνωση Νταλάρα για ματαίωση και των υπολοίπων. Το πόσο εγκλημαμένοι από το καθεστώς ήταν όλοι αυτοί οι τραμπουκισμοί αποδεικνύεται από μόνο το γεγονός ότι δεν υπήρχε καμία απολύτως σύλληψη ή δίωξη.

Στην προκήρυξη της «Συνέλευσης Κατοίκων Μπραχαμίου» οι τραμπούκοι καταλογίζουν στο Νταλάρα ότι κάνει προεκλογική εκστρατεία για τη γυναίκα του (!) που ψήφισε το μνημόνιο και ότι ο ίδιος είπε στον Σκάι ότι ή θα ψηφίζοταν το μνημόνιο ή θα ερχόταν καταστροφή και έτσι εξηγούν γιατί επιβάλλουν απαγόρευση στον Νταλάρα. Όπως γράφουν η αλληλεγγύη πρέπει να έρχεται μόνο στα πλαίσια «κοινωνικών των «από τα κάτω» ως απάντηση στην επίθεση των «από τα πάνω». Οτιδήποτε άλλο δεν το ανέχονται ειδικά όταν υπάρχει χορηγός «τηλεοπτικωνιακή εταιρεία με διαφημιστική παρουσία στον χώρο των συναυλιών» (!!!) Το μόνο που δεν εξηγούν είναι πότε έγινε η «Συνέλευση» για να αποφασίσει την εκδίωξη του Νταλάρα, ποιος την συγκάλυψε και πόσο ανοιχτά; πως πάρθηκε η απόφαση;

Οι σκηνές μιλάνε από μόνες τους για το ποιοί ήταν οι από πάνω που ποδοπάτησαν τους «από τα κάτω» που είχαν πάει για να παρακολουθήσουν τη συναυλία, που στέκονταν όρθιοι και χειροκροτούσαν, που τους παρακαλούσαν να φύγουν, ηλικιωμένες γυναίκες, μητέρες με παιδιά, οικογένειες που θέλησαν να ξεσκάσουν λίγο μέσα στη μαυρίλα. Οι άνθρωποι αυτοί της γειτονιάς δεν έβαλαν κανένα πάνω από το κεφάλι τους να τους πει τι πρέπει ή τι δεν πρέπει να ακούσουν, που πρέπει ή που δεν πρέπει να πάνε. Άλλωστε αν ο λαός ήθελε να αποδοκιμάσει τον Νταλάρα θα του γύριζε την πλάτη, θα τραγουδούσε σε άδεια γήπεδα, και αυτό θα ήταν ένα σαφές μήνυμα. Ο λαός όμως δεν το ήθελε καθόλου αυτό. Δεν είδε στον Νταλάρα τον εχθρό που του κόβει τις συ-

ντάξεις και τους μισθούς. Ο λαός πήγε μέσα στα γήπεδα για να ακούσει τα τραγούδια του Νταλάρα που τα έχει αγαπήσει και οι τραμπούκοι τον ακολούθησαν μέσα στα γήπεδα **έξω από τη θέλησή του και ενάντια σε αυτήν** για να τον εμποδίσουν να ακούσει τα τραγούδια και να τους διώξουν από το γήπεδο μαζί με τον Νταλάρα. Είναι χαρακτηριστικό το «έξω, έξω» που φώναζαν στους ανθρώπους που σηκώθηκαν για να φύγουν. Ο λαός αυτός στάθηκε ανοργάνωτος απέναντι σε οργανωμένους τραμπούκους και δεν μπόρεσε να τους απωθήσει. Έτσι μία μειοψηφία κατάφερε να επιβληθεί φασιστικά σε μία πλειοψηφία, που αιφνιδιαστηκε από την επιθετικότητα των τραμπούκων και πάγωσε από το γεγονός ότι η αστυνομία σφύριζε απ' έξω αδιάφορα.

Ο Νταλάρας δεν είναι σίγουρα κανένας ρομαντικός ή λαϊκός επαναστάτης, ούτε είναι γνωστός για τις κόντρες του με το καθεστώς. Όμως η επίθεση που δέχεται σήμερα από το φαιοκόκκινο μέτωπο δεν είναι για τα όποια αρνητικά του, αλλά για τα καλά του, γιατί αυτή τη φορά ενόχλησε το καθεστώς με τις δηλώσεις του για την ψευτοαριστερά και το εθνικό «αντιμνημονιακό», αντιευρωπαϊκό μέτωπο. Γι' αυτό στους προπληλακισμούς πρωταγωνίστησε το ΕΠΑΜ που έχει σύνθημα την «εθνική κυριαρχία» και σύμφωνα με το πρόγραμμα του αυτή επιβάλλει την αλλαγή του στρατηγικού προσανατολισμού της χώρας, δηλαδή το δέσιμο της χώρας με τον ρωσοκινέζικο άξονα δηλαδή την ιμπεριαλιστική κυριαρχία της Ρωσίας πάνω στην Ελλάδα. Ο Νταλάρας τους ενόχλησε τόσο πολύ ακριβώς γιατί έχει αφήσει στις μάζες σαν τραγουδιστής και όχι γιατί είναι απομονωμένος από αυτές. Για αυτές τις μάζες οι «αντιμνημονιακοί» τραμπούκοι φτιάχνουν μία λευκή λίστα με αυτά και αυτούς που έχουν δικαίωμα να ακούνε και μία μαύρη λίστα με αυτά και με αυτούς που δεν πρέπει να ακούνε, και αυτό το ρεπερτόριο αποφάσισαν να το επιβάλλουν με φασιστική βία και φροντίζουν οι κιθάρες που παίζουν τα άσματα της μαύρης λίστας τους να σπάσουν, τα κεφάλια αυτών που τα τραγουδάνε να ματώσουν, και τα μάτια αυτών που πάνε να τα ακούσουν εκεί που παίζονται να ανοίξουν διάπλατα από τον τρόμο. Το λάθος που κάνουν είναι ότι οι μάζες θυμούνται, θυμώνουν και δεν συγχωρούν.

Η απαγόρευση της συναυλίας έχει το ίδιο υπόβαθρο με το κάψιμο των «επικίνδυνων βιβλίων» από τους ναζί του Χίτλερ το 1933 στο όνομα του εθνικοσοσιαλισμού με σκοπό την «κάθαρση της γερμανικής κουλτούρας από επικίνδυνες ιδέες». Τώρα ο σκοπός είναι η «κάθαρση» των γειτονιών από τους Νταλάρες, η «κάθαρση» του πολιτικού χώρου από τους «μνημονιακούς» πολιτικούς και βουλευτές, η «κάθαρση» των αμφιθεάτρων από τους φίλους μίας εκπαίδευσης δέμενης με την έρευνα και τη σύγχρονη παραγωγή.

Αυτοί που καίνε τα τραγούδια και

δέρνουν τους διαφωνούντες εκπροσωπούν τις πραγματικές κατοχικές δυνάμεις.

Το επιχείρημα της φαιοκόκκινης βίας είναι ότι η πλειοψηφία του ελληνικού λαού είναι κατά του μνημονίου που φέρνει τη «γερμανική κατοχή». Άρα οποιαδήποτε βία εναντίον των εκφραστών μίας διαφορετικής γραμμής είναι «λαϊκή βία», βία των αγανακτισμένων και εξαθλιωμένων κατά των κατοχικών δυνάμεων. Στην πραγματικότητα όμως για να υπάρχει κατοχή πρέπει να υπάρχει βία των κατοχικών δυνάμεων κατά της χώρας και ειδικά κατά των όσων αντιστέκονται σε αυτήν την κατοχή. Αλλά εδώ δεν υπάρχει καμιά τέτοια βία. Η Γερμανία και αυτοί που ψηφίζουν το «γερμανικό» μνημόνιο (δεν είναι γερμανικό γιατί το υποστηρίζει όλη η Ευρώπη επειδή όλη η Ευρώπη πληρώνει τα ελληνικά χρέη) δεν ασκούν βία στον ελληνικό λαό. Λένε οι «αντικατοχικοί» ότι δεν μας ασκούν ανοιχτή βία αλλά μας εκβιάζουν ότι αν δεν υπογράψουμε το μνημόνιο δεν θα μας δώσουν λεφτά. Αλλά αυτά τα λεφτά δεν μας τα χρωστάνε. Και αν θέλουμε δεν τα παίρνουμε. Πάντως καταχτητές δεν είναι αυτοί που μας δίνουν καμιά 100ρια δια Ευρώ αφού ήδη τους έχουμε φάει, σαν χώρα, καμιά 100αριά άλλα δις Ευρώ, δανεικά και αγύριστα. Κοιτάνε το συμφέρον τους να, φιλολαϊκοί δεν είναι να, αλλά καταχτητές όχι. Και μιας και οι καταχτητές οπωσδήποτε ασκούν βία, οι μόνοι που ασκούν βία και μπορούν ως εκ τούτου να έχουν σχέση με κατοχή είναι οι «αντικατοχικοί» του κάθε Καμμένου, Καζάκη, ΣΥΡΙΖΑ κλπ. Αυτοί είναι κατοχικές δυνάμεις απλά ενός επίδοξου καταχτητή που ακόμα δεν έχει φανεί ανοιχτά. Αυτοί που δέρνουν τώρα και κάνουν τους φανατικούς εχθρούς του μνημονίου είναι αυτοί ακριβώς που το φέρανε. Και το φέρανε βομβαρδίζοντας και ανατινάζοντας με χίλιους, τάχα ταξικούς τρόπους μέσα από τις κυβερνήσεις και έξω από τις κυβερνήσεις τις ελληνικές βιομηχανίες, τα ξενοδοχεία, τις σύγχρονες καλλιέργειες, την έρευνα και τεχνολογία. Είναι αυτοί που φέρανε την χρεοκοπία και το πρώτο μνημόνιο μετά από 30 χρόνια σαμποτάζ και που συνέχισαν το σαμποτάζ μετά τη χρεοκοπία και τώρα έφεραν και το δεύτερο μνημόνιο. Καλά και οι Γερμανοί δεν φταίνε; Φταίνε και οι Γερμανοί. Και φταίνε επειδή για να σώσουν το Ευρώ θέλουν να διοικήσουν με μνημόνια μια ξένη χώρα αντί να την βοηθήσουν να φύγει από το Ευρώ και να της δώσουν ένα ποσό βοήθειας για να στηριχθεί στα πόδια και να σώσει η ίδια τον αυτό της η να αυτοκτονήσει. Όμως άπειρα πιο πολύ φταίνε αυτοί που σαμποτάρανε τις παραγωγικές δυνάμεις της χώρας και συνεχίζουν να τις σαμποτάρουν. Αυτοί τώρα δέρνουν. Όχι τυχαία το κόμμα που δέρνει πιο πολύ και ρίχνει και το σύνθημα για να δέρνουν, ο Σύριζα, είναι και το κόμμα που σαμποτάρει όσο κανένα άλλο την παραγωγή. Δεν είναι τυχαίο. Είναι το κόμμα που σαμποτάρει τη χώρα μας για λογαριασμό μιας ξένης δύναμης, τη Ρωσίας του Πούτιν, της Ρωσίας της Γκάζπρομ, του Κοπελούζου,

του Μπόμπολα, του Κόκκαλη, του Γερμανού. Είναι το κόμμα που στις 28 του περασμένου Οκτώβρη διέλυσε όλες τις στρατιωτικές παρελάσεις πορείες εκτός από εκείνες του ρώσικου στρατού στην Αλεξανδρούπολη και που λίγο μετά πήγε στη ρώσικη πρεσβεία με τον αρχηγό του Τσίπρα για να δώσει τα διαπιστευτήρια στο αφεντικό του. Στην πραγματικότητα κατοχική δύναμη που χωρίς βία δεν μπορεί να διοικήσει αυτή τη χώρα. Πραγματικά τα πράγματα είναι τα ακριβώς αντίθετα από εκείνα που φαίνονται.

Αλλά το τέρας δεν μπορεί να κρυφτεί. Η ΟΑΚΚΕ θα παίξει πρωτοπόρο ρόλο σε αυτή την περίοδο στην αποκάλυψη και απομόνωση των δυνάμεων που πραγματικά φέρνουν τη φτώχεια και την πείνα για λογαριασμό των ρώσων και κινέζων ιμπεριαλιστών. Καλούμε τους δημοκράτες και τους εργαζόμενους να δυναμώσουν τη φωνή της και να την ενισχύσουν για το ψωμί, τη δημοκρατία, την ανάπτυξη και την εθνική ανεξαρτησία.

Η Δήλωση Νταλάρα για τη μεταίωση των συναυλιών όπως δημοσιεύτηκε στο Βήμα (15/3)

«Την απόφασή του να σταματήσει τον κύκλο συναυλιών αλληλεγγύης που είχε ξεκινήσει σε γειτονίες της Αθήνας

Οι σαμποταριστές ακυρώνουν με τη βία και την τρομοκρατία το μεταρρυθμιστικό νόμο Διαμαντοπούλου και απολύουν την ίδια

συνέχεια από τη σελ. 16

θέση τους; Κάποιος άλλος και όχι η ΠΟΣΔΕΠ; Τι έκανε η ΠΟΣΔΕΠ από την ώρα που είπε αυτές τις κουβέντες; Τίποτα. Απλά περίμενε να εξαλειφθεί και να μετατεθεί η Διαμαντοπούλου και να προσληφθεί και να επιτεθεί ο Μπαμπινιώτης.

Καταδίκη της φασιστικής βίας είναι μόνο ο αγώνας για την ανατροπή της. Όλα τα άλλα είναι βρώμικες καλύψεις, παραπλάνηση, απάτες. **Η ΔΗΜΑΡ στα πανεπιστήμια και στην κοινωνία γενικά είναι το οπιούχο που σκεπάζει τον πόνο που προκαλεί η βία του ΣΥΡΙΖΑ.**

Ο νόμος πλαίσιο ψηφίστηκε στην αρχική θετική του μορφή από τους Παπανδρέου και Σαμαρά γιατί αντανάκλασε τις ταξικές αντιθέσεις μέσα στην κοινωνία και στα ΑΕΙ αλλά το τι θα εφαρμοζόταν από αυτόν και τι όχι ήταν ζήτημα συσχετισμού των δυνάμεων ανάμεσα από τη μια στο φαιοκόκκινο μέτωπο εξουσίας και από την άλλη των ανοργάνωτων έντιμων πανεπιστημιακών και φοιτητών που συνειδητοποιούν από την ζωντανή πείρα τους τα αίτια της διάλυσης της ανώτατης εκπαίδευσης όλο και περισσότερο. Αυτό σημαίνει ότι η μάχη για την εφαρμογή των ψηφισμένων προοδευτικών μεταρρυθμίσεων έπρεπε να δίνεται ασταμάτητα και πρέπει να συνεχίσει να δίνεται για να σωθεί ότι μπορεί να σωθεί. Αυτή είναι και μια πλευρά του αγώνα για τη συγκρότηση του δημοκρατικού μετώπου στην ανώτατη εκπαίδευση. Οι δημοκρατικοί καθηγητές και φοιτητές δεν πρέπει να αφήσουν τον Μπα-

και του Πειραιά ανακοίνωσε ο Γιώργος Νταλάρας, καθώς «τα φαινόμενα βίας, οι τραυματισμοί μουσικών και η καταστροφή μουσικών οργάνων, ιδιαίτερα στην τελευταία συναυλία, έχουν αναιρέσει το νόημα και το χαρακτήρα των μουσικών εκδηλώσεων που σχεδιάσαμε».

«Επειδή η χρονική συγκυρία, ενόψει των επερχόμενων εκλογών απαιτεί νηφαλιότητα, ξεκάθαρα μηνύματα και περρίσκεψη, δε θα προσφέρουμε μια ακόμα ανοιχτή εκδήλωση, αφορμή και πεδίο τυφλής αντιπαράθεσης σε όσους επιθυμούν κάτι τέτοιο. Δε θα μετατρέψουμε τους χώρους μαζικής προσέλευσης του κόσμου σε αρένα, για αυτούς που επιδιώκουν με τις ενέργειές τους, να συνεχίσουν τον κύκλο της βίας των άκρων» αναφέρει ο Γ.Νταλάρας και καταλήγει: «Σταματούμε εδώ, παρότι είναι προφανές ότι μπορούμε και έχουμε να πούμε πολλά περισσότερα από αυτά που διαδραματίστηκαν πίσω από τα φώτα της δημοσιότητας. Αυτά στην ώρα τους. Θεωρούμε όμως, ότι η οποιαδήποτε ανακύκλωση των γεγονότων, ενισχύει αντιδημοκρατικές προθέσεις και πρακτικές, κανονικοποιεί τη βία και αναπαράγει την πόλωση, δημιουργώντας ένα εύφλεκτο υλικό που απειλεί όλους μας αυτήν τη δύσκολη ώρα. Με ψυχραιμία, στο επανιδείν».

μπινιώτη και τις άλλες ακαδημαϊκές συμμορίες να κατεδαφίσουν τα πάντα. Οφείλουν να αντισταθούν.

Οι φοιτητές αντιστάθηκαν στις πρώτες καταλήψεις με την ψήφιση του νόμου στη Νομική στην Αθήνα, όπως και σε όλα τα πανεπιστήμια και το ρεύμα υπέρ του νόμου υπογραμμίζουμε ότι ήταν και, όπως είδαμε προηγούμενα είναι πλειοψηφικό στους καθηγητές και τους φοιτητές. Γι αυτό ισοδυναμούσε με προδοσία η στάση της Διαμαντοπούλου που αποδείχτηκε ότι έχει υπαλληλική σχέση με την σοσιαλφασιστική ηγεσία του ΠΑΣΟΚ αφού δεν υπερασπίστηκε ούτε το ίδιο της το πρόγραμμα ούτε κυρίως το πανεπιστημιακό μέτωπο που το στηρίξε κυρίως των καθηγητών που εκτέθηκαν και έπαιξαν το κεφάλι τους γι αυτό. Έτσι αυτή χωρίς να πει κουβέντα ενάντια στην τοποθέτηση του κατεδαφιστή Μπαμπινιώτη αποδέχτηκε σαν αντάλλαγμα το υπουργείο ανάπτυξης για λίγες ακόμα βδομάδες εξουσίας και για λίγο ακόμα κύρος στο βυθιζόμενο ΠΑΣΟΚ. Η έλλειψη χαρακτήρα της αστικής τάξης της χώρας ακόμα και της θεωρούμενης ως δημοκρατικής είναι χαρακτηριστική. Θυμίζουμε όταν η Γιαννάκου έκανε την δραματική προσπάθεια της για να περάσει τον θετικό νόμο της για τα πανεπιστήμια πως είχε αντιπαθεί η Διαμαντοπούλου συνεχίζοντας την σιχαμερή παλαιοκομματική παράδοση, σύμφωνα με την οποία οι δειλοί μεταρρυθμιστές της κάθε κυβέρνησης σκοτώνουν τις εκσυγχρονιστικές προσπάθειες και τους ίδιους τους εκσυγχρονιστές της προηγούμενης, προκειμένου να πάρουν την εξουσία.

Η ΟΑΚΚΕ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ:

ΓΙΑ ΝΑ ΦΡΑΞΟΥΜΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΤΟ ΦΑΙΟΚΟΚΚΙΝΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

συνέχεια στη σελ. 1

του, έχει δυναμώσει τους φόβους του, αλλά δεν έχει ικανοποιήσει το μυαλό του. Λέει διαρκώς στο λαό ότι οι «έξω» τον πείνασαν αλλά αυτός ξέρει πολύ καλά ότι αυτοί που τον χρεωκόπησαν είναι οι «μέσα». Αυτό είναι ζωντανή εμπειρία. Αυτό το σάπιο που αρρώστησε τη χώρα το νοιώθει βαθιά μέσα του γιατί τόχει ζήσει εδώ και 30 χρόνια. Δεν είναι λοιπόν διατεθειμένος να βαδίσει με όλους αυτούς που του προτείνουν εκστρατεία εναντίον ενός εξωτερικού εχθρού γιατί υποπτεύεται ότι είναι και αυτοί μέρος του σάπιου και θέλουν να μεταθέσουν τις ευθύνες τους για να πάρουν οι ίδιοι την εξουσία.

Εκείνο που έχουμε εμείς να κάνουμε είναι να επιβεβαιώσουμε, δηλαδή να αποδείξουμε ότι αυτή η υποψία του στέκει και μάλιστα να του αποκαλύψουμε ότι αυτοί που εμφανίζονται σαν οι πιο αμόλυντοι και θορυβώδεις σωτήρες του είναι οι ίδιοι αυτοί οι κυρίως δήμοί του και να τον καλέσουμε να βαδίσει εναντίον τους. Δεν μπορούμε εύκολα προς το παρόν να αποδείξουμε ότι αυτοί που εμφανίζονται σαν εθναμύντορες και φίλοι των φτωχών απέναντι στη δήθεν γερμανική επίθεση είναι εγκάθετοι ενός πραγματικά πολύ επικίνδυνου και πανίσχυρου εξωτερικού εχθρού, που ήδη έχει χάσει τα νύχια του οικονομικά, πολιτικά και ιδεολογικά στη σάρκα αυτής της χώρας και ετοιμάζεται έτσι απελπισμένη και εξαντλημένη καθώς είναι να την κατασπαράξει. Αυτός ο εξωτερικός εχθρός είναι το φασιστικό μέτωπο Ρωσίας – Κίνας κάτω από την ηγεμονία της πρώτης το οποίο εμφανίζεται σαν φίλος του λαού μέσω εσωτερικών δυνάμεων. Όμως δεν είναι πολύ δύσκολο να αποδείξουμε ότι κάτι πολύ σάπιο συμβαίνει με αυτές τις εσωτερικές δυνάμεις που παριστάνουν συνήθως το λαό. **Μπορούμε ωστόσο όλο και περισσότερο να το αποδεικνύουμε αυτό καθώς οι δυνάμεις αυτές συγκροτούν ένα φαιοκόκκινο φασιστικό μέτωπο, ένα αντιευρωπαϊκό και όλο και πιο ανοιχτά ρωσόφιλο μπλοκ που ό-**

λο και περισσότερο ασκεί βία, όλο και περισσότερο σαμποτάρει τις παραγωγικές δυνάμεις, όλο και περισσότερο με το «κόκκινο» τμήμα του προκαλεί καταστροφές ενώ με το φαιό κάνει επίδειξη ρατσιστικής βίας και εθνοφασιστικής προπαγάνδας. Αυτό το μπλοκ αποτελείται στον πυρήνα του από τις εγκάθετες φασιστικές ηγεσίες και τους στελεχικούς μηχανισμούς των ψευτοΚΚΕ, Σύριζα, Λάος, και μερικά θραύσματα του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ που αποσπάστηκαν τελευταία από αυτά ενθαρρυσμένα από την επέλαση των φαιοκόκκινων. Δίπλα σε αυτούς, σαν εργαλείο μαζικής φασιστικής βίας αλλά χώρια, για να μην εκτίθεται το ίδιο το μπλοκ, βρίσκονται οι σοσιαλφασίστες που εμφανίζονται σαν αναρχικοί, ενώ από την άλλη μεριά υπάρχει μια μετάσταση του Σύριζα μέσα στη δημοκρατία, η ΔΗΜΑΡ (που ένα τμήμα μεσαίων στελεχών της δεν είναι φασιστικό). Αυτό όλο το μπλόκ είναι που κυρίως προστάτησε, εξέθρεψε και ετοιμάζεται τώρα να βάλει στη Βουλή το πιο αποκρουστικό απόστημα αυτού του μπλοκ και σε λίγο διεθνές πολιτικό όνειδος της χώρας, που λέγεται «Χρυσή Αυγή».

Το να αντιστρέψουμε σε ένα βαθμό τη εικόνα που έχει ο λαός για τον κύριο εξωτερικό εχθρό του είναι ασφαλώς μια πολύ δύσκολη υπόθεση καθώς η μεν Ρωσία έχει φροντίσει εδώ και δεκαετίες να κρύβει κάθε αρνητική εκδήλωση της παγκόσμια και ειδικά στη χώρα μας, η δε Γερμανία, έχει αναλάβει ευχαρίστως τα τελευταία χρόνια το ρόλο του επίσημου εξαθλιωτή του ελληνικού λαού, την ώρα που οι υπεύθυνοι της πείνας του και των αλλεπάλληλων μνημονίων που του κατατρώνε την ύπαρξη, δηλαδή οι ρωσόδουλοι που εμποδίζουν τις επενδύσεις και κλείνουν αράδα τα εργοστάσια μέσα και έξω από τις κυβερνήσεις, εξακολουθούν να δρουν στο σκοτάδι. Όμως μπορούμε να αποκαλύψουμε τον εχθρό αρχίζοντας από την πιο επιθετική, καταστροφική και σε λίγο πιο μισητή του έκφραση, το φαιοκόκκινο μπλοκ, ακριβώς επειδή τώρα δυναμώνει και έχει γίνει ξετσιπότο και

μάλιστα έχει μεγαλύτερη ανάπτυξη η πιο αποκρουστική ιστορικά μορφή του, η κλασική φασιστική που την ονομάζουμε φαιή. Αυτό το μπλοκ λοιπόν θα προκαλέσει το ίδιο αυτόματα όσο θα δυναμώνει και θα επιτίθεται ενάντια σε όλο και περισσότερους μια αντισυσπειρώση εναντίον του.

Αυτό το φαιοκόκκινο μπλοκ πάντα υπήρχε. Αλλά δεν είχε ποτέ μεγάλο όγκο. Και κυρίως δεν είχε ποτέ μεγάλη επιρροή. Τις περισσότερες καταστροφές που έκανε στη δημοκρατία και στην ανάπτυξη της χώρας την έκανε μέσα από μικρά ρωσόδουλα ηγετικά αποσπάσματα στα δύο μεγάλα κόμματα, το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ, που όμως ο στελεχικός τους όγκος ήταν βασικά ευρωπαϊόφιλος και δημοκρατικός με την πλατιά έννοια. Τώρα το φαιοκόκκινο μπλοκ έχει το ίδιο δυναμώσει σε μεγάλο βαθμό, ενώ αλλάζει φυσιογνωμία και αρκετά γρήγορα μάλιστα το στελεχικό σώμα του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ. Αποτέλεσμα είναι ότι ενώ κάποτε οι ηγεσίες του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ θέλανε πολύ χρόνο για να προχωρήσουν στις εσωτερικές εκκαθαρίσεις των κομμάτων τους και να επιβάλουν τις πολιτικές τους, τώρα μπορούν να τις πετυχαίνουν πολύ γρήγορα δίνοντας το ελεύθερο στους τραμπούκους του φαιοκόκκινου μπλοκ να προπηλακίζουν καθημερινά, να δέρνουν, ακόμα και να τραυματίζουν τους προς εκκαθάριση δημοκρατικούς αντιπάλους τους. Έτσι άτυπα αλλά σταθερά οι φαιοκόκκινοι έχουν αρχίσει εδώ και καιρό να επιτίθενται σε όλη τη γκάμα της πολιτικής, οικονομικής ακόμα και της πολιτιστικής ζωής του τόπου και να καταδιώκουν, να καταστρέφουν, να λεηλατούν και να τρομοκρατούν ανεμπόδιστα σαν αγανακτισμένοι πολίτες ότι συνειδητά και συνήθως ασυνείδητα αντιστέκεται στην επέλαση τους. «Κόκκινοι» και φαιοί πιασμένοι χέρι-χέρι προετοιμάζουν το έδαφος για την απρόσκοπτη κυριαρχία του αφεντικού τους, που στη ίδια τη Ρωσία έχει από καιρό ενώσει το σφυροδρέπανο με τη σβάστικα και το σταυρό της ορθοδοξίας.

Σε αυτές τις συνθήκες λοιπόν η ΟΑΚΚΕ μπορεί να γίνει ο πιο απο-

τελεσματικός παράγοντας αριστερού και δημοκρατικού διαφωτισμού που θα απαντάει στους φαιοκόκκινους ιδεολογικά και **ταυτόχρονα και μάλιστα κυρίως θα ενοποιεί πολιτικά κάθε αντίσταση ενάντια τους σε ένα πλατύ δημοκρατικό και πατριωτικό μέτωπο.** Στην πραγματικότητα αυτοί είναι ότι πιο καθυστερημένο παραγωγικά, πολιτικά, και πολιτιστικά. Δεν έχουν σαν πολιτικά ρεύματα και κόμματα δικιά τους πολιτική σκέψη γιατί είναι ρεύματα και κόμματα ενός ξένου ιμπεριαλισμού, που σαν τέτοια δεν έχουν κανένα χαρακτήρα και γι αυτό ανεβαίνουν για λίγο και μετά κατεβαίνουν επειδή κάνουν διαρκώς κωλοτούμπες που τους τις επιβάλλει το αφεντικό τους. Έτσι χάνουν το κύρος τους και το φανατισμό τους και δεν βγάζουν ποτέ ηγέτες κάποιας διάρκειας. Είναι χαρακτηριστική η κρίση του ΛΑΟΣ, η εσωτερική απογοήτευση στο ψευτοΚΚΕ, η ενδημική φαγωμάρα στο ΣΥΡΙΖΑ και τώρα στη ΔΗΜΑΡ. Και εννοείται πολύ περισσότερο η κρίση εμπιστοσύνης στους φαιοκόκκινους ηγέτες του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ. Γι αυτό είναι και μεγάλες οι δυνατότητές μας και η ευθύνη μας να δώσουμε ΤΩΡΑ στο λαό ένα δρόμο διεξόδου.

Πρέπει λοιπόν να παλαιψουμε τώρα με ενθουσιασμό για να ενισχυθεί η ΟΑΚΚΕ, να ενισχυθεί σε ψήφους αλλά και να ενισχυθεί οργανωτικά μέσα από την ίδια την εκλογική πάλη, δηλαδή όλοι οι φίλοι της να έρθουν κοντά της και να την βοηθήσουν να μοιράσει τα υλικά της, να μιλήσει, αλλά και να συγκεντρώσει δυνάμεις γιατί στις περιόδους της φασιστικής ανόδου μετράει αποφασιστικά η δύναμη καθώς ο φασισμός μόνο τη δύναμη αναγνωρίζει και μόνο τη δύναμη φοβάται. Τέλος αλλά είναι και βασικό και γι αυτή την εκλογική μάχη και για τις επόμενες που έρχονται μέσα στις οπωσδήποτε ανώμαλες εξελίξεις που οργανώνουν οι εγκάθετοι του σοσιαλιμπεριαλισμού, να ενισχυθεί οικονομικά η ΟΑΚΚΕ. Καλούμε όλους τους φίλους μας να μας ενισχύσουν ακόμα και με το μικρότερο ποσόν που τους είναι δυνατό σε αυτές τις δύσκολες ώρες.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

ΤΟ ΠΑΜΕ ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΤΟΥΣ ΝΑΖΙΣΤΕΣ ΤΗΣ «ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ» ΓΙΑ ΝΑ ΧΩΘΟΥΝ ΕΠΙΣΗΜΑ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία καταγγέλλει την πρωτοφανή και προκλητική πρακτική του ΠΑΜΕ και του λεγόμενου ΚΚΕ, να χαιρετήσουν τους ναζιστές μαχαιροβγάλτες της Χρυσής Αυγής σαν «συμπαραστάτες» των χαλβουργών του Ασπροπύργου, και να τους εμφανίσουν σαν μέρος του εργατικού κινήματος.

Συγκεκριμένα στις 17/2/2012 «αντιπροσωπεία» της ναζιστικής Χρυσής Αυγής με επικεφαλής της τον Κασιδιάρη έγινε δεκτή από τον πρόεδρο του σωματείου της Χαλβουργίας Ασπροπύργου, μέλος του ΠΑΜΕ, Γ. Σιφονιό, που μετά τον χαιρετισμό του ναζιστή προς τους απεργούς τον χειροκρότησε. Επίσης δέχτηκε τα κιβώτια με τρόφιμα που πήγαν οι ναζιστές με αυτοκόλλητα «Ψηφίστε Χρυσή Αυγή για να ξεβρωμίσει ο τόπος» (<http://www.youtube.com/watch?v=5b8TBnbNoUo>). Σημειώνουμε ότι εκτός από μέλος του ΠΑΜΕ ο Σιφονιός ήταν και υποψήφιος του συνδυασμού του ΚΚΕ στις νομαρχιακές του 1998 στη Δυτική Αττική.

Πρόκειται για ένα πρωτοφανές άπλωμα του χεριού σε πολιτικούς απογόνους των χιτλερικών και ταγματσαφαιλιτών απόλυτα συνειδητό και καθοδηγημένο από την ηγεσία ενός κόμματος που αποδεικνύεται τώρα πεντακάθαρα πως δεν έχει καμία σχέση με τους αγωνιστές του παλιού ΚΚΕ που πολέμησαν ενάντια στο ναζισμό και στις ορδές του Χίτλερ και έδωσαν τη ζωή τους για τη δημοκρατία και την ελευθερία.

Η εμφάνιση του βίντεο που κυκλοφόρησε η Χ.Α. στο ίντερνετ προκάλεσε μεγάλες αντιδράσεις και ζυμώσεις στη βάση του ΠΑΜΕ αλλά και ενός τμήματος του εξωκοινοβουλευτικού χώρου που είχε επίσης εκδηλώσει συμπάρασταση στους χαλβουργούς του Ασπροπύργου.

Η απάντηση που έδωσε με ανακοίνωσή του το Δ.Σ. του Σωματείου, και η οποία δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα του ΠΑΜΕ, ήταν το επισφράγισμα της νομιμοποίησης των ναζιστών. Γιατί η ανακοίνωση του Δ.Σ. κατηγόρησε τους χρυσαυγίτες μόνο σαν φιλο-εργοδότες και δήλωνε ότι αν γνώριζε το Δ.Σ. πως οι «συμπαραστάτες» ήταν οι γνωστοί «φιλο-εργοδότες» της Χ.Α. θα τους είχε καταγγείλει σαν προβοκάτορες και δεν θα τους άφηνε να μπουκ στο χώρο! Μάλιστα στον επίλογο αναφέρουν ότι: «Δηλώνουμε ότι οι Χαλβουργοί δεν είναι για τα δόντια της Χρυσής Αυγής και διάφορων άλλων δήθεν επαναστατών». Δηλαδή, το θέμα με την «Χ.Α.» είναι ότι δεν πρόκειται για αληθινούς επαναστάτες (!) όπως διάφοροι άλλοι «δήθεν». Πουθενά στην ανακοίνωση δεν υπάρχει κανένας πολιτικός ή ιδεολογικός προσδιορισμός της Χρ. Αυγής πέρα από το ότι είχαν φιλοεργοδοτική θέση στον συγκεκριμένο αγώνα. Την ίδια θέση υποστηρίζει και στην αρθρογραφία του ο Ριζοσπάστης.

Η καταγγελία της «φιλο-εργοδοτικής» Χ.Α. είναι οστόσο και αυτή προσχηματική. Γιατί υπάρχει μόνο μία δημοσίευση ενός κειμένου στην ιστοσελίδα του τοπικού παραρτήματος της ναζιστικής συμμορίας στο Βόλο που ήταν «φιλο-εργοδοτικό», το οποίο όμως δεν υιοθέτησε η Χ.Α. κεντρικά. Εκείνο ήταν φιλοεργοδοτικό γιατί σε εκείνη τη φάση η Χ.Α. είχε σα στόχο να προβοκάρει σαν φιλοναζιστές τους εργάτες του Βόλου που αντιστάθηκαν στο ΠΑΜΕ που ήθελε με τη βία να τους υποχρεώσει να κάνουν απεργία στη χαλβουργία του Βόλου. Αλλά από τη στιγμή που εμφανίζεται σε κεντρικό επίπε-

δο η ναζιστική συμμορία σαν «συμπαραστάτης», το θέμα που προκύπτει για το ΠΑΜΕ είναι ότι δεν είναι «συνεπής» στη συμπάρασταση;

Είναι χαρακτηριστικό πως ο αρχηγός της ναζιστικής συμμορίας, άρπαξε αμέσως το χέρι που του άπλωσε το ΠΑΜΕ. Σε δηλώσεις του στο Βήμα, ο Μιχαλολιάκος είπε ότι η «Χ.Α.» δεν είναι «αντι-ΚΚΕ», ότι το κόμμα του είναι «αντικαπιταλιστικό, κατά της πλουτοκρατίας και κατά των διεθνών χρηματιστηρίων», και ότι «η μόνη διαφορά που έχει το κόμμα του από το ΚΚΕ (σε θέματα εργατιάς) είναι ότι «το ΚΚΕ θέλει τους εργάτες χωρίς πατρίδα, ενώ εμείς θέλουμε μία πατρίδα χωρίς προλετάρους» (28/2). Ο Μιχαλολιάκος δημαγωγεί με τα περί εργατιάς στο έδαφος που του άνοιξε το ΠΑΜΕ. Οι ναζιστές δεν θέλουν καμία πατρίδα, και καμία εργατιά, αλλά μόνο ένα χιτλερικό τύπου ρατσιστικό κράτος με αρχηγό τον όποιον επιδοξο νέο Χίτλερ αποφασίσει να προκαλέσει μία νέα παγκόσμια αιματοχυσία που σήμερα ο μόνος στον ορίζοντα είναι ο Πούτιν. Οι ίδιοι στην ιστοσελίδα τους περιγράφουν πως ο «εθνικισμός» τους είναι «αναπόσπαστα δεμένος με την φυλετική αντίληψη της ανθρωπότητας», δηλαδή με το ρατσιστικό κράτος (από την ιστοσελίδα της ΧΑ, 03/02/2012).

Το ΠΑΜΕ και το κόμμα που το καθοδηγεί συνειδητά καλύπτουν τους ναζιστές και τους εισάγουν στους εργαζόμενους σαν φίλους από τη στιγμή που δεν καταγγέλλουν τους «συμπαραστάτες» σαν τους πιο χυδαίους και ανοιχτούς προπαγανδιστές του ρατσισμού, υμνητές της χιτλερικής βαρβαρότητας, και μαχαιροβγάλτες, σαν τους μεγαλύτερους εχθρούς των εργατών πρώτα και κύρια για αυτό το λόγο και όχι για οποιαδήποτε στάση τους απέναντι στην εργοδοσία. Αυτό ισχύει εκατό φορές περισσότερο στη σημερινή κατάσταση της οικονομικής κρίσης της χώρας όταν οι εργαζόμενοι εξαθλιώνονται και οι ναζιστές της Χ.Α. από κοινού με το φιλοναζιστικό Λ.Α.Ο.Σ προπαγανδίζουν εντατικά τη θέση ότι γι' αυτό φταίνε οι μετανάστες, νόμιμοι και μη, που «κλέβουν» τις δουλειές από τον έλληνα εργαζόμενο. Ο καλύτερος αρωγός τους ήταν η τακτική που χρόνια ακολούθησε ο επίσημος συνδικαλισμός στη χώρα να αφήσει να επικρατήσει το μαύρο μεροκάματο στους χώρους εργασίας προωθώντας τη διάσπαση μεταξύ ελλήνων και μεταναστών εργαζομένων. Είναι βαριά η ευθύνη ιδιαίτερα της λεγόμενης αριστεράς για την καταπάτηση της αρχής ίσο μεροκάματο για ίση εργασία για έλληνες και μετανάστες εργαζόμενους που διασφαλίζει την ενότητα τους και κλείνει την πόρτα στο ρατσισμό καθώς και για την προβοκατόρικη αντεργατική θέση «ανοιχτά σύνορα». Πάνω στο έδαφος της διάσπασης όπου έχει φουντώσει ο ρατσισμός, το ΠΑΜΕ φέρνει τώρα τους ναζιστές της Χ.Α. να δρέψουν τους καρπούς. Πρόκειται για ιστορικό προμελετημένο έγκλημα.

Σημειώνουμε εδώ ότι όταν οι ναζιστές είχαν επιχειρήσει να «δηλώσουν συμπάρασταση» σε συγκέντρωση του Συντονιστικού της Αυτοοργάνωσης των Εργατών της Επισκευαστικής Ζώνης τον Φεβρουάριο του 2010, όχι μόνο τους πέταξαν έξω με τις κλωτσιές αλλά και σε σχετική ανακοίνωσή τους κατήγγειλαν τους χρυσαυγίτες σα ρατσιστές «που μόνο διασπούν την εργατική τάξη και απεχθάνονται τη δημοκρατία», και κατέληγαν ως εξής: «Δηλώνουμε πως δεν θέλουμε την στήριξη τους και θεωρούμε άκρως ανεπιθύμητη την παρουσία των ρατσιστών της Χρυσής Αυγής στις όποιες εκδηλώσεις του αγώνα μας». Με λίγα λόγια η δημοκρατική στάση ενός συνειδητοποιημένου εργατικού κινήματος είναι ότι πρώτα ξεμπροστιάζει τους ναζιστές και τους κλείνει την πόρτα μια και καλή και για πάντα και μετά αναλύει πως και γιατί βρέθηκαν στην πόρτα του.

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία θεωρεί ότι η ανοιχτή και επίσημη νομιμοποίηση των ναζιστών στο συνδικαλιστικό κίνημα αποτελεί άλλο ένα βήμα στη συγκρότηση του φασιστικού μετώπου ενός τμήματος της λεγόμενης αριστεράς με ακροδεξιούς και ναζιστές, ενός φαιοκόκκινου μετώπου που

ξεπλένει το ναζισμό στη συνείδηση του λαού και φασιστικοποιεί ραγδαία την πολιτική ζωή της χώρας. Μία τέτοια εξέλιξη οι δημοκράτες δεν πρέπει να την επιτρέψουν.

Είναι χαρακτηριστικό ότι αυτό το σκάνδαλο δεν καταγγέλλθηκε από τα υπόλοιπα κοινοβουλευτικά κόμματα και ρεύματα που συνεχίζουν την πρακτική της προστασίας και της προώθησης των ναζιστών στην πολιτική ζωή της χώρας, ενώ πνίγουν μέσα στη σιωπή τα συνεχόμενα κρούσματα ρατσιστικής βίας στον Άγιο Παντελεήμονα και σε άλλες περιοχές του κέντρου, ενάντια σε μετανάστες, νόμιμους και μη νόμιμους.

Πάντως η είδηση σχολιάστηκε αρνητικά σε λίγες εφημερίδες (*Έθνος, Βήμα, Νέα*). Σημειώνουμε το εξαιρετικό άρθρο της Άννας Φραγκουδάκη στα *Νέα* (<http://www.tanea.gr/vivliodromio/?aid=4697432>).

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία καλεί τους εργαζόμενους να πετάξουν τους ναζιστές έξω από κάθε συνδικάτο και από κάθε χώρο δουλειάς, να ξεσκεπάσουν τους προστάτες τους και να απαιτήσουν να βγει εκτός νόμου η Χρυσή Αυγή.

ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΠΕΣΑΝ: ΤΟ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΜΠΑΖΕΙ ΕΠΙΣΗΜΑ ΤΟΥΣ ΝΑΖΗΔΕΣ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Ένα ιστορικής σημασίας έγκλημα αποκαλυπτικό της πραγματικής φύσης του ψευτοΚΚΕ συντελέστηκε χθες στη Χαλβουργία Ασπροπύργου. Η ανοιχτά ναζιστική συμμορία της Χρυσής Αυγής έγινε δεκτή σαν τέτοια από το ψευτοΚΚΕ στο θεωρούμενο αυτή τη στιγμή από το ίδιο σαν συμβολικό κέντρο του εργατικού του ταξικού του αγώνα με μια σύντομη τελετή στην οποία οι ναζιστές μίλησαν στους παρευρισκόμενους χαλβουργούς. Εκεί ο πρόεδρος του σωματείου Σιφονιός, μέλος του ΠΑΜΕ και υποψήφιος του συνδυασμού του ψευτοΚΚΕ στις νομαρχιακές του 1998 στη Δυτική Αττική, χαιρέτησε τους ναζιστές με χειροκροτήματα. Το ψευτοΚΚΕ με αυτήν του την κίνηση προσπαθεί να εισάγει επίσημα τους μαχαιροβγάλτες ναζιστές στο εργατικό κίνημα της χώρας μας, κάνοντας ίσως ένα μοναδικό κτηνώδες βήμα σε όλη την Ευρώπη (πλην της Ρωσίας) δηλητηριάζοντάς τους εργάτες και το λαό με τις ρατσιστικές και ναζιστικές τους ιδέες.

Εδώ φαίνεται η διαφορά του ψευτοΚΚΕ με τη στάση των συντρόφων μας στην Επισκευαστική Ζώνη οι οποίοι μαζί με όλους τους εργαζόμενους της Αυτοοργάνωσης των Εργατών της Ζώνης πέταξαν έξω το 2010 τους ναζιστές από τη συγκέντρωση της Αυ-

τοοργάνωσης και μάλιστα επίσημα με προκήρυξη τους που μοιράστηκε σε αυτή τη συγκέντρωση ότι δεν θέλει ρατσιστές ούτε για συμπάρασταση, ούτε στο Σωματείο Ζώνης.

Με την προχθεσινή του κίνηση το ψευτοΚΚΕ έδειξε το πραγματικό του πρόσωπο επιβεβαιώνοντας ότι όχι μόνο δεν είναι κομμουνιστικό, αλλά ότι είναι ένα κόμμα φιλοναζιστικό, που αποτελεί το ακριβώς αντίθετο του παλιού ηρωικού ΚΚΕ. Τα πράγματα πια μπαίνουν στη θέση τους, οι προδότες διαλυτές του παλιού ηρωικού ΚΚΕ και δολοφόνοι του ίδιου του γραμματέα του Ζαχαριάδη, ενώθηκαν τώρα ξεδιάντροπα με τους πολιτικούς απογόνους των χιτλερικών κατακτητών και των συνεργατών τους, δηλαδή με εκείνους που με τόσο αίμα πολέμησε το αληθινό ΚΚΕ.

Αυτό όμως έχει και τη θετική του πλευρά. Ο λαός, οι εργάτες, η επαναστατική διάθεση θα μπορούν πιο εύκολα να ξεκαθαρίσουν τον μεγαλύτερο εχθρό τους και έξω και μέσα στην εργατική τάξη. Και εννοείται ότι δεν θα αφήσουν έτσι εύκολα και στη ζούλα τους ψευτοκομμουνιστές πράκτορες της Ρωσίας του Πούτιν και του Ζιουγκάνοφ να χώσουν μέσα στο εργατικό κίνημα τους καθαρόαιμους ναζιδές.

Ο νόμος Λοβέρδου για τα φάρμακα χτυπάει τη ντόπια φαρμακοβιομηχανία

Ένα ακόμα αλλά συντριπτικό αυτή τη φορά χτύπημα στη ντόπια φαρμακοβιομηχανία και κατά συνέπεια στην ελληνική οικονομία έδωσε ο υπουργός υγείας Λοβέρδος. Εδώ και καιρό οι ρωσόδουλοι αξιοποιούν το μνημόνιο που θέλει μείωση των εξόδων σε κάθε τομέα της οικονομίας, ιδιαίτερα της κρατικής λειτουργίας για να αποδυναμώσουν τη βιομηχανία ιδιαίτερα την εξαγωγική, δηλαδή για να κάνουν σαμποτάζ, δηλαδή για να δυναμώσουν τη βασική αιτία της ασταμάτητης χρεωκοπίας.

Η φαρμακοβιομηχανία στην Ελλάδα είναι από τους λίγους κλάδους που έχουν μεγάλες εξαγωγές, εξάγοντας σε 80 περίπου χώρες και συμβάλλοντας έτσι θετικά στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών το έλλειμμα του οποίου είναι ο βασικός παράγοντας της χρεωκοπίας της χώρας.

Ο Λοβέρδος λοιπόν έφερε στη Βουλή όπου και ψηφίστηκε τελικά, έναν εφαρμοστικό νόμο για τη μείωση της κρατικής φαρμακευτικής δαπάνης, σύμφωνα με τον οποίο η συνταγογράφηση των φαρμάκων από τους γιατρούς μετά την 1η Απριλίου δεν θα γίνεται με βάση το πρωτότυπο όνομα με το οποίο ένα φάρμακο είναι γνωστό στην αγορά αλλά με βάση τη δραστική ουσία που περιέχει αυτό το φάρμακο. Επίσης σύμφωνα με το νόμο αυτόν ο ασθενής θα μπορεί να επιλέγει μεταξύ διαφόρων φαρμάκων που θα του προτείνει ο φαρμακοποιός και εάν το φάρμακο αυτό δεν καλύπτεται από το αντίστοιχο ταμείο ασφάλειας του ασθενή, τότε αυτός θα πληρώνει τη διαφορά. Είναι ένα εφεύρημα του Λοβέρδου και «Πρόκειται για ένα μέτρο που έχει αποτύχει διεθνώς, οδηγεί σε σημαντικές στρεβλώσεις και κυρίως συνεπάγεται την αύξηση της δαπάνης σε μέσο ορίζοντα» σύμφωνα με τον Θ. Κωλέτη, πρόεδρο της ΠΕΦ.

Το σκεπτικό του Λοβέρδου ήταν ότι αφού τα γενόσημα* φάρμακα είναι φθηνότερα από τα πρωτότυπα φάρμακα τότε να προωθηθεί η κατανάλωση γενόσημων για να μειωθεί η κρατική φαρμακευτική δαπάνη από τη χρήση των φαρμάκων.

Καταρχήν το ενδιαφέρον του Λοβέρδου για τη μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης είναι τουλάχιστον ελάχιστα αποτελεσματικό. Αυτό γιατί σύμφωνα με το Λοβέρδο τα γενόσημα φάρμακα σήμερα στην Ελλάδα αποτελούν μόλις το 18% της φαρμακευτικής δαπάνης, η οποία αποτελεί με τη σειρά της το 20% των δαπανών Υγείας. Επομένως τα γενόσημα αποτελούν το 3,6% των δαπανών Υγείας. Ακόμη ο Λοβέρδος ισχυρίζεται ότι στις ευρωπαϊκές χώρες το ποσοστό των γενόσημων αντιστοιχεί στο 60% περίπου της κατανάλωσης φαρμάκων. Όμως σύμφωνα με ανακοίνωση του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών «*Η αλήθεια είναι στην Ευρώπη συνυπολογίζονται τα γενόσημα, καθώς και τα μη προστατευόμενα φάρμακα των οποίων έχει λήξει η πατέντα. Αν στην Ελλάδα υπολογίσουμε τη χρήση των γενόσημων και μη προστατευόμενων φαρμάκων, το ποσοστό φτάνει το 40%, όταν ο κ. Λοβέρδος θέτει ως στόχο το 30%. Αναρωτιόμαστε, πως είναι δυνατόν να επιτευχθεί ο στόχος της μείωσης της φαρμακευτικής δαπάνης, όταν η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Υγείας δεν γνωρίζει τι πραγματικά ισχύει.*» (5-3-12). Το ποσοστό στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι πραγματικό μιας και εκεί εφαρμόζεται η ηλεκτρονική συνταγογράφηση και τα στοιχεία είναι πραγματικά. Αντίθετα

στην Ελλάδα η ηλεκτρονική συνταγογράφηση δεν είναι ακόμη ούτε στην αρχή της.

Στην πραγματικότητα με το νόμο αυτό ανοίγει ο δρόμος για την αθρόα εισαγωγή ανώνυμων φτηνών φαρμάκων από τρίτες χώρες με χαμηλό κόστος παραγωγής δημιουργώντας έτσι σοβαρά προβλήματα επιβίωσης των 20 ελληνικών φαρμακοβιομηχανιών που απασχολούν περίπου 20000 εργαζόμενους. Από την άλλη δημιουργούνται σοβαρά ερωτηματικά για το κατά πόσο τα εισαγόμενα γενόσημα είναι ασφαλή. Σύμφωνα με συνέντευξη του αντιπροέδρου του Φαρμακευτικού Συλλόγου Αττικής: «*Βέβαια, υπάρχουν και πολυεθνικές φαρμακευτικές εταιρίες, οι οποίες παράγουν γενόσημα στις χώρες της Ανατολής, όπως στην Κίνα και στην Ινδία. Εκεί, υπάρχουν κάποια εργοστάσια που πληρούν τις προϋποθέσεις ασφαλείας όσον αφορά τη διαδικασία παραγωγής των φαρμάκων και κάποια άλλα που είναι μη ασφαλή. Το ερώτημα των φαρμακοποιών είναι εάν υπάρχει επαρκής επιστημονικό προσωπικό στον ΕΟΦ για να κάνει ένα σωστό και ποιοτικό έλεγχο των φαρμάκων αυτών, καθώς τον τελευταίο χρόνο μόνο, έχουν αποσυρθεί από τον οργανισμό 40 άτομα και εμείς δεν γνωρίζουμε εάν έχουν αντικατασταθεί. Έτσι, λοιπόν, το ζήτημα είναι εάν επαρκεί το επιστημονικό προσωπικό του ΕΟΦ, το οποίο μειώνεται συνεχώς, για να ελέγξει τα φάρμακα που θα εισαχθούν από αυτές τις χώρες, γιατί εκεί γίνεται έλεγχος, μόνο σε ένα δείγμα των γενόσημων που παράγονται και όχι σε όλα.*» (http://thehellenicmail.gr/images/stories/THMpdf/thm_52.pdf).

Ήδη το κράτος χρωστά στις ελληνικές βιομηχανίες από φάρμακα που αυτές έδιναν στο κρατικό σύστημα υγείας και ταυτόχρονα επειδή δεν τις πλήρωνε σε χρήμα τις ανάγκαζε να αγοράζουν ελληνικά κρατικά ομόλογα τα οποία στο τέλος «κούρεψε» συσσωρεύοντας ακόμη περισσότερες ζημιές σε αυτές.

Έτσι «*Για σειρά λουκέτων στο χώρο του φαρμάκου κάνει λόγο ο αντιπρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανιών «Οι συνέπειες από την εφαρμογή των νέων μέτρων για την υγεία, θα είναι καταστροφικές για τον κλάδο μας. Θεωρώ ότι επτά στις δέκα επιχειρήσεις θα βάλουν λουκέτο, γιατί δεν θα βγαίνουν. Κι αυτό δεν αφορά μόνο τις επιχειρήσεις μας, αλλά και ολόκληρη την ελληνική οικονομία (deal news, 2-3).*»

Παρόλο που τόσο πριν όσο και μετά την ψήφιση του νόμου το ζήτημα επικεντρώθηκε στο αν τα γενόσημα φάρμακα είναι ασφαλή ή όχι και στο αν ο ΕΟΦ μπορεί να κάνει τους σχετικούς ελέγχους για την ασφάλεια και πιστοποίηση των σκευασμάτων το πραγματικό ζήτημα είναι η καταστροφή ή όχι ενός ακόμη βιομηχανικού κλάδου της ελληνικής οικονομίας. Το

πραγματικό ερώτημα είναι δραστική ουσία ή επώνυμο γενόσημο. Δραστική ουσία και καταστροφή της παραγωγής με 20000 ακόμη άνεργους και αθρόες εισαγωγές από μεγάλες πολυεθνικές και άλλο ένα ακόμα μείον στο ισοζύγιο πληρωμών ή επώνυμο γενόσημο και στήριξη της ντόπιας φαρμακοβιομηχανίας, των 20000 θέσεων εργασίας και ένα συν στο ισοζύγιο πληρωμών και λιγότερο χρέος;

Από την άποψη αυτή η θέση του ψευτοΚΚΕ είναι διαφωτιστική.

«*Το ερώτημα δραστική ουσία ή φάρμακο με εμπορική ονομασία, είναι ψευδοδίλημα. Το βασικό είναι ότι στον καπιταλισμό το φάρμακο με οποιαδήποτε μορφή είναι εμπόρευμα. Από τη στιγμή που το φάρμακο είναι εμπόρευμα και η φαρμακοβιομηχανία ελέγχει ουσιαστικά τον κύκλο έρευνα - παραγωγή - διακίνηση, επίσης λόγω του αυξανόμενου ανταγωνισμού για το ποιος θα επικρατήσει στην αγορά, αυξάνονται οι πιθανότητες διακίνησης ακόμα και επικίνδυνων φαρμάκων. Για να ικανοποιηθούν οι λαϊκές ανάγκες με δωρεάν φάρμακο, αλλά και για να εξασφαλιστεί η ποιότητα, η ασφάλεια και η αποτελεσματικότητά του, προϋποθέτει τη λειτουργία κρατικού οργανισμού που θα παράγει, θα εισάγει και θα ελέγχει ουσιαστικά με όλα τα σύγχρονα μέσα τη βιοϊσοδυναμία και τη βιοδιαθεσιμότητα των φαρμάκων και θα τα διαθέτει μέσω του κρατικού συστήματος υγείας.*»

Αυτό μπορεί να κατακτηθεί και να κατοχυρωθεί μόνο με την κοινωνικοποίηση των μονοπωλίων φαρμάκου, με το λαϊκό δρόμο ανάπτυξης που καταργεί το φάρμακο ως εμπόρευμα και το μετατρέπει σε κοινωνικό αγαθό» (Ριζοσπάστης, 4-3). Μέχρι τότε που η «επανάσταση» του ψευτοΚΚΕ, δηλαδή το πραξικόπημά του, θα πραγματοποιηθεί θα μπορούν οι εργαζόμενοι να γίνονται άνεργοι, οι ασθενείς να πεθαίνουν και η χώρα να ρημάζει βιομηχανικά.

Ο Λοβέρδος θα μπορούσε να πάρει μέτρα για να είναι το φάρμακο φθινό για τα πιο φτωχά στρώματα και τους άνεργους στις σημερινές συνθήκες. Θα μπορούσε για παράδειγμα να μειωθεί η συμμετοχή στο κόστος των φαρμάκων από τους άνεργους ή τους συνταξιούχους ή τους χαμηλόμισθους. Ή θα μπορούσε ακόμη να μειώσει το ποσοστό του κέρδους των φαρμακείων και να ανοίξει το επάγγελμα αυτό όπως εδώ και καιρό ζητά η τρόικα. Ή θα μπορούσε να εφαρμόσει άμεσα και σε όλο το σύστημα υγείας την ηλεκτρονική συνταγογράφηση έτσι ώστε να μπορεί να ελεγχθούν τα φάρμακα που συνταγογραφούνται σε κάθε περίπτωση. Και είναι γνωστό ότι είναι συχνό φαινόμενο η υπερσυνταγογράφηση και η μεγάλη κατανάλωση φαρμάκων χωρίς να είναι αναγκαία για την υγεία του ασθενούς. Αλλά «*Την ώρα πάντως που ο κ. Λοβέρδος, ενημερώνοντας την αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή, ανακοίνωνε το σχέδιο του υπουργείου περί αλλαγής του πλαισίου συσκευασίας (διάθεση «χύμα» φαρμάκων) με σκοπό την εξοικονόμηση την ίδια ώρα δημοσιεύταν στο ΦΕΚ η απόφαση (Φ42000/οικ.255/353/28-2-12 ΦΕΚ 497/Β') των υπουργών Υγείας και Εργασίας σύμφωνα με την οποία*

διπλασιάζεται το ποσοστό συμμετοχής σε πολλά φάρμακα...» (<http://www.eleftheria.gr/index.asp?cat=7&aid=37514>, 21-3).

Στο μεταξύ ο Πανελλήνιος Φαρμακευτικός Σύλλογος, με ανακοίνωσή του σημειώνει «*σοβαρές ελλείψεις σε αντιβιοτικά, αντικαρκινικά, αντυπερτασικά, αντικαταθλιπτικά, από φάρμακα που είναι απαραίτητα σε μεταμοσχεύσεις αλλά και παιδικά εμβόλια. Μάλιστα οι ελλείψεις στα παιδικά εμβόλια για τον μηνιγγιτιδόκκο, τον πνευμονιόκοκκο, την διφθερίτιδα και τον τέτανο, είναι σε μόνιμη σχεδόν έλλειψη*». Για να διευκρινίσει πως «*τα σκευάσματα που είναι σε έλλειψη ξεπερνούν τα 250*» (στο ίδιο).

Ο νόμος Λοβέρδου δεν έχει στόχο να ανακουφίσει το λαό δίνοντας του καλύτερη και φθηνότερη φαρμακευτική περίθαλψη, αλλά να δημιουργήσει μεγαλύτερη ανεργία φτώχεια και εξαθλίωση.

*Τι είναι τα γενόσημα φάρμακα
Γενόσημα (στη διεθνή ορολογία χρησιμοποιείται ο όρος generics) ονομάζονται τα φάρμακα, που έχουν αναπτυχθεί έτσι ώστε να περιέχουν την ίδια δραστική ουσία και στην ίδια συγκέντρωση με ήδη εγκεκριμένα φάρμακα (προϊόντα αναφοράς ή πρωτότυπα). Τα γενόσημα μπορεί να έχουν διαφορετική εμφάνιση από τα πρωτότυπα, καθώς και διαφορετικά ανενεργά συστατικά, αλλά έχουν το ίδιο ενεργό συστατικό. Πρόκειται δηλαδή για σκευάσματα ουσιαστικά όμοια. Παρασκευάζονται δε μετά τη λήξη της περιόδου «αποκλειστικότητας» του πρωτότυπου φαρμάκου, η οποία συνήθως διαρκεί 10 χρόνια (ορισμός σύμφωνα με τον Νικόλαο Σιταρά, αναπληρωτή καθηγητή Φαρμακολογίας της Ιατρικής Σχολής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών). Σήμερα στην Ελλάδα σύμφωνα με τον ΕΟΦ κυκλοφορούν περίπου 3000 γενόσημα (σε επίπεδο συσκευασίας) σε σύνολο περίπου 7.300 φαρμάκων

*Τι είναι τα πρωτότυπα φάρμακα
Πρωτότυπα είναι τα φάρμακα που ανακαλύπτονται σε ερευνητικά εργαστήρια πανεπιστημίων ή φαρμακευτικών βιομηχανιών. Αυτά κατοχυρώνονται με διπλώματα ευρεσιτεχνίας και προστατεύονται έτσι ώστε να μην μπορεί άλλος να φτιάξει αντίγραφο. Η προστασία αυτή διαρκεί για δέκα περίπου χρόνια, όσο χρειάζεται περίπου για να αποσβεστεί το κόστος της ανακάλυψής τους.

*Τι είναι τα επώνυμα γενόσημα
Επώνυμα γενόσημα είναι τα φάρμακα που είναι αντίγραφα των πρωτοτύπων και έχουν γνωστά ονόματα στην αγορά. Στην πραγματικότητα είναι τα φάρμακα των ελληνικών ή μεγάλων ξένων βιομηχανιών που κυκλοφορούν στην ελληνική αγορά. Ο όρος χρησιμοποιείται σε αντιπαράθεση με τα γενόσημα που παρασκευάζονται σε χώρες κυρίως της Ασίας, που έχουν χαμηλό κόστος και των οποίων η μαζική εισαγωγή απειλή με καταστροφή την ελληνική βιομηχανία φαρμάκων.

Η ντόπια φαρμακοβιομηχανία στηρίζεται στην παραγωγή γενόσημων φαρμάκων των οποίων το μεγαλύτερο μέρος εξάγει.

Η ΡΩΣΙΑ ΠΑΕΙ ΓΙΑ ΕΠΙΔΙΑΙΤΗΤΗΣ ΣΤΗ ΣΥΡΙΑΚΗ ΚΡΙΣΗ

ανάγκες κράτους και ιδιωτών

Στο άρθρο « Οι προδότες σαμποταριστές χρεοκόπησαν τη χώρα » γράφαμε ότι η μελέτη της Τράπεζας της Ελλάδος « Ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών τη Ελλάδα: Αιτίες ανισορροπιών και προτάσεις πολιτικής » περιγράφει ως εξής τις επιπτώσεις του ελλείμματος του ΙΤΣ στο εξωτερικό χρέος της χώρας: **«το έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών οδήγησε σε αύξηση του εξωτερικού χρέους ως ποσοστού του ΑΕΠ από μόλις πάνω από το 40% το 2001 σε περίπου 85% το 2009. Παράλληλα, στο διάστημα αυτό, αυξάνονται οι πληρωμές τόκων επί του εξωτερικού χρέους και σήμερα αντιπροσωπεύουν πάνω από 5% του ΑΕΠ»**. Εδώ δίνουμε τον πίνακα από την ίδια μελέτη της Τράπεζας της Ελλάδος με τα ελλείμματα που δημιουργούνται ετησίως στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα πριν την ανοιχτή εκδήλωση της κρίσης χρέους.

Στην πρώτη γραμμή του πίνακα φαίνεται ότι κατά μέσο όρο την περίοδο 2000-2008 το μέσο ετήσιο έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών ήταν 17,7 δις, ή 9,5% του ΑΕΠ, και αντιστοιχεί σε δημόσιο και ιδιωτικό δανεισμό. Συγκεκριμένα: Η γραμμή του πίνακα με τα «Ομόλογα και έντοκα γραμμάτια» που δείχνει 9,3 δις κατά μέσο όρο το χρόνο λέει ότι το 52,5% του ελλείμματος του Ι.Τ.Σ που είναι κατά μέσο όρο 17,7 δις ετησίως, καλύπτεται με δάνεια του δημοσίου.

κους εξωτερικού -2,4 δις που αναλογούν σε -13,4 %, οι καταθέσεις 4,7 δις των κατοίκων εξωτερικού που το καλύπτουν κατά 26,6 % , και άλλα 0,1 δις που το καλύπτουν κατά -0,4%. Όλα αυτά είναι (-13,4%+26,6%-0,4) που κάνουν 13,6%. Το ισοζύγιο κεφαλαιακών μεταβιβάσεων είναι 2,6 δις και συνεισφέρει στην κάλυψη των ελλειμμάτων κατά 14,7%. Αυτό είναι το δωρεάν χρήμα της ΕΕ. **Επομένως το εξωτερικό χρέος αυξάνε από το 2000 ως το 2008 κατά 17,7 δις λόγω ελλειμματικής παραγωγής και το 14,7% αυτού του ελλείμματος το κάλυπτε η ΕΕ. Το υπόλοιπο 100-14,7= 85,3% καλύπτονταν με δανεισμό κράτους και ιδιωτών και με το ξεπούλημα των επιχειρήσεων στους ξένους.**

Οι οικονομικοί στόχοι για να μπορεί να βγει η χώρα από τη χρεοκοπία

Τελικά επειδή η ιδιωτική και η κρατική κατανάλωση πάει σε μεγάλο βαθμό σε εισαγωγές βιομηχανικών προϊόντων, γιατί δεν έχουμε αρκετή και κυρίως δεν έχουμε ψηλής τεχνολογίας βιομηχανία, η χώρα συνολικά χρεώνεται και χρεώνεται και το κράτος. Δεν χρεωκόπουμε γιατί κλέβουμε το κράτος ή γιατί το κράτος τεμπελιάζει. Γιατί όταν συμβαίνουν μόνον αυτά χρεωκοπεί το κράτος και μεγαλώνει εσωτερικά η κοινωνική ανισότητα αλλά δεν χρεωκοπεί η χώρα, όπως πχ στην Ια-

συνέχεια από τη σελ. 28

κτελεί άψογα ο άνθρωπος που πάντα καταγγέλαμε σαν πρακτορά της όταν ήταν Γ. γραμματέας του ΟΗΕ

Το ότι το παιχνίδι των σοσιαλισμολογικών στη Συρία είναι υποκριτικό δηλαδή ότι θέλουν να αδυνατίσει η αντιπολίτευση αλλά όχι και να εξοντωθεί φάνηκε και από την αλλαγή στάσης του αμέσως μετά την υποχώρηση της αντιπολίτευσης από το προπύργιο της στην Χομς, όταν μαζί με την Κίνα υποστήριξε την απόφαση των δυτικών να ζητήσουν από τη Δαμασκό την άμεση πρόσβαση εκεί των ανθρωπιστικών επιτροπών του ΟΗΕ (1/3).

Λύση στο πρόβλημα της Συρίας δεν πρόκειται να υπάρξει εάν πρώτα δεν αποκαλυφθεί ο βρώμικος ρόλος της Ρωσίας και των συμμάχων της. Από την

πλευρά μας θεωρούμε σωστή την εξής γραμμή: καμιά ανάμειξη στα εσωτερικά της Συρίας από κανέναν ιμπεριαλιστή. Αν η αντιπολίτευση στον Ασαντ μπορέσει να ενώσει ενάντιον του τον συριακό λαό, ας το κάνει, και τότε θα βρεί στον παρατεταμένο αγώνα της πλατεία διεθνή υποστήριξη από τους λαούς και τα όπλα. Αλλά πιστεύουμε ότι ο ισλαμοφασισμός, σαν φασισμός που είναι, δεν μπορεί να ενώσει κανέναν λαό, ούτε να αντιπαρατάξει ένα πλατύ αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Είναι ένα μαύρο πράγμα. Ζητάει στηριξη από τη μια η από την άλλη ξένη δύναμη γιατί θέλει να επιβάλει μια δική του χειρότερη δικτατορία. Γι αυτό κουβάλησε τις υπερδυνάμεις στη Συρία και ειδικά βοήθησε τη νεοχιτλερική Ρωσία να βάλει πιο βαθιά εκεί τα πόδια της, ακριβώς στο πιο κεντρικό σημείο σήμερα εκδήλωσης των παγκόσμιων αντιθέσεων.

μόνιο δεν μας χρεοκόπησε. Το χρέος σωρεύτηκε επί δεκαετίες και πληρώναμε επί χρόνια πριν τη χρεοκοπία χρεολύσια και μόνο τόκους της τάξης των 10 δις περίπου (5% του ΑΕΠ), γιατί η παραγωγή δεν στήριζε την αναπαραγωγή της ζωής σε ένα ανώτερο επίπεδο, γιατί αυτή χρηματοδοτούνταν με δανεικά.

Οι εισαγωγές εμπορευμάτων είναι τριπλάσιες από τις εξαγωγές. Η χώρα εξάγει ένα και εισάγει τρία. Πχ το εμπορικό ισοζύγιο το 2008 ήταν -44 δις με 19,81 δις εξαγωγές και 63,86 δις εισαγωγές. Οι εξαγωγές της χώρας πρέπει να αυξηθούν, εισαγόμενα προϊόντα πρέπει να εκτοπιστούν από την ντόπια παραγωγή για να δημιουργηθεί εμπορικό πλεόνασμα και πλεόνασμα στο Ι.Τ.Σ. Από εκεί θα πληρώνονται και τα προηγούμενα χρέη. Αυτό όμως εκτός από το χτύπημα του άμεσου παραγωγικού σαμποτάζ, δηλαδή της μη αδειοδότησης ή ματαίωσης ή γκρεμίσματος των κλασσικών βιομηχανικών επενδύσεων σημαίνει και μετατόπιση της βιομηχανικής παραγωγής σε κλάδους σύγχρονους υψηλής παραγωγικότητας της εργασίας και επομένως σε κλά-

ΠΟΣΔΕΠ, ΟΛΑΜΕ και ΔΟΕ και των φιλικών τους φοιτητικών συμμαχιών. Με πολύ πιο εύκολο τρόπο μπορεί να εκτιναχτεί το τουριστικό πλεόνασμα στα ύψη αν χτυπηθούν οι ψευτοοικολόγοι σαμποταριστές. Το πλεόνασμα των υπηρεσιών δεν μπορεί όμως σε καμιά περίπτωση να είναι η απάντηση στον ελλειμματικό χρεοκόπο κύκλο της ελληνικής οικονομίας. Η ραχοκοκαλιά της παραγωγής είναι η βιομηχανία. Εκεί αρθρώνονται οι υπηρεσίες.*

Το πως θα ανασυγκροτηθεί η χώρα παραγωγικά και θα βγει από τη χρεοκοπία είναι πολιτικό ζήτημα. Είναι το ιστορικό καθήκον του λαού και της ραχοκοκαλιάς του παραγωγικού του δυναμικού, της εργατικής τάξης.

*Δύο καθηγητές στην έκδοση «οικονομία και αγορές» Απρίλιος 2011 της Eurobank research μέτρησαν τις απαιτούμενες μειώσεις των ελλειμμάτων της βιομηχανικής παραγωγής, που βρίσκεται στο κέντρο του ελλείμματος του Ι.Τ.Σ, για να ξεφύγει η οικονομία από τον κύκλο των ελλειμμάτων και της χρεοκοπίας και βρήκαν τα εξής: « Για να σταματήσει η ανοδική πορεία του καθαρού εξωτερικού χρέους (πχ. να σταθεροποιηθεί περί το 80-85% του ΑΕΠ, κοντά στο σημερινό 97,3%) πρέπει το εμπορικό ισοζύγιο να δημιουργεί στο μέλλον πλεονάσματα της τάξης του 0,5-1,5% του ΑΕΠ ετησίως, από ελλείμματα της τάξης του 8% που έχει σήμερα. Αν η χώρα καταφέρει να ισοσκελίσει το εμπορικό της ισοζύγιο μέχρι το 2014 και να δημιουργήσει διατηρήσιμα εμπορικά πλεονάσματα της τάξης του 1,5% ετησίως μετά το 2015, το εξωτερικό χρέος θα πέσει στο 80% του ΑΕΠ το 2040 κάτω από αρκετά συντηρητικές υποθέσεις για την ανάπτυξη, τα επιτόκια και τον πληθωρισμό. Η προσπάθεια λοιπόν θα είναι μακροχρόνια.»

Πίνακας 5.1.12: Σύνοψη βασικών μεγεθών του ισοζυγίου πληρωμών

	Μ.Ο 2000-2008 (δισεκ. ευρώ)	Ποσοστό κάλυψης του ΙΤΣ (%)
Ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών (ΙΤΣ)	-17,7	100,0
Ισοζύγιο κεφαλαιακών μεταβιβάσεων	2,6	14,7
Ισοζύγιο χρηματοοικονομικών συναλλαγών	15,0	84,6
Ληψίες επενδύσεως	0,1	0,3
Επενδύσεις χαρτοφυλακίου	11,7	65,8
Μετοχές	2,4	13,5
Ομόλογα και έντοκα γραμμάτια	9,3	52,5
Χρηματοοικονομικά παράγωγα	0,0	-0,2
Λοιπές επενδύσεις	2,4	13,6
Δάνεια	-2,4	-13,4
Καταθέσεις και περσ	4,7	26,6
Λοιπά	0,1	0,4
Μεταβολή συναλλαγματικών διαθεσίμων	0,8	4,8
Τακτοποιητέα στοιχεία	0,1	0,7

Πηγή: Τράπεζα της Ελλάδος.

Οι μετοχές που είναι αξίας 2,4 δις και δίνουν κάλυψη του ΙΤΣ κατά 13,5% είναι δάνεια στην ουσία με τη μορφή μετοχών. Συνολικά το ποσοστό κάλυψης του ΙΤΣ είναι 52,5+13,5-0,2= 65,8% και αντιστοιχεί σε δανεισμό. Οι λοιπές «επενδύσεις» είναι τα δάνεια από κατοί-

πωνία όπου το κρατικό χρέος είναι 200% αλλά η χώρα έχει ένα πελώριο εξωτερικό πλεόνασμα, δηλαδή ένα πελώριο ΙΤΣ. **Χρεωκοπούμε γιατί κάτω από την καθοδήγηση των ρωσόδουλων σαμποταριστών γκρεμίζουμε τα εργοστάσιά μας και ζούμε από εργοστάσια άλλων χωρών. Κανένα μνη-**

Η ΡΩΣΙΑ ΠΑΕΙ ΓΙΑ ΕΠΙΔΙΑΙΤΗΤΗΣ ΣΤΗ ΣΥΡΙΑΚΗ ΚΡΙΣΗ

Στις 16/3 ο Κόφι Ανάν, επιτετραμμένος σήμερα του ΟΗΕ και του Αραβικού Συνδέσμου για τη Συρία, επιβεβαιώσε στο Συμβούλιο ασφαλείας του ΟΗΕ ότι μέσα στις επόμενες μέρες θα σταθεί μία αντιπροσωπεία στη Δαμασκό για να συζητήσει τους όρους μιας ενδεχόμενης αποστολής διεθνών παρατηρητών στη χώρα με άμεσο στόχο την κατάπαυση των εχθροπραξιών. Όπως εξηγεί η γαλλική Le Monde στις 17/3, η πρόταση που προωθεί ο Ανάν είναι η πραγματική ρωσική θέση πάνω στο ζήτημα, ενώ ο τίτλος του σχετικού άρθρου γράφει: «Η Μόσχα στο δρόμο για να επιβάλει τις απόψεις της στον ΟΗΕ».

Αυτό που φαίνεται με μια πρώτη επιπόλαιη ματιά είναι ότι η Ρωσία υποστηρίζει σθεναρά το καθεστώς Άσαντ και αρνείται οποιαδήποτε επέμβαση για την ανατροπή ή εγχείρησή του. Όμως αυτή η εικόνα δεν εκφράζει την αληθινή ρωσική στάση. Το Κρεμλίνο όχι μόνο έχει αντιθέσεις με τον Άσαντ αλλά είναι αυτό που κίνησε όλη την ισλαμοφασιστική εξέγερση εναντίον του όπως έκανε και στις άλλες αραβικές «ανοίξεις». Απλά σε κάθε χώρα παίζει αλλιώς το παιχνίδι. Στην Τυνησία, στην Αίγυπτο και στη Λιβύη είχε να καθαιρέσει τριτοκοσμικά καθεστώτα που ήταν σαφώς ή σε μεγάλο βαθμό δυτικόφιλα οπότε πήγε με σαφήνεια με τους ισλαμοφασίστες που είναι φανατικά αντιδυτικοί και στους οποίους η Ρωσία διαθέτει πανίσχυρες εσωτερικές φράξιες αλλά δεν τους ελέγχει. Άρα ήθελε να ρίξει τα παλιά καθεστώτα και μετά να κάνει το εσωτερικό ξεκαθάρισμα μέσα στους νικητές ισλαμοφασίστες αξιοποιώντας όμως για αυτό το σκοπό και μερικές φράξιες από το παλιό καθεστώς και μερικούς δικούς της εισοδιστές στην όποια κοσμική αντιπολίτευση (πχ Μπαραντέι). Στη Συρία όμως η Ρωσία δεν θέλει να ρίξει εντελώς το τριτοκοσμικό σοσιαλφασιστικό καθεστώς που είναι σε μεγάλο βαθμό φιλικό της εδώ και δεκαετίες. Θέλει να ρίξει τον Άσαντ που είναι στον πυρήνα αυτού του καθεστώτος και ο οποίος της έκανε μεγάλα νερά τα τελευταία χρόνια όπως αποδείξαμε σε μεγάλο άρθρο μας πριν μήνες (φ. 466, Απρίλης 2011) όταν άρχισε η εξέγερση των ισλαμοφασιστών (αυτοί ως συνήθως σύρανε πίσω τους και ένα μέρος της κοσμικής αντιπολίτευσης που ηλιθίως όπως παντού αλλού συμμαχεί με τις τιγρεις για να διώξει τους λύκους). Δηλαδή η Ρωσία θέλει στη Συρία να κάνει μια εγχείρηση. Θέλει να βγάλει τον πυρήνα ενός κυττάρου και να κρατήσει το πλάσμα του που όμως κι αυτό θα το αναμείξει με ένα κομμάτι ισλαμοφασισμού.

Αλλά για να κάνει αυτήν την πολύ λεπτή δουλειά η Ρωσία θέλει να αναλάβει τον ρόλο του επιδαιτητή του συριακού εμφύλιου. Για να το πετύχει αυτό δεν πρέπει να αφήσει την αντιπολίτευση να ανατρέψει όλο το καθεστώς και να στήσει το δικό της όπως έκανε στην Λιβύη. Δεν φτιάχνει μια υπερδύναμη όποια ώρα θέλει πχ ναυτικές βάσεις σε μια χώρα για να αφήσει την όποια αντιπολίτευση να τις διαπραγματευτεί ξανά αν έρθει στην εξουσία. Άρα πρέπει η αντιπολίτευση να είναι αρκετά δυνατή για να διώξει τον Άσαντ, αλ-

λά όχι τόσο δυνατή ώστε να ξεπατώσει το καθεστώς και να γίνει η ίδια ο νέος απόλυτος κυρίαρχος. Γι αυτό η Ρωσία αφήνει τον Άσαντ να σφάζει την αντιπολίτευση ώστε να της κόψει την ελπίδα

Μια εικόνα χίλιες λέξεις

Ο Λαβρόφ μετά το ρωσικό βέτο στον ΟΗΕ το Φεβράριο επισκέπτεται τον Άσαντ για να του επιβάλει να δεχτεί τη ρωσική μεσολάβηση. Ο Άσαντ έχει βγάλει το πλήθος στο δρόμο να τον υποδεχτεί σαν σωτήρα, αλλά ο μεσολαβητής το αγνοεί επιδεικτικά

ότι μπορεί να κυριαρχήσει μόνη της, χωρίς δηλαδή την μεσολάβηση της Ρωσίας. Ταυτόχρονα όμως δεν αφήνει τον Άσαντ να σφάζει εντελώς την αντιπολίτευση γιατί τότε αυτός θα μείνει στην εξουσία και μάλιστα πιο δυνατός από όσο ήταν πριν. Από την άλλη η Ρωσία δεν θέλει να εκτείθεται στην ισλαμική αντιπολίτευση σαν καθαρός εχθρός της στο βαθμό που ανοιχτά εμποδίζει τον ΟΗΕ να βομβαρδίσει τη Συρία όπως βομβάρδισε τη Λιβύη. Γιατί αν εμφανιστεί σαν ανοιχτός εχθρός αυτή δεν θα της αναγνωρίσει (της Ρωσίας) το ρόλο του μεσολαβητή με τον Άσαντ. Επίσης η Ρωσία δεν θέλει να γίνει αντιπαθητική στους ισλαμοφασίστες στην Αίγυπτο, στην Τυνησία και στη Λιβύη που σαν τέτοιοι υποστηρίζουν έντονα τη αντι-Άσαντ συριακή εξέγερση.

Γι αυτούς τους δύο λόγους, η Ρωσία έχει στήσει σαν συμμάχους της ισλαμοφασιστικής αντιπολίτευσης της Συρίας όλα τα τσιράκια της στη ευρύτερη περιοχή για να την κουμαντάρουν κατάλληλα. Έτσι έχει χάσει την Χαμάς με το τεράστιο παναραβικό και πανισλαμικό γόητρό της, έχει διαθέσει το Κατάρ, δηλαδή την κεντρική φιλορωσική διεθνή ντουντούκα του ισλαμοφασισμού που λέγεται Αλ Τζαζίρα. Δεν είναι καθόλου τυχαία η απόφαση της ηγεσίας της Χαμάς, που είναι ήδη έτοιμη να συγκυβερνήσει με τη Φατάχ, να μετακομίσει το επιτελείο της από τη Δαμασκό στην Ντόχα του Κατάρ. Επίσης έχει παραταχθεί με τη συριακή αντιπολίτευση ο ως τώρα

ταυτισμένος σε όλα με τη ρωσική γραμμή ιδεολογικοπολιτικό ηγέτη όλου του αιγυπτιακού αλλά και του παναραβικού συνιτισμού, ο αντισιμιτς νεοχιτλερικός Καραναβί, και τελικά έχει διαθέσει σαν το μέγιστο στρατηγικό μετόπισθεν της αντιπολίτευσης την Τουρκία του Ερντογάν.

Αλλά ένα μέρος της διπλής τακτικής της Ρωσίας μπορεί κανείς να το καταλάβει ακούγοντας και τη ίδια.

Όπως εξηγεί ο ρώσος υπουργός εξωτερικών Λαβρόφ: «Εμείς δεν είμαστε φίλοι ή σύμμαχοι του προέδρου Άσαντ» (...) «Δεν είπαμε ποτέ ότι η παραμονή του Άσαντ στην εξουσία είναι

ετερόκλιτο σχήμα που επιδιώκει τη βίαιη ανατροπή της κυβέρνησης με ή χωρίς εξωτερική επέμβαση. Το ΣΕΣ αρνείται όμως μέχρι στιγμής να δεχτεί τη ρωσική διαμεσολάβηση, σε αντίθεση με μία μικρότερη ομάδα, τη Συντονιστική Επιτροπή για την Αλλαγή, της οποίας ο εκπρόσωπος στο εξωτερικό, Αϊθάμ Μάνα, ταξίδεψε πρόσφατα σε Πεκίνο και Μόσχα προκειμένου να πετύχει μία συμφωνία (βλ. El Pais, 7/2). Η τελευταία αυτή ομάδα αποφεύγει τις βίαιες, ριζοσπαστικές λύσεις και κατηγορείται από αντιπάλους της ότι είναι εκτός κλίματος. Προηγούμενες προσπάθειες ενοποίησης της αντιπολίτευσης που έγιναν από τα αραβικά κράτη υπό την ηγεσία του Κατάρ απέτυχαν. Έτσι, η ρωσική διπλωματία αποφάσισε ότι θα έπρεπε να αδυνατίσει το αντιπολιτευτικό στρατόπεδο όσο χρειάζεται για να καμφθούν οι έντονες αντικαθεστωτικές του ενστάσεις και κυρίως η άρνησή του να δεχτεί τη ρωσική επιδαιτησία. Γι αυτό η Ρωσία επέμεινε για μήνες στην άρνησή της να υποστηρίξει οποιεσδήποτε δυτικές κυρώσεις απέναντι στον Άσαντ, και αυτή η τακτική στήριξη στον Άσαντ οδήγησε στη στρατιωτική ήττα της αντιπολίτευσης. Για τον ίδιο λόγο η μυστική υπάλληλος του Κρεμλίνου μέσα στο Λευκό Οίκο, Κλίντον, αρνήθηκε τόσο καιρό να αναγνωρίσει το Συριακό Εθνικό Συμβούλιο σαν το μοναδικό εκπρόσωπο του συριακού λαού όπως είχε κάνει με το αντίστοιχο κίνημα στη Λιβύη και το καλούσε να έρθει σε συμφωνία με τις άλλες μικρότερες ομάδες, δηλαδή να υποταχθεί τελικά στη Συντονιστική Επιτροπή για την Αλλαγή. Επίσης και η Κλίντον και ο Ομπάμα για να κόψουν κάθε ελπίδα της αντιπολίτευσης ότι μπορεί να σωθεί χωρίς τη μεσολάβηση της Ρωσίας διατυπώνουν την αντίθεσή τους σε οποιαδήποτε στρατιωτική επέμβαση κατά του Άσαντ. Το ίδιο βγαίνει αντιθετη στον εξοπλισμό της συριακής αντιπολίτευσης και η Τουρκία.

Ταυτόχρονα η Ρωσία, μέσω που παίζει και με τα δύο στρατόπεδα, μπορεί να επεμβαίνει στη Συρία και μέσω Κατάρ δηλώνει ότι επιθυμεί τον εξοπλισμό της συριακής αντιπολίτευσης (βλ. Financial Times, 27/2) για να μπορέσει κάποια στιγμή να της γίνει απαραίτητη. Όμως στην πράξη ελάχιστα την βοηθάει για να μην παραδυναμώσει. Η μόνη που το θέλει έμπρακτα και αποφασιστικά να δώσει και δίνει αρκετά όπλα είναι η Σαουδική Αραβία. Αυτή πήρε θέση καθαρά υπέρ της αντιπολίτευσης ενώ αρχικά είχε ταλαντευτεί υπέρ του Άσαντ μέχρι που αυτός την έδιωξε κατόπιν απαίτησης του Ιράν. Έτσι η Συρία σήμερα δεν έχει και πάρα πολλούς υποστηρικτές, γι αυτό και η υποκριτική αυτή υποστήριξη που προσφέρει η Μόσχα στη Δαμασκό της είναι πολύτιμη. Γι αυτό με βαριά καρδιά ο Άσαντ λέει να στην ρωσική μεσολάβηση που όπως είπαμε την ε-

προϋπόθεση για να ρυθμίσουμε την κατάσταση. Είπαμε κάτι άλλο – είπαμε ότι η απόφαση θα πρέπει να βγει από τους Σύριους, από τους ίδιους τους Σύριους» (New York Times, 31/1). Στην πραγματικότητα ο στόχος των σοσιαλμπεριαλιστών της Μόσχας να ανατρέψουν τον Άσαντ αλλά όχι το καθεστώς του, τους υποχρεώνει να κρατούν μία κεντρίστικη στάση, η οποία με τη σειρά της τους επιτρέπει να κατευθύνουν τις εξελίξεις.

Η υποκρισία του Κρεμλίνου φάνηκε από την υποστήριξη που έδωσε στην αραβική αντιπροσωπεία παρατηρητών στη Συρία τη στιγμή που το ίδιο είχε καταψηφίσει προηγούμενα τις δυτικές επεμβατικές εισηγήσεις μέσα στο Συμβούλιο Ασφαλείας και κραύγαζε ενάντια στην εξωτερική ανάμιξη τους στις εσωτερικές υποθέσεις της Συρίας. Υπό την ηγεσία του Κατάρ, ο αραβικός σύνδεσμος προωθεί τη λύση «Υεμένης», δηλ. την παραίτηση του προέδρου Άσαντ με μοχλό το αντιπολιτευτικό κίνημα και στη συνέχεια την αντικατάστασή του από τον αντιπρόεδρο του κράτους. Αυτό πρέπει να είναι και το ρωσικό στρατηγικό σχέδιο για τη Συρία.

Το κλειδί για την κατανόησή της ρωσικής τακτικής πιστεύουμε πως βρίσκεται μέσα στην πάλη γραμμών που διεξάγεται στο εσωτερικό της πολυδιασπασμένης συριακής αντιπολίτευσης. Εκεί, η πιο δημοφιλής φράξια είναι το Συριακό Εθνικό Συμβούλιο (ΣΕΣ), ένα

Δημοκράτες, μακριά από τη ΔΗΜΑΡ: ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ, ΤΗΣ ΡΩΣΟΔΟΥΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΚΚΛΕΠΤΥΣΜΕΝΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

Η στάση της ΔΗΜΑΡ, όπως και κάθε κόμματος, απέναντι στη χρεοκοπία, είναι ένα βασικό ζήτημα. Η πραγματικότητα που γνωρίζει κάθε ενημερωμένος άνθρωπος είναι ότι η χώρα είναι αναγκασμένη να δανείζεται δεκάδες δις ευρώ κάθε χρόνο για να πληρώσει εμπορεύματα και υπηρεσίες που κατανάλωσε και δεν παρήγαγε, και αυτά χώρια από τις πληρωμές των τοκοχρεολυσίων. Παρά την τεράστια πτώση της κατανάλωσης μέσα στη χρεοκοπία, το 2011 σαν παράδειγμα, το παραγωγικό έλλειμμα δηλαδή τα εμπορεύματα και οι υπηρεσίες που καταναλώθηκαν και δεν παράχθηκαν μέσα στη χώρα, και που αντιστοιχούν σε δάνεια του κρατικού και του ιδιωτικού τομέα, ήταν πάνω από 20 δις. Το 2008 πριν εκδηλωθεί η κρίση ήταν 44 δις. Η χώρα χρεοκόπησε εξαιτίας της συσσώρευσης ακριβώς αυτών των παραγωγικών ελλειμμάτων και της πληρωμής των τόκων που συνεχώς αυξάνονται εξαιτίας της αύξησης του όγκου των δανείων.

Η έξοδος από τη χρεοκοπία μπορεί να γίνει μόνο με την αύξηση της παραγωγής με την αύξηση της παραγόμενης αξίας και την αύξηση των κρατικών εσόδων ως φόρων επί του όγκου της παραγωγής και των εισοδημάτων. Για την αύξηση της παραγωγής είναι αναγκασμένοι να μιλούν πια όλοι. Ακόμα και οι σαμποταριστές αναγκάζονται, γιατί δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς, να νομοθετούν επενδυτικές συμφωνίες με την ΕΕ και να μιλούν διαρκώς για επενδύσεις ενώ ταυτόχρονα με τα επενδυτικά σχέδια εκπονούν φυσικά και τα σχέδια του σαμποταρισμάτος τους. Η αύξηση της παραγωγής μέχρι το ύψος της κατανάλωσης είναι ο προοδευτικός δημοκρατικός και αριστερός δρόμος που έχουμε αναλύσει επανειλημμένα και που οδηγεί με το μικρότερο πόνο στην έξοδο από τη χρεοκοπία.

Στη χρεοκοπημένη χώρα που μέσα από την κατεστραμμένη παραγωγή της γεννιέται η φτώχεια και η πείνα που θερίζει το λαό, η ΔΗΜΑΡ αποφασίζει στις θέσεις του Ιου συνεδρίου της τον Απρίλιο του 2011: **«Πιστεύει ότι το αδιέξοδο κυνήγι της αυξημένης οικονομικής διεκδίκησης και της μεγέθυνσης απομυζά τους φυσικούς πόρους υπονομεύοντας ή και ακυρώνοντας κάθε δυνατότητα αειφορίας, εχθρεύεται την φύση ή την καθιστά αντικείμενο προς άντληση οφελών για ανούσιες και άχρηστες υλικές απολαύσεις, κα-**

Η ΔΗΜΑΡ εμφανίζεται ως ένα δημοκρατικό, φιλοευρωπαϊκό, χαριστερό και εκσυγχρονιστικό κόμμα παρασύροντας πολλούς δημοκράτες. Στην πραγματικότητα είναι, όπως θα δούμε, το πιο βαθύ καθεστωτικό κόμμα, μια μεταμφίσηση του ΣΥΝ, είναι ο μάντλας ανόδου του σοσιαλφασισμού στην εξουσία. Έχοντας εξασφαλίσει την ασυλία της από κάθε κριτική των ΜΜΕ και του καθεστώτος, που το μόνο που επιτρέπουν είναι η έκφραση του θαυμασμού στο πρόσωπο του αρχηγού της και την προβολή του ανανεωτικού τάχα ρόλου της στην πολιτική ζωή, κρύβοντας ότι σε τίποτα δεν διαφέρει στις θέσεις της από τον ΣΥΝ. Η αποκάλυψη του πραγματικού χαρακτήρα της ΔΗΜΑΡ που είναι κίνδυνος για τη δημοκρατία είναι καθήκον.

θηλώνει την ανάπτυξη σε μη δημιουργικά πεδία, απονευρώνει την πολιτική διεκδίκηση από αιτήματα που εμπλουτίζουν τα ποιοτικά στοιχεία της ζωής, αυτά με δημιουργικό, πνευματικό, πολιτισμικό περιεχόμενο.

Άχρηστες και ανούσιες υλικές απολαύσεις, αδιέξοδο κυνήγι της αυξημένης οικονομικής διεκδίκησης και της μεγέθυνσης, εννοεί τη διεκδίκηση του λαού μας να ικανοποιήσει τις αυξανόμενες υλικές του ανάγκες, πράγμα που δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο μέσα από την ανάπτυξη της σύγχρονης παραγωγής, όποιος και αν την έχει στα χέρια του. Αυτή είναι η ακραία ιδεολογία για να δικαιολογήσει το παραγωγικό σαμποτάζ. Η ΔΗΜΑΡ είναι το κατ'εξοχήν κόμμα του παραγωγικού σαμποτάζ πιο πολύ από τον ΣΥΝ. Βέβαια ποτέ ο Κουβέλης και ο ΣΥΝ δεν διαφώνησαν με τις επενδύσεις των ανατολικών κρατικοολιγαρχών, το αντίθετο, συμφωνούν απολύτως και προωθούν το πλήρες ξεπούλημα της χώρας στον άξονα. Η ΔΗΜΑΡ -στο συνέδριό της- υποστηρίζει τη στρατηγική χαρακτηριστήρα οικονομική και πολιτική «συνεργασία» με τη Ρωσία του Πούτιν και με την Κίνα. Το ιδανικό για τον Κουβέλη είναι η αυτάρκεια της φτώχειας και της κακομοιριάς του βυζαντινού καλόγερου, του παράσιτου που είναι και πνευματικός καθοδηγητής ενός λαού, η υποταγή του πολίτη-δούλου στον κοτζαμπάση, στον κλεφταρματωλό, στον αστοτσιφλικά. Ο παπα-Κουβέλης με τους τρόπους και το φράκο του άγγλου λόρδου παρατάσσεται μαζί με τους παπουλάκους και τους πατροκοσμάρδες για να έλκει του εθνοφασίστες, με την δηλωμένη εχθρότητα στη μεγάλη παραγωγή του εγχθρικού προς το ρωσοκινέζικο κεφάλαιο ντόπιου ή δυτικού σύγχρονου κεφαλαίου, για να μαζεύει τους συνασπισμικούς οικολόγους και να συσπειρώνει το αντιδυτικό μέτωπο. **Απέραντο μίσος στο λαό και στη μάζα. Με τα παραπάνω λόγια η ΔΗΜΑΡ επισήμως αυτοανακηρύσσεται σε κόμμα της πείνας και της φτώχειας στο όνομα της**

φροντίδας της φύσης και αυτό δεν αλλάζει από το γεγονός ότι πολλοί δημοκράτες έχουν εγκλωβιστεί εκεί μέσα. Το ερώτημα που μπαίνει κατευθείαν είναι το εξής: Η ΔΗΜΑΡ στην εξουσία μπορεί με καθαρά πολιτικές διαδικασίες, δηλαδή χωρίς εξωτερική βία στο λαό, να τον φέρει στο επίπεδο της απάρνησης των εγκοσμίων απολαύσεων που προωθεί το πρόγραμμα της; Όχι δεν μπορεί. Αυτό είναι το πρόγραμμα του ρώσικου και του κινέζικου μονοπωλίου, είναι η ζωή που επιφυλάσσουν για τον ελληνικό λαό.

Ο παπα-Κουβέλης και η παρέα του εξηγούν τώρα με τη θεολογικού τύπου οικολογία τους την αειφορία και συνοψίζουν ως εξής το παραγωγικό σαμποτάζ. **«Η ΔΗΜΑΡ σέβεται τα απαρέγκλιτα δικαιώματα του πλανήτη και της έμβιας φύσης αναγνωρίζοντας την φύση ως αυταξία και ως υποκείμενο του δικαίου. Αρνείται τη λογική του «περιούσιου είδους» που εκμεταλλεύεται ανεξέλεγκτα τον πλανήτη και οδηγεί στην καταστροφή των οικοσυστημάτων, με αποτέλεσμα την απώλεια της απαραίτητης ισορροπίας για την επιβίωση της ζωής στην κάθε της μορφή».** Είναι η αναπαραγωγή της ιστορίας του καλόγερου που πρόσεχε σε όλη του τη ζωή καθώς περπατούσε να μην πατήσει ούτε ένα μυρμήγκι. Τώρα πια το μυρμήγκι, με τη βαθεία λεγόμενη οικολογία, που στην ουσία με τα παραπάνω υιοθετεί η ΔΗΜΑΡ είναι υποκείμενο του δικαίου, έχει δηλαδή δικαιώματα, όπως και η άβυσχη φύση γενικά, οι λάσπες, το υδρόθειο και οι σεισμοί, όλα αυτά τα πράγματα που σιχαίνεται ή φοβάται το περιούσιο είδος άνθρωπος, που έστησε την ύπαρξή του και τον πολιτισμό του πάνω στην προσπάθειά του να κυριαρχήσει πάνω στη φύση και να χρησιμοποιήσει τις δυνάμεις της προς όφελός του. Βεβαίως για τους ρωσόδουλους που δεν είναι απλοί σύγχρονοι αμαρτωλοί καλόγεροι, όπως οι οπαδοί της βαθείας οικολογίας, το περιούσιο είδος είναι ο δυτικός βιομηχανικός

άνθρωπος που εκμεταλλεύεται ανεξέλεγκτα τον πλανήτη του οποίου τα δικαιώματα εκμετάλλευσης πρέπει να αφαιρεθούν από αυτόν για την επιβίωση τάχα των ζωντανών οργανισμών, στην πραγματικότητα για την κυριαρχία του ναζιστικού μονοπωλίου πάνω σε φύση και ανθρώπους.

Όμως για την όποια περιβαλλοντική ασφάλεια στην Αλεξανδρούπολη εξαιτίας του αγωγού Μπουργκάς – Αλεξανδρούπολη δεν ξεσήκωσε τον κόσμο ο Κουβέλης από την εποχή που ήταν στον ΣΥΝ. Οι δορυφορικοί ως προς τον ΣΥΝ οικολόγοι με μια δυο ανακοινώσεις τους-ερωτήματα καθάρισαν με το θέμα. Για τις θαλάσσιες δεξαμενές του Κοπελούζου –Gasprom στην Αλεξανδρούπολη που θα τροφοδοτούν όλα τα Βαλκάνια δεν άκουσε κανείς τίποτα από τη ΔΗΜΑΡ, τον ΣΥΝ και τους οικολόγους. Οι ανεμογεννήτριες των ανατολικών κρατικοολιγαρχών δεν ενοχλούν τα πουλιά, τα ενοχλούν όμως οι δυτικές. Δεκάδες είναι τα παραδείγματα του σαμποτάζ με οικολογικά προσχήματα. Σε κάθε περίπτωση η εξίσωση κάθε έμβιου όντος με τον άνθρωπο θεμελιώνει το σαμποτάζ της ΔΗΜΑΡ που μπορεί έτσι να στρέφει πουλιά, άλογα, γύπες, φώκιες, δελφίνια κλπ εναντίον των ανθρώπων που υποστηρίζουν την ανάπτυξη και την αναπαραγωγή της ζωής σε ένα ανώτερο υλικό και επομένως πνευματικό και πολιτιστικό επίπεδο ξένο προς τη «δημιουργική» ανάπτυξη της ΔΗΜΑΡ. Η αειφορία δεν είναι παρά η διατήρηση και η παράδοση των φυσικών πόρων στις επόμενες γενιές όπως τις βρήκαν οι προηγούμενες. Έτσι ορίστηκε η αειφορία και από τον Μάρξ και επιτυγχάνεται με στήριξη 100% από την επιστήμη και την τεχνολογία.

Η ΔΗΜΑΡ εμφανίζεται ως κόμμα βαθύτατα δημοκρατικό με ένα σοσιαλφασίστα αρχηγό. Όταν η ενεργειακή αυτονομία της Ευρώπης τέθηκε επί τάπητος επειδή η Ρωσία έκλεισε τις στρόφιγγες στην Ουκρανία του Γιούσενκο από την οποία περνούσε το φυσικό αέριο στις ευρωπαϊκές χώρες, ασκώντας ωμό εκβιασμό σε αυτή τη χώρα για την επιστροφή της στη μάντρα του Κρεμλίνου, ο Κουβέλης είχε τοποθετηθεί ως εξής (συνέντευξη στην εφημερίδα *Ελευθερία*, 21/01/2009):

Ερώτηση: Πώς βλέπετε την τελευταία κρίση στις σχέσεις Ρωσίας -

Δημοκράτες, μακριά από τη ΔΗΜΑΡ: ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ, ΤΗΣ ΡΩΣΟΔΟΥΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΚΛΕΠΤΥΣΜΕΝΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

συνέχεια από τη σελ. 29

Ουκρανίας με αφορμή το φυσικό αέριο; Πιστεύετε πως η επανεμφάνιση της Ρωσίας ως ενεργειακός γίγαντας στο διεθνές στερέωμα θα δραματίσει σημαντικό ρόλο για τις εξελίξεις στην Ευρώπη, με δεδομένη την ενεργειακή εξάρτηση πολλών χωρών της από τη Ρωσία;

Απάντηση: Η συγκεκριμένη παρουσία της Ρωσίας στην παγκόσμια πραγματικότητα διαμορφώνει συνθήκες ενός πολυπολιτισμού. Θα ήταν επικίνδυνο να γυρίσουμε σε ένα διπολισμό. Η παγκόσμια κοινότητα όσο και η παγκόσμια ειρήνη και συνεργασία χρειάζεται τον πολυπολιτισμό. Από την άλλη πλευρά, είναι γεγονός ότι η ενεργειακή όσο και η ευρύτερη οικονομική παρουσία της Ρωσίας μέσα στο παγκόσμιο οικονομικό γίγνεσθαι και ειδικότερα στο ευρωπαϊκό, είναι ένα καινούργιο, εξαιρετικά σημαντικό και ενδιαφέρον κοινωνικοπολιτικό μέγεθος. Και τα προβλήματα τα οποία είχαν σχέση με το αέριο αναφορικά με την Ουκρανία δεν είναι τίποτε άλλο παρά και πάλι προσπάθεια των ΗΠΑ - με συγκεκριμένο έμμεσο, πλην όμως εμφανή, κατά τη γνώμη μου, τρόπο - να επηρεάσει αυτή την οικονομική όσο και πολιτική ανέλιξη της Ρωσίας. Θεωρώ ότι η ΕΕ θα πρέπει να εντείνει τις οικονομικές σχέσεις με τη Ρωσία και βεβαίως κατ' επέκτασιν και τις πολιτικές. Και αυτό μπορεί να συνιστά μια νέα πραγματικότητα, στην οποία και η χώρα μας οφείλει περαιτέρω να προωθήσει τις οικονομικές και πολιτικές σχέσεις με την Ρωσία».

Να ποια Ευρώπη θα διεκδικήσει ο Κουβέλης με την ταμπέλα της «ευρωπαϊκής αριστεράς». Την Ευρώπη υποχείριο της Ρωσίας του Πούτιν που αποτελεί το «καινούργιο, εξαιρετικά σημαντικό και ενδιαφέρον κοινωνικοπολιτικό μέγεθος». Δεν έχουμε διαβάσει πραγματικά στον ευρωπαϊκό τύπο τέτοια τρομερή δουλκή συνηγορία υπέρ της Ρωσίας όταν εκβίαζε την Ουκρανία και στραγγάλιζε ενεργειακά και την ίδια την ΕΕ.

Ο ρωσόδουλος χαρακτήρας της ΔΗΜΑΡ

Στις θέσεις του Ιου συνεδρίου τον Απρίλιο του 2011 και στην εξωτερική πολιτική διαπιστώνουμε ότι η ΔΗΜΑΡ, όπως ακριβώς και ο ΣΥΝ υποστηρίζει τη ρώσικη γεωπολιτική και την υποδούλωση της χώρας

στον άξονα. «Στη νέα διεθνή κατάσταση η Ελλάδα οφείλει να ασκεί πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική. Πρέπει να διερευνήσει και να αξιοποιήσει τις δυνατότητες συνεργασίας σε όλα τα επίπεδα με τις μεγάλες, αναπτυσσόμενες οικονομίες της Ρωσίας, της Κίνας, της Ινδίας, κ.λπ., αλλά και χώρες που μας προτείνουν στρατηγική συνεργασία βάθους, όπως το Ισραήλ. Η αντιρόπηση, έναντι των σημερινών μονόπλευρων σχέσεων με τις ΗΠΑ, θα εξασφαλίσει μεγαλύτερα περιθώρια ελευθερίας και ελιγμών στην εξωτερική μας πολιτική προς όφελος των εθνικών μας συμφερόντων. Η αναζωογόνηση της συνεργασίας στον ενεργειακό τομέα, στον εμπορικό, ευρύτερα τον οικονομικό τομέα, με τις χώρες αυτές πρέπει να αποτελεί στρατηγικό αίτημα της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής που πρέπει να τεθεί στο επίκεντρο της προσοχής.»

Στο άρθρο της Ν. Ανατολής «Δημοκρατική Αριστερά: Επικίνδυνη μετάσταση του ΣΥΝ στη δημοκρατία και φιλόδοξο άλμα στην εξουσία» αποκαλύπτεται αναλυτικά η ρωσοδουλεία του Κουβέλη, και ο βαθύς καθεστωτικός του ρόλος μέχρι τη δημιουργία της ΔΗΜΑΡ. Οι θέσεις του και η πολιτική του που είναι ταυτόσημες με αυτές του ΣΥΝ έχουν υιοθετηθεί από τη ΔΗΜΑΡ.

Ο τρίτος δρόμος της ΔΗΜΑΡ είναι ο δρόμος του ΣΥΝ της οικονομολογίας του γραφειοκρατικού παράσιτου

Η ΔΗΜΑΡ μπορεί να υποστηρίξει χωρίς συνέπειες- το αντίθετο μάλιστα- τα πιο παράλογα και αντίθετα πράγματα, μπορεί να λογοκοπεί και να εξαπατά χωρίς όρια να αλλάζει χρώματα ως χαμαιλέων αφού απευθύνεται στα μεσοστρώματα που ψάχνουν αγωνιωδώς κάπου να στηριχτούν, να βρουν μια ελπίδα διάσωσης της παλιάς τους ζωής της εξαρτημένης και τροφοδοτούμενης από το κράτος, ένα αρχηγό ακόμα και ένα δημαγωγό, διάφορο.

Η ΔΗΜΑΡ καταψηφίζει το δεύτερο μνημόνιο και το PSI και ταυτόχρονα με τον υπεύθυνο του για την εξωτερική πολιτική Γεωργάτο καταγγέλλει το γερμανικό κόμμα της «Αριστεράς» που το καταψήφισε επίσης στη γερμανική βουλή, αλλά διατήρησε τη θέση του σαν υπεύθυνος για την εξωτερική πολιτική. Καταψηφίζει το μνημόνιο, που στις δοσμένες συνθήκες σημαίνει βαθιά σύγκρουση με το Ευρώ, αλλά σκίζει τα ρούχα του ενάντια σε κάθε επιστροφή στη δραχμή. Ισχυρίζεται ότι ανακάλυψε τον τρίτο δρόμο που λύ-

νει αυτή την αντίφαση που τη διαφοροποιεί τάχα από τον ΣΥΝ και από τα αντιμνημονιακά εθνοφασιστικά κόμματα. Στη δημοσίευσή του στις 19/3/2012 ο Κουβέλης αναφέρεται ως εξής στο ζήτημα: «Αναζητούν αντίφαση στη θέση μας αυτή. Αυτό που το κομματικό κατεστημένο τόσο των δύο μέχρι χτές κομμάτων εξουσίας όσο και της παραδοσιακής αριστεράς θέλουν να εμφανίζουν ως αντίφαση, είναι η δύναμη μας. Το γεγονός ότι συγκεκρινώνουμε δυνάμεις που αντιτίθενται στο μνημόνιο και τα επαχθή μέτρα και ταυτοχρόνως έχουν φιλοευρωπαϊκό προσανατολισμό διαμορφώνει μια πολύτιμη θέση και δυναμική που διαφυλάττουμε σε πέρισμα τόσο των νεοφιλελεύθερων, κάθε χρώματος, όσο και της παραδοσιακής αριστεράς. Θέλουν πάση θυσία να μας βάλουν σε ένα από τα δύο βολικά για αυτούς κάδρα που τα παρουσιάζουν ως τη μόνη δυνατή επιλογή»

Πως είναι δυνατόν μια κυβέρνηση να καταψηφίζει τα μνημόνια, δηλαδή τις δανειακές συμβάσεις και ταυτόχρονα να μην χρεοκοπεί η χώρα και να παραμένει και στο ευρώ; Η ΔΗΜΑΡ απαντά όπως ακριβώς και ο ΣΥΝ. Τα χρέη της χώρας να πληρωθούν από την ΕΕ με την έκδοση νέου χρήματος από την ΕΚΤ (ομόλογα), δηλαδή αυτό που θέλουν η Ρωσία και η Κίνα, με την επιμήκυνση του χρόνου πληρωμής των δανείων και με δίκαια επιτόκια, με αυτά που δανείζεται σαν παράδειγμα η ακμαία Γερμανία και τελικά η δική μας χώρα να πληρώνει όποτε έχει. Όταν δεν περισσεύει τίποτα στο κράτος να μετατίθεται η πληρωμή των τοκοχρεολυσίων τον επόμενο χρόνο. Αυτό σημαίνει: **«Πληρώνουμε όποτε έχουμε και μας πληρώνετε όποτε δεν έχουμε». Η πραγματικότητα που βλέπει η ΔΗΜΑΡ είναι ότι η Ελλάδα (των ανατολικών κυβερνήσεων) είναι πάντα ελλειμματική και ποτέ δεν έχει να πληρώσει αλλά οι προηγμένες χώρες της ΕΕ είναι γενικά πλεονασματικές οπότε μπορούν πάντα να πληρώνουν τους σοσιαλφασίστες μπαταξήδες. Τελικά ο τρίτος δρόμος είναι να συντηρεί η ΕΕ πληρώνοντας το διεφθαρμένο ελληνικό καθεστώς.** Ταυτόχρονα η ΔΗΜΑΡ απαιτεί να μας δανείζει η ΕΕ για τα τρέχοντα έξοδα της κάθε χρονιάς και για να κάνουμε τάχα και επενδύσεις. Ότι λέει ο Τσίπρας δηλαδή. Πληρώστε μας με τους χρηματοπιστωτικούς όρους του «αριστερού» ευρωπαϊσμού! Το κούρεμά σας, το PSI, απορρίπτεται γιατί δεν εξασφαλίζει τη μόνιμη συνέχεια των κουρεμάτων ή της προ-

σφοράς γενικά δωρεάν χρήματος! Αυτός είναι ο αδιαπραγμάτευτος «σοσιαλιστικός» ευρωπαϊσμός της ΔΗΜΑΡ που τη διακρίνει τάχα από την υπόλοιπη «αριστερά»! Τα ίδια λένε όλοι οι μπαταξήδες ρωσόδουλοι σοσιαλφασίστες και φασίστες.

Σε ομιλία του τον περασμένο Φεβρουάριο ο Κουβέλης είπε: «Η πάλη μας για τις αξίες και τις αρχές μας, για μια δικαιότερη κοινωνία δεν έχει καμία πιθανότητα ευόδωσης χωρίς την ΕΕ. Μέσα στην ΕΕ, στην Ευρωζώνη και το Ευρώ συνεπώς, κατά των Μέρκελ και Σαρκοζί και με τους αντιπάλους τους». Αδιαπραγμάτευτη η θέση του Κουβέλη! Μέσα στην ΕΕ με τους όρους του «αριστερού» ευρωπαϊσμού, της Ευρώπης των λαών κλπ. Πραγματικά η ΕΕ έχει καταπιεί μια ρώσικη βόμβα που λέγεται Ελλάδα.

Η «σοσιαλιστικοποίηση» του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος των ΔΗΜΑΡ-ΣΥΝ, που είδαμε παραπάνω, η διατίμηση του χρήματος ως εμπόρευμα εννοείται (τα χαμηλά επιτόκια που «διατάσσει» ο «αριστερός» ευρωπαϊσμός) και η πάγια πολιτική υποτίμησης του ευρώ, που ισοδυναμεί μακροπρόθεσμα με διάλυση της ΕΕ αφού αυτή δεν διαθέτει κεντρική κυβέρνηση για να κάνει τέτοιου είδους νομισματική πολιτική, παρουσιάζεται στον συνεκτικό δημοσιευμένο λόγο του Κουβέλη για την καταψήφιση της δανειακής σύμβασης αλλά που δεν εκφωνήθηκε στη βουλή στις 12/2/2012.

«Η πρότασή μας, που υποστηρίζεται και από άλλες αριστερές και προοδευτικές δυνάμεις στην ΕΕ, καθώς και από τα Ευρωπαϊκά Συνδικάτα, συνίσταται στη δημιουργία ενός μηχανισμού κοινής διαχείρισης του χρέους, με τη μεταφορά μέρους (το 60%) του ελληνικού χρέους και των άλλων χωρών-μελών της Ευρωζώνης, στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα που θα αναλάβει την αποπληρωμή του με παράλληλη έκδοση ευρωομολόγων, τα οποία θα αποπληρώνουν σε βάθος χρόνου και με χαμηλό επιτόκιο τα κράτη-μέλη. Την παράλληλη ενεργοποίηση της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων για την έκδοση αναπτυξιακών ευρωομολόγων για τη χρηματοδότηση ενός ευρωπαϊκού σχεδίου επενδύσεων στις υποδομές, στις νέες τεχνολογίες και στην οικοανάπτυξη, με στόχο την προώθηση της οικονομικής ανάκαμψης και της απασχόλησης.»

«Συγκεκριμένα εμείς, ως ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ, υποστηρί-

ζουμε ότι απαιτούνται: 1) Επιμήκυνση εξαρχής της συμφωνίας κατά πέντε έτη και κατανομή των στόχων στην δεκαπενταετία αντί της δεκαετίας. Αύξηση του δανείου κατά 30 δις ώστε να συνεχίσει η χρηματοδότηση του ελλείμματος από τους εταίρους –δανειστές και να αντιμετωπιστούν οι ζημιές από το PSI στα ασφαλιστικά ταμεία. Εξ αυτών των 30 δις θα πρέπει να διατεθούν τα 15 δις με εξόφληση σε τριάντα χρόνια με ρυθμό 5, 4, 3, 2, 1 (ανά έτος στα πέντε πρώτα χρόνια)....

2) **Αυτόματη επιμήκυνση της συμφωνίας- στα πρώτα τρία χρόνια- και μετάθεσης των στόχων κατά ένα έτος για κάθε έτος για το οποίο δεν επιτυγχάνεται, εξαιτίας της υφιστάμενης επίδρασης των μέτρων, ο στόχος για αύξηση του ΑΕΠ.**

3) Συμμετοχή στο κούρεμα και των ομολόγων που κατέχουν η ΕΚΤ και οι Κεντρικές Τράπεζες. 4) Ανακεφαλαιοποίηση τραπεζών μέσω κοινών μετοχών». Δηλαδή κρατικοποίηση των τραπεζών.

Τη χώρα λέει η ΔΗΜΑΡ τη χρεοκόπησε το κεφάλαιο

Σε ότι αφορά τα αίτια της χρεοκοπίας η ΔΗΜΑΡ ταυτίζεται με όλο το σοσιαλφασιστικό μπλοκ ΣΥΝ, ψευτοΚΚΕ κλπ. Τη χώρα τη χρεοκόπησε το κεφάλαιο και οι δανειστές. Το τι έφταιξε από τη μεταπολίτευση και μετά για την ΔΗΜΑΡ απαριθμείται σε μια σειρά θέσεων, στις οποίες θα απαντήσουμε μία προς μία στο επόμενο φύλλο, όπου η κατάληξη των σαμποταριστών είναι πως η αιτία της χρεοκοπίας ήταν η εκμετάλλευση από το κεφάλαιο. Από τις θέσεις του Ιου συνεδρίου της ΔΗΜΑΡ:

«Συνέπεια όλων αυτών ήταν, η οικονομία να υπονομευτεί μέχρι χρεοκοπίας και το δημόσιο συμφέρον να υποταχθεί στη σφαίρα της οικονομικής εξάρτησης. Ο πλούτος συγκεντρώθηκε σε λίγα χέρια, και η φτώχεια διαχύθηκε στους πολλούς».

Το παραγωγικό έλλειμμα των δεκάδων δις ευρώ κάθε χρόνο, το γεγονός ότι κάθε χρόνο πρέπει να δανειζόμαστε δεκάδες δις αφού καταναλώσαμε εμπορεύματα και υπηρεσίες που δεν παράγαμε, το γεγονός δηλαδή του χρεοκόπου κύκλου της οικονομίας για τη ΔΗΜΑΡ δεν υπάρχει. ΔΗΜΑΡ και ΣΥΝ λένε τα ίδια και στο ζήτημα αυτό.

Η συγκρότηση της ΔΗΜΑΡ και οι κοινωνικές δυνάμεις

Η ΔΗΜΑΡ εμφανίζεται σαν άρνηση τόσο του «παλιού ΠΑΣΟΚ» όσο και της «νέας ΝΔ» ως το αντιμνημονιακό και ταυτόχρονα φι-

λοευρωπαϊκό κόμμα της υπέρβασης «των συγκεντρωτικών, γραφειοκρατικών και αρχηγικών κομμάτων, των κομμάτων εκλογικής πελατείας». Ο «δημοκρατικός σοσιαλισμός, αριστερός ευρωπαϊσμός, μεταρρυθμιστική στρατηγική, οικολογικός πολιτισμός είναι συγκροτητικό στοιχείο της ταυτότητας της ΔΗΜΑΡ» που εμφανίζεται επίσης ως το κόμμα της γνήσιας μεταρρυθμίσης, της πραγματικής υπεράσπισης του δημοσίου συμφέροντος, της αποκατάστασης της δημοκρατικής-συνταγματικής νομιμότητας, ως το κόμμα του δημοκρατικού σοσιαλισμού και του οικολογικού πολιτισμού. Στόχος της είναι να σχηματίσει μια κοινωνική και πολιτική πλειοψηφία του Τρίτου δρόμου, του αριστερού ευρωπαϊσμού. Προς το παρόν έχει στόχο την αναρρίχηση στην εξουσία στις προσεχείς εκλογές. **Για μας το κόμμα του Κουβέλη είναι ένα βαθύ καθεστωτικό κόμμα, η χειρότερη και πιο επικίνδυνη καρκινική μετάσταση του σοσιαλφασισμού από το 1974 έως σήμερα μέσα στη δημοκρατία και ειδικά μέσα στην αριστερά.**

Ο Κουβέλης ψήφισε στον ΣΥΝ υπέρ του γνωστού φίλου του Μιλόσεβιτς, ρωσόδουλου Παπούλια. Υποστήριξε την ατιμωρησία του φασίστα Μιλόσεβιτς, στήριξε την «Αυριανή» στις αισχρές επιθέσεις της ως πρόεδρος του ΔΣΑ κατά του Μάνου Χατζηδάκη: «Ο κλεφτο-κύναιδος- ανώμαλος εκμαυλιστής με ψυχικό AIDS, Μάνο...σύκααα!» κλπ) (blog Ροϊδης). Τον Δεκέμβρη του 2009 μαζί με τον Μ. Γλέζο έστειλε κείμενο διαμαρτυρίας κατά του Σόιμπλε να αφαιρέσει από το χρέος της Ελλάδας τις διεκδικούμενες γερμανικές αποζημιώσεις, όταν ποτέ η Ελλάδα δεν έθεσε καμία απαίτηση όταν μπήκε στο ευρώ, ούτε όταν καθορίζονταν οι ευρωπαϊκές επιδοτήσεις στα κράτη - μέλη. Σαν μέλος και πρωταγωνιστής της συνεργασίας με το ψευτοΚΚΕ του Φλωράκη για τη συμμετοχή στην οικουμενική του 1989, ο Κουβέλης συμμετείχε στην κυβέρνηση, ως υπουργός δικαιοσύνης, που έδωσε τις προμήθειες του ΟΤΕ σε έναν πράκτορα της Στάζι σαν τον Σωκράτη Κόκκαλη και ποτέ δεν μίλησαν για την υπόθεση Siemens παρά τις υποψίες ότι χρηματίστηκε η ΕΑΡ και το ψευτοΚΚΕ. Ο εμφανιζόμενος ως ακραίος ευρωπαϊστής καταψήφισε τη συνθήκη της Λισσαβώνας. Βρίσκεται πίσω από κάθε σαμποτάζ, στα εργοστάσια λιθάνθρακα, στην επένδυση του Βωβού, στην αναθεώρηση του άρθρου 24, ψήφισε υπέρ του χουντοφασιστικού άρθρου 16. Στην συνέντευξή του στην εφημερίδα *Ελευθερία*, 21/01/2009) δηλώνει το περιεχόμενο του τότε «αριστερού ευρωπαϊσμού» του που διατηρείται αυτούσιος στις αποφάσεις του συνε-

δρίου της ΔΗΜΑΡ και είναι μια πολιτική στην υπηρεσία του ρώσικου σοσιαλμπεριαλισμού και στην προσπάθειά του για την παγκόσμια ηγεμονία. Την τερατώδη αυτή απάντησή του για τον ενεργειακό αποκλεισμό της Ευρώπης από την πουτινική Ρωσία την είδαμε προηγουμένα.

Η μπαταξιδική αντιμετώπιση των δανειστών και της τρόικα από τους ΣΥΝ-ΔΗΜΑΡ ψευτοΚΚΕ και εθνοφασίστες αντιστοιχεί απόλυτα στις αντιλήψεις και στην πραγματική, δωρεάν στο μεγαλύτερο μέρος της ζωή, που ζει εδώ και δεκαετίες η οργανωμένη συνδικαλιστικά και πολιτικά διακομματική μεσαία αστική γραφειοκρατική τάξη που έχει κάτσει με όλο της το βάρος στο σβέρκο του λαού και τον απομυζά τραβώντας αξία που δεν παρήγαγε, εισπράττοντας μισθούς που δεν δούλεψε, διασπαθίζοντας τα δάνεια και το δημόσιο χρήμα, εισπράττοντας τις επιδοτήσεις και οργανώνοντας τις συμμορίες των τοπικών αυτοδιοικήσεων, και διεισδύοντας στο κράτος με σκοπό να το βάζουν να την υπηρετεί.

Ο «αριστερός» ευρωπαϊσμός της ΔΗΜΑΡ προωθεί και υποστηρίζει ακριβώς ότι είναι μέση γραμμή και επομένως μαζική αυταπάτη σε αυτή τη χώρα και μπορεί επομένως να ενσωματώνει όλες τις ελπίδες των μεσοστρωμάτων ότι θα μπορούν να βγουν από την κρίση χωρίς να αλλάξουν ούτε τις λαθεμένες ιδέες τους ούτε τις κακές τους συνήθειες ούτε και τη θέση τους στο διεφθαρμένο και ανατολικού τύπου σύστημα εξουσίας. Αυτός ο «μέσος όρος» της κοινωνίας που σέρνει μαζί της η ΔΗΜΑΡ, με μαζικό ιδεολογικό εκπρόσωπό της την κρατική διάνοηση των πανεπιστημίων (με το κύρος της σε όλη τη δημόσια υπαλληλία), της αυτοδιοίκησης, των μη κυβερνητικών οργανώσεων, των νομικών δημοτικών έργων και επιδοτήσεων, το πιο επιτυχημένο κοινωνικά αστοποιημένο τμήμα του ΣΥΝ που έλκει την καταγωγή του και από το ΚΚΕ εσ, σε αντίθεση με την κνίκινη καταγωγή της «αριστερής» πτέρυγας του ΣΥΝ, μπορεί να ενωθεί αντικειμενικά με τη διεφθαρμένη ρωσόδουλη ηγεσία του ΠΑΣΟΚ των Βενιζέλου-Παπανδρέου, του Σαμαρά και του φασίστα Καρατζαφέρη αλλά και των εθνικιστών αυτοδυναμικών του ΠΑΣΟΚ μόνο σε μια κοινή βάση, το νεοδεξιό αντιευρωπαϊσμό και τη ρωσοδουλεία. Το αντιγερμανικό «εθνικό μέτωπο» που έχει οικοδομηθεί με τη συμμετοχή σχεδόν όλων των πολιτικών ηγεσιών, είναι ο μάντας που φέρνει το σοσιαλφασισμό στην εξουσία, γιατί είναι το μέτωπο που ενώνει τον αντιγερμανικό αντιευρωπαϊκό εθνοφασισμό με το ρωσόδουλο σοσιαλφασισμό και ναζισμό. Έτσι

μπορεί να εξηγηθεί το ότι παρά την αντικειμενική ταύτισή της με τον ΣΥΝ, η ΔΗΜΑΡ εξασφαλίζει μια σημαντική εκλογική πελατεία διεισδύοντας σε όλους τους κομματικούς χώρους διεκδικώντας τη θέση του τρίτου κόμματος και μια θέση στην κυβέρνηση των σαμποταριστών.

Αυτό που μπορεί να κάνει η ΔΗΜΑΡ και δεν το επιτυγχάνει ο ΣΥΝ είναι ότι αυτός είναι ταυτισμένος με τα καψίματα της Αθήνας και των κέντρων των μεγάλων πόλεων καθώς και με όλη τη βία των κουκουλοφόρων και του αναρχοφασισμού που ακολούθησε. Ο Τρίτος δρόμος της ΔΗΜΑΡ για τη λύση του ελληνικού προβλήματος, ο «αριστερός» ευρωπαϊσμός, δεν είναι στην πραγματικότητα παρά η γραμμή του ΣΥΝ αποκαθαρμένη από την υποστήριξη της βίας που αυτός καθοδηγεί πολιτικά άμεσα, και που ποτέ δεν άφησε τους ανανεωτικούς να απολαύσουν την επιτυχία τους στα κρατικά λιβάδια της εξουσίας.

Οι δυνάμεις στις οποίες απευθύνεται η ΔΗΜΑΡ επίσημα για τη συγκρότηση της πλατείας κοινωνικής και πολιτικής πλειοψηφίας, για την αναρρίχηση της στην εξουσία είναι αυτές της όποιας σοσιαλδημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ δηλαδή, του δημοκρατικού σοσιαλισμού και της οικολογίας, του δορυφόρου ουσιαστικά του ΣΥΡΙΖΑ. Οι συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ ως οι πιο ανοιχτοί οργανωτές της βίας αποκλείονται. Η ΔΗΜΑΡ στο πρόγραμμά της «υποστηρίζει, από θέση αρχής, τη «μη βία» ως κεντρική αντίληψη και πολιτική πρακτική της δημοκρατικής συνείδησης της εποχής μας.» Εξάλλου αυτή ήταν και η αιτία αποχώρησης των ανανεωτικών με τον Κουβέλη από τον ΣΥΝ μετά το κάψιμο της Αθήνας και των κέντρων των μεγάλων πόλεων το 2008 αλλά με την αναγνώριση του δίκιου των εξεγερμένων από τον Κουβέλη και την ταυτόχρονη φραστική καταδίκη της βίας από όλους. Στο δείπνο της Αίγλης που έδωσε ο ρωσόδουλος Κύρκος με την παρουσία του Σαμαρά και του μισού υπουργικού συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ, παρόντος και του πρώην προέδρου της δημοκρατίας Στεφανόπουλου, υποστηρίχτηκε η αποχώρηση των ανανεωτικών από τον ΣΥΝ και η συγκρότησή τους σε κόμμα. Φεύγοντας όμως από τον ΣΥΝ οι ανανεωτικοί άφησαν πίσω τους τον Παπαδημούλη για την πιο άμεση επαφή και συντονισμό της ΔΗΜΑΡ με τον ΣΥΝ. Και μιλάμε για συντονισμό, επαφή και σύμπλευση των δύο γιατί η αποχώρηση των ανανεωτικών του Κουβέλη από τον ΣΥΝ δεν ήταν μια πραγματική διάσπαση του ΣΥΝ γιατί δεν προέκυψαν δύο κόμματα με διαφορετική πολιτική γραμμή αλλά με δύο τακτικές στην επιβολή της. Διάσπα-

Δημοκράτες, μακριά από τη ΔΗΜΑΡ: ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ, ΤΗΣ ΡΩΣΟΔΟΥΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΚΛΕΠΤΥΣΜΕΝΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

συνέχεια από τη σελ. 31

ση ενός κόμματος σημαίνει ιδεολογικοπολιτική ρήξη και ισχυρές συγκρούσεις που ξεκινούν από την ηγεσία και φτάνουν ως τη βάση σημαίνει τη γέννηση δύο γραμμών ασυμβίβαστων που δεν είναι δυνατόν να συνυπάρχουν στο ίδιο κόμμα. Ο Κουβέλης όμως με μια απλή ανακοίνωσή του στο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ αποχώρησε από τον ΣΥΝ και ο Τσίπρας αντί να ξεσηκώσει κύμα καταγγελιών εναντίον των τεσσάρων βουλευτών που πήρε μαζί του ο Κουβέλης, για την παράδοση των βουλευτικών τους εδρών, δεν χαρακτήρισε καν ως διάσπαση την αποχώρηση των ανανεωτικών αλλά ως **εγχείρημα**. Δήλωσε τότε ότι «οι τέσσερις που αποχώρησαν, ακριβώς επειδή δεν βλέπω ότι υπάρχει ούτε άλλο πολιτικό σχέδιο που μπορεί να οδηγήσει πουθενά, ούτε διαφοροποίηση επί της γραμμής, θα ακολουθήσουν τις επιλογές του ΣΥΡΙΖΑ και αργά ή γρήγορα θα βρεθούμε σε κοινή πορεία. Οι πληγές όμως που θα δημιουργούνται είναι σημαντικές, κυρίως στη δημόσια εικόνα του **εγχειρήματος**» (Αυγή, 11/6/2010).

Η ταύτιση των πολιτικών θέσεων της ΔΗΜΑΡ και του ΣΥΝ καθώς και η κοινή ιδεολογία του χαμαιλέοντα είναι και το σημείο στο οποίο αποκαλύπτεται η ΔΗΜΑΡ. Στις 19/3/2012 ο Κουβέλης σε άρθρο του είναι αναγκασμένος εξαιτίας της ιδιότυπης αποχώρησης της πτέρυγας του από τον ΣΥΝ που δεν είχε κανένα χαρακτήρα διάσπασης ούτε στο περιεχόμενο αλλά ούτε και στη μορφή, να γράφει ότι «Είναι μύθος ενταγμένος στην επίθεση που εξαπολύουν εναντίον μας ότι απλώς λέμε με ευγενικό τρόπο τα ίδια με τις άλλες δυνάμεις της παραδοσιακής Αριστεράς». Δηλαδή αναγκάζεται να υποστηρίξει ότι οι θέσεις της ΔΗΜΑΡ είναι διαφορετικές από του ΣΥΝ και επομένως να υποστηρίξει αντικειμενικά ότι η αποχώρηση των ανανεωτικών ήταν μια πραγματική διάσπαση του ΣΥΝ. Οι πραγματικές διασπάσεις δεν δηλώνονται βέβαια εκ των υστέρων αλλά πραγματοποιούνται συγκρουσιακά και σαν τέτοιες αναγνωρίζονται δημόσια. Διασπάσεις που υποστηρίζονται σαν τέτοιες με δηλώσεις εκ των υστέρων είναι πραγματικά «εγχειρήματα» του τμήματος που αποχωρεί από το κόμμα με την ίδια πολιτική και ιδεολογία αυτή του κόμματος. Γι' αυτό και η αναρρίχηση της ΔΗΜΑΡ στην εξουσία δεν είναι παρά αναρρίχηση στην εξουσία του ΣΥΝ και του σοσιαλισμού. **Στα χνάρια του πιο**

βρώμικου σοσιαλφασισμού, του πιο ύπουλου αντιευρωπαϊσμού και γενικά της ρωσόδουλης πολιτικής θα βαδίζει λοιπόν η «Δημοκρατική Αριστερά» του Κουβέλη παρόλο που αρκετοί από αυτούς που θα την ακολουθήσουν θα θέλουν να βαδίσουν στον αντίθετο δρόμο. Αυτή η διάσπαση υπηρετεί τον παλιό στόχο του ΣΥΝ να μπει με ισχύ σε μια κυβέρνηση με άλλες δυτικοφίλες αστικές δυνάμεις. Το μεγάλο πραγματικό πρόβλημα αυτών των χαμαιλέοντων είναι να μην μείνει ο υπόλοιπος ΣΥΝ έξω από το παιχνίδι της εξουσίας. Γι' αυτό το διαζύγιο ήταν «βελούδινο» και διατηρήθηκαν όλες οι γέφυρες και οι αγάπες των δύο πρώην. Αυτό φάνηκε τώρα στη μάχη των πανεπιστημίων όπου η ΔΗΜΑΡ άφησε ουσιαστικά στον κακό μπάτσο ΣΥΡΙΖΑ να τσακίσει με τη βία το νόμο Διαμαντοπούλου χωρίς η ίδια να εκτεθεί ουσιαστικά.

Ο αριστερός ευρωπαϊσμός της ΔΗΜΑΡ ως παγκόσμια «ουμανιστική ιδέα» ή η Ενοποίηση της Ευρώπης κάτω από τον παγκόσμιο έλεγχο του ναζιστικού άξονα

Οι παγκόσμιες ιμπεριαλιστικές αντιθέσεις, η πελώρια οικονομική και κοινωνική ανισότητα που επιβάλλει και αναπαράγει με την ισχύ φυσικού νόμου ο ιμπεριαλισμός, μπορούν σύμφωνα με τις θέσεις της ΔΗΜΑΡ να αντιμετωπιστούν με τη δημιουργία μιας νέας παγκόσμιας δημοκρατικής ισορροπίας δυνάμεων, που θα έχουν καταργήσει το σημερινό «αυταρχικό νεοφιλελεύθερο μοντέλο της παγκοσμιοποίησης», ανάμεσα στις ΗΠΑ, στη Ρωσία, τις χώρες της Άπω Ανατολής και της Ευρώπης. Γι' αυτό και αυτή η τελευταία θα πρέπει να ενοποιηθεί πολιτικά, σύμφωνα με τον «αριστερό» ευρωπαϊσμό της ΔΗΜΑΡ, για να μπορεί να παίξει τον οικουμενικό ρόλο της στο νέο σύστημα της παγκόσμιας ισορροπίας. «Μια ισορροπία που θα αντιροπίζει την αμερικανική ισχύ και που θα ελέγχεται από τον ΟΗΕ». **Το λέει αυτό διαρκώς η Ρωσία γιατί στον ΟΗΕ, όχι τόσο στις Ολομέλειες όσο στο Συμβούλιο Ασφαλείας, μπορεί αυτή τελευταία να έχει σήμερα συχνά την πολιτική πλειοψηφία χάρη στην ικανότητα της να σέρνει τακτικά πίσω της πολλές χώρες του τρίτου κόσμου. Αυτό κυρίως το πετυχαίνει με τη διείσδυση μέσω πρακτόρων της σε αυτές αφού πρώτα η ίδια οξύνει προβοκατόρικα τις διακρατικές αντιθέσεις μεταξύ τους και αφού μετά αξιοποιήσει τον**

δυτικό, κυρίως τον αμερικάνικο ηγεμονισμό και άγριο επεμβατισμό εναντίον τους που η ίδια επίσης ενθαρρύνει με προβοκάτσιες. Όταν η Ρωσία και τα τσιράκια της μιλάνε για εκδημοκρατισμό του ΟΗΕ και των άλλων διεθνών οργάνων φαντάζονται ότι αυτή μπορεί σήμερα να κυριαρχήσει στον ΟΗΕ και σε άλλα διεθνή όργανα και τότε όλες οι χώρες θα αναγκαστούν να υποταχθούν σε αυτές τις «δημοκρατικές» αποφάσεις. Ο ΟΗΕ ως τώρα και τα άλλα διεθνή όργανα δουλεύουν από την ίδρυσή τους και καταστατικά συναινετικά και τούτο **για να μην καταλύεται η ανεξαρτησία καμιάς χώρας λόγω τυχάρπαστων πλειοψηφιών.** Μόνο για την περίπτωση που μια χώρα ή ομάδα χωρών καταλύσει με τη βία ωμά και αδιαμφισβήτητα **την εθνική κυριαρχία και την εδαφική ακεραιότητα** μιας άλλης τότε αυτή έχει δικαίωμα να ζητήσει επέμβαση όχι μόνο του ΟΗΕ αλλά οποιασδήποτε άλλης χώρας ή ομάδας χωρών. Γι' αυτό ο ΟΗΕ ιδρύθηκε εξ αρχής με την αρχή του Βέτο έστω για τις 5 μεγάλες δυνάμεις στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ (που ήταν μάλιστα όχι τυχαία οι βασικές νικήτριες αντιφασιστικές δυνάμεις στον Β παγκόσμιο Πόλεμο: Ρωσία, ΗΠΑ, Αγγλία, Γαλλία, Κίνα) ώστε να μην κάνει μια πλειοψηφία κάποιων από αυτές ότι θέλει σε βάρος όλου του υπόλοιπου κόσμου. Σήμερα με τη «συναίνεση» των δύο βασικών υπερδυνάμεων Ρωσίας και ΗΠΑ, που μπορούν να παίρνουν πλειοψηφίες στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, αυτές πάνε και κάνουν ωμές, κτηνώδεις επεμβάσεις στις **εσωτερικές** υποθέσεις άλλων χωρών για να ανεβάσουν σε αυτές φασιστικές κυβερνήσεις. Πρόκειται για μια ιμπεριαλιστική υποδούλωση του πλανήτη που θα ολοκληρωθεί αν εφαρμοστεί το σχέδιο που θέλει η ΔΗΜΑΡ, της «παγκόσμιας διακυβέρνησης». Βεβαίως οι ρωσοκινέζοι, όπως ήδη κάνουν, υποθάλπουν κάθε βάρβαρη επέμβαση του ΟΗΕ, αλλά οι ίδιοι κάνουν πως αντιστέκονται και αφήνουν τη βρωμοδουλειά στη Δύση. Έτσι οι ρωσόδουλοι και οι ρωσόφιλοι φασίστες όλης της γης καταγγέλλουν τους δυτικούς ιμπεριαλιστές για την επέμβαση, την «νέα τάξη», τους φιλελεύθερους, και τους «εβραιομασόνους» και οι υποκινητές παριστάνουν τους φίλους του θύματος. Η πιο χαρακτηριστική περίπτωση ήταν η εισβολή στο Ιράκ που την κάναν εντελώς τραμπουκικά οι ΗΠΑ χωρίς απόφαση του ΟΗΕ αλλά μόλις έγινε η κατοχή της χώρας από τις ΗΠΑ η Ρωσία την αναγνώρισε σαν κατοχή του

ΟΗΕ και είχε λόγο στην κατοχική διακυβέρνηση, μέχρι που τελικά το Ιράκ μπήκε στη δικιά της σφαίρα επιρροής και οι ΗΠΑ έφυγαν.

“Έτσι αν ο ΟΗΕ θα μετατραπεί σε ένα είδος παγκόσμιας κυβέρνησης και αν οι επί μέρους οργανισμοί του καθώς και το ΔΝΤ, η Παγκόσμια Τράπεζα, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου (ΠΟΕ) και η Τράπεζα Διεθνών Διακανονισμών (ΤΔΔ) «εκδημοκρατιστούν» και τεθούν κάτω από τον έλεγχο επίσης του ΟΗΕ θα τεθούν τελικά πρακτικά-πολιτικά κάτω από την πολιτική ηγεμονία του άξονα. Οι ΗΠΑ για τη ΔΗΜΑΡ πρέπει φυσικά να απομακρύνουν τα πυρηνικά από την Ευρώπη καθώς και από τα σύνορα της Ρωσίας. Για τα ρωσικά πυρηνικά όμως που μπορούν να κάνουν στάχτη τις συνορεύουσες με τη Ρωσία πρώην υποτελείς της χώρες ούτε κάνουν λόγο. Διαβάζουμε στις θέσεις του συνεδρίου για τη διαδικασία πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης που δεν είναι παρά η πολιτική υπεροχή στο εσωτερικό της των αναρίθμητων πρακτόρων εισοδηστών του ρωσικού σοσιαλϊμπεριαλισμού και των πολύχρωμων κινημάτων του, η πολιτική υπεροχή δηλαδή των φιλορωσικών δυνάμεων μέσα στην ΕΕ: “**Τέτοιο πολιτικό υποκείμενο μπορεί να είναι και πρέπει να γίνει η πολιτικά ενοποιημένη Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ). Στο πεδίο μιας πολιτικά ενοποιημένης ΕΕ αποκτούν νέο νόημα, δυνατότητα και αποτελεσματικότητα, τόσο τα κινήματα της εναλλακτικής παγκοσμιοποίησης όσο και η πολιτική παρέμβαση στους θεσμούς, η ανάπτυξη διεκδικήσεων, αγώνων, συναινέσεων και ευρύτερων συσπειρώσεων, για την προοδευτική παγκόσμια διακυβέρνηση. Εδώ βασίζεται ο «αριστερός» ευρωπαϊσμός της ΔΗΜΑΡ. Διεκδικεί ένα νέο ευρωπαϊκό δημοκρατικό σχέδιο, που θα επιτρέψει στην Ευρώπη να διεκδικήσει έναν οικουμενικό ρόλο**”.

Πρέπει να προσεχτεί η λεξούλα «συναίνεσεων». Συναίνεση σήμερα και στις παγκόσμιες υποθέσεις και στις εσωτερικές υποθέσεις κάθε χώρας και στην ΕΕ σημαίνει σήμερα ένα πράγμα: να μην υπάρχει καμιά απόφαση την οποία να μην έχει εγκρίνει ο άξονας Ρωσίας-Κίνας ή αλλιώς κάθε χώρα, η ΕΕ, ο πλανήτης ολόκληρος να υποτάσσεται στο ρωσοκινεζικό βέτο ώσπου αυτός να περικυκλώσει την Ευρώπη δυτικά και την Ιαπωνία-Κορέα ανατολικά και να τον υποτάξει στην κυριαρχία του.